

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL DE 5 JUDECĂTORI

DECIZIA PENALĂ NR. 86

Dosar nr. 6312/1/2012

Ședința publică de la 22 aprilie 2013

PREȘEDINTE:	Livia Doina Stanciu	Președintele
	Francisca Maria Vasile	Înaltei Curți de Casație și Justiție
	Ștefan Pistol	- judecător
	Ionuț Mihai Matei	- judecător
	Rodica Cosma	- judecător

Magistrat asistent – **Adina Ciuhan Teodoru**

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –
Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat prin:
Procuror **Cameluș Păduraru**

S-au luat în examinare recursurile declarate de **MINISTERUL PUBLIC – PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE – DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE** și inculpații **VOICU CĂTĂLIN, CĂȘUNEANU COSTEL, COSTINIU FLORIN** și **LOCIC MARIUS** împotriva sentinței nr. 877 din 1 iunie 2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală în dosarul nr. 4489/1/2010.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns recurenții intimați inculpați: **Cășuneanu Costel**, asistat de apărători aleși, avocat Gheorghiuță Mateuț, cu împuternicire avocațială depusă la dosar (fila 137) și avocat Nazat Marian, cu împuternicire avocațială depusă la dosar (fila 139) și de apărător desemnat din oficiu, avocat Cristescu Sanda, cu împuternicire avocațială depusă la dosar (fila 140), **Costiniu Florin**, asistat de apărători aleși, avocat Nechita Ionel Nicolae cu împuternicire avocațială depusă la dosar (fila 138) și avocat Alice Drăghici, cu împuternicire avocațială depusă la dosar (fila 142) și apărător

desemnat din oficiu, avocat Geambașu Codruța, cu împuternicire avocațială depusă la dosar (fila 141) și **Locic Marius**, asistat de apărători aleși, avocat Ghenuș Mihai, cu împuternicire avocațială depusă la dosar (fila 301) avocat Nedelcu Constantin, cu împuternicire avocațială depusă la dosar (fila 204) și de avocat Mateescu Ionuț, cu împuternicire avocațială depusă la dosar (fila 439), precum și de apărător desemnat din oficiu, avocat Neguțoiu Florica, cu împuternicire avocațială depusă la dosar (fila 101).

A lipsit recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin**, pentru care s-au prezentat apărători aleși, avocat Cazacu Ion cu împuternicire avocațială depusă la dosar (fila 202) și avocat Vrabie Marcel, cu împuternicire avocațială depusă la dosar fila (203) și apărător desemnat din oficiu, avocat Albu Andreea, cu împuternicire avocațială depusă la dosar (fila 102).

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

În conformitate cu dispozițiile art.304 Cod procedură penală, instanța a procedat la înregistrarea desfășurării ședinței de judecată cu mijloace tehnice.

Magistratul asistent a învederat că, la data de 17 aprilie 2013, a fost depus prin Registratura Generală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, un memoriu de către numita Niculescu Lucia, însoțit de un set de înscrisuri, memoriu în care se arată că, în calitate de justițiabil, aceasta a suferit numeroase prejudicii ca urmare a activității inculpatului Costiniu Florin.

Apărătorul ales al recurentului intimat inculpat Voicu Cătălin, avocat Cazacu Ion, a arătat că deține un set de înscrisuri, referitoare la imposibilitatea medicală a recurentului intimat inculpat Voicu Cătălin de rămânere în sala de ședință, la termenul anterior și cu privire la internările ulterioare ale acestuia.

În acest sens, apărarea a depus, la dosar, înscrisurile menționate, precizând că recurentul intimat inculpat Voicu Cătălin s-a externat din unitatea spitalicească la data de 20 aprilie 2013, cu intenția de a fi prezent la acest termen de judecată pentru a fi audiat, însă, urmare unei evoluții defavorabile, accelerate, a bolii de care suferă, în această dimineață a fost internat, de urgență, la Spitalul Clinic de Urgență Floreasca.

Având în vedere situația creată de această nouă problemă de natură medicală, care poate fi verificată și dovedită, ce a determinat imposibilitatea de prezentare a recurentului intimat inculpat Voicu Cătălin la acest termen de

judecată, apărarea a solicitat amânarea judecării și acordarea unui termen scurt, în vederea audierii acestuia.

Apărătorul a precizat, totodată, că nu se poate lua în considerare o încercare de tergiversare a procesului, solicitarea recurentului intimat inculpat Voicu Cătălin fiind determinată doar de imposibilitatea de prezentare ca urmare a stării sale de sănătate, care nu îi permite să se apere sau să dea o declarație la prezentul termen de judecată.

Apărătorul ales al recurentului intimat inculpat Voicu Cătălin, avocat Vrabie Marcel a arătat că se impune amânarea judecării cauzei, în raport de starea de sănătate precară a inculpatului Voicu Cătălin, care nu îi permite să se prezinte la sediul instanței și să dea declarație în cauză.

Reprezentantul Ministerului Public a solicitat acordarea unui interval de timp pentru a studia actele depuse.

În aceste condiții, ședința de judecată a fost suspendată în vederea verificărilor actelor medicale depuse la dosar.

La reluarea ședinței de judecată, în jurul orelor 10³⁰, reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul cu privire la cererea de amânare formulată de apărătorul ales al recurentului intimat inculpat Voicu Cătălin, a arătat că, din înscrisurile depuse astăzi de către apărare se constată că, într-adevăr, recurentul intimat inculpat Voicu Cătălin a fost internat într-o unitate spitalicească la data de 25.03.2013 și externat la data de 28.03.2013, fără a avea afecțiuni grave la acel moment.

Totodată, a arătat că, între documentele medicale depuse la dosar, nu a identificat niciun înscris din care să rezulte că acesta se află internat în spital, la acest moment existând doar un înscris în cuprinsul căruia se face o recomandare de internare a inculpatului Voicu Cătălin.

Prin urmare, procurorul a solicitat respingerea cererii de amânare a cauzei formulată de către recurentul intimat inculpat Voicu Cătălin, prin apărător ales, apreciind că aceasta nu este întemeiată, având în vedere lipsa unor înscrisuri medicale care să ateste internarea recurentului intimat inculpat Voicu Cătălin într-o unitate spitalicească și care să justifice absența acestuia, la prezentul termen de judecată.

În aceeași ordine de idei, procurorul a mai arătat că prezența recurentului intimat inculpat Voicu Cătălin nu este obligatorie și, de altfel, nici audierea

acestuia de către instanța de recurs nu este obligatorie, în raport cu soluția dispusă în cauză de către prima instanță și cu împrejurarea că recurentul intimat inculpat a fost audiat în cursul cercetării judecătorești în fața instanței de fond.

Apărătorul ales al recurentului intimat inculpat Voicu Cătălin, avocat Cazacu Ion, a arătat că apărarea nu putea să facă dovada imposibilității de prezentare a recurentului intimat inculpat cu acte medicale, având în vedere că internarea în spital a avut loc în dimineața zilei de 22.04.2013, însă această situație poate fi verificată în fapt.

Totodată, a arătat că cererea de amânare a cauzei se referă și la exercitarea dreptului la apărare atât de către recurentul intimat inculpat Voicu Cătălin, prin declarația pe care acesta dorește să o dea în fața instanței de recurs, cât și de către ceilalți inculpați, prin întrebările pe care aceștia le pot adresa cu ocazia audierii recurentului intimat inculpat Voicu Cătălin.

Înalta Curte, după deliberare, în jurul orelor 11³⁰, cu privire la cererea de amânare a judecării prezentei cauze formulate de către recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin**, prin apărător ales, **avocat Cazacu Ion**, ca urmare – conform susținerilor acestuia – a imposibilității obiective de prezentare cauzată de starea gravă de sănătate a inculpatului **Voicu Cătălin**, a constatat următoarele:

Prin **încheierea de ședință din 25.03.2013** s-a solicitat apărării recurentului intimat inculpat **Voicu Cătălin** să depună actele cu care să se facă dovada imposibilității obiective de rămânere în sala de ședință a recurentului intimat inculpat în vederea audierii acestuia, având în vedere că, încă de la primul termen de judecată în fața instanței de recurs, acesta și-a manifestat dorința de a da o declarație în prezenta cauză, în conformitate cu dispozițiile art.385¹⁴ alin.1¹ din Codul de procedură penală.

Apărătorii aleși ai recurentului intimat inculpat **Voicu Cătălin** au depus la dosar, pentru termenul de judecată din **25.03.2013**, biletul de ieșire din Spitalul Clinic de Urgență București, *în care se atestă că recurentul intimat inculpat Voicu Cătălin a fost internat în unitatea spitalicească menționată, în perioada 25.03.2013 – 28.03.2013 (fila 323 dosar recurs).*

Din același bilet de ieșire din spital, față de afirmațiile făcute la termenul din 25.03.2013, în sensul că recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin** a acuzat o stare gravă de sănătate ce l-a împiedicat să rămână în sala de ședință pentru a

fi audiat, Înalta Curte – Completul de 5 Judecători a constatat că medicul Șef Secție, semnatar al biletului de ieșire din spital, a consemnat, referitor la examenul clinic la internare la data de 25.03.2013, următoarele:

S-au mai depus, la dosar, o serie de adeverințe medicale, emise de către Mediclass și datate 01.04.2013, 09.04.2013, 16.04.2013, în care nu apar menționate afecțiuni grave ale stării de sănătate a recurentului intimat inculpat **Voicu Cătălin** (filele 319 – 321 dosar recurs).

De asemenea, s-a mai depus un bilet de externare a recurentului intimat inculpat **Voicu Cătălin** din Spitalul Sanador, în care este menționat, ca perioadă de internare, intervalul 17.03.2013 ora 9³⁵ – 20.04.2013 ora 12⁰⁰ (fila 310 dosar recurs).

Termenul de judecată din 25.03.2013, la care a fost prezent recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin**, se înscrie în intervalul mai sus menționat, instanța de recurs reținând că nu s-a făcut nicio mențiune la termenul anterior, în sensul că recurentul intimat inculpat s-a prezentat în fața Înaltei Curți – Completul de 5 Judecători, urmare unei eventuale externări a sa în perioada menționată de Spitalul Sanador ca reprezentând perioada de internare, respectiv 17.03.2013 ora 9³⁵ – 20.04.2013 ora 12⁰⁰.

Totodată, se reține că pe biletul de externare, emis de Spitalul Sanador, nu există nicio mențiune cu privire la faptul că, la data de 25.03.2013, recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin** ar fi fost externat din această unitate spitalicească.

La acest bilet de ieșire din Spitalul Sanador au fost atașate, de către apărare, o serie de rapoarte medicale care demonstrează doar efectuarea unor serii de analize medicale de către recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin**, la datele de 17.04.2013, 18.04.2013 și 19.04.2013 (filele 311 – 318 dosar recurs).

Cu privire la înscrisul medical (fila 318 dosar recurs), care demonstrează efectuarea de către recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin**, la data de 19.04.2013, a intervenției denumită „.....”, Înalta Curte – Completul de 5 Judecători a constatat că în acest act medical sunt menționate următoarele concluzii:

Totodată, Înalta Curte – Completul de 5 Judecători constată că s-a depus la dosar un bilet de trimitere (fila 309 dosar recurs), emis de către Mediclass, datat 20.04.2013, din care reiese că se recomandă internarea inculpatului Voicu

Cătălin la Clinica de Chirurgie Floreasca pentru investigații în raport de afecțiunile indicate:

Înalta Curte – Completul de 5 Judecători, având în vedere actele medicale depuse până la acest moment procesual, respectiv până la **orele 11³⁰**, de către apărarea recurentului intimat inculpat Voicu Cătălin, respinge cererea de amânare a judecății, apreciind că nu s-a făcut nicio dovadă a împrejurării că recurentul intimat inculpat Voicu Cătălin s-ar afla internat, în prezent, la Spitalul Clinic de Urgență Floreasca, deși obligația de a face dovada imposibilității obiective de prezentare la prezentul termen de judecată îi revenea recurentului intimat inculpat.

De altfel, până la orele 11³⁰, din investigațiile efectuate de membrii completului de judecată, în intervalul cât ședința de judecată a fost suspendată, a rezultat că inculpatul Voicu Cătălin nu figurează ca fiind internat în unitatea spitalicească invocată de apărare.

De asemenea, Înalta Curte – Completul de 5 Judecători constată că recurentul intimat inculpat Voicu Cătălin nu a făcut dovada imposibilității obiective de rămânere în sala de ședință nici pentru termenul de judecată din 25.03.2013 și că, în prezenta cauză, s-au acordat mai multe termene de judecată pentru a da posibilitatea concretă recurentului intimat inculpat Voicu Cătălin de a da declarație în fața instanței de recurs, urmare doar a solicitării acestuia în acest sens, întrucât dispozițiile art.385¹⁴ alin.11 din Codul de procedură penală nu instituie o astfel de obligație pentru instanța de recurs, decât în anumite situații limitativ prevăzute de lege și care nu sunt incidente în speță.

Înalta Curte – Completul de 5 Judecători, constatând că nu mai sunt alte cereri de formulat și apreciind cauza în stare de judecată, în temeiul art.385¹³ alin. 1 Cod procedură penală, **a acordat cuvântul reprezentantului Ministerului Public în susținerea recursului.**

Susținând oral motivele de recurs dezvoltate în scris, depuse la dosarul cauzei (filele 2-339), **reprezentantul Ministerului Public** a învederat că înțelege să critice sentința penală nr.877 din 1 iunie 2012 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală în dosarul nr.4489/1/2010 pentru următoarele motive:

- greșita individualizare a pedepselor aplicate inculpaților **Costiniu Florin, Voicu Cătălin, Cășuneanu Costel și Locic Marius**, în raport cu prevederile art. 72 Cod penal ;

- greșita înlăturare din conținutul infracțiunii de cumpărare de influență, reținută în sarcina inculpatului **Locic Marius**, în formă continuată, a actului material constând în promisiunea făcută inculpatului **Voicu Cătălin** de a publica, cu titlu gratuit în cotidianul „Interesul Public” a unor articole cu conținut electoral.

În cadrul cazului de casare prevăzut de art.385⁹ pct.14 din Codul de procedură penală, făcând trimitere la motivele scrise de recurs depuse la dosarul cauzei, reprezentantul Ministerului Public a învederat faptul că înțelege să critice hotărârea recurată atât sub aspectul cuantumului pedepselor, cât și al modalității de executare a pedepselor stabilite inculpaților **Costiniu Florin, Voicu Cătălin, Cășuneanu Costel și Locic Marius**.

Astfel, procurorul a arătat că prima critică a hotărârii vizează cuantumul pedepsei și modalitatea de executare a pedepsei aplicată inculpatului **Costiniu Florin**, care contravin, în mod evident, criteriilor de individualizare prevăzute de art. 72 Cod penal, Recomandărilor privind individualizarea pedepselor aplicate pentru infracțiunile de corupție elaborate și recomandate de Înalta Curte de Casație și Justiție și care fac notă discordantă cu pedepsele aplicate celorlalți inculpați, în condițiile în care calitatea inculpatului de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție și prejudiciul adus acestei instituții imprimă faptelor un grad ridicat de pericol social.

Mai mult decât atât, a precizat procurorul, aplicarea în contextul prezentei cauze a celei mai reduse pedepse (de 3 ani închisoare cu suspendare sub supraveghere) poate induce, în cadrul opiniei publice, un sentiment de inechitate și poate acredita ideea că faptele de corupție ale unui judecător nu trebuie sancționate la nivelul statutului său de înalt funcționar.

Pe de altă parte, s-a arătat că, potrivit Recomandărilor privind individualizarea pedepselor aplicate pentru infracțiunile de corupție elaborate de Înalta Curte de Casație și Justiție, la individualizarea pedepsei în cazul infracțiunii de trafic de influență, trebuie avute în vedere **trei criterii principale**: calitatea sau funcția făptuitorului, modalitatea de săvârșirea a infracțiunii și cuantumul sumei de bani sau valoarea foloaselor pretinse, primite, a căror promisiune a fost acceptată (inclusiv valoarea darurilor acceptate).

În acest context, procurorul a arătat că infracțiunea de trafic de influență comisă de inculpatul **Costiniu Florin** este de **o gravitate deosebită**, deoarece acesta s-a folosit de calitatea de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție și de funcția de președinte al Secției Civile și de Proprietate Intelectuală din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În raport de acest criteriu, s-a apreciat că, în deplină concordanță cu Recomandările arătate, pedeapsa minimă aplicată ar trebui să fie de: **2 – 4 ani închisoare**.

Totodată, procurorul a arătat că inculpatul Costiniu Florin a comis infracțiunea de complicitate la infracțiunea de trafic de influență în modalitatea pretinderii și primirii, solicitând **majorarea pedepsei stabilite după primul criteriu cu 2 ani**.

Cu referire la cuantumul sumei de bani sau valoarea foloaselor pretinse, primite, a căror promisiune a fost acceptată (inclusiv valoarea darurilor acceptate) procurorul a precizat că, în cauză, gravitatea infracțiunii de trafic de influență poate fi diferențiată și pe baza criteriului privind cuantumul sumei de bani sau valoarea foloaselor.

În cazul inculpatului **Costiniu Florin**, care l-a sprijinit pe inculpatul Voicu Cătălin să intervină pe lângă magistrații Secției Contencios Administrativ și Fiscal din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție în schimbul unor foloase în sumă de **200.000 euro**, procurorul a arătat că se recomandă majorarea pedepsei cu: **2 – 3 ani**.

Prin urmare, în baza celor 3 criterii principale, procurorul a precizat că se recomandă **stabilirea unei pedepse cuprinse între minim 6 ani și maxim 9 ani închisoare**.

În aceste condiții, s-a apreciat că **aplicarea unei pedepse de 6 ani închisoare** inculpatului **Costiniu Florin** pentru infracțiunea de trafic de influență, corespunde pe deplin criteriilor de individualizare prevăzute de art. 72 Cod penal, cât și Recomandărilor privind individualizarea pedepselor aplicate pentru infracțiunile de corupție elaborate de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Pe de altă parte, a precizat procurorul, în mod greșit instanța de judecată a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei aplicate inculpatului **Costiniu Florin**, fără a verifica dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 86¹ Cod penal.

Astfel, procurorul a susținut că inculpatul **Costiniu Florin**, prin fapta sa de corupție a pus în pericol prestigiul, corectitudinea și scopul profesiei de magistrat, în care respectul legii trebuie să fie pe primul loc.

Imaginea justiției (a Înaltei Curți de Casație și Justiție) a fost afectată într-un mod grav și fără precedent prin fapta inculpatului **Costiniu Florin**, motiv pentru care, a apreciat procurorul, se impune o reacție promptă și eficientă a organelor judiciare.

Pentru considerentele arătate, s-a apreciat că aplicarea unei pedepse reduse de doar 3 ani închisoare cu reținerea dispozițiilor art. 86¹ Cod penal, avându-se în vedere contribuția inculpatului **Costiniu Florin** la comiterea de către inculpatul **Voicu Cătălin** a infracțiunii de trafic de influență și faptul că nu ar fi fost beneficiarul sumei de 200.000 euro, nu este de natură să constituie o individualizare judiciară justă și proporțională.

Totodată, procurorul a arătat că, relevantă în stabilirea cuantumului pedepsei și a modalității de executare a pedepse, este și atitudinea inculpatului **Costiniu Florin**, după consumarea infracțiunii de trafic de influență.

Astfel, din convorbirile telefonice purtate de acesta cu inculpatul **Cășuneanu Costel**, rezultă, fără dubiu, atitudinea denigratoare a inculpatului **Costiniu Florin** la adresa judecătorilor care au judecat cauza ce a făcut obiectul traficului de influență, dar și contribuția importantă la comiterea faptelor de corupție, acesta afirmând că a făcut „**tot ce era omenește posibil, mai mult decât ce ar fi fost omenește posibil**”.

În fine, procurorul a arătat că trebuie avut în vedere și faptul că inculpatul promite că va continua activitatea infracțională spunând: „**O să găsim o, o să găsim însă pentru că, cum să spun eu, numai moartea este fără ieșire și fără scăpare. O să găsim o soluție juridică, inclusiv pentru asta.**”

Prin urmare, procurorul a apreciat că numai prin aplicarea unei pedepse de 6 ani închisoare inculpatului **Costiniu Florin** se poate realiza o justă individualizare a acesteia în raport de gradul de pericol social al infracțiunii și de impactul deosebit al acestor fapte în cadrul opiniei publice.

O altă critică a sentinței penale recurate a vizat greșita individualizare a pedepsei aplicate inculpatului **Voicu Cătălin** de 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunilor de trafic de influență și fals în înscrisuri sub semnătură privată în legătură cu fapte corupție.

Astfel, procurorul a arătat că pedeapsa rezultantă de 5 ani închisoare, aplicată inculpatului **Voicu Cătălin**, nu corespunde criteriilor de individualizare prevăzute de art. 72 Cod penal, Recomandărilor privind individualizarea pedepselor aplicate pentru infracțiunile de corupție, dar și încercărilor acestuia de a zădărnici aflarea adevărului prin influențarea unui martor.

Totodată, procurorul a susținut că, din cercetările efectuate și mai ales din convorbirile interceptate, a rezultat că inculpatul **Voicu Cătălin** este exponentul cel mai de sus, expresia unei corupții generalizate care a afectat actul de justiție până la cel mai înalt nivel.

Inculpatul **Voicu Cătălin** a reușit coruperea și punerea în relații de dependență, chiar de aservire a unor magistrați (vezi cazul inculpatului Costiniu Florin, dar și a judecătorului Jipa Cristian), a unor polițiști, oameni de afaceri, etc., situație de natură să tulbure grav ordinea publică.

Pe de altă parte, procurorul a precizat că nici în cazul inculpatului **Voicu Cătălin** nu au fost avute în vedere Recomandările privind individualizarea pedepselor aplicate pentru infracțiunile de corupție și **cele trei criterii principale**: calitatea sau funcția făptuitorului, modalitățile de săvârșire a infracțiunii și cuantumul sumei de bani sau valoarea foloaselor pretinse, primite a căror promisiune a fost acceptată (inclusiv valoarea darurilor acceptate).

Astfel, procurorul a arătat că infracțiunile de trafic de influență și infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, comise de inculpatul **Voicu Cătălin** în formă continuată și în concurs real, sunt de o gravitate deosebită, deoarece s-a folosit de calitățile avute, respectiv de senator în Parlamentul României, vicepreședinte al Comisiei de Apărare Ordine Publică și Siguranță Națională și avocat.

Pe toată perioada desfășurării activității infracționale, pentru a-l convinge pe inculpatul **Cășuneanu Costel** să-i remită foloase necuvenite, inculpatul **Voicu Cătălin** s-a folosit și a lăsat să se înțeleagă influența pe care o avea datorită funcțiilor de senator și vicepreședinte al Comisiei de Apărare Ordine Publică și Siguranță Națională din Senatul României, dar și de persoanele aflate în anturajul său, respectiv persoane din serviciile secrete, polițiști, medici, magistrați sau oameni din mediul politic.

Semnificativă în acest sens, s-a apreciat a fi convorbirea telefonică din 11.09.2009, când îi spune inculpatului **Cășuneanu Costel** „sunt un om serios și

vă asigur că acest transcript, domnul Băsescu nu-l mai primește de data aceasta”, asigurându-l astfel că fapta de corupție nu poate fi descoperită datorită controlului pe care îl deținea asupra acestor instituții în virtutea funcțiilor sale.

În raport de acest criteriu (calitatea de senator în Parlamentul României), procurorul a arătat că se recomandă ca pedeapsa minimă aplicată în cazul infracțiunii de trafic de influență să fie de: **2 – 4 ani închisoare.**

Inculpatul **Voicu Cătălin** a comis infracțiunile de trafic de influență în modalitățile **pretinderii și primirii.**

Astfel, s-a arătat că inculpatul **Voicu Cătălin** a **pretins și primit**, în mod repetat, sume de bani de la inculpații **Cășuneanu Costel** și **Locic Marius**, promițând, în schimb, că va interveni pe lângă magistrații Secției de Contencios Administrativ și Fiscal din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție desemnați să soluționeze o cauză aflată în recurs sau pe lângă polițiștii din cadrul D.G.P.M.B. și-i va determina să nu dispună măsura reținerii și să propună parchetului o soluție de neurmărire penală în dosarul nr. 8571/2009, în care se făceau cercetări pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave.

Pentru aceste situații, procurorul a arătat că se recomandă ca pedeapsa stabilită după primul criteriu să fie **majorată cu 2 ani.**

Totodată, s-a arătat că inculpatul **Voicu Cătălin** a pretins și primit sumele de 260.000 euro și respectiv 119.000 RON pentru a interveni pe lângă magistrați și polițiști, motiv pentru care se recomandă majorarea pedepsei cu: **2 - 3 ani.**

Prin urmare, pe baza celor trei criterii enunțate ca și în cazul inculpatului **Costiniu Florin**, procurorul a apreciat că se impune aplicarea unei **pedepse între minim 6 ani și maxim 9 ani închisoare.**

În cazul inculpatului **Voicu Cătălin**, spre deosebire de inculpatul **Costiniu Florin**, procurorul a precizat că **se impune aplicarea unei pedepse orientate spre maximul prevăzut de legea penală și de Recomandările privind individualizarea pedepselor aplicate pentru infracțiunile de corupție**, având în vedere că acesta a încercat să zădărnicească aflarea adevărului prin influențarea unui martor și folosirea unui limbaj disimulat, dar și prin încercările acestuia de a disimula primirea foloaselor necuvenite sub forma unui contract de împrumut sau a unui contract de asistență juridică.

În acest sens, procurorul a precizat că inculpatul **Voicu Cătălin** a **încercat să-și preconstituie probe prin care să zădărnicească aflarea adevărului**, încercând să-l determine pe martorul Florea Radu Dan să-i susțină apărarea cu privire la proveniența sumei de 200.000 euro.

Pe de altă parte, în cazul inculpatului **Cășuneanu Costel**, inculpatul **Voicu Cătălin** pentru a înlătura riscul descoperirii faptelor de corupție, în eventualitatea interceptării convorbirilor telefonice, **a încercat să creeze aparența că sumele de bani ar reprezenta un împrumut** pentru a-și ajuta finul, a cărei firmă de construcții s-ar afla în blocaj financiar.

În cazul inculpatului **Locic Marius**, inculpatul **Voicu Cătălin** a încercat să ascundă faptele de corupției și să îngreuneze descoperirea lor prin încheierea unui contract de asistență juridică între cabinetul de avocat „Voicu Cătălin” și firma S.C. LOCIC IMOBILIARE S.R.L.

Nu în ultimul rând, foarte importantă s-a apreciat a fi și atitudinea inculpatului **Voicu Cătălin** pe parcursul procesului penal până la judecarea în fond a cauzei, ce se constituie în împrejurări care imprimă faptei inculpatului un caracter grav.

Pe lângă încercarea inculpatului **Voicu Cătălin** de a zădărnici aflarea adevărului prin influențarea unui martor (împrejurare care a determinat instanța de judecată să dispună arestarea preventivă a inculpatului), se pot reține și alte împrejurări ce constituie atitudini necorespunzătoare ale inculpatului în cadrul procesului penal.

Astfel, trebuie evidențiat comportamentul nesincer al acestuia în cursul urmăririi penale și al judecării cauzei în fond, ocazii cu care nu numai că a negat comiterea faptelor, dar a contestat uneori chiar evidența în cazul convorbirilor ambientale și telefonice purtate cu ceilalți inculpați.

Atitudinea inculpatului înainte de declanșarea procesului penal, dar și pe parcursul procesului penal, până la judecarea în fond a cauzei, este un exemplu de atitudine abuzivă, discreționară, de dispreț al normelor de drept și a moralei.

Prin urmare, s-a apreciat că în cazul inculpatului **Voicu Cătălin** se impunea aplicarea unei pedepse orientate spre maximul prevăzut de legea penală, respectiv **o pedeapsă de 9 ani închisoare**.

Cu referire la inculpatului **Cășuneanu Costel**, procurorul a arătat că înțelege să critice hotărârea sub aspectul greșitei individualizări a **pedepsei** de 4

ani închisoare aplicate acestuia pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență prevăzută de art. 6¹ din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, respectiv a modalității de executare a pedepsei.

Astfel, s-a precizat că instanța de judecată a constatat că infracțiunea de cumpărare de influență, comisă de inculpatul **Cășuneanu Costel**, este o infracțiune gravă, de natură a afecta încrederea cetățenilor onești în actul de justiție, a insufla opiniei publice falsa impresie că anumite persoane sunt mai presus de lege și oricând pot face demersuri juridice în orice sens doresc.

Din această perspectivă, a arătat reprezentantul parchetului, se poate constata că inculpatul **Cășuneanu Costel** nu a avut nicio rețineră în a da suma de 200.000 euro inculpatului **Voicu Cătălin** pentru a influența, prin intermediul acestuia, magistrații Secției Contencios Administrativ și Fiscal din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție investiți cu soluționarea dosarului 3360/2/2009, având ca obiect litigiul dintre S.C. PA&CO INTERNATIONAL S.R.L. Bacău și C.N.A.D.N.R.

Prin urmare, reținerea de către instanța de judecată a faptului că inculpatul Cășuneanu Costel ar fi cooperat cu organele judiciare, nu este confirmată de materialul probator și de atitudinea procesuală a acestuia.

Inculpatul **Cășuneanu Costel** a adoptat pe parcursul urmăririi penale o atitudine abuzivă, condiționând timp de 4 luni exercitarea dreptului de a da declarații sub pretextul exercitării dreptului la apărare.

Astfel, a condiționat darea unor declarații de învinuit de soluționarea altor cereri.

Ulterior, și-a pus în aplicare strategia de apărare minimalizându-și rolul în contextul acțiunilor sale și a celorlalți inculpați, pentru ca, în final să, pozeze într-o victimă a inculpatului Voicu Cătălin, căruia nu i-ar fi putut refuza cererea de împrumut, de teamă că într-un viitor apropiat acesta ar fi putut ocupa funcția de ministru de interne.

Probele administrate în cauză au dovedit și nesinceritatea inculpatului **Cășuneanu Costel** și înțelegerea frauduloasă cu inculpatul **Voicu Cătălin**, acceptând și el folosirea unui limbaj disimulat în cadrul convorbirilor telefonice.

Totodată, procurorul a arătat că are relevanță și împrejurarea că, la data de 22.02.2011, prin cererea înregistrată la Tribunalul București – Secția a V-a Civilă, inculpatul **Cășuneanu Costel** l-a chemat în judecată pe inculpatul **Voicu**

Cătălin, solicitând ca prin hotărârea instanței civile, acesta din urmă să fie obligat la restituirea sumelor de 200.000 euro și 250.000 RON cu titlul de împrumut.

Prin sentința civilă nr. 194/31.01.2012, Tribunalul București – Secția a V-a Civilă a admis, în parte, cererea inculpatului Cășuneanu Costel, obligând pe inculpatul Voicu Cătălin să-i restituie sumele de 250.000 RON și 200.000 euro.

În motivarea hotărârii, se menționează, însă, că această sentință nu constată că, în anul 2009, între cele două părți, s-au încheiat împrumuturile pretinse și în condițiile arătate și, prin urmare, nu poate fi interpretată în acest mod, urmând ca adevăratele raporturi juridice să fie stabilite de instanța penală.

În acest sens reprezentantul parchetului a reținut că demersul inculpatului **Cășuneanu Costel** de a porni această acțiune civilă pe rolul Tribunalului București a fost, în realitate, o încercare de a-și pre-constitui un mijloc de probă și a ascunde adevărata natură a sumelor de bani remise inculpatului Voicu Cătălin, ce au făcut obiectul traficului de influență.

Împotriva acestei hotărâri, Parchetul a declarat apel, iar la data de 12.06.2012, Curtea de Apel București – Secția a IV-a Civilă a dispus suspendarea judecării apelului până la soluționarea irevocabilă a dosarului nr. 4489/1/2010 al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pe de altă parte, a mai arătat că inculpatul **Cășuneanu Costel** a recunoscut că, în discuțiile telefonice, atunci când se referea la dosar, inculpatul **Voicu Cătălin** folosea un limbaj disimulat și a explicat semnificația reală a cuvintelor folosite de acesta, însă acest fapt nu a echivalat cu o recunoaștere a faptelor de corupție, fiind doar o strategie de a scăpa de răspunderea penală, în contextul în care susținerile inculpatului **Voicu Cătălin** nu i-ar fi fost favorabile, mai ales după ce acesta a încercat să zădărnicească aflarea adevărului prin influențarea unui martor.

Totodată, procurorul a arătat că nu se poate reține că inculpatul **Cășuneanu Costel** a cooperat cu organele judiciare prin declarațiile date în cursul procesului penal, având în vedere că, pe de o parte, cele relatate rezultau, în mod cert, din convorbirile înregistrate în cauză, iar pe de altă parte, prin declarațiile martorilor propuși în faza de judecată acesta a încercat să-și ascundă înțelegerea frauduloasă cu inculpații **Voicu Cătălin** și **Costiniu Florin**.

Prin urmare, a arătat procurorul, se poate aprecia că faptele inculpatului **Cășuneanu Costel**, de corupere a unor oameni politici sau a unor magistrați în scopul obținerii unor profituri uriașe, sunt de natură să afecteze grav statul de drept și încrederea cetățenilor în actul de justiție.

Ca atare, simpla pronunțare a condamnării inculpatului **Cășuneanu Costel**, neurmată de executarea efectivă a pedepsei aplicate de 4 ani închisoare, nu poate constitui un avertisment suficient și serios pentru inculpat și conduce la realizarea scopului legal al pedepsei definit de art. 52 Cod penal.

Pentru motivele arătate mai sus, procurorul a solicitat înlăturarea dispozițiilor art. 86¹ Cod penal și condamnarea inculpatului **Cășuneanu Costel** la o pedeapsă de 4 ani închisoare.

Sentința penală nr. 877 din 1 iunie 2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală a fost criticată și pentru greșita individualizare a pedepsei aplicată inculpatului **Locic Marius** de 4 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunilor de cumpărare de influență, fals în înscrisuri sub semnătură privată și fals intelectual în Legea contabilității

Astfel, procurorul a arătat că pedeapsa rezultantă de 4 ani închisoare aplicată inculpatului **Locic Marius** nu corespunde criteriilor de individualizare prevăzute de art. 72 Cod penal, Recomandărilor privind individualizarea pedepselor aplicate pentru infracțiunile de corupție și încercărilor acestuia de ascunde faptele de corupție și a îngreuna descoperirea lor.

În argumentare, s-a arătat că inculpatul **Locic Marius** a încercat să ascundă infracțiunea de cumpărare de influență prin încheierea unui contract de asistență juridică cu inculpatul **Voicu Cătălin** și, totodată, și-a determinat angajații să comită fapte penale prin înregistrarea în evidențele contabile a mai multor înscrisuri false.

Totodată, s-a arătat că, potrivit Recomandărilor privind individualizarea pedepselor aplicate pentru infracțiunile de corupție, la stabilirea pedepsei în cazul infracțiunii de cumpărare de influență, instanța trebuie să aibă în vedere **cele trei criterii principale** (calitatea sau funcția făptuitorului, modalitatea de săvârșire a infracțiunii și cuantumul sumei de bani) și aplicarea corelativă a acestor criterii.

În baza celor trei criterii principale, procurorul a apreciat că inculpatului **Locic Marius** ar fi trebuit să i se aplice o pedeapsă între minim 5 ani și maxim 6 ani închisoare.

În aceste condiții, pentru motivele arătate mai sus, procurorul a solicitat majorarea pedepsei aplicate inculpatului **Locic Marius de la 4 ani închisoare la 5 ani închisoare**, pedeapsă care să fie proporțională cu gravitatea infracțiunilor și cu atitudinea procesuală a acestuia.

În continuare, în cadrul cazului de casare prevăzut de art.385⁹ pct.18 din Codul de procedură penală, reprezentantul Ministerului Public a invocat greșita înlăturare din conținutul infracțiunii de cumpărare de influență reținută în sarcina inculpatului Locic Marius, în formă continuată, a actului material constând în promisiunea făcută inculpatului Voicu Cătălin de a publica cu titlu gratuit în cotidianul „Interesul Public” a unor articole cu conținut electoral.

În argumentare, procurorul a arătat că promisiunea acestor foloase materiale oferite de inculpatul Locic Marius inculpatului Voicu Cătălin rezultă din conținutul notelor de redare a înregistrării discuțiilor ambientale și confirmate de declarațiile martorului Isac Adrian, date atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de judecată.

S-a apreciat că instanța de judecată a comis o gravă eroare de fapt, considerând că, din conținutul convorbirilor înregistrate, nu ar rezulta că inculpatul Locic Marius s-ar fi angajat că-i va publica cu titlu gratuit articole cu conținut electoral, deși acest lucru este evident din conținutul acestor discuții și confirmat de declarațiile martorului Isac Adrian.

Promisiunea făcută de inculpatul Locic Marius are semnificația unui angajament și, totodată, are legătură cu intervenția inculpatului Voicu Cătălin pe lângă polițiștii ce instrumentau cauza, întrucât a fost făcută în mod neechivoc și în contextul solicitării arătate mai sus.

Pe de altă parte, promisiunea făcută de inculpatul Locic Marius a fost una serioasă și nu vagă sau imposibil de realizat, deoarece, din conținutul convorbirii ambientale, dar și din atitudinea ulterioară a inculpatului Locic Marius, care i-a satisfăcut toate pretențiile materiale disimulate în contractul de asistență juridică, a rezultat acest lucru.

Ca atare, a concluzionat procurorul, în mod greșit instanța nu a reținut în sarcina inculpatului actul material comis la data de 30.08.2009, pronunțând în acest sens o hotărâre netemeinică.

Față de motivele de recurs susținute oral, având în vedere și motivele de recurs depuse la dosarul cauzei, procurorul a solicitat, în conformitate cu dispozițiile art. 385¹⁵ punctul 2 lit. d Cod procedură penală, raportat la art. 385⁹ punctul 14 teza I și art. 385⁹ punctul 18 Cod procedură penală, admiterea recursului, casarea în parte a hotărârii instanței de fond și, rejudecând, reținerea în sarcina inculpatului Locic Marius a actului material comis la data de 30.08.2009; condamnarea inculpatului Voicu Cătălin la 9 ani închisoare; a inculpatului Costiniu Florin la 6 ani închisoare; a inculpatului Cășuneanu Costel la 4 ani închisoare și a inculpatului Locic Marius la 5 ani închisoare.

I. Apărătorul recurentul intimat inculpat Voicu Cătălin, avocat Cazacu Ion, având cuvântul în susținerea recursului declarat de inculpatul pe care îl asistă, și-a început pledoaria arătând că încearcă un sentiment de frustrare profesională justificat de faptul că nu a putut să convingă completul de judecată că un om, respectiv clientul său, este în suferință, care îl împiedică să fie prezent la ședința de judecată; precum și de faptul că, lecturând încheierea de ședință din data de 25 martie 2013, a constatat că cererile de probatorii formulate au fost respinse, fiind apreciate ca inutile și neconcludente și concluzionând că, în atare condiții apreciază că „soarta clientului său este pecetluită”.

1. Susținând oral motivele de recurs, apărătorul a formulat ample critici cu privire la atmosfera în care s-a desfășurat urmărirea penală și cercetarea judecătorească, la fond, în prezenta cauză, la implicarea mass media în prezentarea acestei cauze, în vederea influențării reacțiilor opiniei publice și judecătorilor cauzei.

În acest context apărătorul a făcut trimitere la hotărârea pronunțată la 16 aprilie 2013 în cauza Cășuneanu împotriva României, în care s-a menționat, în mod justificat, că o asemenea scurgere de informații nepublice în presă reprezintă o încălcare gravă a art. 8 din Convenție.

Curtea a sancționat lipsa oricărei reacții oficiale de disociere față de aceste manifestări.

Totodată, apărătorul a arătat că arestarea inculpatului Voicu Cătălin a fost pregătită cu 24 de ore înaintea propunerii efective de arestare, prin aceste

scurgeri de informații fiind publicate în presă și difuzate pe toate canalele TV conținutul unei convorbiri telefonice dintre dna avocat Dragotescu și clientul acesteia, dl Floarea Radu Dan, martor în prezenta cauză.

Un asemenea mijloc de probă s-a apreciat a fi un mijloc nelegal, fiind în contradicție cu dispozițiile art. 91⁶ Cod de procedură penală, care interzice folosirea înregistrării convorbirilor dintre avocat și partea pe care o reprezintă, ca mijloc de probă, cu singura excepție atunci când, din cuprinsul convorbirii, rezultă date sau informații concludente și utile privitoare la pregătirea sau săvârșirea de către avocat a unei infracțiuni, așadar cel vizat fiind avocatul și nu partea pe care o reprezintă sau un terț.

Totodată, apărătorul a arătat că această convorbire sus arătată a fost interceptată la data de 29.03.2010, mult înainte ca în cauză să fie citată, în calitate de martor, dna. avocat Drăgotescu sau dl. Floarea, ceea ce, în opinia apărării, conduce la supoziția *fabricării* ei, în contextul în care, la acea data, împotriva "martorului Floarea" era deschis un dosar penal, care, între timp, „s-a pierdut pe drum”, nimeni nemaifăcând referire la el, în contextul în care Floarea și-a îndeplinit misiunea prin convorbirea avută cu dna avocat.

Apărarea a susținut că, pentru a verifica această teză a apărării, judecătorii fondului ar fi trebuit să solicite relații de la Direcția Națională Anticorupție, în legătura cu dosarul nr.42/P/2010, care se referea la presupuse fapte de corupție ale martorului Floarea Radu Dan. Examinarea acestui dosar ar fi putut conduce pe judecătorii fondului la concluzia ca acest dosar a fost "*creat*" tocmai pentru a pune presiune pe un martor important din prezenta cauza.

Teza apărării nu a fost niciun moment verificată de judecătorii fondului, care s-au mulțumit să treacă peste nelegalitatea administrării probei, prin invocarea unei situații de fapt, și anume: "*...împrejurarea că niciunul dintre cei doi martori nu au contestat-o, nici sub aspectul conținutului nici sub aspectul existenței ei*".

Prin urmare, față de cele arătate, s-a solicitat înlăturarea acestei probe din proces, remediul procedural în acest caz fiind prevăzut de dispozițiile art.64 alin.2 Cod procedură penală și, implicit, neanalizarea ei de către instanța de recurs în contextul formării convingerii cu privire la pretinsele fapte comise de mine.

2. Al doilea motiv de recurs susținut de apărătorul recurentului intimat inculpat **Voicu Cătălin** a vizat încălcarea principiului procesului echitabil, prevăzut de art.5 și 6 din Convenție, în cursul procedurilor privind arestarea acestuia, **motiv prevăzut de dispozițiile art.385⁶ alin 3 Cod procedură penală.**

În argumentare, apărătorul a arătat că au fost nesocotite procedurile parlamentare prevăzute în Constituție și în Regulamentul de funcționare a Senatului, cu privire la obținerea avizului privind arestarea inculpatului Voicu Cătălin.

În acest context, apărarea a susținut că inculpatului Voicu Cătălin i-a fost încălcat dreptul la apărare, apărătorilor aleși la acel moment interzicându-li-se să ia cunoștință de conținutul acuzațiilor cuprinse în dosarele înaintate la Comisia Juridică a Senatului.

Totodată, s-a susținut că nu a fost respectată nici procedura în fața plenului Senatului, care a votat în favoarea arestării inculpatului, în absența sa la acea dată, inculpatul fiind internat în spital, lucru dovedit cu acte medicale și adus la cunoștința conducerii Senatului, astfel că inculpatul a fost privat de dreptul de a lua cuvântul în plenumul Senatului și de a se apăra față de acuzațiile formulate.

De asemenea, apărarea a arătat că invocarea de către judecătorii fondului a dispozițiilor art.23, 24 și 25 din Legea nr.96/2006, privind statutul Senatorilor și Deputaților, prin menționarea faptului că Hotărârile Senatului, adoptate în materie de imunitate parlamentară, sunt definitive și executorii, ocolește fondul problemei și dă o falsă soluție.

În aceste condiții, s-a apreciat că încuviințarea arestării preventive a inculpatului Voicu Cătălin a fost făcută în mod nelegal, neacordarea avizului în ce privește arestarea acestuia ar fi condus la continuarea cercetărilor cu inculpatul în libertate, care nu ar mai fi fost nevoit să treacă prin calvarul a peste 16 luni de arest preventiv. În acest sens, apărătorul a solicitat instanței a se pronunța în legătură cu acest caz, inculpatul având dreptul la reparații materiale și/sau morale, în situația în care se dovedesc aceste încălcări ale normelor procedurale.

Al doilea aspect, în susținerea **cazului de casare prevăzut de art.385⁶ alin 3 Cod procedură penală**, se referă la dispozițiile art.146 alin 1 Cod

procedură penală referitoare la audierea obligatorie a inculpatului în prezența avocatului, în procedura luării măsurii arestării preventive.

În argumentare, apărătorul a arătat că nerespectarea procedurilor legale de către procuror privind audierea obligatorie a inculpatului, înainte de întocmirea propunerii motivate de arestare, este o prevedere procedurală de stricta interpretare și aplicare, a cărei nerespectare conduce la aplicarea sancțiunilor prevăzute de art.197 alin. 2 Cod procedură penală, teza privind *prezența inculpatului și asistarea lui de către apărător*, consecința unei asemenea constatări conducând în mod imperativ la *nulitatea măsurii arestării preventive și punerea inculpatului, de îndată, în libertate*.

Motivarea judecătorilor fondului, în sensul că obligația instituită de art.149¹ Cod procedură penală în sarcina procurorului este de audiere, dar nu și de stabilire a momentului în care are loc aceasta, a fost apreciată ca frizând *bunul simț juridic* din moment ce legea este clară și ~~menționează~~ acest moment: "*...când consideră că în interesul urmăririi penale este necesară arestarea inculpatului...*"

Cu certitudine, a susținut apărarea, audierea în vederea arestării, în prezența avocatului, are o semnificație majoră în procedura arestării, iar nerespectarea ei este sancționată cu nulitatea absolută, conform art.197 alin.2 Cod procedură penală.

În concluzie, s-a apreciat că, în cauză, consecințele respingerii acestei excepții au fost extrem de grave, întrucât măsura arestului preventiv s-a perpetuat într-o perioadă nepermis de lungă, de 16 luni, în timp ce fața de ceilalți coinculpați ea a încetat după 10 zile. În acest sens, s-a apreciat că este important ca instanța de recurs să se pronunțe și asupra acestei nulități, inculpatul având dreptul la reparații materiale și morale în cazul dovedirii încălcărilor.

Prin, urmare, față de cele învederate, apărătorul a solicitat admiterea acestui motiv de recurs prevăzut de art. 385⁶ alin. 3 Cod procedură penală, casarea hotărârii atacate și rejudecarea cauzei de instanța de recurs.

3. Un alt motiv de recurs invocat de apărătorul recurentului intimat inculpat Voicu Cătălin, circumscris **dispozițiilor art.385⁶ alin.3 Cod procedură penală, a vizat încălcarea principiului procesului echitabil în cursul urmăririi penale, când s-au folosit mijloace de proba reprezentând convorbiri interceptate, telefonic ori**

în mediul ambiental, obținute și administrate ilegal. În acest context, s-a arătat că cererea apărării a fost de aplicare a dispozițiilor art. 64 alin. 2 Cod procedură penală, în condițiile în care interceptările reprezintă, aproape în exclusivitate, substanța acuzării aduse inculpatului prin rechizitoriu, cerere respinsă, nejustificat, de instanța de fond.

În argumentare, apărătorul a arătat că aceste mijloace de probă (înregistrările telefonice și ambientale) *au provenit dintr-un alt dosar - cauza în care D.I.I.C.O.T. Structura Centrală a efectuat acte premergătoare față de inculpat, privind presupuse fapte care puteau aduce atingere siguranței naționale - dosar în care s-a dat o soluție de netrimitere în judecată.*

Apărarea a arătat că interceptările și înregistrări audio-video nu pot fi efectuate în timpul actelor premergătoare și, prin urmare, nu pot fi considerate probe în cursul procesului penal.

În susținerea acestui punct de vedere, apărarea a făcut referire la dispozițiile art.91² Cod procedură penală, care fac trimitere la situația de urgență ce-i permite procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală să poată dispune, cu titlu provizoriu, prin ordonanță motivată, interceptarea și înregistrarea convorbirilor sau comunicărilor pe o perioadă de cel mult 48 de ore.

Aceasta măsură se ia, așadar, prin ordonanță (act specific fazei de urmărire penală, în conformitate cu art. 203 Cod procedură penală), care se înscrie într-un registru special prevăzut de dispozițiile art. 228 (I)¹ Cod procedură penală, registru în care sunt trecute numai rezoluțiile de începere a urmăririi penale.

În prezent, modul practic de aplicare a dispozițiilor art. 91¹ (9) Cod procedură penală naște, în continuare, arbitrar și abuz din partea organelor statului, câtă vreme fiecare convorbire sau comunicare a unei terțe persoane, care intra în legătura cu cea supusă interceptării sau înregistrării, este la rândul ei interceptată și înregistrată, deși pentru ea nu există nicio autorizare legală.

Nu se poate accepta imposibilitatea limitării abuzului din partea organelor judiciare, în care s-ar încerca ascultarea tuturor cetățenilor în ideea descoperirii de infracțiuni, din moment ce nu ar fi obligatorie începerea urmăririi penale, pentru a declanșa cadrul procesual bine delimitat. Numai acest cadru dă naștere la drepturi și obligații, numai din acest moment se naște raportul juridic de drept procesual penal.

În sfârșit, un ultim argument al apărării l-a reprezentat noua reglementare a Codului de procedură penală, care, în proiect, prevede *dispariția instituției actelor premergătoare*, organul de urmărire penală, fiind astfel obligat să dispună, direct, începerea urmăririi penale cu privire la fapta - *in rem* - atunci când actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege și se constată că nu există vreunul dintre cazurile care împiedică exercitarea acțiunii penale.

În aceeași ordine de idei, apărarea a arătat că, în prezenta cauză, *suporturile optice care conțineau aceste înregistrări au fost trimise în baza unei adrese de la D.I.I.C.O.T la D.N.A, care le-a transformat, în mod nelegal, în mijloace de probă*. Mai mult decât atât, se consemnează în mod expres că ofițeri ai serviciului tehnic D.N.A au procedat la: *"...prelucrarea înregistrărilor audio al căror conținut a fost redat în formă scrisă, conform proceselor verbale din dosarele nr.309/P/2009, 310/P/2009, 340/P/2009, editarea realizându-se prin ștergerea fragmentelor audio al căror conținut nu privește fapta"* (voi 1 fila 82). Această operațiune s-a făcut prin utilizarea programului de editare a fișierelor audio *Cool Edit Pr.2.0*, instalat pe unitatea centrală NEC, aparținând D.N.A.

Totodată, s-a arătat că, în cauză s-a mai întocmit un proces verbal la data de 28.12.2009, tot de Serviciul tehnic D.N.A (vol. 1 fila 89), prin care se consemnează fixarea pe suporturi optice a convorbirilor și comunicărilor telefonice interceptate și înregistrate, în urma acestei operațiuni rezultând un DVD cu seria constructivă 7006 8888 + REC 25237, inscripționat Tc2, și un DVD cu seria constructivă 8167 112 RE 27569, inscripționat Tc3. Acești suporturi au fost înlocuiți, fără a se menționa cum, cu alții, cu serii constructive diferite, respectiv 8767136 RE 27306 și 9090 39 MA 9018, care diferă în mod evident de cei menționați anterior.

Așadar, apare, cu evidentă, *încercarea de manipulare și de fabricare a unor mijloace de probă*, în condițiile în care, în dosar, se află numai transcrierile acestor DVD-uri. În acest context, s-a arătat că nu este de mirare că s-au făcut și transcrieri neconforme cu conținutul convorbirilor înregistrate pe acești suporturi optici.

O altă critică formulată de apărare a vizat *modalitatea în care a încercat instanța de fond să justifice aceste ilegalități, legate de implicarea SRI în activitatea de urmărire penală*.

Apărătorul a precizat că, în mod constant, atât la urmărire penală, cât și pe parcursul cercetării judecătorești, organele S.R.I nu au abilitarea legală de a efectua acte de cercetare penală, activitate specifică străngerii de probe.

În acest context, s-a apreciat că *instanța de fond a făcut o interpretare greșită a dispozițiilor legale, confundând activitatea de culegere de informații (specifică S.R.I și altor instituții de profil) cu activitatea de cercetare penală (activitate ce poate fi efectuată doar de organele enumerate în cuprinsul art. 201 Cod procedură penală și detaliate în cuprinsul art. 207 - 208 Cod procedură penală)*, singura în măsură să ducă la strângerea de probe pentru conturarea unei eventuale acuzații împotriva unei persoane.

Or, în cazul de față, a arătat apărarea, concluzia este una cât se poate de clară: interceptările făcute de S.R.I, în baza mandatelor de siguranță națională, nu puteau constitui mijloace de probă în procesul penal.

Față de toate aceste argumente, apărarea a concluzionat că motivarea instanței, prin care a fost respinsă solicitarea inculpatului de înlăturare a acestor mijloace de proba din dosarul cauzei este nelegală, având în vedere că scopul pentru care organele S.R.I sunt abilitate de lege să desfășoare aceste operațiuni este strângerea de informații, informații care, în măsura în care relevă indicii privind săvârșirea unor infracțiuni, pot fi transmise sub forma unei note informative către organele de urmărire penală.

În baza acestor informații, apărarea a susținut că organele de urmărire penală sunt singurele care puteau administra probatorii în cauză, pentru stabilirea vinovăției și tragerea la răspundere penală a persoanelor vinovate, conform art. 200 Cod procedură penală.

Prin urmare, s-a concluzionat că toate aceste elemente nu pot conduce decât la constatarea ilegalității administrării acestor mijloace de proba și la sancțiunea prevăzută procedural în art. 64 alin. 2 Cod procedură penală, respectiv înlăturarea acestor mijloace de proba din procesul penal.

Totodată, apărarea a susținut că scoaterea acestor mijloace de probă din cauza este o soluție legală și absolut obligatorie, în condițiile în care, cu ocazia cercetării judecătorești, s-a administrat un amplu probatoriu testimonial, în condiții de publicitate, oralitate, nemijlocire și contradictorialitate, principiu fundamental al procesului penal, care poate asigura o judecată dreaptă.

Față de cele învederate, apărarea a solicitat admiterea acestui motiv de recurs prevăzut de art. 385⁶ alin.3 Cod procedură penală, casarea hotărârii recurate, în temeiul dispozițiilor art.385¹⁵pct.2 lit.d) Cod procedură penală, și reținerea cauzei spre rejudecare.

4. O altă critică de nelegalitate a vizat încălcarea principiului procesului echitabil în timpul cercetării judecătorești, cu privire la modul în care a fost administrată proba cu expertiză criminalistică privind autenticitatea și realitatea convorbirilor interceptate, în prezenta cauză, fiind incidente dispozițiile **art.385⁶ alin.3 Cod procedură penală**.

Astfel, apărătorul a subliniat că, în cauză, există dovada, de necontestat, că nu fost prezentați suportii originali și echipamentele folosite, atât timp cât, prin adresa nr. 1820535/7.11.2011, S.R.I - UM ... București aduce la cunoștință că nu pune la dispoziție echipamentele care se află sub incidența prevederilor Legii nr.182/2002 și, mai mult, se recunoaște că au fost șterse unele pasaje ale interceptărilor, în condițiile în care S.R.I a apreciat că ele nu au legătură cu cauza. Acest fapt a fost apreciat ca fiind un lucru extrem de grav, pentru că s-au prezentat înregistrări trunchiate, fără ca ele să poată fi apreciate de judecător, de procuror sau de apărare, înregistrări care puteau conține pasaje sau elemente în apărarea inculpatului, fiind de netăgăduit că numai judecătorul, în cadrul procesului de apreciere a vinovăției, poate să rețină sau nu înregistrările integrale sau numai pasaje din acestea.

O altă situație apreciată de apărare la fel de gravă a fost relevată de *expertul consilier*, în obiecțiunile la suplimentul raportului de expertiza, datat 30.04.2012, în care a *constatat existența unui nou suport optic, care nu a mai fost supus expertizei în 13 februarie*; raportul de expertiza consemnând deschiderea unui plic care conținea 6 suporturi optice, iar suplimentul din 6.04.2012 se prezintă un al șaptelea suport optic, diferit de cele 6 inițiale. Apărarea a concluzionat că, în atare condiții, *este fără îndoială că am asistat la "inserarea unei noi probe" la dosar prin intermediul INEC*.

Lipsită de rigoare, a arătat apărarea, apare și prin preluarea de către instanța de fond a concluziilor procurorului cu privire la acest nou suport, afirmându-se că el ar conține transpunerea tuturor înregistrărilor folosite în dosar, pe un singur suport.

Concluzionând, apărătorul a solicitat, în baza dispozițiilor art.6 și art.64 alin.2 din Cod procedură penală, precum și ale art. 6 CEDO, înlăturarea acestor probe (totalitatea înregistrărilor) din prezenta cauză; casarea hotărârii atacate și, pe cale de consecință, reținerea cauzei spre rejudecare, în condițiile art.385¹⁵ pct.2 lit. d).

5. În continuare, în temeiul dispozițiilor **art.385⁶ alin.3 din Codul de procedură penală**, apărătorul a criticat hotărârea atacată pe considerentul că fondul cauzei a fost judecat de doi magistrați aflați în caz de incompatibilitate.

În acest sens, apărătorul a învederat că doamnele judecătorești ANGELA DRAGNE și LUMINIȚA LIVIA ZGLIMBEA nu au judecat cu imparțialitatea necesară cauzei, fiind incidente, astfel, dispozițiile art. 47 alin.2 Cod procedură penală, în contextul în care au făcut aprecieri legate de vinovăția inculpatului în cadrul procedurilor privind liberarea condiționată și, ca atare, în baza art. 385¹⁵ pct. 2 lit. c) Cod procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea sentințelor penale atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de fond.

6. O altă critică formulată de apărător, **circumscripționată dispozițiilor art.385⁹ pct.18 Cod procedură penală**, a vizat stabilirea eronată a adevărului judiciar, instanța de fond comițând o gravă eroare de fapt, având drept consecință pronunțarea unei hotărâri greșite de condamnare.

În argumentare, apărătorul a arătat că toate mijloacele de probă administrate în mod direct, nemijlocit, oral și contradictoriu la fond, converg în a demonstra că suma de 200.000 de euro, reținută de procuror ca fiind suma cu care s-a încercat cumpărarea influenței judecătorilor Înaltei Curți, pentru o soluție favorabilă domnului Cășuneanu Costel, în procesul care s-a aflat pe rolul acestei instanțe, reprezintă, în fapt, un împrumut, situație juridică guvernată de legea civilă.

În aceste condiții, trimiterea inculpatului Voicu Cătălin în judecată s-a făcut pentru un fapt civil, ce a rezultat în urma interpretării abuzive și rău voitoare, a unor interceptări ale unor convorbiri telefonice și în mediu ambiental efectuate de organe neabilitate legal, cu încălcarea dispozițiilor care asigură garanții în legătură cu interceptarea, certificarea și redarea acestor convorbiri.

În sprijinul argumentelor expuse, apărătorul a solicitat instanței să supună analizei și declarațiile martorului Ungureanu Nicolae, din cuprinsul acestora rezultând, neîndoielnic, că acuzația Parchetului este nesusținută de probe și că

variantea împrumutului se susține prin întreg probatoriul administrat în faza cercetării judecătorești, la fond.

Pe cale de consecință, față de acuzația reținută în rechizitoriu în sarcina inculpatului **Voicu Cătălin**, referitoare la săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art.257 Cod penal raportat la art. 6 din Legea 78/2000 (traficarea influenței prin intermediul coinalpatului **Costiniu Florin** în favoarea coinalpatului **Cășuneanu Costel**), în urma administrării probatoriului în cursul cercetării judecătorești, la fond și în recurs, apărătorul a solicitat admiterea recursului, în baza art.385¹⁵ pct.2 lit. b) Cod procedură penală, și, în rejudecare, achitarea inculpatului Voicu Cătălin, în temeiul art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la dispozițiile art. 10 lit. b) Cod procedură penală, împrumutul unei sume de bani reprezentând un fapt civil.

Apărătorul recurentul intimat inculpat Voicu Cătălin, avocat Vrabie Marcel, având cuvântul în completare, în susținerea recursului declarat de inculpat, cu referire la faptele pretins a fi comise de acesta în raporturile cu inculpatul Locic Marius, respectiv infracțiunile de trafic de influență, prevăzute de art. 257 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr.78/2000 și fals în înscrisuri sub semnătură privată, în legătură cu faptele de corupție, prevăzută de art. 290 Cod penal raportat la art. 17 alin.1 lit. c) din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin.2 Cod penal, a solicitat admiterea recursului, în baza art. 385¹⁵ pct. 2 lit. b) Cod procedură penală combinat cu art. 385⁹ pct. 12 și 18 Cod procedură penală, casarea hotărârii atacate și, în rejudecare, achitarea inculpatul Voicu Cătălin, în baza art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 lit. b) și d) Cod procedură penală.

În argumentare, apărătorul a arătat că probele administrate în cauză nu confirmă situația de fapt reținută în rechizitoriu și în hotărârea instanței de fond, comițându-se, în felul acesta, o gravă eroare de fapt.

Trimiterea în judecată a inculpatului Voicu Cătălin și condamnarea acestuia pentru infracțiunea de trafic de influență s-au făcut în urma unei interpretări subiective și selective a materialului probator administrat în cauză.

Astfel, atât în rechizitoriu, cât și în hotărârea instanței de fond se susține că inculpatul Locic Marius a solicitat ajutorul inculpatul Voicu Cătălin pentru a nu fi reținut și pentru ca organul de cercetare penală să propună o soluție de netrimitere în judecata, situație care nu rezultă nici din transcrierea convorbirilor

înregistrate în mediul ambiental și nici din declarațiile inculpaților și ale martorilor audiați în cauză.

În realitate, s-a susținut de apărare, inculpatul Locic Marius a relatat coinculpatului Voicu Cătălin, cu acea ocazie, că a fost amenințat de cetățeanul egiptean El Feki Tarek că va fi arestat și trimis în judecată dacă nu îi va achita o suma de bani, reprezentând penalități rezultate dintr-un contract de leasing. Acesta, fiind deja căutat de polițiștii din cadrul DGPMB, a solicitat ajutorul inculpatului Voicu Cătălin, care, la rândul său, a luat legătura telefonic cu martorul Călinescu Mihai, șeful Poliției Capitalei, pe care l-a rugat să îi acorde o audiență inculpatul Locic Marius, "insistând să-l primească el și să-l asculte el, întrucât era vorba de niște polițiști din subordinea lui, iar aceștia erau polițiștii care îi sunau pe Locic pe telefonul privat al acestuia și fie îl invitau la poliție, fie îi sugerau să se înțeleagă pentru stingerea litigiului, fără a solicita comandantului Capitalei să se implice în vreun fel în soluționarea acestei cauze și nici lui Locic Marius ca îi voi rezolva problema."

Inculpatul Locic Marius a fost primit de către martorul Călinescu Mihai, căruia i-a relatat motivul pentru care a cerut acea audiență, respectiv pentru a îi aduce la cunoștință că este amenințat de către El Feki Tarek. Cu aceeași ocazie, inculpatul Locic Marius i-a adus la cunoștință martorului Călinescu Mihai că, la 14 sau 15.09.2009, urma să îi achite cetățeanului egiptean penalitățile solicitate, litigiul fiind astfel stins.

S-a arătat că situația de fapt expusă mai sus rezultă din următoarele probe: declarația inculpaților Locic Marius și Voicu Cătălin, precum și a martorilor Călinescu Mihai, Chițac Adrian și Calotă Liviu.

În aceeași ordine de idei, apărarea a susținut teza conform căreia, între contractul de asistență juridică încheiat la 19.10.2009 de inculpatul Voicu Cătălin cu firma condusă de inculpatul Locic Marius și "intervenția" promisă de inculpatul Voicu Cătălin, nu există conexiune.

În aceste sens, apărarea a solicitat instanței să aibă în vedere următoarele aspecte:

- astfel cum rezultă din declarațiile inculpaților Locic Marius și Voicu Cătălin, inițiativa încheierii contractului de asistență juridică i-a aparținut inculpatului Locic Marius care dorea să primească consultanță în legătură cu piața imobiliară și TV;
- contractul a fost încheiat cu respectarea tuturor condițiilor legale;

- contractul a fost înregistrat în evidența Cabinetului de avocat "Voicu Cătălin", fiind achitate toate taxele și impozitele către stat și către Baroul București;
- inculpatul Voicu Cătălin neagă afirmația "eu am vrut sa dau acoperire legala relației". Cu toate acestea, inculpatul Voicu Cătălin acceptă posibilitatea "să fi avut o discuție cu inculpatul Locic Marius, în care să-i fi spus, între altele, că vrea să dea caracter de legalitate relației, discuție care, însă, a avut loc în cu totul alt context și cu altă nuanță, care poate schimba radical sensul frazei";
- neexistând infracțiunea de trafic de influență, nu subzistă nici infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată în legătură cu fapte de corupție;
- ca senator în Parlamentul României, inculpatul Voicu Cătălin avea dreptul să exercite și profesia de avocat, neexistând nicio interdicție referitoare la încheierea unui contract de asistență juridică, având ca obiect consultanță în materie civilă și comercială.

Concluzionând, apărătorul a arătat că, nefiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, față de inculpatul Voicu Cătălin se impune o soluție de achitare pentru această faptă, în baza art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. d) Cod procedură penală, nefiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

7. Apărătorul recurentul intimat inculpat Voicu Cătălin, avocat Cazacu Ion, în susținerea ultimului motiv de recurs, invocă în subsidiar, care vizează pedeapsa aplicată inculpatului Voicu Cătălin, a arătat că pedeapsa aplicată acestuia este excesiv de severă, atât cu privire la cuantumul acesteia, cât și cu privire la modalitatea de executare, solicitând cenzurarea hotărârii instanței de fond, în baza dispozițiilor art. 385⁹ pct. 14 din Codul de procedură penală și, în rejudecare, reindividualizarea acesteia în baza dispozițiilor art. 72 din Cod penal.

În motivarea acestei critici, apărătorul a arătat că soluția fondului pare complet dezechilibrată, apreciind că această cauză, îndelung mediatizată, are nevoie de o soluționare care să indice o abordare unitară și echilibrată, în sensul diminuării pedepselor tuturor inculpaților și aplicării suspendării pedepsei sub supraveghere ca modalitate de executare.

Cu privire la amploarea presupusei activități infracționale desfășurate de inculpatul Voicu Cătălin, apărătorul a solicitat instanței să constate că, în cauza de față, acesta a fost condamnat pentru două infracțiuni de corupție și una de fals

în înscrieri sub semnătură privată, ceea ce nu poate fi apreciată ca fiind o activitate de amploare.

Cu privire la pretinsa încercare de a zădarnici aflarea adevărului în cauză, apărarea a arătat că, astfel cum rezultă din argumentația formulată în cadrul prezentului recurs, se poate concluziona că o asemenea încercare nu a existat și, ca atare, nu poate fi avută în vedere, între criteriile care pot conduce la aplicarea regimului de detenție a pedepsei stabilite în sarcina inculpatului Voicu Cătălin.

Repetabilitatea comportamentului infracțional, un alt criteriu avut în vedere de judecătoria fondului pentru a stabili cuantumul pedepsei aplicate inculpatului Voicu Cătălin, a fost apreciat de apărare ca fiind un criteriu relativ, atât timp cât în dosar nu există probe indubitabile de vinovăție.

Totodată, s-a arătat că, atât calitatea inculpatului de senator, cât și cea de vicepreședinte al comisiei menționate pot fi evaluate și din perspectiva unor criterii favorabile acestuia.

În argumentarea acestui punct de vedere, apărarea a arătat că, în cauză, se impun a fi evaluate, ca și circumstanțe favorabile, următoarele împrejurări: - faptul că inculpatul este o persoană cu mare experiență de viață, general în rezervă al armatei romane, om care și-a expus viața pentru atingerea idealurilor de libertate în iarna anului 1989, în timpul revoluției,

- faptul că o perioadă semnificativă de timp a lucrat într-un domeniu extrem de sensibil, apărând cu propria sa viață integritatea corporală și chiar viața unor înalți demnitari ai statului român;

- faptul că acesta este caracterizat frecvent, chiar de dușmanii săi, ca fiind un om cu o gură bogată, dar întotdeauna atent la nevoile sociale și mai ales medicale, ale lor și familiilor acestora;

- faptul că inculpatul are o familie unită, cu o soție puternică și 2 (doi) copii excepționali, cu mari capacități intelectuale și dorința de a învăța, dar și situația medicală a inculpatului, dovedită cu acte care atestă afecțiuni cronice, a căror evoluție se poate agrava în timpul unei detenții prelungite.

Concluzionând, apărătorul a arătat că toate cele învederate sunt argumente care ar trebui să conducă instanța de recurs la aplicarea unei pedepse echilibrate și proporționale, privind faptele deduse judecății, pedeapsa rezultantă putând fi scăzută, astfel încât să poată fi aplicate dispozițiile art.86¹ Cod penal.

Totodată, apărătorul inculpatului, având cuvântul cu privire la recursul declarat de Parchet, a solicitat respingerea acestuia ca fiind nefondat, în raport de concluziile formulate în susținerea recursului declarat de inculpatul Voicu Cătălin.

Avocat Cazacu Ion a solicitat Președintelui Completului de 5 Judecători să îngăduie să părăsească sala de judecată, motivând că este apărător ales într-un alt dosar aflat pe rolul Secției Penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, dosar în care urmează a începe dezbaterile și precizând, totodată, că va rămâne în continuare, în sala de ședință, domnul avocat Vrabie Marcel, apărător al inculpatului Voicu Cătălin.

Președintele Completului de 5 Judecători a îngăduit domnului avocat Cazacu Ion să părăsească sala de judecată, luând act că va rămâne în continuare, în sala de ședință, domnul avocat Vrabie Marcel, apărător al inculpatului Voicu Cătălin.

Apărătorul recurentul intimat inculpat Voicu Cătălin, avocat Vrabie Marcel, având cuvântul cu privire la recursul declarat de Parchet, a solicitat respingerea acestuia ca fiind nefondat în raport de concluziile formulate în susținerea recursului declarat de inculpatul Voicu Cătălin.

II. Apărătorul recurentul intimat inculpat Cășuneanu Costel, avocat Gheorghiu Mateuț, având cuvântul cu privire la recursul declarat de Parchet de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a solicitat respingerea acestuia ca fiind nefondat.

În argumentare, apărătorul a arătat că, în ceea ce privește criteriul de gravitate, a fost invocată doar gravitatea abstractă a faptei, fără a se ține seama de materialitatea faptelor imputate inculpatului și de împrejurările în care se pretinde că acestea au fost săvârșite.

Or, plecând de la prevederile cuprinse în art. 72 alin. 1 Cod penal, aprecierea instanței de fond cu privire la modalitatea de executare a pedepsei, cea a suspendării sub supraveghere, s-a raportat la elementele de fapt concrete, pe care prima instanță le-a argumentat. Sub acest aspect, a apreciat că este esențial a fi avută în vedere contribuția materială minimă a domnului Cășuneanu Costel la săvârșirea pretinse infracțiuni.

Astfel, a apreciat ca fiind relevantă împrejurarea că, astfel cum a reținut în mod corect prima instanță, Cășuneanu Costel niciodată nu l-a contactat pe Voicu

Cătălin pentru a se interesa de dosar. Este un fapt necontestat că, de fiecare dată, Voicu Cătălin era cel care a avut inițiativa contactelor telefonice și aceea de a-l ține la curent pe domnul Cășuneanu Costel cu evoluția dosarului.

De asemenea, tot sub aspectul contribuției materiale, a fost apreciată ca fiind relevantă modalitatea transparentă în care inculpatul Cășuneanu Costel a remis inculpatului Voicu Cătălin suma de bani care a fost solicitată și care, în reprezentarea subiectivă a inculpatului, a fost cerută nu cu scopul folosirii unei influențe reale sau imaginare pe lângă judecătorii din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea obținerii unei soluții favorabile pentru societatea acestuia, ci în scopul pentru care ea a fost cerută și anume acela de împrumut, împrejurare care rezultă, în mod direct și nemijlocit, din cuprinsul convorbirilor din data de 11 septembrie 2009, data pretinsei fapte.

Totodată, în ceea ce privește mobilul invocat de reprezentantul Parchetului, constând în valoarea contractului de achiziție publică, apărătorul a arătat că, în mod greșit, s-a avut în vedere cuantumul valorii contractante, estimat greșit, fără a se ține seama de valoarea profitului, care, astfel cum rezultă din înscrisurile aflate la dosar, este de doar 1% din valoarea contractului, adică în cuantum de 180.106 euro. Or, în aceste condiții, s-a apreciat că este greu de crezut că o persoană ar fi dispusă să dea o sumă de 200.000 euro pentru un profit de doar 180.000 euro.

De asemenea, apărătorul a susținut că este complet nefondată afirmația făcută de reprezentantul Ministerului Public, referitoare la atitudinea abuzivă a inculpatului Cășuneanu Costel, pe parcursul procesului penal.

În acest context, apărătorul a arătat că exercitarea dreptului la apărare nu poate fi interpretată ca un abuz.

Sub acest aspect, apărarea a apreciat a fi relevantă împrejurarea că atât declarația pe care inculpatul Cășuneanu Costel a dat-o în fața judecătorului, cât și cea pe care a dat-o în fața organului de urmărire penală s-a situat în timpul urmăririi penale.

Astfel, apărătorul a precizat că prima declarație a fost dată la data de 9.04.2010 în fața judecătorului, iar a doua declarație în fața procurorului a fost dată pe data de 28.04.2010, înainte de prezentarea materialului de urmărire penală, care a avut loc în perioada 10.05.2010 – 14.05.2010, astfel încât nu se poate considera că această declarație a fost dată având în vedere probele care au fost

administrare în cauză, probe care au fost aduse la cunoștință ulterior, pentru a se interpreta că strategia pe care inculpatul și-a făcut-o în cursul urmăririi penale a fost aceea de a avea mai întâi acces la probe și apoi de a da o declarație.

Dimpotrivă, a susținut apărarea, dacă se poate vorbi de un abuz procesual, acesta este comis de organul de urmărire penală, fapt confirmat de procurorul șef al D.N.A - ului prin rezoluția nr. 38/C/2010 din 29 ianuarie 2010, în care procurorul șef al D.N.A –ului motivează rezoluția de anulare a Ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale cu aceea că se constată, în speță, că procurorii de caz au afectat substanța dreptului la apărare al inculpatului Costel Cășuneanu.

De asemenea, afirmația în sensul că inculpatul nu ar fi recunoscut fapta și că ar fi fost nesincer, a fost apreciată ca fiind în vădită contradicție cu realitatea care este constatată în mod judicios de prima instanță.

În acest sens, apărarea a subliniat că domnul Costel Cășuneanu este inculpatul care a dat o declarație, apreciată de instanța de fond ca fiind o declarație ce a contribuit la aflarea adevărului și la justa soluționare a cauzei penale și care este în consens cu toate probele care au fost administrate în cauză.

Totodată, s-a arătat că atitudinea procesuală a inculpatului Cășuneanu Costel a fost apreciată, nu numai de instanța de fond, ci chiar de judecătorul care a luat măsura arestării preventive *ab initio* și care a constatat, în considerentele încheierii, că inculpatul Cășuneanu Costel a dat o declarație completă și exactă.

Sub acest aspect, al comportamentului procesual al inculpatului Cășuneanu Costel, apărarea a apreciat ca fiind relevantă împrejurarea care este stabilită și de prima instanță, în sensul că acesta a fost cel care a pus la dispoziția instanței, cu ocazia primei declarații pe care a dat-o în fața judecătorului, o convorbire telefonică din data de 12.10.2009, despre care organul de urmărire penală nu avea cunoștință, convorbire telefonică pe care se întemeiază rechizitoriul.

Or, în aceste condiții, nu se poate susține că inculpatul Cășuneanu Costel nu ar fi avut în cauză un comportament total sincer și un comportament care a ajutat justiția.

Totodată, a fost apreciată ca fiind absolut nereală și nefondată afirmația făcută de onoratul reprezentant al parchetului referitoare la preconstituirea de către inculpat a unui înscris, constând în introducerea la Tribunalul București a unei acțiuni civile de restituire a împrumutului care a fost acordat inculpatului Voicu Cătălin.

În argumentarea criticii, apărătorul a solicitat instanței de recurs să constate că, astfel cum rezultă din actele și lucrările dosarului, inculpatul Cășuneanu Costel nu s-a folosit de un asemenea înscris, cu titlul de mijloc de apărare, astfel încât nu se poate susține că acesta ar fi un înscris preconstituit

Nu același lucru se poate afirma, însă, despre organul de urmărire penală, care a întocmit în acest dosar un înscris care este preconstituit în mod vădit, respectiv procesul-verbal din data de 21 decembrie 2009, care este semnat doar de unul din procurori, fără a fi semnat și de inculpat și în care se consemnează, contrar realității, cu referire a persoana inculpatului Cășuneanu Costel, că la această dată nu dorește să dea declarații în cauză. Acest proces-verbal a fost folosit la Înalta Curte de Casație și Justiție în scopul obținerii unei soluții de respingere a unei plângeri formulate de inculpatul Cășuneanu Costel.

Totodată, apărarea a apreciat ca fiind elocventă împrejurarea că, în pofida prevederilor cuprinse în art. 72 Cod penal, care stabilesc care sunt criteriile de individualizare judiciară a pedepsei, printre care este enumerată și persoana inculpatului, Ministerul Public nu face nicio referire la persoana inculpatului.

Sub acest aspect, în combaterea recursului declarat de Ministerul Public, apărătorul inculpatului Cășuneanu Costel, doar din perspectiva unui motiv de recurs invocat în subsidiar, a solicitat instanței respingerea recursului declarat de Ministerul Public, în temeiul art. 385¹⁵ pct. 1 lit. b Cod procedură penală, ca nefondat, și, doar în subsidiar, să constate că toate circumstanțele pe care le reține în mod explicit prima instanță, în ceea ce îl privește pe inculpatul Cășuneanu Costel, reprezintă, de fapt, circumstanțe atenuante, care sunt prevăzute de art. 74 lit. a și respectiv, lit. c din Codul penal.

Astfel, apărarea a arătat că, în deplină concordanță cu actele și lucrările dosarului, inculpatul a avut un comportament procesual absolut ireproșabil. Nu numai că s-a limitat să dea o declarație completă și exactă bazată pe realitate, ci inculpatul Cășuneanu Costel a fost cel care și-a bazat apărarea pe convorbiri,

cel care a explicat cuvintele care s-au folosit în cursul acestor convorbiri, referindu-se, în special, la limbajul disimulat folosit de inculpatul Voicu Cătălin.

De asemenea, inculpatul a contribuit la aflarea adevărului și a contribuit la justa soluționare a cauzei penale.

Astfel, în subsidiar și în combaterea recursului declarat de Parchet, apărătorul a solicitat instanței să dea eficiență acestor circumstanțe atenuante, conform art. 76 lit. c Cod penal și sub aspectul modalității de executare a pedepsei și să constate că nici măsurile de supraveghere și obligațiile care au fost impuse de prima instanță pe perioada termenului de încercare, față de acest inculpat, nu au absolut nicio justificare.

În această privință, a fost apreciată ca fiind relevantă și împrejurarea că inculpatul s-a prezentat la toate termenele stabilite, ceea ce demonstrează un comportament care, nu numai că nu face necesară executarea pedepsei, astfel cum a solicitat Ministerul Public prin recursul pe care l-a declarat, și nu face necesară nici aplicarea măsurilor de supraveghere și a obligațiilor care au fost impuse pe timpul supravegherii, putându-se face aplicarea prevederilor cuprinse în art. 81 Cod penal referitoare la suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Având cuvântul cu privire la recursul declarat de inculpatul Cășuneanu Costel, apărătorul acestuia, avocat Gheorghiță Mateuț, a arătat că înțelege să critice hotărârea primei instanțe pentru netemeinicie și nelegalitate, sub aspectul cazului de casare prevăzut de art. 385⁹ pct. 2 Cod procedură penală, constând în nerespectarea dispozițiilor legale referitoare la sesizarea instanței.

Astfel, apărătorul a arătat că, în cauză, sesizarea instanței a fost complementară în mod evident. Ea s-a realizat prin rezoluția D.I.I.C.O.T în dosarul 268/D/2009 din 27 noiembrie 2009, de declinare a competenței, rezoluției care, însă, nu sesizează organul de urmărire penală în ceea ce îl privește pe Cășuneanu Costel.

Sub acest aspect, s-a arătat că procesul - verbal de sesizare din oficiu, care are o dată anterioară, respectiv 16 noiembrie 2009, este un înscris care a fost preconstituit de organul de urmărire penală.

În aceste condiții, apărarea a apreciat că rezoluția de începere a urmăririi penale din data de 10. XII.2009 a fost dată cu încălcarea dispozițiilor art. 228

alin. 1 Cod procedură penală, care prevede, în mod expres, să existe o sesizare în unul din modurile de sesizare prevăzute de lege.

Astfel, în contradicție evidentă cu dispozițiile legale (art.228 alin.1 Cod procedură penală), prima instanță a stabilit că actele premergătoare efectuate de un alt organ de urmărire penală decât cel sesizat, nu sunt de natură a conduce la nelegala sesizare a instanței de judecată.

În această privință, a fost apreciat ca fiind relevant procesul - verbal din 10.12.2009 „de constatare a efectuării actelor premergătoare”, care conține referiri la acte efectuate de D.I.I.C.O.T în dosarul 268/2/2009, respectiv interceptări și înregistrări de convorbiri care nu pot fi asimilate unor acte premergătoare în cauza penală privind pretinsa faptă de cumpărare de influență reținută în sarcina inculpatului Cășuneanu Costel.

Astfel, apărarea a precizat că, deși la dosar a existat și un proces verbal de constatare a efectuării actelor premergătoare, întocmit la 10 decembrie 2009 sub numărul 310/P/2009 (dosar urmărire penală vol.I, filele 8-10), în realitate, nu au fost efectuate acte premergătoare, procesul verbal conținând doar redarea în formă scrisă a convorbirilor telefonice și ambientale, selectate în urma audierii din înregistrările efectuate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T în dosarul nr. 268/D/P/2009, în baza a 9 mandate cu caracter clasificat emise de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penala, care, în mod evident, nu pot constitui acte premergătoare, întrucât au stat la baza sesizării organului de urmărire penală.

Criticând hotărârea primei instanțe, apărarea a arătat că aceasta trebuia să analizeze și acest motiv de nulitate a rechizitoriului, fiind vorba de o nulitate absolută, prevăzută de art.197 alin.2 Cod procedură penală, sub aspectul necompetenței materiale, cu consecințe în ceea ce privește legala sesizare a instanței, care se bazează în exclusivitate pe aceste înregistrări de convorbiri, și să dispună restituirea dosarului la procuror în vederea refacerii urmăririi penale.

De asemenea, s-a arătat că, în mod nelegal, nu s-a dat eficiență infirmării de către procurorul șef al D.N.A. la data de 29 ianuarie 2010, a ordonanței inițiale de punere în mișcare a acțiunii penale în data de 21 decembrie 2009, ceea ce face ca rechizitoriul. care se bazează și pe această ordonanță. să fie întocmit cu nerespectarea dispozițiilor legale, sancțiunea fiind nulitate absolută.

Totodată, apărarea a arătat că, în cauză, s-au încălcat și prevederile cuprinse în art. 91³ alin. 4 Cod procedură penală, nefiind puse la dispoziția inculpatului înregistrările de convorbiri în integralitatea lor, cu toate că s-a solicitat în repetate rânduri organului de urmărire penală să se prezinte convorbirile în totalitatea lor.

Astfel, s-a arătat că, potrivit art. 91 ind.3 alin.4 Cod procedură penală, „la prezentarea materialului de urmărire penală procurorul este obligat să prezinte învinuitului sau inculpatului procesele verbale în care sunt redată convorbirile înregistrate și să asigure, la cerere, ascultarea acestora” iar potrivit art. 91³ alin.1 Cod procedură penală „convorbirile sau comunicările interceptate și înregistrate care privesc fapta ce formează obiectul cercetării sau contribuie la identificarea ori localizarea participanților sunt redată integral într-un proces verbal...”.

Din coroborarea acestor texte, rezultă, în mod evident, că procurorul era obligat să prezinte redarea integrală a convorbirilor ce formează obiectul înregistrărilor, de care se servește la întocmirea rechizitoriului și care formează conținutul materialului de urmărire penală.

Este relevantă împrejurarea că această neregularitate nu a mai putut fi remediată pentru că, deși inculpatul Cășuneanu Costel a solicitat, în mod repetat în fața instanței de fond, redarea integrală a convorbirilor interceptate, aceste convorbiri nu au mai putut fi obținute, la dosar aflându-se doar fragmente de convorbiri, care au fost selectate de procurori și care au fost interpretate în sens nefavorabil inculpatului.

Pentru acest motiv, întrucât rechizitoriul se bazează exclusiv pe interceptări și înregistrări de convorbiri, apărarea a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii recurate și, în temeiul art. 385¹⁶ alin.2 raportat la art. 380 și art. 332 alin.2 Cod procedură penală, dispunerea unei soluții complementare de restituire a cauzei la procuror, pentru a lua măsuri în vederea refacerii urmăririi penale.

2. Al doilea motiv de recurs susținut de apărătorul recurentului intimat inculpat **Cășuneanu Costel** a constat în faptul că hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind **circumscris cazului de casare prevăzut de art. 385⁹ pct.9 Cod procedură penală**.

În susținerea acestui motiv de recurs, apărarea a arătat că prima instanță a omis a motiva soluția de condamnare prin prisma tuturor elementelor

constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență, prevăzute de art.6 din Legea nr. 78/2000, contrar exigentelor art. 356 lit. c alin.2 Cod procedură penală, în care se arată că, în caz de condamnare, expunerea trebuie să cuprindă, printre altele, fapta reținută de instanță în sarcina inculpatului, precum și forma și gradul de vinovăție.

Astfel, după cum se observă din lecturarea paginilor 83 - 88 din sentință, prima instanță motivează soluția de condamnare doar în ceea ce privește existența faptei în materialitatea ei, respectiv în privința elementelor de fapt pe care inculpatul nu le-a contestat și care rezultă și din convorbirile telefonice necontestate de acesta.

Aceste elemente de fapt au fost apreciate ca nefiind suficiente pentru a motiva o hotărâre de condamnare.

În acest sens, apărătorul a făcut trimitere la dispozițiile art.6¹ din Legea nr.78/2000 cu modificările și completările ulterioare, care pretind, pentru existența infracțiunii, ca fapta materială ce constituie elementul obiectiv să se realizeze cu un anumit scop special, și anume acela ca persoana care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar, să-l determine să facă ori să nu facă un act cerut prin atribuțiile sale de serviciu. În acest caz, scopul este reprezentat de influența pe care cumpărătorul o tranzacționează și care urmează să fie exercitată asupra funcționarului.

Legiuitorul condiționează comiterea infracțiunii de existența, în planul laturii subiective, a adoptării de către un funcționar a unei anumite conduite, cea dorită de cumpărător, datorită influenței exercitate asupra sa.

Apărătorul a precizat că, plecând de la existența unui scop special, fapta constituie o infracțiune doar dacă se realizează cu intenție directă, calificată prin scop, întrucât acțiunea trebuie realizată pentru ca, în final, funcționarul vizat să acționeze sau să nu acționeze în sensul urmărit de acea persoană.

Pentru existența infracțiunii de cumpărare de influență, este necesar ca acțiunea cumpărătorului, care constituie elementul material, să fie săvârșită cu vinovăție, adică în considerarea influenței reale sau presupuse a traficantului și anume cu intenție directă, adică făptuitorul, cu voință, să promită, să ofere sau să dea bani, daruri ori alte foloase unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar și să-și fi dat seama că banii sau foloasele sunt promise, oferite ori date cu scopul ca persoana care are

influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar să-l determine să facă ori să nu facă un act ce intra în atribuțiile sale de serviciu. Scopul, având caracter ilicit, urmărirea sa implică prevederea de către făptuitor a rezultatului acțiunii sale.

Pentru acest motiv, apărarea a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței atacată și trimiterea cauzei spre rejudecare primei instanțe în temeiul art. 385¹⁵ pct.2 lit.c Cod procedură penală.

3.Un alt motiv de recurs susținut de apărătorul recurentului intimat inculpat **Cășuneanu Costel** a constatat în aceea că *instanța nu s-a pronunțat cu privire la unele probe administrate, de natură să influențeze soluția procesului, fiind circumscris cazului de casare prevăzut de art. 385⁹ pct.10 Cod procedură penală.*

În argumentare, apărarea a arătat că, întrucât probele nu au o valoare dinainte stabilită în dreptul penal român, instanța este obligată să facă aprecieri asupra lor în considerarea întregului probatoriu și să dea eficiență sau să prefere ori excludă o anumită probă în mod temeinic motivat, ținând astfel procesul penal departe de orice element arbitrar sau abuziv.

Contrar acestor exigente, apărarea a arătat că, astfel cum rezultă din examinarea sentinței atacate, instanța de fond s-a bazat exclusiv pe înregistrările convorbirilor telefonice, omițând să se pronunțe cu privire la celelalte probe administrate, cu toate că ele erau de natură să influențeze soluția procesului.

Instanța de fond a selectat doar convorbirile telefonice din datele de 03 septembrie 2009, 12 octombrie 2009, 15 octombrie 2009, 30 octombrie 2009 și 3 noiembrie 2009 și a preluat interpretările din rechizitoriu, omițând alte convorbiri care sunt concludente și utile, în sensul art.67 alin.2 Cod procedură penală, cum ar fi cele din data de 11 septembrie 2009, care furnizează probe directe privind fapta materială care se reține în sarcina inculpatului, dar care, dacă ar fi fost analizate, ar fi condus la o soluție diametral opusă. Din acele convorbiri rezultă, fără echivoc, caracterul licit al scopului pe care inculpatul l-a perceput în privința solicitării de către Voicu Cătălin a sumei de 200.000 de euro.

Totodată, s-a arătat că prima instanță nu a făcut nicio referire la probele rezultate din celelalte mijloace de probă obținute în cursul urmăririi penale și în timpul cercetării judecătorești, deși acestea au fost administrate atât de organul de urmărire penală, cât și de instanța de judecată (declarațiile martorilor

Drăgănoiu Marius, Floarea Radu Dan, Drăgotescu Laura Antonela, Ungureanu Nicolae, Floarea Manuela, Ungureanu Violeta, Șaptelei Ioana, Huidu Ion, Chiru Ion, Bivolaru Cezar Edwards, Bora Horia Pompei, Bărbulescu Lidia, Preda Joița, Vochița Elena Ștefania, Marcu Simona Camelia, Frumușelu Magdalena Carmen și Vartires Dana Iarina). De asemenea, apărarea a criticat hotărârea și sub aspectul faptului că instanța a omis să se pronunțe și cu privire la declarațiile martorilor încuviințați în apărare, respectiv cele date de martorii Blaj Mihaela, Blaj Gabriela, Cășuneanu Paulina și Diaconu Florin.

Cu referire la aceste declarații, s-a arătat că trebuiau coroborate cu înregistrările de convorbiri, rezultând, astfel, elemente de fapt care exclud orice implicare a inculpatului în săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, de care, însă, instanța de fond nu a ținut seama, bazându-se, în exclusivitate, pe interpretările subiective ale Ministerului Public.

În acest sens, apărarea a făcut trimitere la considerentele deciziei nr. 948/2010, în care Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat că „*nu este rezonabil ca o întreagă urmărire penală să se bazeze exclusiv pe interceptări telefonice, că aceste probe trebuie să se coroboreze cu alte probe pe care organul de urmărire penală este obligat să le administreze pentru a demonstra vinovăția unei persoane, pentru a nu face loc abuzului*”.

Pentru considerentele învedereate, apărarea a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței atacată și trimiterea cauzei spre rejudecare primei instanțe, în temeiul art. 385¹⁵ pct.2 lit. c Cod procedură penală.

4. Susținând un alt motiv de recurs, apărarea a criticat sentința penală considerând că nu sunt întrunite elementele constitutive ale unei infracțiuni, fiind astfel incident **cazul de casare prevăzut de art.385⁹ pct.12 Cod procedură penală**.

Astfel, referitor la fapta materială din 11 septembrie 2009, apărătorul inculpatului **Cășuneanu Costel** a arătat că, în mod nelegal și fără suport probator, prima instanța a reținut că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență prevăzute de art.6¹ din Legea nr. 78/2000, atât sub aspectul laturii obiective, cât și sub aspectul laturii subiective.

Plecând de la incriminarea legală, apărarea a arătat că fapta inculpatului **Cășuneanu Costel** de a remite o sumă de bani la o solicitare de împrumut, fără nicio referire sau măcar aluzie la un interes legat de îndeplinirea de către funcționar

a unui act ce intră în atribuțiile de serviciu ale acestuia și traficarea influenței în acest scop de către persoana care a solicitat împrumutul, nu poate constitui infracțiunea de cumpărare de influență, ci reprezintă o faptă materială licită, efectuată în temeiul unui contract de împrumut.

Reprezentarea caracterului de împrumut a solicitării făcute de inculpatul Voicu Cătălin este probată de însăși împrejurarea că nu a existat o înțelegere în acest sens cu inculpatul Voicu Cătălin, împrejurare care rezultă din chiar conținutul convorbirii din 11 septembrie 2009.

Concluzionând, apărătorul a învederat că lipsește orice element de fapt, din care să rezulte că inculpatul Cășuneanu Costel ar fi avut vreo înțelegere cu inculpatul Voicu Cătălin sau că ar fi avut cunoștință că reprezentarea acestuia a fost alta decât cea care i-a fost transmisă în mod nemijlocit și că, sub aspect subiectiv, ar fi avut cunoștință de existența vreunui scop ilicit, iar prin remiterea sumei de bani inculpatului Voicu Cătălin ar fi urmărit un alt scop decât acela de a-i acorda acestuia împrumutul solicitat.

Pentru argumentele expuse, apărătorul a solicitat admiterea recursului în temeiul art.385¹⁵ pct.2 lit.b din Cod procedură penală, casarea hotărârii atacate și, în rejudecare, achitarea inculpatului Cășuneanu Costel în temeiul art.11 pct. 2 lit. a raportat la art.10 lit. d Cod procedură penală.

5. O altă critică de nelegalitate a vizat faptul că instanța de fond a comis o eroare grava de fapt, având drept consecință pronunțarea unei hotărâri greșite de condamnare, fiind incident, astfel, **cazul de casare prevăzut de art.385⁹ pct.18 Cod procedură penală.**

Astfel, apărătorul recurentului inculpat Cășuneanu Costel a arătat că, prin reținerea unei stări de fapt neconforme cu realitatea, reconstituite prin intermediul mijloacelor de probă, prima instanță a comis o eroare gravă de fapt.

Potrivit doctrinei și jurisprudenței, ne aflăm în prezența acestui caz de casare ori de câte ori este evidentă stabilirea eronată a faptelor în existența sau inexistența lor, în natura lor, ori în împrejurările în care au fost comise, fie prin neluarea în considerare a probelor care le confirmă, fie prin denaturarea conținutului acestora, cu condiția să fi influențat asupra soluției adoptate.

Or, astfel cum rezultă din considerentele sentinței, hotărârea de condamnare nu este întemeiată pe probe, contrar exigențelor art.345 alin.2 Cod procedură penală, ci pe interpretări de convorbiri telefonice, precum și pe

răstălmăcirea propriilor declarații, care nu reprezintă probe după definiția arătată în art.63 alin.1 Cod procedură penală.

Astfel, apărarea a arătat că, în deplină concordanță cu jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în interpretarea art.345 alin.2 Cod procedură penală: „săvârșirea cu vinovăție a unei fapte prevăzute de legea penală și care prezintă pericol social, trebuie să fie stabilită pe bază de probe, convingerea de vinovăție trebuind să fie certă, așa încât tragerea la răspundere să se facă potrivit vinovăției persoanei care a comis o infracțiune.

În consecință, prezumția de nevinovăție nu poate fi anulată decât prin certitudinea instanței asupra vinovăției inculpatului formată pe bază de probe neîndoielnice..." (Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul de 9 Judecători, Decizia nr. 122/27.03.2006).

De asemenea, apărarea a apreciat că atitudinea inculpatului Cășuneanu Costel de om nevinovat este ilustrată și în declarația dată de inculpatul Costiniu Florin, în fața judecătorului la 9 aprilie 2010 (dosar urmărire penală vol.8, fila 318): „*Reacția domnului Cășuneanu Costel, astfel cum rezultă ea din conținutul discuției purtate nu este nici pe departe a unei persoane cumpărătoare de influență.*”

Această declarație este menținută în fața instanței, la data de 12 ianuarie 2011, unde acesta a arătat: „*Inculpatul Cășuneanu Costel nu mi-a creat impresia unui om care exprimă vreo stare de nemulțumire vis-a-vis de domnul Voicu sau de mine, nu părea să aibă vreun aer de nemulțumire, ci era ușor resemnat și folosea expresia «M-au ras și de data asta». Bănuiesc că o persoană care plătește o sumă de bani și nu i se rezolvă o problemă are o minimă ripostă, ori la inculpatul Cășuneanu Costel nu am constatat o astfel de atitudine.*” (dosar instanță vol.2, fila 259).

Prin urmare, s-a concluzionat că nu există nicio probă din care să rezulte că fapta din 11 septembrie 2009, de a remite inculpatului Voicu Cătălin suma de 200.000 de euro, cu titlu de împrumut, constituie cumpărare de influență. În aceasta privință, s-a apreciat că lipsește elementul material al laturii obiective, respectiv acțiunea de cumpărare a influenței reale sau presupuse pe lângă un funcționar, dar și elementul subiectiv, constând în existența intenției directe calificate prin scop, reprezentate de influență pe care cumpărătorul o tranzacționează și care urmează să fie exercitată asupra funcționarului.

Pentru acest motiv, s-a solicitat, în temeiul art.385¹⁵ pct.2 lit. b Cod procedură penală, admiterea recursului, casarea sentinței și achitarea inculpatului Cășuneanu Costel în conformitate cu art.11 pct.2 lit. a raportat la art.10 lit. d Cod procedură penală.

Apărătorul recurentului intimat inculpat Cășuneanu Costel, avocat Marian Nazat, având cuvântul cu privire la recursul declarat de inculpatul Cășuneanu Costel, a arătat că înțelege să susțină oral numai critica de nelegalitate vizând împrejurarea că instanța de fond a comis o eroare gravă de fapt, având drept consecință pronunțarea unei hotărâri greșite de condamnare (cazul de casare prevăzut de art.385⁹ pct.18 Cod procedură penală), urmând a depune concluzii scrise în susținerea celorlalte cazuri de casare invocate.

Astfel, apărătorul, susținând motivul de recurs invocat, a arătat că, în mod greșit, instanța de fond, interpretând trunchiat materialul probator administrat în cauză, a ajuns la concluzia că suma de 200.000 Euro a reprezentat prețul acestei cumpărări de influență.

În cauză, a apreciat că nu există probe care să fundamenteze, în mod direct, o soluție de condamnare a inculpatului Cășuneanu Costel, indiciile avute în vedere de parchet, la trimiterea acestuia în judecată, fiind insuficiente.

Eroarea gravă de fapt comisă de instanța de fond constă în reflectarea inexactă a conținutului dosarului în cuprinsul hotărârii atacate și derivă din contrarietatea evidentă între ceea ce rezultă din actele dosarului și mențiunile din hotărâre cu privire la existența concretă a faptei. În speță, împrejurarea interpretată eronat de prima instanță este cea referitoare la pretinsa înțelegere infracțională stabilită în ziua de 11 septembrie 2009 prin cele trei convorbiri telefonice analizate în cuprinsul concluziilor scrise.

În consecință, pentru toate considerentele sus enunțate, având în vedere și concluziile scrise depuse la dosarul cauzei, a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței recurate și, în rejudecare, achitarea inculpatului, în temeiul art. 11 pct. 2 litera a raportat la art. 10 lit. b Cod procedură penală.

Apărătorul recurentul intimat inculpat Cășuneanu Costel, avocat Marian Nazat, având cuvântul cu privire la recursul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a solicitat respingerea acestuia ca fiind nefondat.

În argumentare, apărătorul a solicitat instanței de recurs ca, la pronunțarea soluției, să aibă în vedere întreaga activitate desfășurată de inculpat și să aprecieze dacă, prin aplicarea unei astfel de pedepse, se poate asigura atingerea scopului, în contextul rezolvării prin societățile sale comerciale a unor probleme de ordin economic social, având în vedere numărul mare de angajați dar și calitatea de mare contribuabil la bugetul de stat.

Totodată, apărătorul a precizat că judecătorul, potrivit art. 287 alin. 2 Cod procedură penală, trebuie să-și întemeieze hotărârea pe propriile convingeri, care trebuie să fie străine oricărei recomandări.

III. Apărătorul recurentul intimat inculpat Costiniu Florin, avocat Alice Drăghici, având cuvântul cu privire la recursul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prealabil a precizat că, în urma consultării cu colegul său Nechita Ionel, apărător al recurentul intimat inculpat Costiniu Florin, au convenit ca numai **avocat Alice Drăghici** să formuleze concluzii **cu privire la recursul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție**, solicitând respingerea acestuia ca fiind nefondat.

În acest sens, apărătorul a arătat că modalitatea în care a fost prezentat, ca personalitate, inculpatul **Florin Costiniu** creează o cu totul altă imagine decât cea reală în legătură cu această persoană, fiind prezentat ca un personaj tenebros, malefic, aflat într-o convență oribilă, de natură infracțională cu un politician, la rândul său un personaj veninos, un cancer al societății, și cu un om de afaceri, creând o tripletă malefică pe care justiția trebuie să o sancționeze, să o desființeze privând-o de libertate pentru o perioadă de timp cât mai îndelungată.

În combaterea recursului declarat de Parchet, apărătorul a făcut trimitere la hotărârea pronunțată de Curtea Europeană în cauza Cășuneanu contra României, în legătură cu încălcarea dreptului la intimitate și la imagine prin difuzarea în public a unor mijloace de probă din dosarul de urmărire penală, care, la acel moment, era secret pentru avocații inculpaților și chiar pentru inculpați, apreciind că aceste mijloace de probă nu trebuie să fie analizate decât în condițiile în care România a fost sancționată, în limitele hotărârii Curții Europene.

Prin urmare, pentru toate considerentele sus enunțate, având în vedere și concluziile scrise depuse la dosarul cauzei, a solicitat respingerea recursului declarat de Ministerul Public, ca fiind total nefondat, apărătorul apreciind că argumentele invocate de reprezentantul Parchetului, în susținerea recursului, atestă ideea că societatea nu are, nu cultivă și nu promovează un sistem de valori.

În acest context, a apreciat că nu poate fi privită, ca o circumstanță de agravare a responsabilității penale, calitatea de judecător la Înalta Curte, de om de știință, de cadru didactic universitar, de om care în viața lui a pregătit generații de alți juriști, de magistrați și care a avut o relație ce se situează în limita firescului cu un personaj politic, cu vicepreședintele Comisiei de apărare ordine publică și siguranță națională din Senat, mai exact cu un jurist.

Apărătorul recurentul intimat inculpat Costiniu Florin, avocat Alice Drăghici, având cuvântul cu privire la recursul declarat de inculpatul Costiniu Florin, a solicitat admiterea acestuia pentru următoarele argumente:

Astfel, apărarea a arătat că, în analiza formei de participație a complicității, în mod corect instanța de fond pornește prin reproducerea dispozițiilor art. 26 Cod penal, text de lege care definește complicele „drept persoana care, cu intenție, înlesnește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzută de legea penală, ceea ce ar exprima, potrivit interpretării instanței, „caracterul său de contribuție indirectă la săvârșirea infracțiunii”.

În aceeași interpretare a textului legal, instanța a apreciat: „complicele nu determină, nici nu realizează în mod nemijlocit fapta prevăzută de legea penală, ci îi înlesnește autorului această realizare, făcând, prin sprijinul pe care îl dă, ca autorul să săvârșească mai ușor, mai repede sau mai sigur fapta incriminată”.

Interpretarea textului legal este absolut corectă și presupune, în mod necesar, cunoașterea de către complice a faptei în a cărei comitere autorul ei este deja angajat, din moment ce, în calitatea sa, complicele intervine în circuitul infracțional, în timpul derulării faptelor, așa cum se reține în cazul de față, magistrații descriind activitatea infracțională a lui Voicu Cătălin ca având un moment de debut anterior datei la care s-a produs întâlnirea dintre el și judecătorul Costiniu la restaurantul Select în luna iulie 2009.

În această interpretare a succesiunii faptelor și în măsura în care fapta se consideră săvârșită la 11 septembrie 2009, s-a arătat că este evidentă activitatea

complicelui care trebuia să fie anterioară datei menționate sau cel mult concomitentă cu ea, deoarece, prin natura sa, complicitatea presupune un ajutor dat autorului infracțiunii, înainte sau în timpul derulării propriei activități infracționale a acestuia.

Prin urmare, s-a concluzionat că toate faptele derulate ulterior, respectiv pe parcursul lunilor octombrie și noiembrie, sunt total lipsite de relevanță penală, din moment ce săvârșirea faptei prin pretinderea folosului material injust se circumscrie, în viziunea instanței, unui moment determinat și anume 11 septembrie 2009.

Sub acest aspect, apărarea a reținut că, argumentarea din cuprinsul sentinței, în sensul că judecătorul Florin Costiniu l-ar fi ajutat pe Voicu și ulterior, pentru a nu fi denunțat de către Costel Cășuneanu ori pentru a nu fi nevoit să restituie suma primită de la acesta, nu se poate susține, în contextul reținerii formei de participație a complicității, așa cum este ea definită în art. 26 Cod penal.

Prin urmare, din punct de vedere subiectiv, complicele ar trebui să fie în deplină cunoștință de cauză cu împrejurarea că autorul faptei a luat deja o decizie infracțională și este pe cale de a o aduce la îndeplinire, moment în care, prin suportul moral oferit, participă la consolidarea intenției delictuoase și generează în psihicul autorului reprezentarea unei modalități mai lesnicioase de îndeplinire a proiectului său infracțional.

În aceeași ordine de idei, raportând aceste considerații de natură teoretică la modul în care sunt analizate elementele probatorii ale cauzei, apărarea a arătat că ar trebui să se deducă ca situație premisă; că magistratul Florin Costiniu avea în iulie 2009 reprezentarea clară a faptului că senatorul Voicu Cătălin îi ceruse lui Costel Cășuneanu o importantă sumă de bani; că această solicitare conținea promisiunea implicită a ajutorului de care omul de afaceri urma să beneficieze în legătură cu soluționarea recursului promovat de SC PA&CO INTERNATIONAL SRL și că, în continuare, Florin Costiniu ar fi acceptat, în mod deplin conștient, să se implice în această acțiune ilicită demarată de Cătălin Voicu, creând convingerea cumpărătorului de influență că va beneficia de sprijinul necesar pentru obținerea unei soluții favorabile în recurs.

În mod evident, încercarea instanței de a demonstra că momentul iulie 2009, considerat debutul implicării lui Florin Costiniu, în calitate de complice la activitatea infracțională desfășurată de Cătălin Voicu, nu are nicio susținere în probatoriul cauzei.

În sprijinul argumentelor expuse, apărătorul a arătat că, din întreg materialul probator administrat în cauză, rezultă cu prisosință că atitudinea inculpatului Cătălin Voicu era aceea a unui om îndatoritor și dornic să rezolve problemele apropiaților, dar din niciuna dintre discuțiile purtate nu rezultă că intervențiile sale ar fi fost intermediare de către Florin Costiniu ori că ar fi recurs la sprijinul acestuia.

Concluzionând în legătură cu activitatea infracțională pe care trebuie să o desfășoare un complice, prin raportare la acuzațiile concrete aduse recurentului Florin Costiniu, apărarea a susținut că se poate constata că această formă de participație nu a fost realizată, nici chiar în varianta ajutorului moral dat autorului faptei, în sensul în care acesta, anterior demarării proiectului infracțional sau pe parcursul comiterii faptei, să fi primit susținerea psihologică necesară pentru ca rezoluția infracțională să-i fie confirmată sau consolidată, iar producerea rezultatului socialmente periculos al faptei să devină mai lesnicioasă, astfel cum încearcă instanța de fond să acrediteze în cuprinsul sentinței și în justificarea soluției de condamnare.

Prin urmare, s-a apreciat că se impune o evaluare a elementelor constitutive a infracțiunii de trafic de influență, faptă în raport de care Înalta Curte de Casație și Justiție reține participarea în calitate de complice a judecătorului Florin Costiniu.

Pentru toate motivele, având în vedere și susținerile formulate în cadrul motivelor de recurs și al concluziilor scrise, apărătorul a solicitat, în temeiul art. 385¹⁵ pct. 2 lit. b Cod procedură penală, admiterea recursului, casarea sentinței penale nr. 877/1.06.2012 și, pe fond, în temeiul art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. a Cod procedură penală, achitarea inculpatului Florin Costiniu sub aspectul complicității la infracțiunea de trafic de influență, faptă prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 257 Cod penal combinat cu art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Cu privire la mijloacele de probă reținute în motivarea soluției de condamnare a recurentului Costiniu Florin, rezultate din folosirea tehnicilor speciale de investigare reglementate în materia siguranței naționale, apărarea a arătat că, potrivit art.62 și art.64 Cod procedură penală, în vederea aflării adevărului, organul de urmărire penală și instanța de judecată sunt obligate a lămuri cauza sub toate aspectele pe bază de probe, iar mijloacele de probă obținute în mod ilegal nu pot fi folosite în procesul penal.

Din examinarea prevederilor menționate, rezultă că aprecierea caracterului ilegal al mijloacelor de probă este atributul instanței, sens în care apărarea a solicitat instanței de recurs ca, sub efectul devolutiv al recursului, să verifice

legalitatea și temeinicia probatoriului pe care prima instanță și-a motivat condamnarea inculpatului Costiniu Florin și, în situația în care se va aprecia că acesta a fost strâns în faza de urmărire penală prin nerespectarea dispozițiilor art.91¹ și următoarele din Codul de procedură penală, îndepărtarea acestuia din ansamblul probator administrat în cursul cercetării judecătorești.

Raportat la acest ansamblu probator, astfel cum a fost completat în etapa de cercetare judecătorească, prin evaluarea coroborată a probatoriilor testimoniale și a concluziilor rezultate din raportul de expertiză criminalistică, apărarea a solicitat totodată, a se observa că fapta reținută în sarcina inculpatului recurent nu există în materialitatea ei, astfel încât se impune admiterea recursului în conformitate cu dispozițiile art. 385¹⁵ pct.2 lit. b Cod procedură penală, casarea sentinței penale nr. 877/1.06.2012 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală și în conformitate cu dispozițiile art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. a Cod procedură penală achitarea inculpatului Florin Costiniu sub aspectul complicității la trafic de influență, faptă prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 257 Cod penal cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000, infracțiune căreia îi lipsesc în întregime elementele constitutive.

În argumentarea soluției de achitare, întemeiată pe dispozițiile. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. a Cod procedură penală, apărarea a precizat că nu orice gest al omului se circumscrie unui text legal, care se sancționează ca infracțiune, în caz contrar putându-se ajunge în situația în care, orice demers, orice acțiune a unei persoane, ajunge încă o dată să fie subordonată unui text de lege și să fie susceptibilă, să fie tratată în termeni penali.

A apreciat, de asemenea, că orice altă soluție ar fi de natură să înfrângă principiile de bază ale procesului penal, respectiv principiul legalității, definit conform art. 2 Cod procedură penală, principiul aflării adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana făptuitorului, reglementat de art. 3 Cod procedură penală și, nu în ultimul rând, să lezeze dispozițiile art. 6 paragraful 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, text ce consacră dreptul la un proces echitabil și la o judecată corectă bazată exclusiv pe probatoriile legal administrate.

Apărătorul recurentului inculpat Costiniu Florin, avocat Nechita Ionel Nicolae, având cuvântul numai în completare, în susținerea recursului declarat de inculpat, a solicitat admiterea recursului, în conformitate cu dispozițiile

art. 385¹⁵ pct.2 lit. b Cod procedură penală, casarea sentinței penale nr. 877/1.06.2012 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală și, în conformitate cu dispozițiile art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. a Cod procedură penală, achitarea inculpatului Florin Costiniu, sub aspectul complicității la trafic de influență, faptă prevăzute de art. 26 Cod penal raportat la art. 257 Cod penal cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Astfel, apărătorul a solicitat instanței de recurs să constate că, din actele și lucrările dosarului rezultă că activitățile de interceptare și înregistrare a discuțiilor ambientale presupus a fi purtate la restaurantul "SELECT" din București la data de 17.09.2009 între inculpatul Voicu Cătălin (traficantul de influență) și Costiniu Florin (complicele moral al acestuia) - ce au fundamentat situația de fapt din actul de sesizare (filele 24-32 rechizitoriu), preluată în considerentele sentinței criticate - nu au acoperire legală printr-un mandat sau autorizație emisă de vreun judecător, în condițiile prevăzute de lege.

În cauza pendinte judecătii, în condițiile în care apărarea a invocat în fața instanței de fond inexistența vreunui mandat, care să autorizeze interceptarea discuțiilor ambientale presupus a fi purtate la restaurantul "SELECT" din București la data de 17.09.2009, fără ca acest aspect să fie analizat și motivat în cuprinsul sentinței criticate, s-a apreciat că ne aflăm în situația reținerii, ca mijloc de probă, a unei înregistrări făcute în afara cadrului legal, în condiții de clandestinitate, ceea ce constituie o încălcare a dispozițiilor art.26 alin.1 din Constituție, art.62 alin.2 Cod procedură penală și, nu în ultimul rând, a dispozițiilor art.8 din Convenția europeană.

Totodată, apărarea a arătat că activitatea de "interceptare și înregistrare a convorbirilor și comunicărilor" la care au făcut referire ofițerii de poliție judiciară din cadrul D.N.A., nu a fost realizată cu autorizarea motivată a judecătorului, la cererea procurorului care efectua sau supraveghea urmărirea penală.

În argumentare, apărătorul a făcut trimitere la dispozițiile art.91³ alin.1 Cod procedură penală, potrivit căruia convorbirile sau comunicările interceptate și înregistrate care privesc fapta ce formează obiectul cercetării(...) *sunt redade integral* într-un proces-verbal de către procuror sau de lucrătorul din cadrul poliției judiciare delegat de procuror.

Prin urmare, a concluzionat că extragerea unor fragmente din cadrul dialogului interlocutorilor, care privesc fapta ce formează obiectul cercetării,

lăsată la latitudinea acuzării, creează, astfel, distorsionarea înțelesului exact al comunicării, sunt de natură a încălca flagrant principiul egalității armelor în prezenta cauză.

În aceeași ordine de idei, apărarea a arătat că, în mod greșit, instanța de fond a reținut, în motivarea sentinței recurate, că operațiunea de ștergere a unor fragmente din convorbirile telefonice interceptate și înregistrate în cauză, este permisă de dispozițiile art.91² alin.4 Cod procedură penală, conferind valoare probatorie interceptărilor convorbirilor telefonice și din mediul ambiental, contrar concluziilor raportului de expertiză criminalistică întocmit în cauză.

IV. Apărătorul recurentului inculpat Locic Marius, avocat Nedelcu Constantin, având cuvântul cu privire la recursul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a solicitat respingerea acestuia, ca fiind nefundat, urmând ca instanța să constate că, în ceea ce privește primul act material, sunt incidente prevederile art. 10 alin. (1) lit. d) Cod procedură penală.

În ce privește recursul declarat de inculpatul **Locic Marius**, apărătorul acestuia a arătat că, în ce privește al doilea act material reținut în rechizitoriu, constând în remiterea sumei de 119.000 lei, prin încheierea Contractului de asistență juridică nr. 380802 / 19.10.2009 între Cabinetul de Avocat „Voicu Cătălin” și S.C. Locic Imobiliare S.R.L., activitățile inculpatului Voicu Cătălin, ce vizau stabilirea unei audiențe pentru dl. Locic, nu au fost însoțite de solicitări ori acceptări de bani sau alte bunuri.

În acest context, s-a arătat că, fiind mulțumit de modul în care s-au desfășurat evenimentele și, în același timp, convins de relațiile sau cunoștințele pe care le avea domnul Voicu Cătălin, Locic Marius a continuat să-i ceară diverse sfaturi în domeniul economic. De asemenea, convenise cu dl. Voicu Cătălin ca, în situația în care S.C. Locic Imobiliare S.R.L. va avea probleme cu creditorii, să apeleze la dumnealui pentru rezolvarea sau aplanarea respectivelor conflicte. Astfel, în urma evenimentelor de la începutul lunii septembrie anul 2009, Locic Marius a considerat că poate avea încredere în dl. Voicu Cătălin, acesta din urmă dând dovadă că este o persoană cu care merită să rămână în relații apropiate.

Având în vedere această împrejurare, precum și faptul că dl. Voicu Cătălin avea calitatea de senator al României, dumnealui a dorit perfectarea unui

contract de asistență juridică, scopul fiind legalizarea acestei relații de consultanță juridică în domeniul economico - financiar, fără niciun fel de legătură cu faptele de la începutul lunii

În acest sens, apărarea a solicitat instanței de recurs să constate că una dintre condițiile ce trebuie îndeplinite pentru existența infracțiunii de trafic de influență, respectiv de cumpărare de influență, este ca acțiunea ce constituie elementul material al infracțiunii să fie realizată mai înainte ca funcționarul public pe lângă care s-a promis că se va interveni, să fi îndeplinit actul ce constituie obiectul intervenției, sau cel mai târziu în timpul îndeplinirii acestuia. Scopul urmărit prin traficarea influenței a fost acela de a determina pe respectivul funcționar să facă sau să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu și, de aceea, pretinderea sau primirea banilor sau altor foloase trebuie să preceadă actul, nefiind conceput ca tratativele dintre cumpărătorul și traficantul de influență să aibă loc după ce actul, în vederea căruia ar urma să se intervină, a fost deja realizat.

Concluzionând, apărătorul a solicitat ~~admiterea recursului~~ în conformitate cu dispozițiile art. 385¹⁵ pct.2 lit. b Cod procedură penală, casarea sentinței penale nr. 877/1.06.2012 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție Secția Penală și, în conformitate cu dispozițiile art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. d Cod procedură penală, achitarea inculpatului **Locic Marius**.

Apărătorul recurentului inculpat Locic Marius, avocat Mateescu Ionuț, având cuvântul cu privire la recursul declarat de inculpat, a arătat că își însușește concluziile formulate de antevorbitorul său, precizând că va formula concluzii privind incidența cazurilor de casare prevăzute de art. 385⁹ pct. 17 și 21 Cod procedură penală..

Astfel, apărătorul a arătat că hotărârea instanței de fond este contrară legii, în ceea ce privește reținerea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată în legătură cu fapte de corupție în sarcina inculpatului **Locic Marius**, solicitând instanței să constate că, în cauză, nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 31 alin. (2) Cod penal raportat la art. 43 din legea nr. 82/1991 (republicată) cu referire la art. 289 Cod penal combinat cu art. 17 alin. (1) lit. c) din legea nr. 78/2000,, caz de casare prevăzut în art. 385⁹ alin. (1) pct. 12 Cod procedură penală.

În argumentare, apărarea a arătat că, având în vedere faptele ce fac obiectul prezentei judecăți, s-a apreciat că, pentru a fi reținute în sarcina inculpatului Locic Marius acte de determinare sau de instigare asupra angajaților S.C. Locic Imobiliare S.R.L. cu privire la săvârșirea unei sau unor fapte prevăzute de legea penală, este obligatoriu ca respectivii angajați, la rândul lor, să fi efectuat înregistrări inexacte în contabilitate, adică fapte de fals intelectual la legea contabilității ce au avut ca rezultat denaturarea veniturilor, cheltuielilor, rezultatelor financiare, precum și a elementelor de activ și pasiv ce se reflectă în bilanț, situație ce nu se regăsește în prezenta cauză, întrucât absolut toate operațiunile care au stat la baza respectivelor documente au fost reale, atât încasarea sumelor de bani, cât și cheltuirea acestora realizându-se în fapt.

Totodată, apărătorul a criticat hotărârea ca fiind pronunțată cu încălcarea normelor de procedură cu privire la S.C. Agrocereal Import Export S.R.L și SC Locic Imobiliare, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii și trimiterea cauzei instanței de fond în vederea rejudecării.

Cu privire la **recursul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție**, apărarea a solicitat respingerea acestuia, ca fiind nefondat.

Apărătorul recurentului inculpat Locic Marius, avocat Ghenuş Mihai, având cuvântul cu privire la recursul declarat de inculpat, a solicitat, în principal, admiterea recursului, în temeiul art. 385¹⁵ pct. 2 litera c Cod procedură penală, raportat la prevederile art. 385⁹ pct. 9 și 21 și alternativ art. 385⁹ pct. 17 Cod procedură penală, casarea sentinței recurate și trimiterea cauzei la instanța de fond pentru rejudecare.

Într-un prim subsidiar, a solicitat admiterea recursului, în temeiul art. 385¹⁵ pct. 2 litera b și d Cod procedură penală raportat la prevederile art. 385⁹ pct. 12, 17² și 18 Cod procedură penală, casarea sentinței recurate și, rejudecând, achitarea inculpatului **Locic Marius** pentru infracțiunea prevăzută de art. 6¹ din Legea 78/2000, în temeiul art. 11 pct. 2 litera a din Codul de procedură penală, raportat la art. 10 litera b din același cod; pentru infracțiunea prevăzută de art. 290 Cod penal, raportat la art. 17 alin.1 litera c din Legea 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin.2 Cod procedură penală, precum și pentru infracțiunea prevăzută de art. 31 alin.2 din Codul penal raportat la art. 43 din Legea 82/1991 cu referire la art. 289 Cod penal combinat cu art. 17 alin.1 litera c din Legea nr. 78/2000 cu

aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, în temeiul art. 11 pct. 2 litera a din Codul de procedură penală, raportat la art. 10 litera a sau b din același cod.

Într-un ultim subsidiar, în condițiile art. 385¹⁵ pct. 2 litera d Cod procedură penală, raportat la prevederile art. 385⁹ pct. 14 Cod procedură penală, apărătorul a solicitat casarea sentinței recurate și, în rejudecare, reindividualizarea pedepselor aplicate inculpatului, în sensul reducerii cuantumului acestora și a suspendării sub supraveghere a executării acesteia.

Cu privire la recursul declarat de parchet, apărarea a solicitat respingerea acestuia, ca fiind nefondat.

Critica vizând incidența cazului de casare prevăzut de art.385⁹ pct.17 Cod procedură penală a fost argumentată în sensul că încadrarea juridică dată faptelor reținute în sarcina inculpatului **Locic Marius** este greșită, întrucât instanța de fond, dând o relevanță necuvenită declarației martorului Andrei Suditu în legătură cu încheierea contractului comercial între SC Locic Com Imobiliare și SC Agrocereal Import Export SRL, a reținut că acel contract este, de fapt, unul de împrumut.

În aceste condiții, a arătat că încadrarea juridică corectă a faptelor este cea de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin.1 litera b și c din Legea 241/2005, nefiind incidente dispozițiile art. 43 din Legea 82/1991 și ale art. 289 Cod penal, aceste activități fiind cuprinse în conținutul constitutiv al infracțiunii de evaziune fiscală.

În acest context, apărătorul a făcut trimitere la decizia 4 din 21 ianuarie 2008 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 65/2007.

Totodată, apărarea a arătat că, în conformitate cu prevederile art.10 alin.1 din Legea 241/2005, în cazul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală, dacă în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, învinuitul sau inculpatul acoperă integral prejudiciul cauzat poate beneficia de o cauză de nepedepsire. În mod vădit, această cauză de impunitate poate fi împlinită numai în fața primei instanțe de judecată, motiv pentru care se impune admiterea recursului, casarea sentinței recurate și trimiterea cauzei instanței de fond în vederea rejudecării.

În concordanță cu motivele de recurs și din dorința de a nu repeta argumentele expuse, apărarea a precizat că, la întâlnirea din 30 august 2009 de la restaurantul Select, inculpatul **Locic Marius** nu a comis nicio infracțiune de

cumpărare de influență, fapt probat și prin depoziția martorilor Isac Adrian și Capotă Liviu.

Criticând hotărârea pentru nelegalitate și netemeinicie, sub aspectul cazului de casare prevăzut de art. 385⁹ alin. (1) pct. 9 Cod procedură penală, apărarea a arătat că hotărârea recurată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În argumentare, apărarea a arătat că hotărârea judecătorească constituie rezultatul unui proces logic de analiză științifică a probelor și mijloacelor de probă administrate în cauză, în scopul aflării adevărului, proces de analiză necesar stabilirii stării de fapt desprinse din acestea prin înlăturarea unor probe și reținerea altora, urmare unor raționamente logice făcute de instanță. Astfel, hotărârea reprezintă sinteza operei de judecată, iar motivarea acesteia reprezintă argumentarea în scris a rațiunii ce determină pe judecător să adopte soluția dispusă în cauză.

Cu referire la sentința penală recurată, apărătorul a arătat că hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar datele de fapt și de drept care ar fi trebuit să o justifice nu se regăsesc în expunerea sentinței recurate.

În aceste condiții, consemnările de ordin general, existente în considerentele hotărârii, determină constatarea nerezolvării fondului cauzei. Totodată, apărarea a arătat că, în ipoteza în care expunerea nu cuprinde o analiză a probelor care au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, cât și a probelor care au fost înlăturate, precum și motivarea soluției cu privire la latura civilă, se reține existența unor vătămări procesuale aduse intereselor inculpatului, și se constată incidența sancțiunii nulității relative, în condițiile art. 197 alin. (1) și (4) Cod procedură penală, fiind necesar ca hotărârea să fie desființată cu trimiterea cauzei spre rejudecare.

O altă critică a vizat incidența cazului de casare prevăzut de art. 385⁹ alin. (1) pct. 14 Cod procedură penală, apărarea arătând că instanța de fond a făcut o greșită aplicare a prevederilor art. 74 alin.1 litera a și alin.2 cu referire la art. 76 alin.1 litera d din Codul penal.

Astfel, apărătorul a arătat că, la data săvârșirii faptei, inculpatul avea vârsta de 38 de ani, era căsătorit, având doi copii minori în întreținere.

Totodată, apărarea a precizat că, din înscrisurile în circumstanțiere depuse la dosarul cauzei, rezultă că inculpatul este o persoană echilibrată, responsabilă,

generoasă, sensibilă, implicându-se, din compasiune pentru semenii săi, în diverse activități cu caracter umanitar.

În acest context, apărarea a solicitat instanței să constate că scopul pedepsei poate fi împlinit și prin aplicarea unei pedepse minime, în condițiile suspendării sub supraveghere, apreciindu-se că, prin obligațiile impuse de art. 86³ din Codul de procedură penală, se oferă suficiente garanții în atingerea scopului pedepsei.

V. Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul cu privire la recursurile declarate de inculpații Voicu Cătălin, Cășuneanu Costel, Costiniu Florin și Locic Marius, a formulat concluzii de respingere a acestora, ca fiind nefondate, arătând că va aborda, pentru început, aspectele de netemeinicie invocate de recurenții inculpați **Voicu Cătălin, Cășuneanu Costel și Locic Marius**, raportate la cazul de casare prevăzut de art. 385⁹ alin. (1) pct. 14 Cod procedură penală, apreciind că toate argumentele invocate în susținerea recursului parchetului sunt motive pentru respingerea recursurilor inculpaților.

Trecând la analiza criticilor formulate de apărătorul recurentului intimat inculpat **Cășuneanu Costel**, privind nesesizarea instanței în mod legal, reprezentantul parchetului a solicitat respingerea acestuia ca fiind nefondat, întrucât instanța a fost sesizată în mod legal, aspect ce a fost constatat și de instanța de fond, care a respins această cerere în cursul judecății în fond, prin încheierea de ședință din 13 octombrie 2010, în cuprinsul acesteia reținând că au fost respectate toate dispozițiile legale referitoare la sesizarea instanței, precum și ale dispozițiilor art. 262, art. 263 și art. 264 Cod procedură penală, neexistând neregularități în acest sens.

Cu referire la criticile apărării privind nemotivarea hotărârii recurate, circumscrise cazului de casare prevăzut de art. 385⁹ alin. (1) pct. 9 Cod procedură penală, reprezentantul parchetului a învederat că instanța de fond a respectat în totalitate dispozițiile art. 356 și următoarele din Codul de procedură penală, prima instanță motivând corespunzător cu referire la fapta reținută în sarcina acestuia, la vinovăția inculpatului și înlăturând, în mod justificat, apărări formulate de acesta, prin raportare la materialului probator administrat.

Din această perspectivă, procurorul a precizat că instanța s-a pronunțat pe întreg material probator, dând eficiență probelor care se coroborează cu ansamblul materialului probator și care corespund principiului aflării adevărului.

Totodată, cu referire la critica formulată de recurentul inculpat privind neîntrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii cumpărării de influență, procurorul a arătat că, deși inculpatul Cășuneanu Costel recunoaște că inculpatul Voicu Cătălin folosește un limbaj disimulat, care a fost acceptat de acest inculpat și care, la rândul lui, și l-a însușit, în motivele de recurs se face o analiză a acestor convorbiri ca și când nu ar exista nicio disimulare.

Astfel, procurorul a precizat că, din înregistrările convorbirilor telefonice, necontestate de Cășuneanu Costel, coroborate cu celelalte probe, a rezultat că inculpatul Cășuneanu Costel a remis inculpatului Voicu Cătălin suma de 200.000 Euro având convingerea că acesta din urmă are influență pe lângă magistrații Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În acest sens, s-a arătat că inculpatul Cășuneanu Costel avea un interes real de a cumpăra influența inculpatului Voicu Cătălin, determinat de valoarea contractului de achiziție de aproximativ 30.000.000 euro.

În atare condiții, procurorul a arătat că apărarea inculpatului Cășuneanu Costel este contrazisă de probele aflate la dosarul cauzei, apreciindu-se ca fiind deosebit de relevantă convorbirea telefonică din 3 septembrie 2009, când inculpatul Cășuneanu Costel primește asigurări de la Voicu Cătălin că procesul aflat pe rolul Înaltei Curți este sub controlul său și al inculpatului Costiniu Florin.

Referindu-se la criticile formulate de apărare, circumscrise cazului de casare prevăzut de art. 385⁹ alin. (1) pct. 18 Cod procedură penală, reprezentantul parchetului a arătat că acestea sunt nefondate, precizând că probele administrate în cursul urmăririi penale și în cursul judecății conturează și dovedesc săvârșirea de către inculpatul Cășuneanu Costel a infracțiunii de cumpărare de influență, atât sub aspectul laturii subiective, cât și al laturii obiective.

Trecând la analiza criticilor formulate de recurentul inculpat Costiniu Florin, procurorul a apreciat că sunt nefondate, solicitând respingerea recursului declarat de acesta.

Astfel, procurorul a precizat că toate convorbirile au fost interceptate în mod legal, în baza mandatelor de siguranță națională emise de Înalta Curte de Casație și Justiție, în baza Legii nr.51/1991. Instanța de judecată, ulterior declasificării acestora, a verificat legalitatea lor și a constatat că au fost date cu respectarea legii.

Referitor la critica formulată de apărare, vizând inexistența unui mandat care să autorizeze înregistrarea convorbirii ambientale din data de 17 septembrie 2009, procurorul a arătat că aceste convorbiri au fost interceptate în mod legal, în baza autorizării dispuse de Înalta Curte de Casație și Justiție prin mandatul nr. 4147 din 25 august 2009.

În ce privește critica vizând existența unor indicii de alterare a înregistrării convorbirii din data de 17 septembrie 2009, procurorul a arătat că cele susținute de apărare sunt infirmate de expertiza tehnică efectuată în cauză, care a constatat că înregistrările au toate caracteristicile unor copii fidele, nefiind alterate în niciun fel și nu prezintă urme de intervenție de natură să le altereze conținutul.

Raportat la materialul probator aflat la dosarul cauzei, din care rezultă săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina inculpatului Costiniu Florin, procurorul a arătat că, în mod corect, a reținut instanța de fond că activitatea acestui inculpat se circumscrie noțiunii de complicitate morală, ca formă a participației penale. Astfel, din probatoriul administrat în cauză a rezultat că inculpatul Costiniu Florin a luat la cunoștință, de la inculpatul Voicu Cătălin, de existența dosarului pe care inculpatul Cășuneanu Costel îl avea pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, de intenția inculpatului Voicu Cătălin de a-și trafica influența în favoarea acestuia din urmă, participând la întâlniri în acest sens pentru a se ajunge la o soluție favorabilă inculpatului Cășuneanu Costel.

Cu referire la recursul declarat de inculpatul Locic Marius, procurorul a apreciat criticile formulate de acesta ca fiind nefondate, solicitând respingerea recursului, ca nefondat.

În argumentare, procurorul a apreciat că susținerile acestuia sunt nefondate, întrucât inculpatul Locic Marius nu a contestat autenticitatea convorbirilor interceptate și a concluzionat că, la dosarul cauzei, există un material probator cert conturat, din care rezultă vinovăția acestui inculpat.

Cu referire la critica vizând greșita încadrare a infracțiunii reținute în sarcina inculpatului Locic Marius, procurorul a arătat că, potrivit art. 290 Cod penal, se incriminează fapta persoanei care contraface sau plăsmuiește, în tot sau în parte, un înscris, practica judiciară, literatura juridică, dar și practica Înaltei Curți de Casație și Justiție fiind în consens în acest sens. În acest context,

procurorul a făcut trimitere la decizia de îndrumare nr.1/1970 a Înaltei Curți și a concluzionat că recursul este nefondat și sub acest aspect.

Cu referire la critica vizând nelegala citare în cauză a SC Locic Com Imobiliare și SC Agrocereal Import Export SRL, procurorul a precizat că aceasta este nefondată, arătând că nu se impunea citarea acestor societăți în cauză, în raport de faptul că infracțiunile deduse judecății sunt infracțiuni de pericol.

Referindu-se la criticile formulate de inculpatul Voicu Cătălin, procurorul a arătat că instanța de fond a reținut în mod corect situația de fapt, dând o corectă încadrare juridică infracțiunilor săvârșite de inculpat, apreciind că vinovăția acestuia rezultă din coroborarea mijloacelor de probă administrate în cauză .

Totodată, procurorul a arătat că, în cauză, prezumția de nevinovăție de care beneficiază inculpatul a fost răsturnată în cursul activității de probațiune, niciuna din probele administrate în cauză nefiind certă în sensul stabilirii nevinovăției inculpatului.

Totodată, procurorul a arătat că, în cauză, convorbirile au fost interceptate în mod legal, în baza mandatului emis de Înalta Curte de Casație și Justiție.

În ce privește critica formulată de apărare, referitoare la efectuarea interceptărilor în timpul fazei actelor premergătoare, procurorul a solicitat respingerea acesteia, ca fiind neîntemeiată, cu motivarea că toate interceptările efectuate în cauză au fost realizate legal, în conformitate cu dispozițiile art. 91¹ și art. 91² alin.5 din Codul de procedură penală.

În ce privește critica vizând existența unor indicii de alterare a înregistrării convorbirilor, procurorul a arătat că cele susținute de apărare sunt infirmate de expertiza tehnică efectuată în cauză, care a constatat că înregistrările au toate caracteristicile unor copii fidele, nefiind alterate în nici un fel și neprezentând urme de intervenție de natură să le altereze conținutul, instanța de fond reținând în mod corect că sunt reale și veridice.

O altă critică vizând incompatibilitatea a doi magistrați membri ai completului de judecată investit cu soluționarea cauzei, respectiv doamnele judecătorești Angela Dagne și Luminița Zglimbea, a fost apreciată de către procuror ca fiind nefondată, întrucât nu există niciun motiv de incompatibilitate din cele prevăzute de art. 46-48 Cod procedură penală. Soluția instanței de fond de condamnare a inculpatului Voicu Cătălin, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, a fost apreciată de procuror ca fiind legală, temeinică și

corespunzător motivată. În mod corect, instanța de fond a înlăturat apărările inculpatului Voicu Cătălin, cu privire la faptul că suma de bani primită de la inculpatul Cășuneanu Costel a fost cu titlu de împrumut.

În acest sens, procurorul a solicitat instanței de recurs să aibă în vedere declarațiile martorului Radu Floarea Dan, care se coroborează cu declarațiile martorilor Ungureanu Violeta, Ungureanu Nicolae, Drăgotescu Laura, Floarea Manuela și Chiru Ioan, precum și cu convorbirea telefonică din data de 29 martie 2009, din care rezultă că, în luna august 2009, martorul Radu Floarea Dan nu a apelat la inculpatul Voicu Cătălin pentru un împrumut.

În ce privește condiția ca inculpatul Voicu Cătălin să fi lăsat impresia că, personal, sau prin intermediul inculpatului Costiniu Florin, îi poate influența pe membri completului de judecată investiți cu soluționarea cauzei, procurorul a arătat că aceasta rezultă din convorbirile telefonice purtate de inculpați cu inculpatul Cășuneanu Costel, în perioada iulie-noiembrie 2009. Astfel, s-a arătat că, din conținutul acestor convorbiri, transpare cu evidență stăruința inculpatului Voicu Cătălin în a-i da asigurări inculpatului Cășuneanu Costel că, împreună cu inculpatul Costiniu Florin, se află în permanent contact cu completul de judecată.

Prin urmare, din probele administrate, rezultă că infracțiunea de trafic de influență comisă de inculpatul Voicu Cătălin există în materialitatea sa, fiind comisă cu forma de vinovăție cerută de lege.

În fine, cu referire la critica formulată de apărătorii recurentului intimat inculpat Voicu Cătălin vizând greșita condamnare a acestui inculpat, cu privire la fapta ce-l privește pe inculpatul Locic Marius, procurorul a arătat că soluția instanței de fond, de condamnare, este fundamentată pe materialul probator administrat în cauză, din care rezultă, cu prisosință, săvârșirea infracțiunilor reținute în sarcina inculpatului Voicu Cătălin.

La ora 16:40, după finalizarea concluziilor formulate cu privire la toate recursurile declarate în cauză, având încuviințarea președintelui completului de judecată, apărătorul inculpatului Voicu Cătălin, avocat Vrabie Marcel a depus la dosarul cauzei un înscris-adeverință din partea familiei inculpatului Voicu, din cuprinsul căruia reiese că acesta este internat la Spitalul Clinic de Urgență București solicitând, în baza art.344 din Codul de procedură penală repunerea cauzei pe rol și acordarea unui termen în vederea audierii inculpatului Voicu Cătălin.

Președintele Completului de 5 Judecători al Înaltei Curți, verificând înscrisul depus la dosarul cauzei (fila 484 dosar recurs) de apărătorul inculpatului Voicu Cătălin, avocat Vrabie Marcel, a constatat că adeverința emană de la Spitalul Clinic de Urgență București fiind depusă la dosarul cauzei la ora 16:40, înainte de a fi acordat ultimul cuvânt inculpaților, în temeiul art. 385¹³ alin.3 Cod procedură penală, motiv pentru care a respins cererea de repunere pe rol a cauzei, având în vedere – prin raportare la analiza efectuată anterior cu privire la actele medicale depuse de inculpatul Voicu Cătălin la dosar – că acesta a adoptat o atitudine procesuală de tergiversare a judecării prezentei cauze și de exercitare a drepturilor procesuale într-un scop contrar celui în vederea căruia i-au fost recunoscute de lege.

Înalta Curte de Casație și Justiție, în temeiul art. 385¹³ alin.3 Cod procedură penală a acordat ultimul cuvânt inculpaților CĂȘUNEANU COSTEL, COSTINIU FLORIN și LOCIC MARIUS.

Inculpatul Cășuneanu Costel a arătat că este de acord cu concluziile formulate de apărătorul său, pe care și le însușește în totalitate, precizând, totodată, că nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina sa și a solicitat admiterea recursului și, în rejudecare, achitarea sa.

Inculpatul Costiniu Florin a arătat că nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina sa, precizând că ce i se întâmplă este o dramă îngrozitoare. Totodată, inculpatul a menționat că apreciază că vehemența cu care susține procurorul concluziile acoperă precaritatea unor argumente care să susțină acuzarea sa, solicitând instanței să analizeze actele și lucrările dosarului și să pronunțe o hotărâre în concordanță cu acestea.

Inculpatul Locic Marius a arătat că este de acord cu concluziile formulate de apărătorul său, pe care și le însușește în totalitate, precizând totodată, că nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina sa.

ÎN ALTA CURTE :

Asupra recursurilor penale de față;

Examinând actele și lucrările dosarului, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători constată următoarele:

I. Prin sentința penală nr.877 din 1 iunie 2012 pronunțată în dosarul nr. 4489/1/2010, Secția Penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în unanimitate, a hotărât următoarele:

În baza art.334 Cod procedură penală, a fost schimbată încadrarea juridică a faptei comisă de inculpatul Voicu Cătălin din infracțiunea prevăzută și pedepsită de art.257 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, în infracțiunea prevăzută și pedepsită de art.257 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000;

A fost condamnat inculpatul **Voicu Cătălin** (...), la:

- 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută și pedepsită de art.257 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 (actul material constând în primirea de la inculpatul Locic Marius a sumei de 119.000 RON);

- 4 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută și pedepsită de art.257 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal;

- 1 an și 2 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată în legătură cu fapte de corupție prevăzută și pedepsită de art.290 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.c din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal;

În baza art.33 lit.a și art.34 lit.b Cod penal au fost contopite pedepsele aplicate inculpatului Voicu Cătălin, dispunându-se ca acesta să execute pedeapsa cea mai grea de **5 ani închisoare**;

În baza art.71 alin.2 Cod penal i s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a) teza a II-a, lit. b) și lit.c) Cod penal;

În baza art.88 Cod penal a fost dedusă din pedeapsa aplicată inculpatului durata arestării preventive de la 30 martie 2010 la 18 iulie 2011;

În baza art.334 Cod procedură penală, a fost schimbată încadrarea juridică a faptei comise de inculpatul Cășuneanu Costel din infracțiunea prevăzută și pedepsită de art.6¹ din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, în infracțiunea prevăzută și pedepsită de art.6¹ din Legea nr.78/2000;

A fost condamnat inculpatul **Cășuneanu Costel** (...), la pedeapsa de **4 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență prev.de art.6¹ din Legea nr.78/2000 (actul material din data de 11.09.2009);

În baza art.71 alin.2 Cod penal i s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit. a) teza a II-a, lit. b) Cod penal;

În baza art.86¹ Cod penal a fost suspendată sub supraveghere executarea pedepsei închisorii pe durata unui termen de încercare de 7 ani, stabilit în conformitate cu dispozițiile art.86² Cod penal;

Conform art.86³ alin.1 Cod penal, s-a stabilit ca, pe durata termenului de încercare, inculpatul să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

- să se prezinte la datele fixate la Serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul Bacău;

- să anunțe în prealabil orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

- să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

- să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele de existență;

A fost atrasă atenția inculpatului asupra disp.art.86⁴ Cod penal.

În baza art. 71 alin.5 Cod penal, pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii, a fost suspendată executarea pedepsei accesorii;

S-a constatat că inculpatul a fost reținut și arestat preventiv de la 8 aprilie 2010, la 12 aprilie 2010;

A fost condamnat inculpatul **Costiniu Florin** (...), la pedeapsa de **3 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la trafic de influență prevăzută și pedepsită de art.26 Cod penal raportat la art.257 Cod penal cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000;

În baza art.71 alin.2 Cod penal, i s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit. a) teza a II-a și lit. b) Cod penal;

În baza art.86¹ Cod penal a fost suspendată sub supraveghere executarea pedepsei închisorii pe durata unui termen de încercare de 6 ani stabilit în conformitate cu dispozițiile art.86² Cod penal;

Conform art.86³ alin.1 Cod penal, s-a stabilit ca, pe durata termenului de încercare inculpatul să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

- să se prezinte la datele fixate la Serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București;

- să anunțe în prealabil orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele de existență.

A fost atrasă atenția inculpatului asupra disp.art.86⁴ Cod penal;

În baza art.71 alin.5 Cod penal, pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii, a fost suspendată executarea pedepsei accesorii;

S-a constatat că inculpatul a fost reținut și arestat preventiv de la 8 aprilie 2010 la 12 aprilie 2010;

În baza art.334 Cod procedură penală, a fost schimbată încadrarea juridică a faptei comise de inculpatul Locic Marius din infracțiunea prevăzută și pedepsită de art.6¹ din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, în infracțiunea prevăzută și pedepsită de art.6¹ din Legea nr.78/2000;

A fost condamnat inculpatul **Locic Marius** (...), la:

- 4 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență prevăzută și pedepsită de art.6¹ din Legea nr.78/2000 (actul material constând în remiterea sumei de 119.000 RON inculpatului Voicu Cătălin);

- 1 an și 2 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată în legătură cu fapte de corupție, prevăzută și pedepsită de art.290 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit. c din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal (2 acte materiale);

- 1 an și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de fals intelectual la Legea contabilității în legătură cu fapte de corupție comisă în participație improprie, prevăzută și pedepsită de art.31 alin.2 Cod penal raportat la art.43 din Legea nr.82/1991 republicată cu referire la art.289 Cod penal combinat cu art.17 alin.1 lit.c) din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal;

În baza art.33 lit. a) și art.34 lit. b) Cod penal au fost contopite pedepsele aplicate inculpatului Locic Marius, dispunându-se ca acesta să execute pedeapsa cea mai grea de **4 ani închisoare**;

În baza art.71 alin.2 Cod penal, i s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit. a) teza a II-a, lit. b) Cod penal;

În baza art.88 Cod penal, a fost dedusă din pedeapsa aplicată inculpatului durata reținerii și arestării preventive de la 8.04.2010 la 12.04.2010;

În baza art.350 Cod procedură penală, a fost menținută măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara luată față de inculpații Costiniu Florin și Locic Marius prin încheierea nr.562 din 3 iunie 2010 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr.4489/1/2010, rămasă definitivă prin decizia penală nr.429 din 9 iunie 2010 pronunțată în dosarul nr.4979/1/2010 al Înaltei Curți de Casație și Justiție –Completul de 9 judecători;

În baza art.348 Cod procedură penală au fost anulate următoarele înscrisuri falsificate:

- contractul de asistență juridică nr.380802/19.10.2009 încheiat între Cabinetul de avocat Voicu Cătălin și SC Locic Imobiliare SRL;

- factura fiscală seria AVVF nr.1 din 19.10.2009, emisă de Cabinet de avocat Voicu Cătălin către SC Locic Imobiliare SRL;

- ordinul de plată nr.109/21.10.2009 emis de SC Locic Imobiliare SRL către Cabinetul de avocat Voicu Cătălin ;

- contractul fără număr din 17.10.2009 între SC Locic Imobiliare SRL și SC Agrocereal Import Export SRL;

- factura fiscală seria LOC nr.544/20.10.2009 emisă de SC Locic Imobiliare SRL către SC Agrocereal Import Export SRL ;

- ordinul de plată din 21.10.2009 emis de plătitor SC Agrocereal Import Export SRL din contul ... către SC Locic Imobiliare SRL;

Au fost ridicate măsurile asigurătorii dispuse prin ordonanțele nr.310/P/2009 din 04.05.2010 și nr.310/P/2009 din 06.05.2010 cu privire la imobilul proprietatea inculpatului Locic Marius situat în ... și suma de 200.000 Euro depusă de inculpatul Cășuneanu Costel pe numele său și la dispoziția organului de urmărire penală;

În baza art.19 din Legea nr.78/2000, au fost confiscate de la inculpatul Voicu Cătălin sumele de 200.000 euro și 119.000 RON prin obligarea inculpatului la plata acestor sume către stat;

Potrivit art.20 din Legea nr.78/2000 și art.163 Cod procedură penală, a fost instituit sechestrul asigurător asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului Voicu Cătălin până la concurența sumelor confiscate de la acesta;

În baza art.191 alin.1 și 2 Cod procedură penală au fost obligați inculpații Cășuneanu Costel, Costiniu Florin și Locic Marius la câte 60.000 lei cheltuieli judiciare către stat, iar pe inculpatul Voicu Cătălin la 60.200 lei cu același titlu din

care suma de 200 lei reprezentând onorariul parțial de avocat din oficiu, s-a stabilit că se va avansa din fondul Ministerului Justiției;

II. Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut, în esență, că, prin rechizitoriul nr.310/P/2009 din data de 20 mai 2010, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție –Secția de combatere a corupției – a dispus:

Trimiterea în judecată a inculpaților:

1. VOICU CĂTĂLIN (...), senator în Parlamentul României, în stare de arest preventiv, pentru săvârșirea infracțiunilor de :

- trafic de influență în formă continuată (două fapte), prevăzută de art. 257 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 (cu modificările și completările ulterioare) cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal;

- fals în înscrisuri sub semnătură privată în legătură cu fapte de corupție, prevăzută de art. 290 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. c din Legea nr. 78/2000 (cu modificările și completările ulterioare) cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal, totul cu aplic. art. 33 lit. a Cod penal;

2. COSTINIU FLORIN (...), judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, fost președinte al Secției civile și de proprietate intelectuală din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la trafic de influență prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 257 Cod penal cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 (cu modificările și completările ulterioare);

3. CĂȘUNEANU COSTEL (...), asociat la SC PA&CO Internațional SRL Bacău, pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență prevăzută de art. 6¹ din Legea nr. 78/2000 (cu modificările și completările ulterioare), cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal;

4. LOCIC MARIUS (...), administrator al S.C. Locic Imobiliare S.R.L pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- cumpărare de influență prevăzută de art. 6¹ din Legea nr. 78/2000(cu modificările și completările ulterioare), cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal;

- fals în înscrisuri sub semnătură privată în legătură cu fapte de corupție, prevăzută de art. 290 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. c din Legea nr. 78/2000(cu modificările și completările ulterioare) cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal ;

- participație improprie la infracțiunea de fals intelectual la Legea contabilității în legătură cu fapte de corupție, prevăzută de art. 31 alin. 2 Cod penal raportat la art. 43 din Legea nr. 82/1991 (republicată) cu referire la art. 289 Cod penal combinat cu art. 17 alin. 1 lit. c din Legea nr. 78/2000 (cu modificările și completările ulterioare), cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, totul cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal.

Scoaterea de sub urmărire penală a inculpatului **CĂTĂLIN VOICU** pentru infracțiunea de participație improprie la fals intelectual la Legea contabilității în legătură cu fapte de corupție, prevăzută de art. 31 alin. 2 Cod penal raportat la art. 43 din Legea nr. 82/1991 (republicată) cu referire la art. 289 Cod penal combinat cu art. 17 alin. 1 lit. c din Legea nr. 78/2000 (cu modificările și completările ulterioare), cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal fiind aplicabile dispozițiile art. 10 lit. d Cod procedură penală.

Neînceperea urmăririi penale față de :

- **COSTINIU FLORIN și CĂTĂLIN VOICU** pentru infracțiunea de folosire de informații ce nu sunt destinate publicității, prevăzută de art. 12 alin. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000 (cu modificările și completările ulterioare), întrucât din cercetările efectuate a rezultat că această faptă nu există ;

- **DRĂGĂNOIU MARIUS și BALCANU DAN**, pentru infracțiunea de complicitate la cumpărare de influență prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 6¹ din Legea nr. 78/2000 (cu modificările și completările ulterioare), întrucât din cercetările efectuate a rezultat că această faptă nu există ;

- **SUDITU ANDREI** pentru infracțiunile de:

- fals în înscrisuri sub semnătură privată în legătură cu fapte de corupție, prevăzută de art. 290 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. c din Legea nr. 78/2000 (cu modificările și completările ulterioare) cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal;

- participație improprie la infracțiunea de fals intelectual la Legea contabilității în legătură cu fapte de corupție prevăzută de art. 31 alin. 2 Cod penal raportat la art. 43 din Legea nr. 82/1991 (republicată) cu referire la art. 289 Cod penal combinat cu art. 17 alin. 1 lit. c din Legea nr. 78/2000 (cu modificările și completările ulterioare), cu aplic. art. 41 alin. Cod penal, totul cu aplic. art. 33 lit. a Cod penal, întrucât în ambele cazuri lipsește latura subiectivă

specifică infracțiunilor menționate, fiind aplicabile prevederile art. 10 lit. d Cod procedură penală.

- **AUTOR NECUNOSCU**T pentru infracțiunea de fals intelectual la Legea contabilității în legătură cu fapte de corupție prevăzută de art. 43 din Legea nr. 82/1991 (republicată) cu referire la art. 289 Cod penal combinat cu art. 17 alin. 1 lit. c din Legea nr. 78/2000 (cu modificările și completările ulterioare), cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal, fiind incidente prevederile art. 10 lit. d Cod procedură penală;

- **POPA VASILICA, GUGIANU VALENTINA ȘI MOCANU GEORGE ALIN**, pentru infracțiunile de:

- fals în înscrisuri sub semnătură privată în legătură cu fapte de corupție, prevăzută de art. 290 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. c din Legea nr. 78/2000 (cu modificările și completările ulterioare) cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal;

- fals intelectual la Legea contabilității în legătură cu fapte de corupție, prevăzută de art. 31 alin. 2 Cod penal raportat la art. 43 din Legea nr. 82/1991 (republicată) cu referire la art. 289 Cod penal combinat cu art. 17 alin. 1 lit. c din Legea nr. 78/2000 (cu modificările și completările ulterioare), cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal (art. 10 lit. d Cod procedură penală);

- **BIVOLARU CEZAR** pentru infracțiunea de uz de fals în legătură cu fapte de corupție prevăzută de art. 291 Cod penal raportat la art. 17 alin. 1 lit. c din Legea nr. 78/2000 (cu modificările și completările ulterioare) (art. 10 lit. d Cod procedură penală);

Disjungerea cauzei cu privire la următoarele fapte și persoane:

Cătălin Voicu, senator în Parlamentul României, pentru infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art. 257 Cod penal cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 (cu modificările și completările ulterioare), **Jipa Cristian**- judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală pentru complicitate la infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 257 Cod penal cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000 (cu modificările și completările ulterioare) și **Mazăre Alexandru** - senator în Parlamentul României, pentru infracțiunea de cumpărare de influență, prevăzută de art. 6¹ din Legea nr. 78/2000 (cu modificările și completările ulterioare), cu referire la faptele ce fac obiectul dosarului 310/P/2009 (fost 340/P/2009);

Cătălin Voicu, senator în Parlamentul României, pentru infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art. 257 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 (cu modificările și completările ulterioare) cu aplic art. 33 lit. a Cod penal și **Costel Cășuneanu** pentru infracțiunea de cumpărare de influență prevăzută de art. 6¹ Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 (cu modificările și completările ulterioare) cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal, cu referire la alte sume de bani pretinse și primite de la Costel Cășuneanu de **Cătălin Voicu** în schimbul intervențiilor făcute pe lângă magistrați, polițiști, miniștri pentru a soluționa în favorabil omului de afaceri.

Disjungerea materialului de urmărire penală și declinarea competenței în favoarea Parchetului de pe lângă Judecătoria Buftea pentru infracțiunile de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art. 290 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și participatie improprie la infracțiunea de fals intelectual la Legea contabilității prevăzută de art. 31 alin. 2 Cod penal raportat la art. 43 din Legea nr. 82/1991 (republicată) cu referire la art. 289 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, totul cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal, săvârșite de **Suditu Andrei**;

În esență, prima instanță a constatat că parchetul, în urma probatoriilor administrate în faza de urmărire penală, a reținut următoarea situație de fapt:

La data de 16.11.2009, Direcția Națională Anticorupție –Secția de combatere a corupției, s-a sesizat, din oficiu, cu faptul că, în luna august 2009, inculpatul Cășuneanu Costel, asociat la SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău, i-a cerut inculpatului Voicu Cătălin - senator în Parlamentul României - să intervină pe lângă magistrații Secției de Contencios Administrativ și Fiscal din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție investiți cu soluționarea dosarului nr.3360/2/2009, având ca obiect litigiul dintre SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău și Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România, pentru ca aceștia să adopte o soluție favorabilă societății comerciale menționate.

Inculpatul Voicu Cătălin a fost de acord și, în schimbul intervențiilor sale, a pretins și primit de la inculpatul Cășuneanu Costel, prin intermediul martorului Drăgănoiu Marius (angajat al omului de afaceri), foloase necuvenite în cuantum de 200.000 euro.

Urmare înțelegerii infracționale menționate, inculpatul Voicu Cătălin a contactat ulterior pe inculpatul Costiniu Florin – președinte al Secției Civile și de Proprietate Intelectuală din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, și i-a cerut, în schimbul unor foloase materiale, să-i determine pe magistrații investiți cu soluționarea dosarului nr.3360/2/2009 să pronunțe o soluție favorabilă SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău.

Pe întreaga perioadă a judecării recursului, inculpații Voicu Cătălin și Costiniu Florin au întreprins acțiuni prin care i-au creat inculpatului Cășuneanu Costel convingerea că au făcut numeroase intervenții la membri completului de judecată și că aceștia vor pronunța o hotărâre favorabilă firmei sus-menționate.

La data de 16.11.2009, Direcția Națională Anticorupție - Secția de Combatere a Corupției s-a sesizat, din oficiu, cu faptul că, în anul 2009, inculpatul Voicu Cătălin a pretins și primit de la inculpatul Locic Marius, administrator al SC „Locic Imobiliare” SRL și acționar majoritar la ziarele „Interesul Public” și „Atac”, suma de 119.000 RON, în schimbul promisiunii că va interveni pe lângă polițiștii din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București și-i va determina să nu dispună măsura reținerii împotriva sa și să propună parchetului o soluție de neurmărire penală în dosarul nr.80571/31.07.2009 (nr.2166/P/2009 al Parchetului de pe lângă Tribunalul București).

În acest dosar, inculpatul Locic Marius era cercetat pentru infracțiunea de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave prev. și ped. de art.215 alin.1,3 4,5 Cod penal.

Pe lângă suma de bani sus-menționată, inculpatul Locic Marius i-a promis inculpatului Voicu Cătălin, urmare cererii acestuia, că-i va remite și alte foloase, constând în publicarea cu titlu gratuit în cotidianul „Interesul Public” a unor materiale cu conținut electoral.

Prima instanță, examinând întregul material probator administrat în cauză în faza de urmărire penală și în faza cercetării judecătorești, **a reținut ca fiind dovedită următoarea situație de fapt :**

Inculpatul Cășuneanu Costel era asociat unic la SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău, societate care a participat la procedura de atribuire a contractului de achiziție publică având ca obiectiv „Lucrări de reabilitare a Lotului D-DN76, contract 5R 13 Stei Beiuș”. Valoarea lucrării a fost estimată de autoritatea

contractantă în limita maximă a sumei de 31.410.500 euro (fila 167, vol. II, dosar urmărire penală).

În urma analizării ofertelor, comisia de evaluare a respins oferta SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău ca neconformă, în baza art.36 alin.2 lit. a din HG nr.925/2005, întrucât nu a respectat cerințele caietului de sarcini și a desemnat câștigătoare, cu un punctaj final de 98,07 puncte, cu prețul de 99.586.550,44 Euro fără TVA, oferta JV AZVI SA/ SC AZCALC CONSTRUCȚIE SRL –Spania/România.

Prin cererea înregistrată la Curtea de Apel București, Secția a VIII-a Contencios - Administrativ și Fiscal sub nr.3360/2/2009, SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA (C.N.A.D.N.R), anularea deciziei prin care oferta depusă de aceasta a fost declarată ca fiind neconformă și, implicit, a deciziei de declarare ca fiind câștigătoare a ofertei depuse de către JV AZVI SA/SC AZVALE CONSTRUCȚIE SRL – Spania/România, obligarea autorității contractante la continuarea procedurii de atribuire a contractului de achiziție publică din etapa evaluării ofertelor și suspendarea procedurii de atribuire până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei.

Prin sentința civilă nr.1698, pronunțată la data de 17.04.2009 în dosarul nr.3360/2/2009, Curtea de Apel București, Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal a respins acțiunea formulată de reclamanta SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău.

Nemulțumită de hotărârea pronunțată de instanța de fond, SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău a declarat recurs, care a fost înregistrat la Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal - în ziua de 8.07.2009 , sub nr.3360/2/2009, termenul pentru judecarea recursului fiind fixat la data de 09.12.2009.

Ulterior datei de 08.07.2009, inculpatul Voicu Cătălin s-a întâlnit cu inculpatul Cășuneanu Costel, ocazie cu care, potrivit susținerilor celor doi, după ce inculpatul Cășuneanu Costel i-a spus inculpatului Voicu Cătălin că pierduse contestația formulată la Curtea de Apel București, acesta din urmă promițându-i că o să-l ajute cu tot ce poate, afirmând că „are relații și un avocat pe care îl va pune în mișcare”.

După discuția pe care a avut-o cu inculpatul Cășuneanu Costel, inculpatul Voicu Cătălin l-a contactat pe inculpatul Costiniu Florin, cu care s-a și întâlnit, inculpatul Costiniu Florin, după ce a aflat de la inculpatul Voicu Cătălin faptul că inculpatul Cășuneanu Costel a pierdut licitația, solicitându-i *„că în măsura în care este posibil, să-i trimită niște hârtii pe care să se uite și în funcție de acestea să facă niște precizări și, eventual, să-i dea niște sfaturi juridice...”*

Inculpatul Costiniu Florin a confirmat faptul că, în luna iulie 2009, s-a întâlnit cu inculpatul Voicu Cătălin, ocazie cu care acesta i-a înmănat motivele de recurs formulate de SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău împotriva sentinței civile nr.1698 din 17.04 2009, pronunțată de Curtea de Apel București, și i-a spus că inculpatul Cășuneanu Costel a pierdut o licitație, iar pentru că este un bun prieten al său vrea să-l ajute *„fără nici un fel de interes material, pur și simplu pentru că simte că i s-a făcut o nedreptate”*.

După întâlnirea cu inculpatul Costiniu Florin, în ziua de 13 iulie 2007, la orele 21:23:56, inculpatul Voicu Cătălin l-a sunat pe inculpatul Cășuneanu Costel și i-a spus că se va ocupa cu *„domnul doctor”, de „tratamentul acela”,* referindu-se la ajutorul pe care i-l promisese acestuia la întâlnirea de la începutul lunii iulie 2009 care a avut loc la restaurantul „Select”.

Instanța de fond a reținut că, în limbaj disimulat, *„domnul doctor”* era inculpatul Costiniu Florin, cu care inculpatul Voicu Cătălin se întâlnise anterior și căruia îi adusese la cunoștință problema juridică a inculpatului Cășuneanu Costel și îi ceruse să-l ajute în soluționarea favorabilă a acesteia.

La data de 14.07.2009, marțorul Bora Horia Pompei, avocatul SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău, a depus o cerere prin care a solicitat instanței preschimbarea termenului de judecată din data de 09.12.2009, cerere ce a primit termen de soluționare la data de 30.07.2009.

În ziua următoare, inculpatul Voicu Cătălin l-a sunat pe inculpatul Cășuneanu Costel și, folosind și de această dată un limbaj disimulat, i-a comunicat data la care se va judeca cererea de preschimbare a termenului de judecată și l-a asigurat că *„restul e totul foarte bine”,* respectiv că recursul va fi soluționat în favoarea SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău, lăsându-i impresia că a luat legătura cu membri completului de judecată.

Prin încheierea din data de 30.07.2009 pronunțată în dosarul nr.3360/2/2009, Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Contencios

Administrativ și Fiscal a admis cererea de preschimbare a termenului de judecată formulată de SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău și a fixat termen pentru judecarea recursului declarat de această societate la data de 16.09.2009, Completul 2.

Din declarațiile martorilor Iacob Ioana, Mănișuțiu Nicolae și Frumușelu Carmen, magistrații care au făcut parte din completul de judecată investit cu soluționarea cererii de preschimbare a termenului de judecată, a rezultat că soluționarea favorabilă a cererii de preschimbare a termenului de judecată a fost determinată, exclusiv, de obiectul cauzei, respectiv contestație la o procedură de achiziție publică, care se judecă în regim de urgență potrivit O.G nr.34/2000 (filele 231, 233 vol.4, fila 80 vol. III dosar instanță).

În ziua de 03.08.2009, la ora 7:24:21, inculpatul Voicu Cătălin l-a sunat pe inculpatul Cășuneanu Costel, care se afla în Germania și, sub pretextul că vrea să ajute pe un fin al său a cărui firmă de construcții se afla în blocaj financiar, i-a cerut suma de 2.500.000.000 ROL (echivalentul a 60.000 euro) cu titlu de împrumut, sumă care, în cele din urmă, nu a fost remisă de inculpatul Cășuneanu Costel.

În realitate, a reținut instanța de fond, suma de bani cerută inculpatului Cășuneanu Costel, sub aparența unui împrumut, a reprezentat folos material al infracțiunii de trafic de influență comisă de inculpatul Voicu Cătălin.

La sfârșitul lunii august 2009, inculpatul Voicu Cătălin a luat inițiativa de a organiza o întâlnire, la care să participe și inculpații Cășuneanu Costel și Costiniu Florin, scopul acesteia fiind, potrivit susținerilor inculpatului Voicu Cătălin, acela ca inculpatul Costiniu Florin să „*explice inculpatului Cășuneanu Costel situația cauzei și să-i dea niște sfaturi în domeniul care era de fapt pe contencios și nu la secția dânsului*” (filele 117-126 vol. VIII dosar urmărire penală).

În realitate, a reținut instanța de fond, prezența inculpatului Costiniu Florin la întâlnirea respectivă a constituit o garanție a seriozității demersurilor la care inculpatul Voicu Cătălin se angajase anterior față de inculpatul Cășuneanu Costel.

În cadrul acestei întâlniri, inculpatul Cășuneanu Costel a aflat că inculpatul Costiniu Florin „*fusesse deja informat de Cătălin Voicu despre litigiul SC*

„PA&CO Internațional” SRL Bacău și despre pierderea litigiului la Curtea de apel ,” aspect confirmat și de inculpatul Costiniu Florin.

După întâlnirea de la sfârșitul lunii august 2009, în ziua de 03.09.2009, la ora 19:01:47, inculpatul Voicu Cătălin l-a sunat din nou pe inculpatul Cășuneanu Costel și i-a comunicat faptul că a vorbit cu „domnul doctor”, că a declanșat „procedura medicală” și că „sunt pe drumul cel bun”.

Semnificația reală a termenilor folosiți de inculpatul Voicu Cătălin era cu totul alta, el se referea, de fapt, la cauza în a cărei soluționare favorabilă era interesat inculpatul Cășuneanu Costel, pe care, și de aceasta dată, l-a asigurat că dosarul se afla sub controlul său și al inculpatului Costiniu Florin (care, în limbaj disimulat, era „domnul doctor”).

La data de 11.09.2009 ora 12:46:29, inculpatul Voicu Cătălin l-a sunat pe inculpatul Cășuneanu Costel și i-a cerut suma de 200.000 euro, sumă pe care a primit-o de la acesta în aceeași zi, prin intermediul martorului Drăgănoiu Marius. Ca și în discuția purtată la data de 03.09.2009, inculpatul Voicu Cătălin a încercat să creeze aparența că banii fac obiectul unui împrumut, cu deosebirea că de această dată, inculpatul a afirmat că suma respectivă îi este necesară lui pentru rezolvarea unor probleme personale.

În realitate, astfel cum a rezultat din ansamblul materialului probator administrat în cauză, și această sumă de bani reprezenta foloase materiale a căror obținere a urmărit-o inculpatul Voicu Cătălin de la inculpatul Cășuneanu Costel, în schimbul intervențiilor promise acestuia pe lângă judecători, pentru a-i determina pe aceștia din urmă să pronunțe o hotărâre favorabilă în cauza aflată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Din declarațiile martorului Drăgănoiu Marius, persoana prin intermediul căreia suma de 200.000 euro a ajuns la inculpatul Voicu Cătălin, a rezultat că, în ziua de 11.09.2009, în timp ce se deplasa spre Buzău, a fost contactat telefonic de directorul financiar al SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău, martorul Diaconu Florin, care i-a spus să se întoarcă în București și să ridice din contul său suma de 200.000 euro, sumă ce urma să-i fie transferată în aceeași zi.

După primirea sumei de 200.000 euro, în aceeași zi, la ora 16:39:39, inculpatul Voicu Cătălin l-a sunat pe inculpatul Cășuneanu Costel pentru a-i mulțumi și a primi confirmarea cuantumului sumei pe care acesta i-o trimisese

prin intermediul martorului Drăgănoiu Marius, care a fost prezent la discuția telefonică purtată de cei doi.

La termenul de judecată din data de 16.09.2009, completul de judecată format din judecătoarele Frumușelu Carmen - președinte, Dumitru Magdalena și Preda Joița, membre în completul de judecată investit cu soluționarea dosarului nr. 3360/2/2009, au dispus amânarea judecării recursului declarat de SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău pentru data de 14.10.2009, motivul fiind Hotărârea Adunării Generale a Judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție de solidarizare cu acțiunile de protest ale judecătorilor din țară, adoptată la data de 01.09.2009.

În ziua imediat următoare, respectiv la data de 17.09.2009, inculpatul Voicu Cătălin s-a întâlnit cu inculpatul Costiniu Florin.

Această parte a situației de fapt a fost confirmată de dialogul purtat de cei doi inculpați, interceptat și înregistrat în mediu ambiant la data sus-menționată, din care a rezultat că, în debutul întâlnirii, inculpatul Costiniu Florin i-a comunicat inculpatului Voicu Cătălin termenul acordat în cauză, precum și faptul că intervențiile sale pe lângă magistrați s-au soldat cu rezultate foarte bune, după care inculpatul Voicu Cătălin l-a sfătuit pe inculpatul Costiniu Florin cum să procedeze în discuțiile cu membri completului de judecată, pentru ca, pe de o parte, să nu le trezească acestora suspiciunea că, în schimbul rezolvării favorabile a cauzei, ei primesc bani de la inculpatul Cășuneanu Costel, iar pe de altă parte, pentru a-i convinge să pronunțe soluția dorită de acesta din urmă.

În concret, a reținut instanța de fond, inculpatul Voicu Cătălin i-a sugerat inculpatului Costiniu Florin să le transmită judecătoarelor din complet faptul că solicitarea de soluționare favorabilă a recursului declarat de SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău le este adresată prin intermediul său de importanți lideri politici, că satisfacerea acestei solicitări nu reprezintă o încălcare a legii, deoarece SC „PA&CO Internațional” SRL este îndreptățită să câștige și că, la rândul său, le va face și el un contraserviciu prin pronunțarea unor hotărâri favorabile în cauzele în care ele ar fi, eventual, interesate.

În ziua de 12.10.2009, cu două zile înaintea termenului acordat în cauză, inculpatul Voicu Cătălin s-a întâlnit din nou cu inculpatul Costiniu Florin care, în convorbirea telefonică pe care cei doi au purtat-o cu inculpatul Cășuneanu Costel la orele 14:56:56, este „domnul de legătură”. Cu această ocazie,

inculpatul Voicu Cătălin i-a dat noi asigurări inculpatului Cășuneanu Costel că procesul se va soluționa în data de 14.10.2009, în favoarea sa, aspect confirmat de inculpatul Costiniu Florin care i-a spus inculpatului Cășuneanu Costel „*Sperăm c-o să fie o zi mare că e și ocrotitoarea Moldovei acolo.*”

La data de 14.10.2009, ora 12:35:56, după ce instanța de recurs a rămas în pronunțare , inculpatul Voicu Cătălin l-a sunat pe inculpatul Costiniu Florin, care i-a comunicat faptul că s-a „*amânat pronunțarea*, i-a confirmat că „*doamna profesoară*” (cu referire la magistrații din complet) a rămas să analizeze, dându-i acestuia asigurări că soluția va fi pronunțată în favoarea SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău afirmând „*... .dacă era rău, era azi*”.

În aceeași zi, la scurt timp după primirea informațiilor de la inculpatul Costiniu Florin, respectiv la ora 12:48:50, inculpatul Voicu Cătălin l-a sunat pe inculpatul Cășuneanu Costel căruia, tot într-un limbaj disimulat, i-a comunicat că „*are confirmarea*” că s-a amânat pronunțarea o săptămână („*a rămas în discuție tratamentul într-o săptămână*”), precum și faptul că hotărârea va fi în sensul admiterii recursului declarat de SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău („*... e bine, e foarte bine*”).

În dimineața zilei de 15.10.2009, la ora 9:27:15, în prezența inculpatului Costiniu Florin, inculpatul Voicu Cătălin l-a sunat din nou pe inculpatul Cășuneanu Costel și, pentru a-i întări convingerea că se află în permanență în legătură cu membrii completului de judecată , i-a cerut acestuia să-i comunice „*băiatului*” său, adică martorului Bora Horia Pompei, avocatul care a reprezentat SC „PA&CO Internațional” SRL în instanță, să facă o sinteză a concluziilor scrise pe maxim trei pagini în care să evidențieze faptul că, în oferta depusă de SC „PA&CO Internațional” SRL, s-au strecurat mici erori materiale și nu de fond, concluzii pe care să le depună la dosar chiar în ziua respectivă sau cel mai târziu a doua zi.

Solicitarea inculpatului Voicu Cătălin a fost transmisă martorului Bora Horia Pompei de către inculpatul Cășuneanu Costel la scurt timp după încheierea convorbirii telefonice cu inculpatul Voicu Cătălin.

La cererea inculpatului Cășuneanu Costel, în ziua de 16.10.2009, martorul Bora Horia Pompei a depus la dosar concluziile scrise, structurate în trei pagini și jumătate, așa cum ceruseră inculpații Voicu Cătălin și Costiniu Florin, în

conținutul cărora se regăsesc sugestiile primite de la inculpatul Costiniu Florin, prin intermediul inculpatului Voicu Cătălin.

În data de 28.10.2009, cu ocazia deliberării, completul de judecată, constatând că la concluziile scrise depuse la dosar, SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău a anexat înscrisuri cuprinzând elemente de calcul care nu au fost comunicate părții adverse și cu privire la care aceasta nu și-a precizat punctul de vedere a dispus, în conformitate cu dispozițiile art.151 Cod procedură civilă, repunerea cauzei pe rol și acordarea unui nou termen de judecată, la data de 11.11.2009.

Soluția dispusă de instanță a fost comunicată inculpatului Voicu Cătălin de către inculpatul Costiniu Florin, care, deși nu a dat curs invitației acestuia de a se întâlni în ziua respectivă pe motiv că are examen, i-a confirmat inculpatului Voicu Cătălin telefonic, că „diagnosticul este cert”, respectiv că soluția ce se va pronunța în cauză va fi favorabilă SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău.

Pentru a-l convinge pe inculpatul Cășuneanu Costel de faptul că soluția de repunere a cauzei pe rol a fost rezultatul intervențiilor pe care le-a făcut pe lângă judecătorii din complet „*doamna doctor*” (care în limbaj disimulat era președinta completului de judecată) și cele două „*doamne adjuncte*” (cele două judecătore din completul de judecată), că se află într-un contact permanent cu acestea și că o atare soluție nu se pronunță în mod frecvent, inculpatul Voicu Cătălin l-a sunat pe inculpatul Cășuneanu Costel și în ziua de 30.10.2009, la ora 13:20:45, ocazie cu care i-a comunicat faptul că, pentru soluția de repunere a cauzei pe rol, dispusă prin încheierea din data de 28.10.2009, magistrații care au pronunțat-o au fost cercetați de procurori din cadrul Direcția Națională Anticorupție (în limbaj disimulat „doi directori, inspecitori de la Direcția Națională de Sănătate Publică”) asigurându-l, însă, că nu au găsit nimic pentru că „*tratamentul este foarte bun*”. Tot în cadrul acestei convorbiri telefonice, inculpatul Voicu Cătălin i-a reamintit inculpatului Cășuneanu Costel că o decizie de repunere a cauzei pe rol este foarte rară „*este simplă procedură care numai în domeniul acesta medical merge, funcționează dar în cazuri foarte rare...*”.

La data de 11.11.2009, ora 17:29:45, inculpatul Cășuneanu Costel l-a sunat pe martorul Bora Horia Pompei pentru a afla soluția pronunțată în cauză. Martorul i-a spus că n-a aflat nimic, până la ora respectivă, aducându-i, totodată, la cunoștință inculpatului adevăratul motiv pentru care s-a repus cauza

pe rol și anume faptul că, pentru un membru al completului de judecată, s-a semnat decizia de pensionare în perioada cuprinsă între data când s-au pus concluzii pe fondul cauzei și data când s-a amânat pronunțarea „*deci să știți asta pentru că am auzit vorbind cu ANI... alte explicații.....*”

Din răspunsul pe care inculpatul Cășuneanu l-a dat martorului Bora Horia Pompei „*Nu, nu, nu, nu, nu. A zis că e chestie de procedură*” transpare faptul că acesta era convins de realitatea celor ce i-au fost comunicate în convorbirile anterioare de către inculpatul Voicu Cătălin, referitoare la motivul repunerii cauzei pe rol și anume intervențiile pe care el și inculpatul Costiniu Florin le-au făcut pe lângă judecători , pentru ca aceștia să pronunțe o soluție conformă intereselor sale.

După ce a aflat soluția pronunțată în cauză (decizia nr.5039 din 11.11.2009, prin care s-a respins ca nefondat recursul declarat de SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău împotriva sentinței nr.1698 din 17.04.2009 a Curții de Apel București), inculpatul Costiniu Florin s-a întâlnit cu inculpatul Voicu Cătălin și de comun acord au hotărât să-l sune pe inculpatul Cășuneanu Costel.

Astfel, la ora 18:37:27, inculpatul Voicu Cătălin l-a apelat pe inculpatul Cășuneanu Costel, de pe telefonul său mobil și, după ce i-a adresat formula de salut, i l-a dat la telefon pe inculpatul Costiniu Florin. Acesta, după ce și-a exprimat indignarea față de soluția pronunțată , afirmând că „*este o mizerie, o batjocură*”, i-a spus inculpatului Cășuneanu Costel că el și inculpatul Voicu Cătălin au făcut „*tot ce era omenește posibil și chiar mai mult*” , dar cu toate acestea „*s-a dat o soluție strâmbă pe cu totul și cu totul alte considerente decât dreptatea*”, referindu-se la eventualele fapte de corupție comise de președinta completului de judecată care „*a preferat arginții*”, iar cu privire la celelalte două judecătore a spus că au cedat „*fiind amenințate de Direcția Națională Anticorupție*”, asigurându-l, totodată, de faptul că urmează să vadă ce remedii juridice găsește pentru ca decizia pronunțată în cauză să fie desființată.

În continuare, discuția a fost purtată de inculpatul Cășuneanu Costel cu inculpatul Voicu Cătălin, care, după ce a făcut referiri la cariera profesională a uneia dintre judecătorele care a pronunțat soluția, la opiniile și stările de spirit ale judecătorilor înainte și după pronunțarea deciziei, l-a asigurat pe acesta de tot sprijinul său, în special după data de 6 (fiind vorba de 6 decembrie când

partidul din care face parte va ajunge la putere) când „*va primi de la viață ce merită*”.

La sfârșitul lunii noiembrie 2009, cei trei inculpați s-au întâlnit la restaurantul „Select” , ocazie cu care inculpații Voicu Cătălin și Costiniu Florin i-au reamintit inculpatului Cășuneanu Costel că au depus toate eforturile pentru ca acesta să aibă câștig de cauză, inculpatul Voicu Cătălin promițându-i și avantaje viitoare după ce „... *partidul din care face parte va ajunge la putere...*”.

La data de 11.12.2009, inculpatul Voicu Cătălin a fost audiat de organul de urmărire penală, ocazie cu care, referitor la suma de 200.000 Euro pe care a primit-o de la inculpatul Cășuneanu Costel în ziua de 11.09.2009, a declarat: „*Este adevărat că o singură dată, respectiv în anul 2009, am apelat la dl.Cășuneanu să mă împrumute cu suma de 200.000 euro, termenul de restituire stabilit de comun acord fiind sfârșitul acestui an. Acesta a onorat solicitarea mea, iar banii i-am folosit pentru a ajuta un fin, Dan Floarea, aflat într-un blocaj financiar. Acest fin al meu este un om de afaceri, executase niște lucrări la un campus universitar în Tg.Jiu, beneficiar fiind Ministerul Învățământului, iar contravaloarea lucrării nu i-a fost virată nici până în prezent. A apelat la mine să-l ajut cu suma menționată, deoarece creditorii lui introduseseră la plată niște file CEC emise de el, iar în situația în care nu avea disponibil în cont ar fi intrat sub incidența legii penale*” .

A doua zi, pe data de 12.12.2009, după ce organul de urmărire penală i-a adus la cunoștință învinuirea constând în săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, având ca obiect material suma de 200.000 Euro, care i-a fost remisă la cererea sa de către inculpatul Cășuneanu Costel, în schimbul intervențiilor promise pe lângă judecătorii de la Înalta Curte de Casație și Justiție, inculpatul Voicu Cătălin l-a sunat pe șoferul său, numitul Ivan Adrian Costel, și i-a cerut să ia legătura telefonic cu martorul Floarea Dan Radu.

În declarația dată în cursul cercetării judecătorești, martorul Floarea Dan Radu a confirmat convorbirile telefonice pe care le-a avut în luna decembrie 2009 cu Ivan Adrian Costel, precum și faptul că, la solicitarea inculpatului Voicu Cătălin, a venit în mun. București și s-au întâlnit în locuința acestuia situată în str. Carol Davila. Cu această ocazie, martorul a aflat de la inculpatul Voicu Cătălin că acesta a cerut, cu titlu de împrumut, de la inculpatul Cășuneanu Costel suma de 200.000 Euro, pentru a-l ajuta să-și rezolve problemele pe care

le avea la firmă și că el trebuie să-i restituie inculpatului Cășuneanu Costel suma respectivă până la sfârșitul anului. A mai arătat martorul că inculpatul Voicu Cătălin i-a spus să încheie o chitanță cu inculpatul Cășuneanu Costel și i-a cerut ca , în cazul în care va fi întrebat, să spună că banii sunt ai lui Cășuneanu Costel și că au fost împrumutați de la acesta de către Voicu Cătălin pentru el.

În ziua de 22 decembrie 2009, la orele 11:34:39, inculpatul Voicu Cătălin l-a sunat personal pe martorul Floarea Dan Radu și i-a cerut să restituie banii inculpatului Cășuneanu Costel până la sfârșitul anului, cerere acceptată de martor conform înțelegerii pe care cei doi au avut-o anterior în locuința inculpatului Voicu Cătălin.

Conștientizând faptul că exista riscul de a suporta consecințele legii penale, inculpatul, din nou, a încercat să acrediteze ideea că suma de 2.500.000.000 ROL sau echivalentul sumei de 60.000 Euro, pretinsă de la inculpatul Cășuneanu Costel, respectiv suma de 200.000 Euro, cerută și primită de la același inculpat, au reprezentat împrumuturi pe care le-a cerut pentru martorul Floarea Radu Dan, iar nu obiect material al celor două acte materiale de trafic de influență comise în datele de 3.08.2009 și 11.09.2009.

La data de 29 martie 2010, martora Drăgotescu Laura Antoanela, avocatul firmei administrată de martorul Floarea Dan Radu, luând cunoștință din mass-media de știrea conform căreia inculpatul Voicu Cătălin a încercat să zădărnicească aflarea adevărului în cauza în care era cercetat, prin influențarea martorului Floarea Radu Dan, inclusiv de conținutul convorbirii telefonice purtată de inculpat cu martorul, la orele 15:51:13 l-a sunat pe acesta și i-a relatat știrea în integralitatea ei (filele 71-76, vol. I dosar urmărire penală).

În discuția telefonică purtată la data sus-menționată, martorul a negat faptul că ar avea vreo datorie la inculpatul Cășuneanu Costel cu scadență la sfârșitul anului 2009 și care ar reprezenta sume de bani împrumutate pentru el de inculpatul Voicu Cătălin de la inculpatul Cășuneanu Costel.

Cu privire la infracțiunile pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților Voicu Cătălin și Locic Marius, în urma examinării tuturor probelor administrate în cauză, atât în cursul urmăririi penale, cât și în faza cercetării judecătorești, instanța de fond a reținut ca fiind dovedită următoarea situație de fapt:

În luna iulie 2009, Parchetul de pe lângă Tribunalul București a fost sesizat cu plângerea penală formulată de SC „Toyo Motor Leasing IFN” SA împotriva numitului Locic Marius sub aspectul săvârșirii de către acesta a infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave.

Cu adresa nr.2166/P/2009 din 31.07.2009, plângerea respectivă a fost înaintată de parchet, Serviciului de Investigare a Fraudelor din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, unde a fost înregistrată sub nr.80571/2009. În vederea efectuării cercetărilor penale în cauza respectivă, la data de 25.08.2009 organul de poliție a emis o citație pe numele lui Locic Marius.

După primirea citației, inculpatul Locic Marius a discutat cu martorul Isac Adrian, pe care-l cunoștea din anul 2007, și l-a rugat – potrivit propriilor susțineri - să-i aranjeze o întâlnire cu inculpatul Voicu Cătălin, pentru a-i prezenta acestuia situația și pentru a-l ruga să-i intermedieze o audiență la organul de poliție la care fusese trimisă spre competență soluționare plângerea formulată împotriva sa de către SC „Toyo Motor Leasing IFN” SA. În realitate, a reținut instanța de fond, inculpatul Locic Marius urmarea ca inculpatul Voicu Cătălin să intervină pe lângă polițiștii care instrumentau cauza în care era cercetat pentru soluționarea favorabilă a acesteia.

Martorul a dat curs rugăminții inculpatului Locic Marius și, în acest scop, a luat legătura cu inculpatul Voicu Cătălin. De comun acord, au convenit ca cei doi inculpați să se întâlnească în ziua de 30.08.2009, la restaurantul „Select”, la discuții participând martorii Isac Adrian și Capotă Liviu, acesta din urmă la cererea expresă a inculpatului Voicu Cătălin.

Din dialogul purtat de cei doi inculpați, interceptat și înregistrat în mediu ambiantal în data de 30.08.2009, a rezultat că cererea inculpatului Locic Marius, adresată inculpatului Voicu Cătălin, era ca acesta din urmă să intervină pe lângă ofițerii de poliție investiți cu instrumentarea dosarului penal nr.80571/2009, pentru a nu lua împotriva sa măsura preventivă a reținerii și pentru a înainta parchetului dosarul în care era cercetat, cu propunerea de a nu se începe urmărirea penală.

Cererea inculpatului Locic Marius a fost acceptată de inculpatul Voicu Cătălin, care i-a dat asigurări ferme că este singura persoană care îi poate rezolva problema, dezvăluindu-i, pentru a-l convinge, mai multe coordonate ale acțiunilor sale, atrăgându-i în același timp atenția să manifeste o discreție

maximă, deoarece, în caz contrar, nu vor obține rezultatul dorit. În final, inculpatul Voicu Cătălin i-a sugerat inculpatului Locic Marius că va trebui să îi dea bani în schimbul intervențiilor pe care le va face pe lângă polițiști, cererea fiind mascată cu oarecare abilitate .

Convins fiind că, urmare intervențiilor promise de inculpatul Voicu Cătălin, dosarul penal nr.80571/2009 va fi soluționat în sensul dorit de el, inculpatul Locic Marius l-a întrebat pe inculpatul Voicu Cătălin, în prezența martorilor Isac Adrian și Capotă Liviu, cu ce poate ajuta pentru că începe campania electorală, referindu-se la publicarea în cotidianul „Interesul Public” a unor articole cu conținut electoral și la tipărirea unor astfel de materiale la tipografia „Frigo Print” SRL București, al cărei administrator era chiar el .

Aceste din urmă aspecte, cu referire la care s-a reținut că rezultă din dialogul purtat de cei doi inculpați în ziua de 30.08.2009, sunt confirmate și de martorul Isac Adrian, în declarația dată în faza de urmărire penală, declarație pe care a menținut-o în cursul cercetării judecătorești.

În perioada imediat următoare, inculpatul Voicu Cătălin a avut mai multe convorbiri telefonice cu martorul Călinescu Mihai, care, la acea dată, pe lângă faptul că îndeplinea funcția de inspector general adjunct al Inspectoratului General al Poliției Române, era desemnat și la conducerea poliției capitalei, cei doi stabilind ziua în care inculpatul Locic Marius să se prezinte la Poliția Capitalei, cu precizarea că ora a fost cea indicată de inculpatul Locic Marius.

La data și ora stabilite, inculpatul Locic Marius a mers la Poliția Capitalei și a fost condus în biroul martorului Călinescu Mihai, unde, în prezența purtătorului de cuvânt al instituției și a numitului Bucur Dan, șeful Serviciului de Investigare a Fraudelor a spus – potrivit propriilor susțineri – că este amenințat de către El Feki Tarek , fără însă a consemna în scris cele afirmate verbal, deși i s-a sugerat să procedeze în acest sens .

În ziua de 17.09.2009, inculpatul Voicu Cătălin s-a întâlnit cu martorul Capotă Liviu, căruia i-a relatat, pe lângă faptul că inculpatul Locic Marius ar fi divulgat unor persoane intervențiile pe care el le-a făcut în interesul său la organele de poliție, și împrejurarea că l-a atenționat pe acesta că, în cazul în care cele auzite de el se vor confirma, va interveni pe lângă ofițerii de poliție pe care îi contactase anterior și le va cere să dispună împotriva sa măsura reținerii.

Ulterior datei de 17.09.2009, cei doi inculpați Voicu Cătălin și Locic Marius au convenit asupra modului în care să procedeze, pentru a da aparență de legalitate sumei de bani ce urma să fie primită de inculpatul Voicu Cătălin, de la inculpatul Locic Marius, în schimbul intervențiilor promise acestuia din urmă pentru soluționarea favorabilă a dosarului penal în care era cercetat.

În acest sens, inculpații Voicu Cătălin și Locic Marius au convenit ca remiterea banilor să fie disimulată sub forma plății prestațiilor aferente unui contract de consultanță juridică, încheiat de Cabinetul de avocat „Voicu Cătălin” cu SC „Locic Imobiliare” SRL (firma al cărei administrator este inculpatul Locic Marius). Această împrejurare a rezultat din dialogul purtat de inculpatul Voicu Cătălin cu inculpatul Locic Marius, interceptat și înregistrat în mediu ambiental la data de 16.10.2009.

Conform celor stabilite anterior, la data de 19.10.2009, Cabinetul de avocat „Voicu Cătălin” a încheiat cu SC „Locic Imobiliare” SRL contractul de asistență juridică nr.380802, având ca obiect „consultanță juridică în materie civilă și comercială”.

Potrivit mențiunilor din contract, părțile au convenit asupra sumelor de 100.000 RON, reprezentând onorariu, și de 19.000 RON reprezentând TVA-ul aferent, cheltuielile urmând a fi stabilite „în funcție de decontul prezentat”. În contract, la capitolul „Alte clauze” a fost înserată mențiunea „Onorariul se va achita în maxim 7 zile de la semnare în B.R.D. Ag.Cotroceni IBAN ... RON”.

La aceeași dată -19.10.2009 - Cabinetul de avocat „Voicu Cătălin” a emis către SC „Locic Imobiliare” SRL, Factura seria AVVF nr.1 în valoare de 119.000 RON (cu TVA inclus) cu mențiunea „Servicii avocațiale conform contract asistență juridică nr.380802/19.10.2009”.

Pentru că nu avea disponibilitățile bănești necesare în conturile SC „Locic Imobiliare” SRL și fiind interesat să justifice încheierea contractului de consultanță juridică cu inculpatul Voicu Cătălin, inculpatul Locic Marius a împrumutat de la martorul Suditu Andrei suma de 119.000 RON, stabilind cu acesta ca împrumutul să fie disimulat sub forma plății prestațiilor aferente unui contract încheiat între SC „Locic Imobiliare” SRL și SC „Agrocereal Import Export” SRL Ilfov (martorul având calitatea de împuternicit pentru această societate conform procurii autentificată sub nr.1478/13.10.2009 de BNP Liuba Alexandrescu).

În realitate, așa cum rezultă din declarațiile martorilor Rușitoru Mihăiță Cătălin, Suditu Andrei și Popa Vasilica, aceasta din urma îndeplinind funcția de contabil la SC „Locic Imobiliare” SRL, situația financiară a firmei administrată de inculpatul Locic Marius nu era una foarte bună, în sensul că societatea era în imposibilitate de a-și achita datoriile. De asemenea, din documentele financiar bancare ale societății, a rezultat că la sfârșitul anului 2009 aceasta avea credite bancare și asimilate de peste 30.000.000 RON.

Urmare înțelegerii anterioare cu martorul Suditu Andrei, în ziua de 17.10.2009, inculpatul Locic Marius a semnat, în calitate de administrator al SC „Locic Imobiliare” SRL, „*contractul de comision pentru intermediere a locațiunii de imobile*” cu valoarea de 23.500 euro, fără TVA, încheiat cu SC „Agrocereal Import Export” SRL Ilfov .

La data de 20.10.2009, SC „Locic Imobiliare” SRL a emis către SC „Agrocereal Import Export” SRL Ilfov factura seria LOC nr.544 din 20.10.2009 în valoare de 119.000 RON (inclusiv TVA) și explicația „*Venituri din prestări servicii*”.

În ziua de 21.10.2009, SC „Agrocereal Import Export” SRL Ilfov a achitat în contul SC „Locic Imobiliare” SRL- ... RON, prin virament bancar , suma de 119.000 RON, sumă pe care, în aceeași zi, SC „Locic Imobiliare” SRL a virat-o în contul Cabinetului de avocat „Voicu Cătălin”.

Cu referire la contractele încheiate de SC „Locic Imobiliare” SRL cu SC „Agrocereal Import Export” SRL Ilfov și cu Cabinetul de avocat „Voicu Cătălin”, documentele financiar contabile și bancare, precum și înregistrările acestora în evidențele contabile ale societăților, instanța de fond a reținut că acestea nu corespund unor operațiuni reale, scopul efectuării lor fiind acela al disimulării faptelor de corupție comise de inculpații Voicu Cătălin și Locic Marius, care, odată cu declanșarea cercetărilor, au folosit înscrisurile și documentele financiar contabile și bancare respective pentru a-și susține apărările formulate în fața organelor financiare și de control judiciar.

Concluzionând, prima instanță a reținut că, urmare intervențiilor făcute de inculpatul Voicu Cătălin la ofițerii de poliție cu funcții de conducere din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române și Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, în schimbul foloaselor primite de la inculpatul Locic Marius, în perioada august 2009- februarie 2010, nici acesta din urmă și nici

martorul El Feki Tarek sau vreun angajat al firmei SC „Toyo Motors IFN Leasing” SRL nu au fost audiați în dosarul penal nr.80571/2009, iar cercetările penale nu au fost definitive până la momentul trimiterii în judecată a inculpaților în prezenta cauză .

III. Împotriva sentinței penale nr.877 din 1 iunie 2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală, în dosarul nr. 4489/1/2010, în termen legal, au declarat recurs Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și inculpații Voicu Cătălin, Cășuneanu Costel, Costiniu Florin și Locic Marius, motivele de recurs, precum și amplele critici formulate de părți, prin intermediul apărătorilor lor, fiind în detaliu redată în partea introductivă a prezentei hotărâri .

Acestea, alături de motivele de recurs invocate în scris, vor fi reluate, în esență, la momentul când instanța de ultim control judiciar va proceda la examinarea cazurilor de casare invocate de fiecare dintre recurenți, în ordinea relevată în cadrul practicei anterior menționată.

IV. Cauza a fost înregistrată pe rolul Completului de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 3 octombrie 2012, sub nr.6312/1/2012, fiind fixat primul termen de judecată, în recurs, la data de 19 noiembrie 2012.

1.Prin încheierea de ședință din data de 19 noiembrie 2012, în baza art.302 alin.2 din Codul de procedură penală, raportat la art.6 alin.3 și 4 din Codul de procedură penală, instanța a dispus următoarele:

- a admis cererile de acordare a unui nou termen de judecată, în vederea angajării apărătorilor aleși, cereri formulate de recurenții intimați inculpați **Voicu Cătălin și Locic Marius**, cauza fiind la primul termen de judecată;

- a admis cererile de acordare a unui nou termen de judecată, în vederea pregătirii apărării, cereri formulate de către recurenții intimați inculpați **Cășuneanu Costel și Costiniu Florin**. Totodată, la acest termen, la interpelarea Înaltei Curți – Completul de 5 Judecători, dacă doresc să dea declarație în fața instanței de recurs, potrivit dispozițiilor art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală sau înțeleg să se prevaleze de dreptul la tăcere, potrivit dispozițiilor art. 70 alin. 2 din Codul de procedură penală, toți recurenții intimați inculpați au

precizat, pe rând, că doresc să dea declarație în fața Înaltei Curți Completul de 5 Judecători, în prezența apărătorilor aleși.

Pentru toate aceste considerente, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a amânat cauza la termenul din 17 decembrie 2012.

De asemenea, s-a pus în vedere recurenților intimați inculpați, care nu au depus la dosar motive de recurs, ca, pentru a se asigura respectarea principiului egalității armelor, până la termenul de judecată stabilit la data de 17 decembrie 2012, să depună motivele scrise de recurs la grefa instanței, într-un termen rezonabil, cu 5 zile înainte de termenul fixat (chiar dacă dispozițiile legale prevăd faptul că motivele de recurs pot fi susținute și oral).

2. Prin încheierea pronunțată în ședință secretă din 13 decembrie 2012, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători a admis declarația de abținere formulată de magistratul asistent Alina Gabriela Păun, stabilindu-se că doamna magistrat asistent Alina Gabriela Păun nu va participa la judecarea cauzei ce face obiectul dosarului nr.6312/1/2012 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători – Penal 2, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, apreciind că motivele invocate în declarația de abținere formulată de către aceasta sunt justificate din punct de vedere al dispozițiilor art.49 alin.2 raportat la art.48 alin.1 lit. d din Codul de procedură penală.

3. La termenul din 17 decembrie 2012, apărătorul ales al recurentului intimat inculpat **Voicu Cătălin**, avocat Marcel Vrabie a solicitat, în conformitate cu dispozițiile art. 6 alin. 3 din Codul de procedură penală și art. 6 pct. 3 lit. b din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, acordarea unui nou termen de judecată, în vederea pregătirii apărării, susținând că, așa cum rezultă din împuternicirea avocațială, aceasta a fost emisă la data de 10 decembrie 2012. De asemenea, a mai arătat că, în zilele de 11 decembrie 2012 și 12 decembrie 2012, s-a prezentat la sediul Înaltei Curți de Casație și Justiție și a studiat o mare parte din dosarele instanței de fond, însă nu a avut la dispoziție timpul necesar să studieze și dosarele de urmărire penală, întrucât în aceeași perioadă a trebuit să-și îndeplinească obligațiile profesionale în alte cauze.

Apărătorul ales al recurentului intimat inculpat **Voicu Cătălin**, avocat Ion Cazacu, a susținut că, în opinia sa, cererea de amânare formulată de avocat

Marcel Vrabie este întemeiată și a solicitat încuviințarea acesteia. De asemenea, a mai arătat că la instanța de fond asistența juridică a inculpatului **Voicu Cătălin** a fost asigurată de patru apărători, iar la instanța de recurs, dintre aceștia, a rămas singurul care îi asigură apărarea.

Față de această situație, a solicitat acordarea unui nou termen de judecată pentru pregătirea apărării, urmând să studieze dosarul cauzei inclusiv hotărârea instanței de fond, care este foarte amplă și se referă la multe probleme de drept pe care trebuie să le reverifice în raport cu actele și lucrările aflate în dosarul de urmărire penală și în dosarul instanței de fond. De asemenea, a mai susținut că are nevoie de o perioadă suficientă de timp, care să-i permită studierea cu multă atenție a tuturor înscrisurilor aflate la dosarul cauzei, pentru a avea posibilitatea ca, până la următorul termen de judecată, să formuleze în timp util eventuale cereri prealabile și cereri de probatorii.

Prin încheierea de ședință din 17 decembrie 2012, în temeiul art. 302 alin. 2 din Codul de procedură penală, raportat la art. 6 alin. 3 și 4 din Codul de procedură penală Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a dispus admiterea cererilor de acordare a unui nou termen de judecată, în vederea pregătirii apărării, cereri formulate de apărătorii aleși ai recurentului intimat inculpat **Voicu Cătălin**, respectiv avocații Marcel Vrabie și Ion Cazacu, față de complexitatea prezentei cauze.

Prin aceeași încheiere, instanța de recurs a luat act că la dosarul cauzei au fost depuse motivele scrise de recurs de către recurenții intimați inculpați **Cășuneanu Costel, Locic Marius și Costiniu Florin**, recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin** nedeponând motivele de recurs.

Totodată, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a apreciat necesară amânarea judecării cauzei pentru ca recurenții intimați inculpați să dea declarație în fața instanței de recurs, în prezența apărătorilor lor aleși, fiind menținute, totodată, și delegațiile tuturor apărătorilor desemnați din oficiu pentru recurenții intimați inculpați.

Prin aceeași încheiere, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători a pus în vedere apărătorilor aleși ai recurentului intimat inculpat **Voicu Cătălin** ca, până la termenul de judecată stabilit la data de 28 ianuarie 2013, să deponă motivele scrise de recurs la grefa instanței, într-un termen rezonabil, mai exact cu 10 zile înainte de termenul fixat, pentru a se lua

cunoștință de toate motivele de recurs formulate în prezenta cauză de către reprezentantul Ministerului Public și de către toți recurenții intimați inculpați, instanța apreciind că este necesar ca acestea să fie expuse în scris în raport de complexitatea cauzei.

4. Prin încheierea pronunțată în ședința secretă la data de 24 ianuarie 2013, în dosarul nr. 6312/1/2012/a1, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători a respins, ca inadmisibilă, declarația de abținere formulată de doamna judecător Lucia Tatiana Rog de la soluționarea declarației de abținere formulată de doamna judecător Francisca Maria Vasile, în dosarul nr.6312/1/2012 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul de 5 Judecători – Penal 2, instanța reținând că declarația de abținere formulată de judecătorul chemat să se pronunțe cu privire la declarația de abținere formulată de un alt judecător în același dosar este inadmisibilă.

5. Prin încheierea pronunțată în ședința secretă la data de 24 ianuarie 2013, în dosarul nr. 6312/1/2012/a2, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători a respins, ca neîntemeiate, declarațiile de abținere formulate de domnii judecători Francisca Maria Vasile, Lucia Tatiana Rog și Săndel Lucian Macavei în dosarul nr. 6312/1/2012 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul de 5 Judecători – Penal 2.

Astfel, verificând motivele invocate de domnii magistrați judecători Francisca Maria Vasile, Lucia Tatiana Rog și Săndel Lucian Macavei, în raport de dispozițiile legale, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători a constatat că, în cauză, nu au fost îndeplinite exigențele circumscrise prevederilor art. 48 lit. d din Codul de procedură penală, neexistând niciun indiciu care ar putea determina o știrbire a aparenței de imparțialitate, cu eventuale consecințe negative asupra actului de justiție în ceea ce îi privește pe domnii magistrați judecători Francisca Maria Vasile, Lucia Tatiana Rog și Săndel Lucian Macavei.

6. Prin încheierea de ședință din data de 28 ianuarie 2013, în baza art.302 alin.2 din Codul de procedură penală, raportat la art. 385⁶ alin.3 și art. 385¹⁰ alin.3 din Codul de procedură penală, față de cererile prealabile și noile excepții depuse în ședința publică din data de 28 ianuarie 2013, de apărătorul ales al recurentului intimat inculpat Voicu Cătălin, avocat Cazacu Ion, pentru a da posibilitate recurenților intimați inculpați Voicu Cătălin, Cășuneanu Costel,

Costiniu Florin și Locic Marius și apărătorilor aleși ai acestora să depună, în scris, eventualele alte excepții sau cereri prelabile care se apreciau a fi incidente în cauză, precum și pentru a da posibilitate membrilor completului de judecată, reprezentantului Ministerului Public și apărătorilor aleși ai recurenților intimați inculpați să ia cunoștință de conținutul acestora și să-și prezinte punctul de vedere, a fost fixat termen intermediar **la data de 11 februarie 2013, ora 10⁰⁰**, în vederea depunerii în scris a eventualelor excepții sau cereri prelabile, apreciate ca fiind incidente în cauză, de către recurenții intimați inculpați **Voicu Cătălin, Cășuneanu Costel, Costiniu Florin și Locic Marius** și de apărătorii aleși ai acestora.

Totodată, s-a dispus amânarea judecării cauzei la data de **25 februarie 2013**, instanța punând în vedere recurenților intimați inculpați **Voicu Cătălin, Cășuneanu Costel, Costiniu Florin și Locic Marius** și apărătorilor aleși ai acestora că este unicul termen acordat în cauză pentru acest considerent.

7. Întrucât la termenul din **25 februarie 2013**, recurentul intimat inculpat Voicu Cătălin a formulat o cerere de recuzare a doamnei judecător Livia Doina Stanciu, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 judecători, conform art.302 alin.2 din Codul de procedură penală raportat la art.51 alin.2 și 3 din Codul de procedură penală, apreciind că cererea de recuzare este admisibilă, a acordat eficiență dispozițiilor art. 52 alin.1 din Codul de procedură penală și a suspendat ședința de judecată, trimițând cererea de recuzare spre soluționare, în ședință secretă, unui alt complet de judecată și solicitând, totodată, părților și reprezentanților acestora să rămână la sediul instanței până când li se va aduce la cunoștință soluția pronunțată.

În ședință secretă de la aceeași dată - 25 februarie 2013, în încheierea pronunțată în dosarul nr. **6312/1/2013/a3, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători** a respins, ca nefondată, cererea de recuzare a doamnei judecător Livia Doina Stanciu, Președintele Completului de 5 Judecători – Penal 2, cerere formulată de recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin** în dosarul nr.6312/1/2012 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul de 5 Judecători – Penal 2. Astfel, în urma verificărilor efectuate, în mod nemijlocit, de către Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți, complet investit cu soluționarea acestui incident procedural, asupra încheierilor de ședință invocate, respectiv cele de la datele de 27 mai 2010, 25 mai 2010, 1 iunie 2010, 3 iunie 2010, 25

iunie 2010, 14 iulie 2010, s-a constatat că motivele invocate de recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin** nu sunt fondate, întrucât judecătorul recuzat nu s-a pronunțat pe aspectele ce ar atrage incompatibilitatea invocată în dispozițiile art. 47 alin.2 și art.48 alin.1 lit. a teza a II-a finală din Codul de procedură penală.

Totodată, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a constatat că celelalte motive invocate de recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin**, prin apărător ales, în cererea formulată, în scris, și depusă în ședință publică de către parte, ale căror temeuri diferite vizează procesul echitabil din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, norme constituționale, norme din Codul de procedură penală referitoare la asistența juridică a învinutului sau inculpatului, drepturile apărătorului, procurorului și ale părților în instanță, au fost calificate și examinate prin prisma instituției recuzării, constatându-se că nu se încadrează în cazurile de incompatibilitate expres și limitativ prevăzute de art. 46 – art. 48 din Codul de procedură penală.

În ceea ce privește temeiul invocat la pct.4 din cerere, referitor la cazul de incompatibilitate prevăzut de art.48 alin.1 lit. d din Codul de procedură penală, în raport cu motivele invocate, Înalta Curte – Completul de 5 Judecători a apreciat că acestea nu se susțin, întrucât nu au fost invocate împrejurări și nici nu s-a făcut dovada interesului sub orice formă al doamnei judecător Livia Doina Stanciu în judecarea prezentei cauze.

La reluarea ședinței publice de judecată, după soluționarea cererii de recuzare a doamnei judecător Livia Doina Stanciu, la solicitarea Înaltei Curți – Completul de 5 Judecători, recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin** a confirmat că a luat cunoștință de conținutul încheierii prin care a fost soluționată cererea de recuzare.

Totodată, recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin** a arătat că înțelege să formuleze, în ședință publică, și cerere de recuzare a domnului judecător Ștefan Pistol, întemeiată pe dispozițiile art. 48 alin.1 lit. g din Codul de procedură penală, depunând și motive scrise însoțite de un înscris doveditor.

În aceste condiții, în **ședința secretă** de la aceeași dată - **25 februarie 2013**, prin încheierea pronunțată în dosarul nr. **6312/1/2012/a4**, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători, a respins, ca neîntemeiată, excepția privind constatarea neconvenționalității dispozițiilor art. 52 alin. 2

sintagma "iar dacă se găsește necesar" din Codul de procedură penală, invocată de recurentul intimat inculpat Voicu Cătălin.

De asemenea, prin aceeași încheiere a fost respinsă cererea de sesizare a Curții Constituționale cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor art.52 alin.2 sintagma "iar dacă se găsește necesar" din Codul de procedură penală, invocată de același recurent intimat inculpat, excepția fiind inadmisibilă.

Totodată, a fost respinsă, ca neîntemeiată, cererea de recuzare a domnului judecător Ștefan Pistol, membru al Completului de 5 Judecători – Penal 2, formulată de recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin** în dosarul nr.6312/1/2012 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul de 5 Judecători – Penal 2.

Înalta Curte a constatat că dispozițiile art.52 alin.2 sintagma "iar dacă se găsește necesar" – a căror neconvenționalitate și neconstituționalitate a fost invocată – nu aveau legătură cu soluționarea cauzei, întrucât au fost criticate aspecte ce țin de aplicarea legii.

Totodată, cu referire la cererea de recuzare a domnului judecător Ștefan Pistol, membru al Completului de 5 Judecători – Penal 2, formulată de recurentul intimat inculpat Voicu Cătălin, Înalta Curte a reținut că, astfel cum rezultă din motivele scrise și formulate oral în fața instanței, recurentul intimat inculpat a susținut că există o relație de dușmănie între el și domnul judecător Ștefan Pistol, membru al Completului de 5 Judecători investit cu soluționarea dosarului nr.6312/1/2012, anexând un înscris în acest sens.

Potrivit dispozițiilor art.48 alin.1 lit. g din Codul de procedură penală, „Judecătorul este incompatibil a judeca dacă există dușmănie între el (...) și una din părți (...)”.

Textul se referă la poziția pe care ar avea-o judecătorul în soluționarea cauzei, datorită relațiilor de dușmănie dintre acesta și o parte din proces. Relațiile de dușmănie nu se prezumă, ele trebuind a fi dovedite.

În urma verificărilor efectuate, în mod nemijlocit, de către Înalta Curte – Completul de 5 Judecători investită cu soluționarea acestui incident procedural, s-a constatat că înscrisul depus de recurentul intimat inculpat nu dovedește existența unei relații de dușmănie între judecătorul recuzat și partea din proces, astfel încât cererea de recuzare formulată de acesta a fost apreciată ca fiind neîntemeiată. La reluarea ședinței de judecată, după soluționarea cererii de

recuzare a domnului judecător Ștefan Pistol, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători, în compunerea inițială, a luat act că, la data de 5 februarie 2013, **recurentul intimat inculpat Voicu Cătălin a depus la dosar un număr de patru cereri prealabile** (filele 478-483 și 487-491, vol.1 dos. recurs), prin care a solicitat următoarele:

- trimiterea dosarului și la sediul profesional al apărătorilor săi aleși în vederea studierii și fotocopierii și a completării motivelor de recurs pentru o perioadă de timp identică aceleia cât dosarul s-a aflat la parchet pentru redactarea motivelor de recurs, cerere întemeiată pe dispozițiile art. 385³ al.2 raportat la art. 363 alin.2 teza finală Cod procedură penală;

- efectuarea apelului, în ședința de judecată și a reprezentantului Ministerului Public, pentru ca acesta să poată răspundă prezent și să își spună numele și funcția, în vederea consemnării acestor informații, precum și a participării sale la ședința de judecată, în încheierea de ședință;

- obligarea procurorului de ședință de a depune la dosar împuternicirea semnată de procurorul competent, prin care este desemnat să reprezinte Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție în prezenta cauză aflată pe rolul instanței judecătorești;

- luarea măsurilor ce se impun pentru ocuparea de către procuror a unei poziții similare cu cea a avocaților în sala de ședință, dându-se astfel eficiență principiului privind egalitatea de arme între apărare și acuzare.

Înalta Curte – Completul de 5 Judecători, cu privire la cele patru cereri prealabile puse anterior în discuția părților și a reprezentantului Ministerului Public deliberând, a respins motivat, în conformitate cu dispozițiile art.302 alin.2 din Codul de procedură penală:

- cererea privind efectuarea apelului în sala de ședință a reprezentantului Ministerului Public,

- cererea privind obligarea procurorului de ședință de a depune la dosar împuternicirea semnată de procurorul competent,

- cererea privind asigurarea în sala de ședință a unei poziții a procurorului similare celei a avocaților,

- cererea privind trimiterea dosarului, în original, la sediul profesional al apărătorilor aleși ai recurentului intimat inculpat Voicu Cătălin.

- Astfel, în ceea ce privește cererea privind efectuarea apelului în sala de ședință a reprezentantului Ministerului Public, precum și cererea privind obligarea procurorului de ședință de a depune la dosar împuternicirea semnată de procurorul competent, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a constatat că, potrivit dispozițiilor art.131 din Constituție, Ministerul Public și procurorii care acționează în cadrul Ministerului Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor, situație invocată inclusiv de apărare.

Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a reținut totodată că, în doctrină, noțiunea de participanți în procesul penal are un sens larg și unul restrâns.

În sens larg, prin noțiunea de participanți la procesul penal se înțeleg toți subiecții, oficiali sau particulari, care participă efectiv la activitatea ce se desfășoară în cadrul procesului penal și care cuprinde organele judiciare, părțile, apărătorii și alte persoane.

În sens restrâns, prin participanți la procesul penal se înțeleg organele judiciare, părțile și apărătorii.

Organele judiciare care au calitatea de participanți în procesul penal sunt organele judecătorești, procurorul și organele de cercetare penală.

Totodată, legea stabilește persoanele care se subsumează noțiunii de părți în procesul penal.

Apărătorul, în procesul penal are o poziție specială, situându-se pe poziția părții căreia îi acordă asistență juridică.

Având în vedere că o regulă de bază în desfășurarea procesului penal o reprezintă principiul oficialității, doctrina a clasificat subiecții procesuali în subiecți oficiali și subiecți particulari; subiecții oficiali sunt judecătorul, procurorul și organele de cercetare, iar subiecții particulari sunt părțile și ceilalți participanți la procesul penal.

Toate aspectele doctrinare enunțate anterior sunt concordante cu dispozițiile Constituției și ale Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Aceasta este și motivația pentru care doar în Statutul profesiei de avocat (publicat în Monitorul Oficial nr.898 din 19 decembrie 2011), în art.126 alin.1, se arată că împuternicirea avocațială este singurul înscris prin care se face dovada, față de terți, inclusiv în fața instanței, a calității de apărător, iar o astfel de împuternicire este necesară față de împrejurarea că apărătorul se situează pe

poziția părții pe care o apără, impunându-se ca instanța să cunoască cărei părți apărătorul înțelege să îi acorde asistență juridică în cauză.

Legea, însă, nu cere o împuternicire specială a reprezentantului Ministerului Public, față de calitatea acestuia evidențiată în însăși legea fundamentală – Constituția României - și detaliată în doctrină, de apărător al intereselor generale ale societății, al ordinii de drept și al drepturilor și libertăților cetățenilor.

În plus, pe site-ul Consiliului Superior al Magistraturii, ca unic organ de garantare a independenței justiției, există liste actualizate cu numele tuturor judecătorilor și procurorilor în funcție, iar dacă apărarea avea dubii, cu privire la faptul dacă o anumită persoană mai are sau nu calitatea de procuror, putea oricând verifica și invoca acest aspect. Or, în cauză, nu s-a făcut o astfel de susținere.

Strâns legat de faptul că procurorul de ședință face parte, în prezent, din structura autorității Ministerului Public și că este abilitat să reprezinte această autoritate în cauza dedusă judecătii este și împrejurarea că numele său, alături de numele celorlalți subiecți oficiali – complet de judecată, magistrat asistent – este consemnat în lista de ședință aferentă prezentei cauze, afișată la avizierul existent în fața sălii de ședință, listă al cărei conținut poate fi vizualizat de orice persoană.

Cu privire la cererea vizând efectuarea apelului în sala de ședință a reprezentantului Ministerului Public, pentru considerentele arătate anterior, referitoare la conținutul listei de ședință afișate la avizierul sălii de judecată (în care apare menționat numele procurorului de ședință), având de asemenea, în vedere poziția reprezentantului Ministerului Public de subiect oficial în cadrul procesului penal și de apărător al intereselor generale ale societății și, față de dispozițiile art.297 alin.1 din Codul de procedură penală, în care se statuează că: „președintele anunță, potrivit ordinii de pe lista de ședință, cauza a cărei judecare este la rând, dispunând facerea apelului părților și al celorlalte persoane citate”, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători a apreciat că nu se impune a se face apelul în sala de ședință a reprezentantului Ministerului Public.

- În ceea ce privește cererea privind asigurarea în sala de ședință a unei poziții a procurorului similare celei a avocatului, Înalta Curte – Completul de 5 Judecători a respins această cerere cu următoarea motivare:

- ședința de judecată este un moment deosebit de important în desfășurarea procesului penal, în care se realizează întrunirea tuturor participanților în același loc și în același timp;

- dispunerea în sala de ședință a locurilor ocupate de toți participanții la desfășurarea procesului penal se face conform hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.111 din 27 septembrie 2000, prin care a fost avizat Regulamentul privind organizarea sălilor de ședință din instanțele judecătorești, care, în art.3 prevede că, în măsura în care spațiul existent permite, vor fi amenajate căi de acces separate pentru judecători, procurori și grefieri, pentru persoanele private de libertate, avocați și public, indicându-se, totodată și poziționarea acestora în sala de ședință, conform schiței anexă la hotărârea invocată.

În raport de aceste dispoziții, Înalta Curte a început deja o reamenajare a sălii de judecată a Secției Penale, conform Hotărârii CSM anterior invocate.

- Referitor la cererea privind trimiterea dosarului, în original, la sediul Cabinetului de avocatură al apărătorului ales, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a respins-o, cu motivarea că legea este cea care stabilește cazurile în care instanței îi incumbă obligativitatea trimiterii dosarului Ministerului Public, ca subiect procesual oficial și ca apărător al intereselor generale ale societății și al ordinii de drept.

În respectarea legii, conform dispozițiilor art. 92 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, la care Regulamentul de organizare și funcționare administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție face trimitere, ca legislație secundară dată în aplicarea legii principale, avocații studiază dosarele în arhivă, având însă prioritate la consultarea acestora; scoaterea din incinta instanțelor a dosarelor, actelor și lucrărilor, în afara cazurilor strict prevăzute de lege, este interzisă.

Înalta Curte – Completul de 5 Judecători a reținut că textul la care face trimitere apărarea în susținerea cererii, respectiv dispozițiile art.385³ alin.2 raportat la art.363 alin.2 fraza finală din Codul de procedură penală, face parte din categoria acelor cazuri prevăzute de legiuitor, prin care se stabilește în sarcina instanței obligativitatea de a trimite de îndată dosarul procurorului, având în vedere calitatea sa de subiect procesual oficial și de apărător al intereselor generale ale societății și al ordinii de drept.

La același termen, instanța de recurs a acordat cuvântul în susținerea cererilor și excepțiilor invocate și susținute la acel termen de către apărătorii recurenților intimați inculpați **Voicu Cătălin**, avocat Cazacu Ion și avocat Vrabie Marcel, consemnate în încheierea de ședință respectivă, și, deliberând, în baza actelor și lucrărilor din dosar, a respins:

- ca neîntemeiate, excepțiile privind constatarea neconvenționalității dispozițiilor art.32 alin.1 teza finală din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară și a dispozițiilor art.363 alin.2 teza finală din Codul de procedură penală, excepții invocate de recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin**;

- cererile formulate de către recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin** de sesizare a Curții Constituționale vizând neconstituționalitatea dispozițiilor art.32 alin.1 teza finală din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară și a dispozițiilor art.363 alin.2 teza finală din Codul de procedură penală, excepțiile fiind inadmisibile;

- cererea formulată de către recurentul intimat inculpat **Costiniu Florin** de sesizare a Curții Constituționale vizând neconstituționalitatea dispozițiilor art. XXV din Legea nr.202/2010, excepția fiind inadmisibilă.

În ceea ce privește **excepția privind constatarea neconvenționalității dispozițiilor art.32 alin. 1 teza finală din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară**, excepție invocată de recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin**, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a apreciat-o ca neîntemeiată, cu următoarea motivare:

Noțiunea de "*instanță*" este o noțiune autonomă, specifică Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului; autonomia acestei noțiuni acționează în ambele sensuri:

Astfel, o instanță care, în dreptul intern, este considerată instanță judiciară, poate să nu fie considerată "*instanță*" în sensul art.6 paragraful 1 din CEDO, și anume, atunci când ea nu oferă garanțiile cerute de această dispoziție; în același timp, însă, o instituție care nu este integrată în sistemul judiciar al statului în cauză, poate fi considerată "*instanță*" în sensul Convenției, fiind suficient ca aceasta să respecte condițiile enunțate de articolul 6 din CEDO.

Instanța, așa cum este prevăzută în dispozițiile art.6 paragraful 1 din CEDO, trebuie să fie independentă și imparțială.

Din perspectiva Curții Europene a Drepturilor Omului, "atunci când trebuie să determine dacă un organ poate fi considerat independent, Curtea va ține cont de modul în care au fost numiți membrii săi, de durata mandatului lor, de existența garanțiilor menite să împiedice presiunile din exterior, dar și de aparența de independență a acestui organ" (cauza Cambell și Fell/28 iunie 1984, cauza Procola/28 septembrie 1995).

În jurisprudența Curții, independența și imparțialitatea instanței se găsesc în strânsă legătură, astfel încât, adesea, o instanță care nu oferă suficiente garanții de independență nu va putea fi considerată nici imparțială.

Lipsa prejudecăților și atitudinii nepărtinitoare sunt elemente definitorii ale imparțialității: "existența imparțialității în sensul art.6 paragraful 1 din Convenție trebuie determinată conform unui test subiectiv, pe baza convingerilor personale ale unui anumit judecător într-o anumită cauză, dar și conform unui test obiectiv, care să stabilească dacă un judecător a oferit suficiente garanții pentru a exclude orice îndoială legitimă în această privință"(cauza Piersack vs. Belgia).

Referitor la demersul subiectiv, trebuie demonstrat raționamentul judecătorului într-o anumită circumstanță, respectiv dacă a acționat sau nu în mod nepărtinitor; imparțialitatea, conform demersului subiectiv, se prezumă până la proba contrarie, atitudinea părtinitoare a judecătorului într-o cauză impunându-se a fi dovedită (cauza Le Compte, Van Leuven și De Meyere/23 iunie 1981).

S-a reținut că, din perspectiva Curții, demersul obiectiv îl reprezintă "încrederea pe care, într-o societate democratică, instanțele trebuie să o inspire publicului și, în primul rând, acuzatului într-un proces penal" (cauza Fey vs. Austria).

În acest sens, opinia părții în cauză cu privire la imparțialitatea instanței este importantă, dar nu decisivă, fiind esențial ca îndoielile privitoare la imparțialitate să poată fi justificate în mod rezonabil; Curtea a arătat că statul are obligația de a verifica acuzațiile de părtinire aduse unui jurat, iar aceasta presupune existența unor proceduri care să asigure respectarea cerinței de imparțialitate.

De asemenea, Convenția nu impune statelor să creeze anumite instanțe, nici modul de alcătuire al acestora și nici modul de organizare a activității de judecată. Prin urmare, raportat la cerințele normei europene, compunerea

completelor de judecată nu trebuie să fie realizată într-un mod agreat de justițiabil.

Ca atare, analizând cererile formulate în cauză, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a constatat că apărarea nu a indicat existența vreunei decizii a Curții Europene a Drepturilor Omului, în care să se fi identificat o situație similară celei relevate în cererea formulată.

Mai mult decât atât, **specializarea** completelor de judecată a fost determinată de natura cauzelor, iar prin constituirea Completelor de 5 Judecători s-a urmărit configurarea unei soluții omogene, dându-se eficiență principiului specializării în detrimentul principiului reprezentativității și nașterea premiselor pentru crearea unei jurisprudențe unitare în materia corespunzătoare competenței acestor complete; prin judecarea cauzelor penale de către complete formate numai din judecători specializați în domeniul dreptului penal se asigură, într-o mai mare măsură, respectarea dreptului la un proces echitabil.

În consecință, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a apreciat ca neîntemeiată excepția vizând constatarea neconvenționalității dispozițiilor art.32 alin.1 teza finală din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, excepție invocată de recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin**.

Referitor la **excepțiile de neconstituționalitate** invocate, respectiv:

- **cererea** formulată de recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin**, de **sesizare a Curții Constituționale vizând neconstituționalitatea dispozițiilor art.32 alin.1 teza finală din Legea nr. 304/2004, privind organizarea judiciară;**

- **cererea** formulată de recurentul intimat inculpat **Costiniu Florin**, de **sesizare a Curții Constituționale, vizând neconstituționalitatea dispozițiilor art. XXV din Legea nr. 202/2010;**

- **cererea** formulată de recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin**, de **sesizare a Curții Constituționale, vizând neconstituționalitatea dispozițiilor art.363 alin.2 fraza finală Cod procedură penală**, Înalta Curte – Completul de 5 Judecători a reținut următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 29 alin. 1, 2 și 3 din Legea nr.47/1992, republicată, rezultă că admisibilitatea cererii de sesizare a Curții Constituționale este condiționată de îndeplinirea cumulativă a celor patru cerințe stipulate expres de textul legal:

a) starea de procesivitate, în care ridicarea excepției de neconstituționalitate apare ca un incident procedural creat în fața unui judecător sau arbitru, ce trebuie rezolvat premergător fondului litigiului;

b) activitatea legii, în sensul că excepția privește un act normativ, lege sau ordonanță, după caz, în vigoare;

c) prevederile care fac obiectul excepției să nu fi fost constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale;

d) interesul procesual al rezolvării prealabile a excepției de neconstituționalitate.

Potrivit art.29 alin.5 din Legea nr.47/1992, republicată, dacă excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin.1, 2 și 3, instanța în fața căreia s-a invocat excepția respinge, printr-o încheiere motivată, cererea de sesizare a Curții Constituționale.

Acest text de lege instituie o obligație în sarcina instanței de a verifica legalitatea excepției de neconstituționalitate invocate înaintea sa, cauzele de inadmisibilitate putând fi legate de obiectul sesizării, de subiectul sesizării sau de temeiul constituțional al acesteia.

Instanța de judecată în fața căreia s-a invocat o excepție de neconstituționalitate nu are competența examinării acesteia, ci se limitează exclusiv la analizarea **pertinenței excepției**, în sensul constatării existenței unei legături cu soluționarea cauzei, în orice fază a procesului și oricare ar fi obiectul acestuia, precum și a îndeplinirii celorlalte cerințe legale.

În cauză, excepțiile de neconstituționalitate invocate, privind dispozițiile art. 32 alin.1 teza finală din Legea nr.304/2004, art. XXV din Legea nr.202/2010 și ale art. 363 alin.2 fraza finală Cod procedură penală, vizează texte de lege care sunt în vigoare și nu s-au constatat anterior, printr-o decizie a Curții Constituționale, că sunt neconstituționale.

Referitor la condiția de admisibilitate – dispoziția legală a cărei neconstituționalitate a fost invocată să aibă legătură cu soluționarea cauzei -, aceasta vizează incidența prevederii legale asupra soluției ce se va pronunța în cauza dedusă judecării, adică asupra obiectului procesului penal aflat pe rolul instanței judecătorești și a cărei neconstituționalitate se cere a fi constatată.

Fiind un incident apărut în cadrul unui litigiu, invocarea unei excepții de neconstituționalitate impune **justificarea unui interes** de către autorul cererii.

Stabilirea acestui interes se face de către instanță, pe calea verificării pertinentei excepției, în raport cu procesul în care a intervenit și a efectului pe care decizia Curții Constituționale îl produce în soluționarea procesului principal, respectiv asupra conținutului hotărârii ce se va pronunța în cauză.

Dacă **cerința relevanței** este expresia utilității pe care soluționarea excepției invocate o are în cadrul rezolvării acestui litigiu, pe cale de consecință, irelevanța este situația în care o excepție de neconstituționalitate nu are legătură cu cauza în care a fost invocată.

Față de motivele invocate, în scris și susținute oral în fața instanței de către autorul excepției, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a apreciat că se impun a fi făcute câteva precizări de ordin teoretic, privind condiția relevanței excepției de neconstituționalitate, după modificarea și completarea Legii nr.47/1992, privind organizarea Curții Constituționale.

Modificarea legii organice a adus o nuanțare a condiției relevanței, aceasta apărând ușor atenuată, deoarece ea nu mai prezintă o relație de dependență între dispoziția atacată și soluționarea cauzei, ci o simplă "legătură" între acestea.

Noțiunea de relevanță este subsumată ideii de interes al părții de a invoca excepția de neconstituționalitate, însă această noțiune nu a fost definită în jurisprudența Curții Constituționale; cu toate acestea, există o serie de elemente care influențează aprecierea relevanței unei excepții de neconstituționalitate, un astfel de element fiind caracterul material sau procesual al normei contestate.

Din această perspectivă, instanța este chemată, în egală măsură, să verifice și legalitatea excepției de neconstituționalitate a unei norme procedurale aplicabile procedurii de soluționare a cauzei, dacă excepția a fost invocată într-un moment al procesului în care relevanța sa să poată fi apreciată pe baza stării de fapt și a probelor administrate.

În ceea ce privește dreptul subiectiv de a invoca o excepție de neconstituționalitate, acesta nu are un caracter absolut, ci trebuie exercitat în condițiile și în limitele stabilite de lege (cu bună credință), cu respectarea scopului legii și nu pentru a se încerca denaturarea sau a se împiedica aplicarea unei instituții ori a unei norme legale.

Examinând prin prisma dispozițiilor legale menționate cererile formulate de recurenții intimați inculpați Voicu Cătălin și Costiniu Florin, Înalta

Curte - Completul de 5 Judecători a constatat că nu este îndeplinită pentru niciuna dintre excepțiile de neconstituționalitate invocate, ultima condiție, aceea ca dispoziția din lege a cărei neconstituționalitate este invocată să aibă legătură cu soluționarea cauzei.

Astfel:

Recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin** a invocat **excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.32 alin.1 teza finală din Legea nr.304/2004** referitoare la compunerea completelor de 5 Judecători în materie penală ("formate numai din judecători din cadrul Secției Penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție"), în raport de dispozițiile art.21 alin.3, art.124 alin.2 și art.129 din Constituția României, interpretate în temeiul art.20 alin.1 din Constituție și a jurisprudenței Curții Constituționale și art.6 paragraful 1 din CEDO, iar recurrentul intimat inculpat **Costiniu Florin** a invocat **excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XXV din Legea nr.202/2010**, prin care au fost instituite completele de 5 judecători, susținând că au fost constituite ca instanțe extraordinare, lipsite de imparțialitate și independență, ceea ce contravine prevederilor art.21 din Constituția României

Textele de lege invocate ca fiind neconstituționale de către recurenții intimați inculpați sunt criticate de către aceștia cu privire la modul de compunere a instanței, respectiv al Completului de 5 Judecători și nu au legătură cu obiectul cauzei, prin excepțiile invocate tinzându-se, practic, la modificarea legii, atribut care este de competența exclusivă a legiuitorului.

În raport de aceste considerente, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a constatat că dispozițiile art.32 alin.1 teza finală din Legea nr.304/2004 și art. XXV din Legea nr.202/2010, a căror neconstituționalitate a fost invocată, nu au legătură cu soluționarea prezentei cauze.

Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.363 alin.2 fraza finală din Codul de procedură penală, invocată de recurrentul intimat inculpat **Voicu Cătălin**, în sensul că "dosarul cauzei nu este trimis în original de instanță la sediul profesional al inculpatului", astfel încât sunt încălcate prevederile art.21 alin.3 și art.24 din Constituția României și art.6 din CEDO, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a reținut următoarele:

În dispozițiile art.131 din Constituția României este reglementat rolul Ministerului Public în activitatea judiciară, acesta reprezentând interesele

generale ale societății, apărând ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor.

Astfel, în textul constituțional mai sus menționat, se îmbină interesul general cu cel particular, iar acest rol legitimează participarea procurorului în procesele penale, cât și în cele cu caracter privat.

Potrivit doctrinei, noțiunea de participanți în procesul penal are un sens larg și unul restrâns, în sens larg, prin participanții la procesul penal înțelegându-se toți subiecții oficiali sau particulari care participă efectiv la activitatea ce se desfășoară în cadrul procesului penal (această categorie aparte cuprinde organele judiciare, părțile, apărătorii și alte persoane), iar în sens restrâns, prin participanții la procesul penal, înțelegându-se organele judiciare, părțile și apărătorii.

Organele judiciare care au calitatea de participanți în procesul penal sunt organele judecătorești, procurorul și organele de cercetare penală.

Legea stabilește persoanele care se subsumează noțiunii de părți în procesul penal.

Apărătorul în procesul penal are o poziție specială, situându-se pe poziția părții careia îi acordă asistență juridică.

Având în vedere că, un principiu esențial în desfășurarea procesului penal îl reprezintă principiul oficialității, doctrina a clasificat subiecții în oficiali și particulari, subiecții oficiali fiind judecătorul, procurorul și organele de cercetare, iar subiecții particulari fiind părțile și ceilalți participanți la procesul penal.

Legiuitorul, în art.363 alin.2 din Codul de procedură penală, a stabilit pentru instanță obligativitatea de a trimite dosarul de îndată, după redactarea hotărârii, doar procurorului, având în vedere rolul acestuia de subiect procesual oficial în cadrul procesului penal.

Conform dispozițiilor art. 92 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, la care Regulamentul de organizare și funcționare administrativă al Înaltei Curți de Casație și Justiție face trimitere, ca legislație secundară dată în aplicarea legii principale, avocații studiază dosarele în arhivă, având prioritate la studierea dosarelor; **scoaterea din incintă a dosarelor, actelor și lucrărilor, în afara cazurilor prevăzute strict de legiuitor, fiind interzisă.**

Textul la care face trimitere apărarea în susținerea cererii, respectiv dispozițiile art.385³ alin.2 raportat la art.363 alin.2 fraza finală din Codul de procedură penală, face parte din categoria **acelor cazuri prevăzute de legiuitor**, prin care se stabilesc în sarcina instanței obligativități, în sensul celor arătate anterior, respectiv de trimitere a dosarului **doar procurorului** .

În consecință, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a apreciat că dispozițiile art.363 alin.2 teza finală din Codul de procedură penală, a căror neconstituționalitate a fost invocată, nu au legătură cu soluționarea cauzei, neavând relevanță față de starea de fapt incidentă în speță sau față de probele administrate, dispoziția legală stabilind în sarcina instanței doar obligativitatea de a trimite dosarul procurorului, după motivarea hotărârii.

În ce privește **excepția de neconvenționalitate a dispozițiilor art.363 alin.2 teza finală din Codul de procedură penală**, fără a mai relua argumentația prezentată anterior, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a constatat că este neîntemeiată, întrucât prin aceasta se tinde la modificarea textului de lege, atribut exclusiv al legiuitorului și nu al instanței de judecată investită cu soluționarea unei cauzei, urmând a o respinge.

Față de soluția de respingere a cererilor privind neconstituționalitatea dispozițiilor legale mai sus menționate, Înalta Curte – Completul de 5 Judecători a apreciat că nu se mai impune analizarea cererilor de suspendare formulate în cauză.

Având în vedere ora înaintată, precum și solicitările de amânare a cauzei formulate de apărătorii aleși ai recurenților intimați inculpați, precum și în vederea discutării cererilor de probatorii formulate și depuse la dosar de recurenții intimați inculpați, prin apărători aleși și a respectării drepturilor procesuale ale recurenților intimați inculpați, în sensul de a beneficia de o apărare efectivă, reală și eficientă, a fost prorogată discutarea cererilor de probatorii formulate de recurenții intimați inculpați, prin apărători aleși, pentru termenul din **25 martie 2013**.

8. La termenul din 25 martie 2013, Înalta Curte - Completul de 5 judecători, având în vedere că la data de 21 martie 2013 a fost depusă, prin Registratura Înaltei Curți de Casație și Justiție, sub nr.10128, o cerere formulată de recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin**, prin care, printre altele, a arătat că își menține o serie de excepții și cereri anterioare formulate prin cererea depusă

la termenul din 25 februarie 2013, printre care figura și solicitarea de înlăturare din formațiunea de judecată a președintelui completului de judecată, doamna judecător Livia Doina Stanciu, a pus în vedere inculpatului să menționeze dacă, față de conținutul prezentei cereri, înțelege să valorifice sau să circumscrie solicitarea în cadrul vreunei instituții prevăzute în procedura penală.

Recurentul intimat inculpat Voicu Cătălin a menționat că a formulat cererea de înlăturare a președintelui completului de judecată, apreciind că acesta s-a antepunat.

Înalta Curte – Completul de 5 Judecători a cerut inculpatului să precizeze dacă, cu privire la această solicitare, înțelege să formuleze o nouă cerere de recuzare a președintelui completului de judecată.

Recurentul intimat inculpat Voicu Cătălin a arătat că, pentru termenul de la acea dată, a formulat cerere de recuzare a celor patru membri ai completului de judecată, iar privitor la președintele completului, a făcut solicitarea ca acesta să se abțină de la judecarea cauzei.

Înalta Curte – Completul de 5 Judecători a precizat că, pentru a se abține, judecătorul trebuie să aprecieze dacă are motive de abținere, iar președintele completului de judecată nu are astfel de motive, în această situație inculpatul trebuind să precizeze dacă cererile actuale le circumscrie instituției recuzării.

Recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin** a menționat că, etimologic, cererea de înlăturare nu înseamnă același lucru cu recuzarea, dar consideră că a dezvoltat pe larg motivele în scris și, deși nu a putut enunța sintagma recuzării, literar cererea sa semnifică același lucru.

La întrebarea instanței, în sensul de a preciza dacă înțelege să formuleze cerere de recuzare a doamnei judecător Livia Doina Stanciu, recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin** a arătat că o recuză, însă pentru alte motive decât cele invocate anterior, respectiv cele invocate la punctele 1 - 5 din cererea inițială.

De asemenea, a precizat că își menține și cealaltă cerere, de recuzare a celor patru membri ai completului de judecată, pentru un motiv care a apărut la termenul anterior, când aceștia au soluționat cererea de recuzare a președintelui completului de judecată, în sensul că s-au pronunțat pe unul dintre motivele de recurs.

În aceste condiții, ședința de judecată a fost suspendată în vederea soluționării cererilor de recuzare, potrivit dispozițiilor art.52 alin.1 din Codul de procedură penală, Înalta Curte – Completul de 5 Judecători solicitând, totodată, părților și reprezentanților acestora să rămână la sediul instanței până când li se va aduce la cunoștință soluția pronunțată.

În aceste condiții, **în ședință secretă**, prin încheierea de la aceeași dată - **25 martie 2013, pronunțată în dosarul nr. 6312/1/2012/a6, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători, cu majoritate** a respins:

- ca nefondată, excepția de nelegalitate a Decretului Președintelui României nr.906 din 16 septembrie 2010 privind numirea Președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, invocată de recurentul intimat inculpat Voicu Cătălin.

- cererea de sesizare a Curții Constituționale cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor art.53 alin.1 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepția fiind inadmisibilă.

- ca nefondată, excepția de nelegalitate a anexei lit. A din Decretul Președintelui României nr.374 din 27 noiembrie 1995.

- ca nefondată, excepția privind constatarea neconvenționalității dispozițiilor art.52 alin.2 din Codul de procedură penală.

- cererea de sesizare a Curții Constituționale cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor art.52 alin.2 din Codul de procedură penală, invocată de același recurent intimat inculpat, excepția fiind inadmisibilă.

- ca nefondată, cererea de recuzare a doamnei judecător Livia Doina Stanciu, Președintele Completului de 5 Judecători – Penal 2, formulată de recurentul intimat inculpat Voicu Cătălin în dosarul nr.6312/1/2012 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul de 5 Judecători – Penal 2.

Totodată, **în ședință secretă**, prin încheierea de la aceeași dată - **25 martie 2013, pronunțată în dosarul nr. 6312/1/2012/a5, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători**, a respins:

- ca neîntemeiată, excepția privind constatarea neconvenționalității dispozițiilor art.52 alin.2 sintagma "iar dacă se găsește necesar" din Codul de procedură penală, invocată de recurentul intimat inculpat Voicu Cătălin.

- cererea de sesizare a Curții Constituționale cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor art.52 alin.2 sintagma "iar dacă se găsește

necesar” din Codul de procedură penală, invocată de același recurent intimat inculpat, excepția fiind inadmisibilă.

- ca neîntemeiată, cererea de recuzare a domnilor judecători Francisca Maria Vasile, Ștefan Pistol, Ionuț Mihai Matei și Rodica Cosma, membrii ai Completului de 5 Judecători – Penal 2, formulată de recurentul intimat inculpat Voicu Cătălin în dosarul nr.6312/1/2012 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul de 5 Judecători – Penal 2.

La reluarea ședinței de judecată, în jurul orelor 13³⁰, după soluționarea cererii de recuzare a doamnei judecător Livia Doina Stanciu, precum și a cererii de recuzare a domnilor judecători Francisca Maria Vasile, Ștefan Pistol, Ionuț Mihai Matei și Rodica Cosma, membri ai Completului de 5 Judecători – Penal 2, la solicitarea Înaltei Curți – Completul de 5 Judecători, recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin** a confirmat că a luat cunoștință de soluțiile pronunțate în cele două cereri de recuzare formulate.

La același termen - **25 martie 2013**, în compunerea inițială, în ședință publică, **Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători**, în conformitate cu dispozițiile art.302 alin.2 din Codul de procedură penală, a dispus:- admiterea cererii recurentului intimat inculpat **Voicu Cătălin** de eliberare a unor copii xerox ale încheierii de ședință din 25.02.2013 și ale celor două încheieri de respingere a cererilor de recuzare formulate la același termen, dispunând eliberarea copiilor xerox în condițiile Regulamentului privind organizarea și funcționarea administrativă și a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

- admiterea, pentru termenul din 25 martie 2013 a cererii de eliberare a unei copii a notelor de ședință ale magistratului asistent, precum și a cererii de eliberare a copiilor de pe notele de ședință de la toate termenele anterioare.

- respingerea solicitării apărătorului ales al recurentului intimat inculpat **Voicu Cătălin**, avocat Cazacu Ion, de consultare a dosarelor în care s-au dat mandate de interceptare pe siguranță națională, cerere calificată de apărare ca o cerere prealabilă. Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a respins această solicitare, raportat la dispoziția cuprinsă în încheierea din 28 ianuarie 2013, când a fost fixat termen intermediar pentru apărarea inculpatului **Voicu Cătălin**, în vederea depunerii în scris a eventualelor cereri prelabile, excepții, pentru data de 11 februarie 2013. Instanța de control judiciar a reținut că formularea unei astfel de cereri, după data stabilită în acest scop de instanță, încalcă dispozițiile

instanței de recurs. Deși la acest moment al judecării cauzei, apărătorul ales a prezentat certificat ORNIS valabil din octombrie 2010 până în august 2014, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a constatat că, în fața primei instanțe, au fost admise, la termenul din 16 februarie 2011, cererile inculpaților de declasificare a celor nouă mandate de interceptare pe siguranță națională emise de Înalta Curte de Casație și Justiție, astfel că, având în vedere faptul că solicitarea este circumscrisă uneia din cererile probatorii depuse în scris, instanța de ultim control judiciar a apreciat că apărătorul va avea posibilitatea de a face susțineri sub acest aspect cu ocazia judecării recursului.

Totodată, la același termen de judecată, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a acordat cuvântul apărătorilor recurenților intimați inculpați în susținerea cererilor de probatorii formulate, după care a dispus suspendarea ședinței de judecată, pentru a delibera cu privire la cererile de probatorii formulate de inculpați, prin apărătorii aleși.

După reluarea ședinței de judecată apărătorul recurentului intimat inculpat **Voicu Cătălin**, avocat Vrabie Marcel a învederat instanței situația intervenită în intervalul de timp în care ședința a fost suspendată, respectiv împrejurarea că inculpatul s-a simțit rău, a fost chemată o ambulanță, i s-au administrat medicamente, considerându-se necesară transportarea sa la Spitalul Floreasca. În acest sens, a prezentat instanței biletul eliberat de Serviciul de Ambulanță, care a constatat un puseu de hipertensiune arterială 21/10 și dureri precordiale.

Înalta Curte - Completul de 5 Judecători, față de precizările apărătorului, a solicitat acestuia depunerea la dosar a foii de observație clinică generală, în completarea actelor medicale, respectiv a documentelor întocmite ulterior internării inculpatului și care emană de la unitatea spitalicească unde a fost transportat.

Cu privire la cererile de probatorii formulate de recurenții intimați inculpați Voicu Cătălin, Cășuneanu Costel, Costiniu Florin și Locic Marius, Înalta Curte – Completul de 5 Judecători, în temeiul dispozițiilor art.302 alin.2 din Codul de procedură penală, raportat la art.67 alin.2 din Codul de procedură penală, a admis, în parte, probele solicitate de către recurenții intimați inculpați, după cum urmează:

- pentru **recurentul inculpat Voicu Cătălin**, proba cu înscrisurile solicitate din cererea inițială de probatorii, constând în atașarea dosarului corespunzător deciziei nr.184/18.07.2011 a Completului de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin care s-a soluționat ultimul recurs declarat de D.N.A. împotriva soluției de admitere a cererilor de liberare provizorie sub control judiciar, probă enunțată în cererea de probatorii la pct.I.3 (filele 310-323, vol.1 dosar); proba cu alte înscrisuri constând în materiale adiacente la obiecțiunile formulate de expertul consilier Cătălin Grigoraș cu privire la raportul de expertiză efectuat de INEC privind înregistrările, extrase de presă privind modul de dotare al INEC și de calificare personală a experților care lucrează în acest institut, extrase relevante din practica CEDO, cu privire la interceptările convorbirilor telefonice sau înregistrările ambientale, în baza unor mandate emise de judecători, fie în baza disp. art. 91¹ Cod procedură penală, fie în baza Legii nr.51/1991, extrase din doctrină cu privire la aceleași aspecte, probă enunțată la pct.I.4 din cererea inițială; proba cu înscrisuri în circumstanțiere depuse la acest termen în ședință publică și indicate de recurent în cererea de suplimentare a probatoriilor, la pct. III (filele 492-502, vol.1 dosar).

- pentru **recurentul intimat inculpat Costiniu Florin**, proba cu înscrisurile menționate și indicate în cererea de probatorii, la pct.V, fila 17 (filele 451-467, vol.1 dosar).

- pentru **recurentul intimat inculpat Locic Marius**, proba cu înscrisurile indicate la pct.2 din nota de probatorii și proba cu înscrisurile menționate la pct.3 din cererea de probatorii (filele 468-469, vol.1 dosar);

- pentru **recurentul intimat inculpat Cășuneanu Costel**, proba cu înscrisurile indicate la filele 89-238, vol.2, dosar recurs.

Totodată, prin aceeași încheiere, au fost respinse celelalte cereri probatorii, în totalitate, ca nefiind concludente și utile prezentei cauze.

Astfel, **Înalta Curte - Completul de 5 Judecători, analizând cererile probatorii formulate în scris și susținute oral de recurenții inculpați Voicu Cătălin, Cășuneanu Costel, Costiniu Florin și Locic Marius**, a constatat următoarele:

- În ce privește cererea formulată de recurentul inculpat **Voicu Cătălin**, de atașare a dosarelor privind autorizarea interceptărilor efectuate în baza celor 9 mandate de siguranță națională, inclusiv a dosarelor nr.320/AI/2010

și nr.176/Al/2010 ale Tribunalului București (pct.I.1 din cererea de probatorii inițială de la filele 310-323, vol.1 dosar), deși apărarea a susținut că a obținut copii neinteligibile, din cauza spațiilor înnegrite, Înalta Curte, Completul de 5 judecători a apreciat proba ca inutilă și neconcludentă, întrucât din mandatele existente la dosar rezultă date suficiente privitoare la legalitatea acestora, respectiv faptul că sunt emise de instanța competentă, iar durata pentru care au fost emise acoperă data la care au fost realizate interceptările și înregistrarea convorbirilor/comunicațiilor între inculpați, în perioada iulie-noiembrie 2009, spațiile înnegrite din copiile puse la dispoziția inculpaților vizând securizarea unor informații prevăzute de lege.

Astfel, din examinarea actelor dosarului, s-a constatat că, în cursul judecății, prima instanță a admis la termenul din 16.02.2011 cererile formulate de inculpații **Costiniu Florin** și **Cășuneanu Costel** prin care au solicitat declassificarea celor 9 mandate emise de Înalta Curte de Casație și Justiție în conformitate cu dispozițiile Legii nr.51/1991 modificată, inclusiv a încheierilor de ședință în baza cărora s-au emis mandatele respective (filele 354-361, vol. II instanță, fila 61 sentința primei instanțe).

Potrivit dispozițiilor art.24 alin.2 și 10 din Legea nr.182/2002 și art.20 alin.1 din HG nr.585/2002 (filele 388-433, vol. II dosar instanță), mandatele nr.00126/15.01.2009,00126/11.02.2009,001692/16.04.2009,3282/14.07.2009, 003282/2.10.2009,005244/16.10.2009,004174/25.08.2009,004174/10.09.2009 și 001600/9.04.2009, precum și încheierile în baza cărora au fost emise au fost declassificate parțial.

În raport cu transparența procedurilor judiciare în cursul judecății cauzei în primă instanță, cererile apărării fiind încuviințate astfel cum au fost formulate, informațiile declassificate fiind puse la dispoziția inculpaților și atașate la dosarul cauzei, instanța de ultim control judiciar a apreciat că nu se impune admiterea cererii probatorii, câtă vreme dreptul la apărare a fost garantat și asigurat inculpaților și cu privire la acest procedeu investigativ.

- Cu privire la cererea de atașare la dosarul cauzei a dosarului nr. 268/D/P/2009 al D.I.I.C.O.T., Structura Centrală, teza probantă a apărării susținând că - în condițiile în care sesizarea inițială s-a făcut în urma unor acte premergătoare efectuate de procurorii D.I.I.C.O.T., care au formulat o ipoteză cu privire la relația dintre inculpatul **Voicu Cătălin** și inculpatul **Costel Cășuneanu**,

astfel că în dosar pot fi identificate alte acte premergătoare care pot fi valorificate în apărarea sa (pct.I.2 din cererea de probatorii inițială de la filele 310-323, vol.1 dosar) - Înalta Curte, Completul de 5 judecători a apreciat proba ca nefiind utilă și concludentă soluționării cauzei, în contextul în care rezoluția de neîncepere a urmăririi penale dată în dosarul nr.268/D/P/2009 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –D.I.I.C.O.T. a fost înaintată la dosar, iar componenta aceluiași dosar, prin care s-a dispus declinarea competenței în favoarea D.N.A., prin rezoluția nr.268/D/P/2009 din 27.11.2009 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –D.I.I.C.O.T. a fost înaintată către D.N.A. împreună cu trei suporturi optice CD marca „Pleomax” (filele 204-207, vol. I dosar urmărire penală).

Cât privește convorbirile telefonice și în mediu ambiant interceptate și înregistrate în dosarul nr.268/D/P/2009 al D.I.I.C.O.T., Structura Centrală și folosite în prezentul dosar, în conformitate cu dispozițiile art.91² alin.5 Cod procedură penală (fila 64, hotărâre prima instanță), Înalta Curte, Completul de 5 judecători a constatat că acestea au fost redactate integral la dosar, prin procesele verbale întocmite la datele de 8.12.2009, 5.01.2010, 3.02.2010, 31.03.2010, 5.05.2010 de către ofițerii de poliție judiciară din cadrul D.N.A., astfel că inculpații au putut să își formuleze apărări complete și sub acest aspect.

- În ce privește proba testimonială solicitată de inculpatul **Voicu Cătălin**, constând în audierea unor martori noi pe situația de fapt, respectiv Măruță Ion-Dumitru, martor care cunoaște în amănunt relația sa de prietenie cu martorul Floarea Radu Dan și Ivan Adrian-Costel - fostul său consilier de la Senat (pct.II.1 din cererea de probatorii inițială de la filele 310-323, vol.1 dosar), Înalta Curte, Completul de 5 judecători a apreciat proba ca nefiind utilă și concludentă soluționării cauzei, în contextul în care teza probatorie invocată este cea privind relațiile de prietenie dintre inculpat cu martorul Floarea Radu Dan, element de fapt care nu a fost contestat și care este confirmat și de calitatea martorului Floarea Radu Dan, de fin al inculpatului Voicu Cătălin.

Privitor la martorul Ivan Adrian-Costel, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a reținut că acesta a fost audiat în cursul urmăririi penale, iar cu ocazia cercetării judecătorești, prima instanță a uzat de instituția renunțării la administrarea acestei probe, în condițiile art. 329 alin. 3 din Codul de procedură penală, convorbirile telefonice înregistrate între acest martor și Floarea Radu

Dan fiind suficiente pentru lămurirea elementelor de fapt cu privire la care ar fi putut fi ascultat (filele 59-60 vol. I dosar urmărire penală).

Înalta Curte - Completul de 5 judecători a apreciat că nici cererea de reaudiere a martorilor Floarea Dan Radu, Drăgotescu Laura Antonela și Ungureanu Nicolae (pct.II.2 din cererea de probatorii inițială de la filele 310-323, vol.1 dosar) nu se impune a fi admisă, în contextul în care acești martori au fost ascultați în faza de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești, în condiții de nemijlocire și contradictorialitate, apărarea având posibilitatea exercitării pe deplin a dreptului la apărare (filele 311-314, vol. II, dosar instanță; filele 4-5 vol. III dosar instanță; filele 1-3, vol. III dosar instanță).

Pe de altă parte, Înalta Curte - Completul de 5 judecători a apreciat că cererea probatorie nu poate fi considerată pertinentă, câtă vreme teza probantă a apărării privește stabilirea corectă a situației de fapt, motivat de faptul că numai o parte din declarațiile acestora au fost folosite ca argumente de instanța de fond, pentru pronunțarea soluției de condamnare.

În acest sens, potrivit dispozițiilor art.63 alin.2 Cod procedură penală, aprecierea fiecărei probe se face de instanța de judecată în urma examinării tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului, prin analiza probelor în ansamblul lor, putând reține sau înlătura din materialul probator pe cele care nu se coroborează cu celelalte probe administrate în cauză.

- În ce privește cererea de confruntare a inculpatului **Voicu Cătălin** cu martorul Floarea Radu Dan (pct.II.3 din cererea de probatorii inițială de la filele 310-323, vol.1 dosar), Înalta Curte, Completul de 5 judecători a apreciat ca fiind inutilă, neconcludentă și nepertinentă proba, în condițiile în care acest martor a fost audiat în fața instanței (filele 311-314, vol. II, dosar instanță), iar din declarațiile acestuia nu au rezultat contradicții care să impună recurgerea la procedeul probator al confruntării, în condițiile art.87 Cod procedură penală.

- În legătură cu proba testimonială solicitată oral, de audiere ca martori, pe situația de fapt, a numiților Hrebenciuc Viorel, Vanghelie Marian și Mihai Ion, aceste persoane fiind sunate de inculpatul Voicu Cătălin în luna septembrie 2009 și cu privire la acestea procurorul a dat dispoziție să nu ia legătura, instanța de recurs a apreciat că este inutilă soluționării cauzei proba testimonială solicitată, întrucât nu are legătură cu obiectul probațiunii, aspectele cu privire la care se cere audierea neavând relevanță probatorie.

- Cu privire la cererea formulată de recurenții intimați inculpați **Voicu Cătălin și Locic Marius**, de suplimentare a probatoriului, constând în reaudierea înregistrărilor convorbirilor telefonice și în mediu ambiental în ședință publică, Înalta Curte - Completul de 5 judecători a apreciat că nu se impune o nouă audiere, la acest moment procesual, în condițiile în care în cursul judecății la prima instanță, acestea au fost audiate în ședință publică, în prezența inculpaților și a apărătorilor acestora, care au putut formula apărări cu privire la fiecare convorbire (fila 15, sentința primei instanțe). De altfel, a reținut instanța de recurs, în asigurarea exercitării dreptului la apărare al inculpaților, aceștia au primit copii ale înregistrărilor din dosar.

- În ce privește cererea probatorie formulată de recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin** în memoriul depus la data de 21.03.2013 și înregistrat cu nr.10128, în susținerea unui nou motiv de recurs, prin care a solicitat audierea ca martori a numiților Anton Pandrea, Lucian Papi, Mariana Alexandru, Joița Preda, Carmen Frumușelu și a șefului de cabinet din acea perioadă al președintelui Secției Penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și a înregistrării efectuate la data de 27 aprilie 2010 (pct.II.2 din cererea de la filele 2-4, vol.2 dosar), Înalta Curte - Completul de 5 judecători a apreciat că proba nu este utilă și pertinentă în soluționarea cauzei, întrucât teza probantă a acesteia nu are legătură cu obiectul probațiunii în prezenta cauză.

De altfel, a reținut instanța de recurs, martorii Preda Joița (fila 214 vol. III dosar instanță) și Frumușelu Magdalena Carmen (fila 80 vol. III dosar instanță) au fost audiați la prima instanță, apărarea având posibilitatea de a adresa întrebări sub acest aspect. Totodată, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a reținut că, din actele dosarului nu s-a confirmat desfășurarea unor acte de cercetare în perioada de referință și nici nu au rezultat indicii în acest sens, astfel că nici înregistrările solicitate nu pot avea vreo relevanță în soluționarea cauzei.

- În ce privește cererile formulate de recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin**, de reaudiere a coinculpaților Cășuneanu Costel, Costiniu Florin și Locic Marius (pct.II.4 din cererea de probatorii inițială de la filele 310-323, vol.1 dosar) și de reaudiere a sa în fața completului de recurs (pct.II.5 din cererea de probatorii inițială de la filele 310-323, vol.1 dosar), Înalta Curte - Completul de 5 judecători a constatat că, în conformitate cu prevederile art.385¹⁴ alin.1¹ din Codul de procedură penală, toți recurenții inculpați au precizat la primul termen

de judecată, din data de 19.11.2012, că doresc să dea o declarație în fața instanței de recurs, iar **la acest termen s-a procedat deja la reaudierea inculpaților Cășuneanu Costel, Costiniu Florin și Locic Marius, astfel încât cererea a fost implicit admisă de instanța de control judiciar**, urmând a fi administrată proba cu reaudierea inculpatului Voicu Cătălin la termenul ce se va acorda în cauză.

- Cu privire la cererea formulată de recurenții intimați inculpați **Voicu Cătălin și Costiniu Florin** de efectuare a unei noi expertize tehnice privind autenticitatea înregistrărilor convorbirilor telefonice și în mediu ambiental, utilizate de Parchet ca mijloace de probă în acuzare, în baza dispozițiilor art. 125 Cod procedură penală, în vederea înlăturării îndoielilor cu privire la exactitatea concluziilor raportului de expertiză nr.44/13.02.2012 al INEC - LIECB (pct. III, pct.1 din cererea de probatorii inițială de la filele 310-323, vol.1 dosar), Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a apreciat proba, ca nefiind utilă și concludentă, în raport cu faptul că, în cursul cercetării judecătorești, prin încheierea de ședință din data de 16 februarie 2011 s-au admis cererile inculpaților **Voicu Cătălin, Cășuneanu Costel și Costiniu Florin** și s-a dispus, în conformitate cu dispozițiile art.91⁶ Cod procedură penală, efectuarea la nivelul Laboratorului Central de Expertize Criminalistice a unei expertize criminalistice a înregistrărilor/ interceptărilor convorbirilor telefonice și în mediu ambiental, cu obiectivele solicitate de aceștia.

Instanța de recurs a constatat că, în cauză, au fost întocmite rapoartele de expertiză tehnică nr.44 din 13.02.2012 și nr.124 din 6.04.2012 (filele 6 – 14 vol. VI , filele 148-156 vol. VII , dosar instanță); au fost formulate obiecțiuni; expertul desemnat a fost chemat în fața instanței de judecată la termenul din 7 septembrie 2011 pentru precizări; în conformitate cu dispozițiile art.120 alin.3 Cod procedură penală, inculpaților Voicu Cătălin, Cășuneanu Costel și Costiniu Florin li s-a încuviințat numirea unui expert recomandat de aceștia, care a formulat obiecțiuni la raportul de expertiză; expertul desemnat a răspuns la obiecțiunile formulate de inculpați și de expertul parte la raportul de expertiză întocmit în cauză, acesta fiind comunicat instanței cu adresa nr.113 din 5 aprilie 2012 (filele 125-130, vol.7 dosar instanță); la cererea inculpaților, s-a dispus completarea raportului de expertiză nr.44/2012 în sensul expertizării și a convorbirilor neidentificate de expertul desemnat menționate în tabelul anexă

(filele 13, 14, vol.V, dosar instanță), fiind întocmit raportul de expertiză criminalistică nr.124 din 6 aprilie 2012, supliment la Raportul de expertiză nr.44/2012.

Nici cererile inculpaților **Voicu Cătălin** (pct.III.2 din cererea de probatorii inițială de la filele 310-323, vol.1 dosar) și **Costiniu Florin** (pct. III din cererea scrisă) de a se dispune efectuarea în cauză a unei noi expertize tehnice care să stabilească realitatea și autenticitatea convorbirilor și comunicațiilor telefonice și în mediu ambiental purtate cu ceilalți inculpați, precum și cererea de a se administra proba cu expertiza criminalistică a vocii și vorbirii nu se impun, în contextul în care inculpații **Cășuneanu Costel** și **Locic Marius**, cu ocazia audierii în ședință publică a înregistrărilor convorbirilor telefonice și în mediu ambiental purtate cu inculpații Voicu Cătălin și Costiniu Florin, au precizat că nu contestă existența convorbirilor, iar inculpații Voicu Cătălin și Costiniu Florin nu au negat convorbirile ascultate în ședință publică, ci au susținut că nu își recunosc vocea sau anumite expresii doar în unele pasaje din respectivele convorbiri, neexistând astfel o corespondență fidelă cu conținutul proceselor verbale de transcriere a convorbirilor.

Pentru aceleași motive, instanța de control judiciar a respins și proba solicitată de recurentul inculpat **Costiniu Florin**, constând în efectuarea unei expertize fono-criminalistice a vocii și vorbirii, în conformitate cu dispozițiile art.91⁶ din Codul de procedură penală, de către Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București (pct. IV din cererea scrisă), apreciind că nu este utilă și concludentă, în contextul probelor științifice deja administrate de prima instanță, cu respectarea tuturor garanțiilor procesual penale.

În raport cu aspectele mai sus-menționate, cu poziția procesuală a inculpaților care, în cursul administrării acestor probe nu au negat purtarea discuțiilor supuse expertizării, precum și cu rolul activ al primei instanțe în lămurirea tuturor aspectelor contestate de apărare, instanța de recurs a constatat că nu sunt incidente dispozițiile art.125 din Codul de procedură penală.

- În ce privește proba testimonială solicitată de recurentul intimat inculpat **Locic Marius**, respectiv de audiere ca martori în circumstanțiere a numiților Florin Călinescu și Florin Groșariu și ca martori pe situația de fapt, a numiților Suceavă Ion, Tărniceru Petre și de reaudiere a martorului Cezar Edward Bivolaru, Înalta Curte - Completul de 5 judecători a apreciat proba ca inutilă și

neconcludentă, întrucât elementele de fapt cu privire la care se cere audierea martorilor rezultă din celelalte probe administrate în cauză, iar martorul Cezar Edward Bivolaru a fost deja audiat în fața primei instanțe (fila 83 vol. III dosar instanță).

- În ce privește cererea formulată de recurentul intimat inculpat **Costiniu Florin**, de efectuare a unei adrese către Compartimentul Documente Clasificate pentru indicarea expresă a unui număr de mandat din cele nouă declassificate parțial (pct.I.1 din cererea scrisă), Înalta Curte - Completul de 5 judecători a apreciat proba ca inutilă și neconcludentă, întrucât din mandatele existente la dosar rezultă date suficiente privitoare la legalitatea acestora, respectiv, faptul că sunt emise de instanța competentă, iar durata pentru care au fost emise acoperă data la care au fost realizate interceptările și înregistrarea convorbirilor/comunicațiilor între inculpați în perioada iulie-noiembrie 2009. Sub acest aspect, așa cum rezultă din conținutul mandatului depus de reprezentantul parchetului, în ședință publică, cu nr.4174, emis pe perioada 25.08.2009-24.02.2010, valabilitatea acestuia acoperă și data interceptărilor efectuate la 17.09.2009.

Cu privire la cererea indicată la pct.II.1 și II.2, prin care apărătorul recurentului inculpat - față de relațiile comunicate de D.I.I.C.O.T. - Structura centrală, prin adresa înaintată la dosarul cauzei din data de 11.05.2010 (fila 375 dosar instanță), potrivit căreia "dosarul nr.268/D/P/2009 a fost soluționat la data de 27.11.2009 cu neînceperea urmăririi penale și declinare la D.N.A.", ocazie cu care a fost trimis "un dosar format din 46 file și 3 suporturi optice tip CD" - a solicitat emiterea unei adrese către Ministerul Public - D.I.I.CO.T. - Structura centrală pentru ca acesta să comunice Înaltei Curți de Casație și Justiție următoarele aspecte:

1. Dacă procurorul care a efectuat sau supravegheat urmărirea penală a cerut în dosarul nr.268/D/P/2009 vreo autorizare motivată judecătorului pentru interceptarea și înregistrarea convorbirilor sau comunicațiilor inculpaților Costiniu Florin, Voicu Cătălin și Cășuneanu Costel, în perioada 13 iulie 2009 - 11 noiembrie 2009;

2. Dacă interceptările și înregistrările convorbirilor telefonice și discuțiilor din mediul ambiental purtate de inculpatul Costiniu Florin la data de 17.09.2009, 12.10.2009, 14.10.2009, 15.10.2009 și 11.11.2009 cu ceilalți coinaltați au fost

efectuate de procurori sau ofițerii de poliție judiciară desemnați în dosarul nr.268/D/P/2009 pentru ca, ulterior, aceste categorii de comunicații să fie înmagazinate pe suporturile optice transmise de D.I.I.C.O.T. odată cu soluționarea dosarului și declinarea competenței către D.N.A.

Înalta Curte - Completul de 5 judecători a apreciat proba ca nefiind utilă și concludentă soluționării cauzei, în contextul în care rezoluția de neîncepere a urmăririi penale dată în dosarul nr.268/D/P/2009 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –D.I.I.C.O.T. a fost înaintată la dosar, iar componenta aceluiși dosar, prin care s-a dispus declinarea competenței în favoarea D.N.A., prin rezoluția nr.268/D/P/2009 din 27.11.2009 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –D.I.I.C.O.T. a fost înaintată către D.N.A. împreună cu trei suporturi optice CD marca „Pleomax” (filele 204-207, vol. I dosar urmărire penală).

Cât privește convorbirile telefonice și în mediu ambiental interceptate și înregistrate în dosarul nr.268/D/P/2009 al DIICOT, Structura Centrală și folosite în prezentul dosar, în conformitate cu dispozițiile art.91² alin.5 Cod procedură penală (fila 64, hotărâre prima instanță), Înalta Curte - Completul de 5 judecători a constatat că acestea au fost redată integral la dosar, prin procesele verbale întocmite la datele de 8.12.2009, 5.01.2010, 3.02.2010, 31.03.2010, 5.05.2010 de către ofițerii de poliție judiciară din cadrul D.N.A., astfel că inculpatul a putut să își formuleze apărări complete și sub acest aspect.

Totodată, la același termen, s-a luat act de împrejurarea că, potrivit art.385¹⁴ alin.11 din Codul de procedură penală, inculpații prezenți Cășuneanu Costel, Costiniu Florin și Locic Marius, întrebați fiind dacă doresc să fie audiați în fața instanței de recurs sau se prevalează de dreptul la tăcere, prevăzut de art.70 alin.2 din Codul de procedură penală, pe rând, și-au manifestat expres voința de a da declarație în această fază procesuală.

De asemenea, instanța a pus în vedere recurentului intimat inculpat **Voicu Cătălin** să se prezinte la termenul din 22 aprilie 2013, în vederea audierii și să depună la dosar dovada imposibilității medicale de rămânere a acestuia în sala de ședință și a internării în unitatea spitalicească, respectiv a foii de observație clinică emanată de la această unitate.

9. La termenul din 22 aprilie 2013, constatând că nu mai sunt alte cereri sau excepții de invocat, instanța de ultim control judiciar a declarat terminată cercetarea judecătorească și, în conformitate cu dispozițiile art.385¹³ alin.1 din Codul de procedură penală, a acordat cuvântul la dezbateri în recurs. Amplele susțineri făcute cu ocazia dezbaterilor în recurs au fost în detaliu consemnate în cuprinsul practicei prezentei hotărâri.

V.AUDIAREA INCULPAȚILOR ÎN FAȚA INSTANȚEI DE RECURS

La termenul din data de 25 martie 2013, apărătorul recurentului intimat inculpat **Voicu Cătălin**, avocat Cazacu Ioan, având în vedere starea medicală a inculpatului **Voicu Cătălin**, care a fost internat la Spitalul Floreasca în timp ce ședința de judecată a fost suspendată, pentru ca Înalta Curte - Completul de 5 Judecători să delibereze cu privire la cererile de probatorii formulate în cauză și, având în vedere și împrejurarea că la instanța de fond inculpații au fost audiați separat, a solicitat acordarea unui termen, pentru ca inculpatul **Voicu Cătălin**, care era în imposibilitate fizică de prezentare, să își poată exercita, în mod direct, dreptul de a pune întrebări la momentul audierii celorlalți inculpați.

Înalta Curte - Completul de 5 Judecători, după deliberare cu privire la cererea de amânare formulată de apărătorul ales al recurentului intimat inculpat **Voicu Cătălin** - față de situația acestuia de internare la o unitate spitalicească - de audiere a tuturor inculpaților la un termen ulterior, a respins cererea, motivat de împrejurarea că la acel termen erau prezenți apărătorii aleși ai recurentului, care aveau posibilitatea de a formula întrebări, constatând totodată, că, pe de altă parte, nu se impune audierea separată în fața instanței de recurs a inculpaților **Cășuneanu Costel**, **Costiniu Florin** și **Locic Marius**, apreciind că sunt aplicabile dispozițiile art.324 alin.1 din Codul de procedură penală, existând posibilitatea pentru inculpatul **Voicu Cătălin**, să fie audiat la un termen următor și să depună în scris întrebările pe care înțelege să le adreseze celorlalți inculpați pentru clarificarea unor aspecte necesar a fi precizate.

Totodată, dând curs solicitărilor recurenților intimați inculpați de a fi audiați în fața instanței de recurs, **la termenul de la 25 martie 2013 au fost ascultați, pe rând**, conform dispozițiilor art. 385¹⁴ alin.11, art.323 și art. 324 Cod procedură penală, **recurenții inculpați prezenți: Cășuneanu Costel, Costiniu**

Florin și Locic Marius, acordându-se posibilitatea acestora, apărătorilor tuturor inculpaților, precum și reprezentantului Ministerului Public să adreseze întrebări clarificatoare.

În vederea audierii recurentului intimat inculpat **Voicu Cătălin** și pentru a se depune la dosar dovada imposibilității medicale de rămânere a acestuia în sala de ședință și a internării în unitatea spitalicească către care s-a întocmit biletul de internare și pentru ca reprezentantul Ministerului Public și apărătorii inculpaților să pregătească concluzii pe fondul judecării cauzei, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a acordat termen la data de 22 aprilie 2013.

La termenul din 22 aprilie 2013, apărătorul ales al recurentului intimat inculpat **Voicu Cătălin**, arătând că, din cauza unei evoluții defavorabile, accelerate, a bolii de care suferă, inculpatul **Voicu Cătălin** a fost internat, de urgență, la Spitalul Clinic de Urgență Floreasca, a solicitat amânarea judecării și acordarea unui termen scurt, în vederea audierii acestuia.

Înalta Curte – Completul de 5 Judecători, după deliberare, în jurul orelor 11³⁰, cu privire la cererea de amânare a judecării prezentei cauze formulate de către recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin**, prin apărător ales, avocat Cazacu Ion, ca urmare – conform susținerilor acestuia – a imposibilității obiective de prezentare datorată stării grave de sănătate a inculpatului **Voicu Cătălin**, a constatat următoarele:

Prin încheierea de ședință din **25.03.2013**, s-a solicitat apărării recurentului intimat inculpat **Voicu Cătălin** să depună actele cu care să se facă dovada imposibilității obiective de rămânere în sala de ședință a recurentului intimat inculpat în vederea audierii acestuia, având în vedere că, încă de la primul termen de judecată în fața instanței de recurs, acesta și-a manifestat dorința de a da o declarație în prezenta cauză în conformitate cu dispozițiile art.385¹⁴ alin.11 din Codul de procedură penală.

Apărătorii aleși ai recurentului intimat inculpat **Voicu Cătălin** au depus la dosar, pentru termenul de judecată din **25.03.2013**, biletul de ieșire din Spitalul Clinic de Urgență București, în care se atestă că recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin** a fost internat în unitatea spitalicească menționată, în perioada 25.03.2013 – 28.03.2013 (fila 323 dosar recurs).

Din același bilet de ieșire din spital, față de afirmațiile făcute la termenul din 25.03.2013, în sensul că recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin** a acuzat o

stare gravă de sănătate ce l-a împiedicat să rămână în sala de ședință pentru a fi audiat, **Înalta Curte – Completul de 5 Judecători** a constatat că, medicul Șef Secție, semnatar al biletului de ieșire din spital, a consemnat, referitor la examenul clinic la internare la data de 25.03.2013, următoarele:

S-au mai depus, la dosar, o serie de adeverințe medicale, emise de către Mediclass și datate 1.04.2013, 9.04.2013, 16.04.2013, în care nu apar menționate afecțiuni grave ale stării de sănătate a recurentului intimat inculpat **Voicu Cătălin** (filele 319 – 321 dosar recurs).

De asemenea, s-a mai depus un bilet de externare a recurentului intimat inculpat **Voicu Cătălin** din Spitalul Sanador, în care este menționat, ca perioadă de internare, intervalul 17.03.2013 ora 9³⁵ – 20.04.2013 ora 12⁰⁰ (fila 310 dosar recurs).

Termenul de judecată din 25.03.2013, la care a fost prezent recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin**, se înscrie în intervalul mai sus menționat; nu s-a făcut nicio mențiune la termenul anterior, în sensul că recurentul intimat inculpat s-a prezentat în fața Înaltei Curți – Completul de 5 Judecători urmare a unei eventuale externări a sa în perioada menționată de Spitalul Sanador ca reprezentând perioada de internare, respectiv 17.03.2013 ora 9³⁵ – 20.04.2013 ora 12⁰⁰; totodată, s-a reținut că, pe biletul de externare emis de Spitalul Sanador nu există nicio mențiune cu privire la faptul că, la data de 25.03.2013, recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin** ar fi fost externat din această unitate spitalicească.

La acest bilet de ieșire din Spitalul Sanador au fost atașate, de către apărare, o serie de rapoarte medicale care demonstrează doar efectuarea unor serii de analize medicale, de către recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin**, la datele de 17.04.2013, 18.04.2013 și 19.04.2013 (filele 311 – 318 dosar recurs).

Cu privire la înscrisul medical (fila 318 dosar recurs), care demonstrează efectuarea de către recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin**, la data de 19.04.2013, a intervenției denumită „.....”, **Înalta Curte – Completul de 5 Judecători** a constatat că în acest act medical sunt menționate următoarele concluzii:

Totodată, s-a depus la dosar, un bilet de trimitere (fila 309 dosar recurs) emis de către Mediclass, datat 20.04.2013, din care reiese că se recomandă

internarea la Clinica de Chirurgie Floreasca pentru investigații în raport de afecțiunile indicate:

Înalta Curte – Completul de 5 Judecători, având în vedere actele medicale depuse, până la acel moment procesual, respectiv până la orele 11³⁰ de către apărarea recurentului intimat inculpat Voicu Cătălin, a respins cererea de amânare a judecării, apreciind că nu s-a făcut nicio dovadă a împrejurării că recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin** s-ar afla internat în prezent la Spitalul Clinic de Urgență Floreasca, deși obligația de a face dovada imposibilității obiective de prezentare la prezentul termen de judecată îi revenea recurentului.

De altfel, a reținut instanța de control judiciar, până la orele 11³⁰, din investigațiile efectuate de membrii completului de judecată, în intervalul cât ședința de judecată a fost suspendată, a rezultat că inculpatul **Voicu Cătălin** nu figurează ca fiind internat în unitatea spitalicească invocată de apărare.

De asemenea, **Înalta Curte – Completul de 5 Judecători** a constatat că recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin** nu a făcut dovada imposibilității obiective de rămânere în sala de ședință nici pentru termenul de judecată din 25.03.2013 și că, în prezenta cauză, *s-au acordat mai multe termene de judecată pentru a da posibilitatea concretă recurentului intimat inculpat Voicu Cătălin de a da declarație în fața instanței de recurs*, urmare doar a solicitării acestuia în acest sens, întrucât dispozițiile art.385¹⁴ alin.1¹ din Codul de procedură penală nu instituie o astfel de obligație pentru instanța de recurs, decât în anumite situații limitativ prevăzute de lege și care nu sunt incidente în speță.

La ora 16:40, după finalizarea concluziilor formulate cu privire la toate recursurile declarate în cauză, având încuviințarea președintelui completului de judecată, apărătorul inculpatului **Voicu Cătălin**, avocat Vrabie Marcel a depus la dosarul cauzei un înscris-adeverință din partea familiei inculpatului Voicu Cătălin, din cuprinsul căruia reiese că acesta este internat la Spitalul Clinic de Urgență București, solicitând, în baza art.344 din Codul de procedură penală repunerea cauzei pe rol și acordarea unui termen în vederea audierii inculpatului Voicu Cătălin.

Președintele Completului de 5 Judecători al Înaltei Curți, verificând înscrisul (fila 484 dosar recurs), depus la dosarul cauzei de apărătorul inculpatului **Voicu Cătălin**, avocat Vrabie Marcel a constatat că adeverința

emană de la Spitalul Clinic de Urgență București, fiind depusă la dosarul cauzei la ora 16:40, înainte de a fi acordat ultimul cuvânt inculpaților, în temeiul art. 385¹³ alin.3 Cod procedură penală, motiv pentru care a respins cererea de repunere pe rol a cauzei, având în vedere – prin raportare la analiza efectuată anterior cu privire la actele medicale depuse de inculpatul **Voicu Cătălin** la dosar – că acesta a adoptat o atitudine procesuală de tergiversare a judecării prezentei cauze și de exercitare a drepturilor procesuale într-un scop contrar celui în vederea căruia i-au fost recunoscute de lege.

VI. Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători, examinând hotărârea instanței de fond în raport cu motivele de recurs invocate, cât și, din oficiu, conform prevederilor art. 385⁶ alin.1 și 3 Cod procedură penală combinate cu art. 385⁷ Cod procedură penală, constată că prima instanță, pe de o parte, a reținut, în mod corect, situația de fapt, motiv pentru care și-o însușește ca atare, și, pe de altă parte, a stabilit vinovăția inculpaților, pe baza unei juste aprecieri a probelor administrate în cauză, reținând că:

1)Fapta inculpatului **Voicu Cătălin** constând în aceea că la datele de 3 august 2009 și 11 septembrie 2009, în mod repetat și în realizarea aceleiași rezoluții infracționale a pretins de la inculpatul Cășuneanu Costel sume de bani totalizând 260.000 euro din care a primit 200.000 euro, promițând că în schimbul acestora va interveni pe lângă magistrații Secției de Contencios Administrativ și Fiscal din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție investiți cu soluționarea dosarului nr.3360/2/2009 având ca obiect litigiul dintre SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău și Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România – intervenții ce urmau să fie efectuate atât personal , cât și prin intermediul inculpatului Costiniu Florin - și-i va determina să pronunțe o hotărâre favorabilă societății comerciale sus-menționate, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență , faptă comisă în formă continuată, prevăzută și pedepsită de art.257 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 modificată cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal.

Fapta inculpatului **Voicu Cătălin** constând în aceea că în perioada 30.08.2009- 21.10.2009 a pretins de la inculpatul Locic Marius suma de 119.000 RON în schimbul promisiunii că va interveni pe lângă polițiștii din cadrul Direcției

Generale de Poliție a Municipiului București și-i va determina să nu dispună împotriva sa măsura reținerii și să propună parchetului o soluție de neurmărire penală în dosarul nr.80571/2009 în care inculpatul Locic Marius era cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave prevăzută și pedepsită de art.215 alin.1,3,4,5 Cod penal, sumă pe care a primit-o efectiv la data de 21.10.2009, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, prevăzută și pedepsită de art.257 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 modificată.

Fapta aceluiași inculpat constând în aceea că în mod repetat, la intervale diferite de timp și în realizarea aceleiași rezoluții infracționale a întocmit cu date false, Factura fiscală seria AVVF nr.1 din 19.10.2009 emisă de Cabinet de avocat „Voicu Cătălin” către SC „Locic Imobiliare” SRL și Contractul de asistență juridică nr.380802/19.10.2009 având ca părți Cabinet de avocat „Voicu Cătălin” și SC „Locic Imobiliare” SRL , activitate urmată de înregistrarea înscrisurilor respective în evidența contabilă a Cabinetului de avocat „Voicu Cătălin” și de prezentarea lor în perioada 25.01.2010 -26.01.2010 la organele de control ale Gărzii Financiare în scopul de a ascunde infracțiunea de trafic de influență comisă, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată în legătură cu fapte de corupție, prevăzută și pedepsită de art.290 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.c din Legea nr.78/2000 modificată cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal.

2)Fapta inculpatului **Cășuneanu Costel** constând în aceea că în data de 11 septembrie 2009 i-a dat inculpatului Voicu Cătălin suma de 200.000 euro, în schimbul asigurărilor primite de la acesta că va interveni – personal , dar și prin intermediul inculpatului Costiniu Florin - pe lângă magistrații Secției de Contencios Administrativ și Fiscal din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, investiți cu soluționarea dosarului nr.3360/2/2009 având ca obiect litigiul dintre SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău și Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România și-i va determina să pronunțe o hotărâre favorabilă societății comerciale sus-menționate, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență prevăzută și pedepsită de art.6¹ din Legea nr.78/2000, modificată.

3) Fapta inculpatului **Costiniu Florin** constând în aceea că în perioada iulie-noiembrie 2009, în schimbul foloaselor materiale pretinse și primite de inculpatul Voicu Cătălin de la inculpatul Cășuneanu Costel - 200.000 euro- l-a sprijinit pe cel dintâi să intervină pe lângă magistrații Secției de Contencios Administrativ și Fiscal din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție investiți cu soluționarea dosarului nr.3360/2/2009 având ca obiect litigiul dintre SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău și Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România, pentru a-i determina să pronunțe o hotărâre favorabilă societății comerciale sus-menționate (al cărei asociat este inculpatul Cășuneanu Costel), întrunește elementele constitutive ale complicității la infracțiunea de la trafic de influență, prevăzută și pedepsită de art.26 Cod penal raportat la art.257 Cod penal cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 modificată.

4) Fapta inculpatului **Locic Marius** constând în aceea că la data de 21.10.2009 a dat inculpatului Voicu Cătălin suma de 119.000 RON pretinsă de acesta din urmă în schimbul promisiunilor că va interveni pe lângă poliștii din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București și-i va determina să nu dispună împotriva sa măsura reținerii și să propună parchetului o soluție de neurmărire penală în dosarul nr.80571/2009 în care era cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave prevăzută și pedepsită de art.215 alin.1,3,4,5 Cod penal, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență prevăzută și pedepsită de art.6¹ din Legea nr.78/2000 modificată.

Fapta inculpatului **Locic Marius** de a întocmi cu date false , la intervale diferite de timp și în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, Contractul de asistență juridică nr.380802/19.10.2009, având ca părți Cabinetul de avocat „Voicu Cătălin” și SC „Locic Imobiliare” SRL și Contractul fără număr din 17.10.2009 încheiat între SC „Locic Imobiliare” SRL și SC „Agrocereal Import Export” SRL, activitate urmată de înregistrarea acestor contracte în evidența contabilă a SC „Locic Imobiliare” SRL și de prezentarea lor în perioada 1-4.02.2010 la organele de control ale Gărzii Financiare, iar la data de 14.12.2009, la organele de urmărire penală, ca documente justificative, în scopul ascunderii infracțiunii de cumpărare de influență, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată în legătură cu fapte de corupție, prevăzută și pedepsită de art.290 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.

c din Legea nr.78/2000 modificată, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal (două acte materiale).

Fapta aceluiași inculpat constând în aceea că, în mod repetat, la diferite intervale de timp și în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, cu intenție, a determinat pe angajații SC „Locic Imobiliare” SRL, Popa Vasilica, Mocanu George Alin și Guguianu Valentina să comită fără vinovăție fapte de fals intelectual la Legea contabilității ce au avut drept rezultat denaturarea veniturilor, cheltuielilor, rezultatelor financiare, precum și a elementelor de activ și de pasiv ce se reflectă în bilanț, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals intelectual la Legea contabilității în legătură cu fapte de corupție comisă în participație improprie ca formă a participației penale, prevăzută și pedepsită de art.31 alin.2 Cod penal raportat la art.43 din Legea nr.82/1991 republicată cu referire la art.289 Cod penal combinat cu art.17 alin.1 lit.c din Legea nr.78/2000 modificată cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal. În concret, se reține că faptele constau în înregistrarea în evidența contabilă a SC „Locic Imobiliare” SRL a următoarelor documente financiar contabile și bancare cu conținut nereal: Contractul de asistență juridică nr.380802/19.10.2009 încheiat între Cabinet de avocat „Voicu Cătălin” și SC „Locic Imobiliare” SRL; Factura fiscală seria AVVF nr.1/19.10.2009 emisă de Cabinetul de avocat „ Voicu Cătălin „ către SC „Locic Imobiliare” SRL ; Ordinul de plată nr.109/21.10.2009; Contractul fără număr din 17.10.2009 încheiat între SC „Locic Imobiliare” SRL și SC „Agrocereal Import Export” SRL; Factura fiscală seria LOC nr.544/20.10.2009 și Ordinul de plată emis la data de 21.10.2009 de SC „Agrocereal Import Export” SRL.

Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători, examinând motivele de recurs invocate oral, cât și în scris, de recurenții inculpați, constată următoarele:

1.Cu privire la inculpatul VOICU CĂTĂLIN:

Criticile formulate de acesta în recurs au vizat deopotrivă aspecte de nelegalitate și netemeinicie.

1.1. Într-o primă critică apărarea a solicitat înlăturarea, în baza art.64 alin.2 Cod procedură penală, a convorbirii telefonice purtată de martorul Floarea Dan Radu cu martora Drăgotescu Laura Antoanela la data de 29.03.2010 arătând că

mijlocul de probă a fost obținut în mod ilegal și prin urmare nu poate fi folosit în cursul procesului penal.

În argumentarea criticii, apărarea a arătat că instanța fondului a ignorat calitatea de avocat a d-nei Drăgotescu Laura Antoanela, devenită, între timp, martoră în prezentul dosar, justificând această atitudine cu sintagma : "*...martora ...nu a discutat cu numitul Floarea Radu Dan în calitate de avocat al acestuia, fiind avocatul firmei a cărei administrator este Floarea Radu Dan și nu avocatul martorului*".

În acest sens, s-a argumentat că examinarea conținutului convorbirii dintre cei doi, nu poate conduce decât la concluzia că "*prevenirea*" de către avocat a clientului, în legătură cu un articol de presă, a avut loc în cadrul acestor relații contractuale, în contextul în care sumele de bani vehiculate în convorbire, precum și poziția martorului Floarea Radu Dan, în legătură cu acestea, se refereau la împrumuturile acordate firmei deținute de acesta.

Cu evidență, apare așadar, îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.91¹ alin.6 Cod procedură penală, referitoare la teza: "*...partea pe care o reprezintă sau asistă în proces*".

Totodată, apărarea a afirmat că această convorbire telefonică a fost "fabricată" de DNA, în sensul influențării celor doi martori, care au fost "sfătuiți" să poarte convorbirea și să abordeze, într-un anumit fel, subiectele ei.

Critica apărării este neîntemeiată, argumentele primei instanțe, pe acest aspect găsindu-și pe deplin valabilitatea și în fața instanței de recurs, prin raportare la datele concrete ale cauzei.

Astfel, dispozițiile art.91¹ alin.6 din Codul de procedură penală, invocate de inculpat în susținerea cererii de înlăturare, din ansamblul probator administrat în cauză, a convorbirii telefonice sus-menționate prevăd că, „înregistrarea convorbirilor dintre avocat și partea pe care o reprezintă sau o asistă în proces nu poate fi folosită ca mijloc de probă, decât dacă din cuprinsul acesteia rezultă date sau informații concludente și utile privitoare la pregătirea sau săvârșirea de către avocat a unei infracțiuni dintre cele prevăzute în art.91¹ alin.1 și 2 Cod procedură penală.”

Înalta Curte, Completul de 5 Judecători constată totodată, că sus arătată convorbire a fost interceptată și înregistrată în baza autorizației emise de Tribunalul București în dosarul nr.320/A.I./2010, urmare cererii formulată de

Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a corupției - în dosarul nr.42/P/2010 (fila 77, vol. I dosar urmărire penală).

Totodată, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a constatat că înregistrarea în litigiu nu a fost ilegală prin raportare la dreptul intern, legalitatea acesteia fiind raportată și la dispozițiile art. 8 din Convenție.

În analiza criticii formulate, raportând principiile jurisprudențiale anterior prezentate la datele concrete ale cauzei, instanța de recurs constată că cerințele dispozițiilor legale sus-menționate nu sunt îndeplinite în speța dedusă judecării.

Astfel, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători constată că, la data de 29.03.2010, martora Drăgotescu Laura Antoanela, potrivit propriilor declarații (fila 5 vol. 3 dosar nr.4489/1/2010), aflând din mass-media știrea conform căreia inculpatul Voicu Cătălin ar fi încercat să zădărnicească aflarea adevărului în cauza în care era cercetat pentru fapte de corupție, l-a contactat telefonic pe martorul Floarea Dan căruia „i-a citit transcriptul știrii care apăruse în presă”.

În acest context, instanța de recurs apreciază că această convorbire nu poate fi circumscrisă raporturilor de avocat-client, în sensul dispozițiilor art. 91¹ alin.6 din Codul de procedură penală, întrucât din cuprinsul acesteia, nu reies elemente privind strategii de apărare, fiind o simplă informare a martorul Floarea Dan cu privire la o informație ce se difuza în mass-media.

Înalta Curte - Completul de 5 Judecători constată totodată că, nu poate fi primită nici susținerea apărării potrivit căreia această convorbire ar fi fost „fabricată” de către organul de urmărire penală în raport de împrejurarea că martorii Drăgotescu Laura Antoanela și Floarea Radu Dan au confirmat în cuprinsul declarațiilor date în fața instanței cele reținute în cuprinsul convorbirii sus arătate, necontestând-o nici sub aspectul conținutului, nici sub aspectul existenței ei.

În consecință, criticile formulate în cauză nu se susțin, critica apărării dovedindu-se a fi neîntemeiată.

1.2. O altă critică a vizat încălcarea principiului procesului echitabil privind arestarea recurentului intimat inculpat **Voicu Cătălin** prin:

- nerespectarea procedurilor parlamentare prevăzute de Constituția României și de Regulamentul de funcționare a Senatului referitoare la obținerea avizului privind arestarea unui senator;

- nerespectarea de către procuror a procedurilor legale privind audierea obligatorie a inculpatului înainte de întocmirea propunerii de arestare preventivă, așa cum cere art.146 alin.1 Cod procedură penală, dispoziție legală care este de strictă interpretare și aplicare și a cărei nerespectare conduce la aplicarea sancțiunilor prevăzute de art.197 alin.2 Cod procedură penală, teza privind prezența inculpatului și asistarea lui de către apărător.

Criticile sunt deopotrivă neîntemeiate.

Înainte de a proceda la analiza criticilor punctuale formulate, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a examinat cadrul normativ în vigoare în materia imunității parlamentare, cu referire specială la procedura ridicării imunității reținând că acest cadru este dat de art.72 din Constituție și de normele dezvoltatoare cuprinse în Legea nr.96/2006 privind Statutul Deputaților și al Senatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.763 din 12 noiembrie 2008, cu modificările și completările ulterioare, Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr.8/1994, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare, și Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr.28/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.948 din 25 octombrie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, se reține că, potrivit art.72 din Constituție: "Deputații și senatorii pot fi urmăriți și trimiși în judecată penală pentru fapte care nu au legătură cu voturile sau cu opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului, dar nu pot fi percheziționați, reținuți sau arestați fără încuviințarea Camerei din care fac parte, după ascultarea lor..."

În acest context, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători reține că prin Hotărârea Senatului nr.5 din 24 martie 2010 adoptată în materie de imunitate parlamentară, publicată în Monitorul Oficial nr.188 din 24 martie 2010, a fost încuviințată solicitarea transmisă de Ministerul Justiției privind cererea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție de arestare preventivă a inculpatului **Voicu Cătălin** în dosarul nr. 310/P/2009.

Examinând actele și lucrările dosarului Înalta Curte, Completul de 5 Judecători constată că recurentul inculpat **Voicu Cătălin** contestă legalitatea Hotărârii Senatului nr.5 din 24 martie 2010 susținând că nu ar fi fost audiat în plenul Senatului. Instanța de recurs reține însă, că, așa cum rezultă din actele și

lucrările dosarului inculpatul **Voicu Cătălin** a fost audiat în Comisia Juridică a Senatului, astfel încât constată că obligația de audiere a inculpatului a fost acoperită prin audierea acestuia la comisie.

De asemenea, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători reține că, prin încheierea nr.529 din 30 martie 2010 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția penală, în dosarul nr.2676/1/2010, definitivă prin încheierea nr. 242 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 9 judecători, în dosarul nr.2806/1/2010 (și prin care s-a admis propunerea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției și s-a dispus arestarea preventivă a inculpatului Voicu Cătălin, pe o perioadă de 30 de zile), judecătorii au analizat excepția prin care acesta a invocat nerespectarea procedurilor în cazul arestării unui senator și a solicitat să se constate nulitatea Hotărârii Senatului României nr. 5 din 24 martie 2010 de încuviințare a solicitării transmise de Ministerul Justiției privind cererea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției, de arestare a sa.

Constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.72 alin. 2 din Constituția României, coroborate cu dispozițiile art. 23 și ale art. 24 din Legea nr.96/2006 privind Statutul Senatorilor și Deputaților, că potrivit art. 25 din aceeași lege, Hotărârea Senatului adoptată în materie de imunitate parlamentară, publicată în Monitorul Oficial nr.188 din 24 martie 2010, este definitivă și executorie, obligatorie față de orice autoritate publică și că se execută întocmai și de îndată, judecătorii au respins excepția invocată de inculpatul Cătălin Voicu, ca nefondată (filele 78-88, vol.9 dosar urmărire penală).

Cu referire la critica invocată de sus-numitul inculpat, în sensul că neaudierea sa de către procuror anterior formulării propunerii de arestare preventivă este sancționată cu nulitatea absolută a referatului cuprinzând propunerea de arestare preventivă, deoarece i-a fost încălcat dreptul la apărare, instanța de recurs reține că aceasta a fost analizată anterior de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 9 judecători, cu ocazia soluționării recursului declarat de inculpat împotriva încheierii nr.529 din 30 martie 2010 prin care s-a dispus arestarea sa preventivă și a fost respinsă ca nefondată (încheierea nr.242

din 2 aprilie 2010 pronunțată în dosarul nr.2806/1/2010), neputând face obiectul cenzurii în prezentul recurs.

Astfel, prin încheierea sus-menționată, instanța de control judiciar a reținut, în mod temeinic și judicios motivat, că dreptul la apărare al inculpatului nu este încălcat dacă între momentul audierii și cel al întocmirii propunerii de arestare preventivă trece un anumit interval de timp, (în care nu s-au desfășurat activități care să impună audierea inculpatului) legea, respectiv art.149¹ Cod procedură penală, neinstituind în sarcina procurorului decât obligația de a-l audia pe inculpat, nu și momentul exact la care audierea are loc (în speță, inculpatul fiind audiat, la data de 11.12.2009, pentru ca ulterior, la 15.02.2010, să se prevaleze de dreptul la tăcere).

Pentru argumentele expuse, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că, în pofida susținerilor acuzării, procedura arestării recurentului intimat inculpat **Voicu Cătălin** s-a realizat cu respectarea pe deplin a rigorilor legii, în cauză fiind respectate condițiile art.72 din Constituția României, dispozițiile art. 23 și 24 din Legea din Legea nr.96/2006 privind Statutul Senatorilor și Deputaților, precum și prevederile art.149¹ Cod procedură penală cu trimitere la art.6 din Convenția Europeană Drepturilor Omului.

1.3.Un alt motiv de recurs susținut de apărarea recurentului intimat inculpat **Voicu Cătălin** a vizat încălcarea principiului procesului echitabil în cursul urmăririi penale, întrucât au fost folosite mijloace de probă reprezentând convorbiri interceptate, telefonic ori în mediul ambiental, obținute și administrate ilegal.

În motivarea acestei critici apărarea a arătat că susține teza inadmisibilității efectuării interceptărilor și înregistrărilor audio-video în timpul actelor premergătoare.

În susținerea acestei teze apărarea a arătat că, deși legea, la momentul actual, nu condiționează în mod expres procedura efectuării interceptărilor de începerea urmăririi penale, aceasta însă nu determină concluzia că procedura este permisă.

Totodată, apărarea a arătat că activitatea de culegere de informații, este o activitate de prevenire și combatere, de natură administrativă, iar rezultatul ei nu se poate confunda cu noțiunea de probă din zona procesual penală, informația trebuind să fie transformată în probă prin intermediul legislației penale, cu acele garanții prevăzute în dreptul procesual penal.

S-a concluzionat că organele de culegere de informații (în speță S.R.I.) nu sunt organe de cercetare ori urmărire penală, precizând totodată, că înregistrările telefonice și ambientale au provenit din dosarul nr. 268/D/P/2009 al DIICOT, Structura Centrală, (cauza în care DIICOT Structura Centrala a efectuat acte premergătoare față de Voicu Cătălin, privind presupuse fapte care puteau aduce atingere siguranței naționale) dosar în care s-a dat o soluție de netrimitere în judecată, apărarea solicitând înlăturarea din materialul probator administrat în cauză a interceptărilor convorbirilor telefonice, pe motiv că au fost realizate de către S.R.I., care nu este organ de cercetare penală.

Critica este neîntemeiată Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că analiza acestei critici presupune anumite considerații teoretice:

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 91¹ alin.(1) Cod procedură penală, interceptările și înregistrările audio sau video se realizează cu autorizarea motivată a judecătorului, la cererea procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, în condițiile prevăzute de lege, dacă sunt date sau indicii temeinice privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni pentru care urmărirea penală se efectuează din oficiu, iar interceptarea și înregistrarea se impune pentru stabilirea situației de fapt ori pentru că identificarea sau localizarea participanților nu poate fi făcută prin alte mijloace ori cercetarea ar fi mult întârziată.

În dispozițiile alin. (2) al aceluiași articol sunt enumerate infracțiunile pentru care pot fi autorizate interceptările și înregistrările audio sau video.

Din analiza prevederilor art. 91¹ alin. (1) și (2) Cod procedură penală, care stabilesc în mod strict condițiile legale de realizare a interceptărilor și înregistrărilor audio sau video, rezultă că legalitatea acestora nu este condiționată de începerea urmăririi penale, ci acestea pot fi autorizate și în faza actelor premergătoare.

Totodată, din analiza dispozițiilor art. 91¹ Cod procedură penală, rezultă că înregistrarea convorbirilor telefonice este subordonată unor condiții strict determinate, și anume:

a) să existe date sau indicii temeinice privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni.

Datele sau indiciile temeinice pot privi fie pregătirea, fie săvârșirea unei infracțiuni, astfel încât înregistrarea se poate efectua și înainte de săvârșirea oricărei infracțiuni;

b) să privească o infracțiune dintre cele pentru care urmărirea penală se efectuează din oficiu;

c) să fie utilă pentru aflarea adevărului. Utilitatea trebuie apreciată de organul de urmărire penală care face propunerea pentru autorizarea, de către judecător, a interceptărilor convorbirilor telefonice;

d) să existe o autorizație din partea judecătorului competent.

În categoria infracțiunilor prevăzute de art.91¹ alin.1 și 2 Cod procedură penală se înscriu și infracțiunile prevăzute de Legea nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit dispozițiilor art. 91³ alin. (1) Cod procedură penală, convorbirile telefonice sunt redată integral într-un proces-verbal ce constituie mijloc de probă.

Rezultă, așadar, că legalitatea interceptărilor convorbirilor telefonice nu este condiționată de începerea urmăririi penale.

În aceeași ordine de idei, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că actele premergătoare au o natură proprie, care nu poate fi identificată sau subsumată naturii precise și bine determinate a altor instituții și care au ca scop verificarea și completarea informațiilor deținute de organele de urmărire penală în vederea fundamentării convingerii cu privire la oportunitatea urmăririi penale.

Așa cum rezultă din chiar denumirea lor, acestea premerg fazei de urmărire penală, având un caracter de anterioritate desprins din scopul instituirii lor, și anume acela de a completa informațiile organelor de urmărire penală, de a verifica informațiile deținute și de a fundamenta convingerea organului de cercetare penală ori procurorului cu privire la oportunitatea începerii ori neînceperii urmăririi penale.

Înalta Curte, Completul de 5 Judecători apreciază că relevante în contextul cauzei sunt: decizia penală nr.10 din 7 ianuarie 2008 și decizia penală nr. 948 din 12 martie 2010, pronunțate de Secția Penală a Înaltei Curți care precizează că legalitatea interceptărilor nu este condiționată de începerea urmăririi penale, ci acestea pot fi autorizate și în faza actelor premergătoare, având valoare de probe în sensul art. 64 Cod procedură penală.

Faptul că aceste acte capătă relevanță juridică prin consemnarea într-un proces-verbal care constituie mijloc de probă nu este de natură a afecta drepturile invocate, cu precădere dreptul la apărare, deoarece partea interesată

are la îndemână o suită de garanții procesuale pentru a contesta temeinicia acestora.

Prin urmare, împrejurarea că în cauza de față autorizațiile pentru interceptarea convorbirilor telefonice și ambientale au fost date de judecătorul competent, anterior rezoluției de începere a urmăririi penale nu poate să constituie un motiv de restituire a cauzei la procuror, nefiind incidente niciunul din cazurile limitativ prevăzute în dispozițiile art. 332 alin. (2) Cod procedură penală.

Potrivit dispozițiilor legale sus-menționate, cauza se restituie procurorului pentru refacerea urmăririi penale în cazul nerespectării dispozițiilor privitoare la competența după materie sau calitatea persoanei, sesizarea instanței, prezența învinutului sau a inculpatului și asistarea acestuia de către apărător. Niciuna dintre situațiile expres și limitativ reglementate de art.332 alin.2 Cod procedură penală care, odată constatate, ar atrage, într-adevăr, nulitatea urmăririi penale, nu a fost identificată în cauză.

În acest sens, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că nulitatea invocată de părți se referă, în realitate, la o nulitate a unui mijloc de probă ce, chiar în situația în care ar fi primită, nu se poate răsfrânge asupra întregii urmăririi penale, întrucât în această fază procesuală au fost administrate acte probatorii ce au susținut acuzația în materie penală.

Referitor la susținerea apărării privitoare la folosirea de către procurori în cauza dedusă judecării, a convorbirilor telefonice și în mediu ambiental interceptate și înregistrate în dosarul nr.268/D/P/2009 al DIICOT, Structura Centrală, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători constată că aceasta este permisă de dispozițiile art.91² alin.5 Cod procedură penală potrivit cărora „convorbirile sau comunicările interceptate și înregistrate pot fi folosite și în altă cauză penală dacă din cuprinsul acestora rezultă date sau informații concludente și utile privitoare la pregătirea sau săvârșirea unei alte infracțiuni dintre cele prevăzute la art.91¹ alin.1 și 2”.

În acest context Înalta Curte reține că, prin rezoluția nr.268/D/P/2009 din 27.11.2009, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată, în temeiul art.228 alin.6 Cod procedură penală raportat la art.10 lit.d Cod procedură penală, art.38 Cod procedură penală, art.45 alin.1 raportat la art.42 Cod

procedură penală, art.29 pct.1 lit.a și f Cod procedură penală, art.3 lit. a și art.13 lit. b din OUG nr.43/2002 a dispus :

- neînceperea urmăririi penale față de numitul Voicu Cătălin pentru comiterea infracțiunii de divulgare a secretului care periclitează siguranța statului prevăzut de art.169 alin.1 Cod penal, cu motivarea că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii;

- disjungerea și declinarea cauzei în favoarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –Direcția Națională Anticorupție –în vederea efectuării de cercetări față de numiții Voicu Cătălin și Costiniu Florin pentru infracțiunea de folosire de informații ce nu sunt destinate publicității prevăzută de art.12 alin.1 lit. b din Legea nr.78/2000, trafic de influență, prevăzută de art.6 din Legea nr.78/2000 raportat la art.257 Cod penal și cumpărare de influență prevăzută de art.6¹ din Legea nr.78/2000 (filele 204-207, vol. I dosar urmărire penală).

În considerentele rezoluției sus-menționate s-a reținut între altele, că există indicii temeinice cu privire la faptul că pe lângă infracțiunea prevăzută de art.12 alin.1 lit. b din Legea nr.78/2000, inculpații au comis și infracțiunile de corupție pentru care, în urma cercetărilor efectuate, au fost trimiși în judecată.

Convorbirile telefonice și în mediu ambiental purtate de inculpați, transmise DNA de către DIICOT în format electronic și interceptate în baza autorizațiilor emise de Înalta Curte de Casație și Justiție, au fost redade integral de către ofițerii de poliție judiciară din cadrul DNA în procesele verbale întocmite la datele de 8.12.2009, 5.01.2010, 3.02.2010, 31.03.2010, 5.05.2010, care au fost certificate pentru autenticitate de către procurorii de caz, așa cum cer dispozițiile art. 91³ alin.2 Cod procedură penală (activitatea ofițerilor de poliție judiciară s-a desfășurat în baza ordonanței de delegare nr. 310/P/2009 emisă de procurorii de caz).

Prin urmare, se constată că reținerea de către procurori (în urma constatării existenței în dosarul înregistrat sub nr.310/P/2009 în care erau cercetați inculpații Voicu Cătălin, Cășuneanu Costel și Costiniu Florin, a datelor referitoare la săvârșirea de către aceștia a unor infracțiuni de corupție), ca mijloc de probă în prezenta cauză, a înregistrărilor respectivelor convorbiri telefonice și în mediu ambiental, este legală, fiind conformă dispozițiilor art.91² alin.5 Cod procedură penală mai sus-menționate.

Referitor la solicitarea inculpatului **Voicu Cătălin** de a se dispune, în conformitate cu dispozițiile art.64 alin. 2 Cod procedură penală, înlăturarea din materialul probator administrat în cauză a interceptărilor convorbirilor telefonice, pe motiv că au fost realizate de către S.R.I., cu privire la care s-a susținut că nu este organ de cercetare penală, Înalta Curte – Completul de 5 Judecători constată că argumentele primei instanțe pe acest aspect își găsesc pe deplin valabilitatea și în fața instanței de recurs, prin raportare la datele concrete ale cauzei, reținând totodată că analiza acestei critici presupune anumite considerații teoretice:

Așa cum corect a reținut instanța de fond, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători constată că legislația procesual penală română nu prevede în mod expres nicio restricție în privința utilizării în probatoriul unei cauze penale a informațiilor furnizate de Serviciul Român de Informații.

Astfel, potrivit art.11 litera d din Legea 51/1991 „informații din domeniul siguranței naționale pot fi comunicate organelor de urmărire penală, când informațiile privesc săvârșirea unei infracțiuni”.

De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 14 alin.3 din OUG 43/2002 „ Serviciile și organele specializate în culegerea și prelucrarea informațiilor au obligația de a pune la dispoziție Parchetului Național Anticorupție, de îndată, datele și informațiile deținute în legătură cu săvârșirea infracțiunilor privitoare la corupție.”

Totodată, potrivit alin.4 al textului de lege sus menționat „serviciile și organele specializate în culegerea și prelucrarea informațiilor, la cererea procurorului general al Parchetului Național Anticorupție sau a procurorului anume desemnat de acesta, îi vor pune la dispoziție, la sediul lor, datele și informațiile prevăzute la alin. (3), neprelucrate.”

În speță, pe baza datelor și informațiilor comunicate în temeiul dispozițiilor legale sus-menționate, prin procesul verbal nr.310/P/2010 încheiat la data de 16.11.2009 Direcția Națională Anticorupție - Serviciul de Combatere a Corupției s-a sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea următoarelor infracțiuni: trafic de influență prevăzută de art. 257 Cod penal, raportat la art. 6 din Legea 78/2000(de către inculpatul Voicu Cătălin), cumpărare de influență prevăzută de art. 6 ind.1 din Legea nr.78/2000(de către inculpatul Cășuneanu Costel) și

complicitate la trafic de influență prevăzută de art.26 Cod penal, raportat la art. 257 Cod penal(de către inculpatul Costiniu Florin).

Cu privire la faptele sus-menționate, dar și la infracțiunea de folosire a informațiilor ce nu sunt destinate publicității, prevăzută de art. 12 alin.1 litera b din Legea nr. 78/2000, Direcția Națională Anticorupție - Serviciul de Combatere a Corupției a fost sesizată și prin rezoluția nr. 268/D/P/2009 din 27.11.2009 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –DIICOT, prin care s-a dispus declinarea competenței în favoarea acestei unități de parchet. Dosarul cauzei a fost înaintat D.N.A. împreună cu trei suporturi optice CD marca „Pleomax”(filele 04+207, vol. I dosar urmărire penală).

Verificând legalitatea modului de obținere a informațiilor și din perspectiva compatibilității și conformității legislației interne cu reglementările europene, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că, prin modificările aduse dispozițiilor Legii nr.51/1991 sunt asigurate cetățeanului garanții adecvate și suficiente contra abuzurilor autorităților publice în cazul interceptărilor și înregistrărilor de comunicații în materie de siguranță națională.

În acest context, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători constată că instanța de contencios european în cauza Dumitru Popescu contra României (Hotărârea din 26.04.2007), după ce a reținut existența unei încălcări a art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, motivat de împrejurarea că la data comiterii faptelor legislația în materie era alta, a afirmat că, în noul cadru legislativ (prin modificările aduse de Legea nr. 281/2003 și Legea nr. 356/2006) există numeroase garanții în materie de interceptare și de transcriere a comunicațiilor, de arhivare a datelor pertinente și de distrugere a celor nepertinente.

Așa fiind, se reține că dispozițiile art. 91¹, art. 91² alin. 2 și art. 91⁵ din Codul de procedură penală oferă protecție împotriva amestecului arbitrar în exercitarea dreptului la viață privată al persoanei, legea folosind termeni cu un înțeles univoc.

Prin urmare, se constată că, în deplină concordanță cu dispozițiile Convenției, legea internă stabilește condițiile imperative de înregistrare a convorbirilor și de valorificare a acestora pe planul probațiunii, fiind instituită, totodată, o garanție procesuală, constând în posibilitatea supunerii înregistrărilor

unei expertizei tehnice, astfel cum a afirmat, cu titlu de principiu, Curtea Europeană într-o jurisprudență constantă.

În acest context, instanța de control judiciar are în vedere Cauza Klass împotriva Germaniei (Hotărârea din 6 septembrie 1978, seria A nr. 28), Curtea europeană reținând că, „în măsura în care ingerința în dreptul la respectarea vieții private a reclamantului viza și apărarea siguranței naționale, existența unor dispoziții legale atribuind competențe de supraveghere secretă a corespondenței și a telecomunicațiilor, putea, într-o situație excepțională, să se dovedească necesară într-o societate democratică și că legiuitorul național se bucura de o anumită putere discreționară, care nu era însă nelimitată (Klass, § 49 in fine)”.

Cauza Klass, citată mai sus, a oferit prilejul constatării neîncălării art. 8, motivat de faptul că legea germană privind siguranța națională (Legea "G10") cuprindea garanții adecvate și suficiente pentru a proteja indivizii de eventualele abuzuri ale autorităților .

Analiza detaliată a cerințelor legislației române aplicabile reliefează garanții adecvate, astfel:

a) autorizarea tehnicilor speciale de investigare în materia siguranței naționale este de competența judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție;

b) controlul aprioric este asigurat, din moment ce, solicitările Serviciului Român de Informații sunt mai întâi verificate sub aspectul temeiniciei și legalității de către procurorii desemnați în acest scop de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (care le pot admite sau respinge, conform art.21 alin.3 și 4 din Legea nr.535/2004) și ulterior sunt înaintate instanței de judecată;

c) expertizarea înregistrărilor audio se efectuează de către Institutul Național de Expertiză Criminalistică.

Totodată, instanța de control judiciar reține că potrivit dispozițiilor art.63 alin.2 Cod procedură penală, probele nu au o valoare dinainte stabilită. Aprecierea fiecărei probe se face de organul de urmărire penală sau de instanța de judecată în urma examinării tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului.

Textul de lege invocat stabilește trei principii și anume: nedeterminarea anticipată de către legiuitor a valorii probelor care se administrează, libertatea de apreciere a probelor de către instanța de judecată și principiul libertății probelor.

În ceea ce privește libertatea de apreciere a probelor, instanța trebuie să ajungă, fie la concluzia că, în cauză, prezumția de nevinovăție nu a fost înlăturată și, ca atare, se impune achitarea inculpatului de orice culpabilitate, fie ajunge la convingerea culpabilității persoanei trimise în judecată.

Probabilitatea de culpabilitate trebuie să fie sigură, să fie ridicată la rangul de certitudine, și să rezulte, fără putință de tăgadă din probele administrate în cauză.

Instanța nu este ținută, în mod particular, de nicio probă, convingerea sa reprezentând corolarul esențial al puterii de apreciere a probelor, evident, numai pe baza probelor administrate în limitele legii, analizate în ansamblul lor și coroborate cu celelalte probe administrate în cauză.

Pe de altă parte, sancțiunea înlăturării și invalidării mijloacelor de probă din materialul probator intervine, potrivit dispozițiilor procesual penale, doar în situația în care se constată că acestea au fost obținute în mod ilegal, potrivit art.64 alin.2 din Codul de procedură penală.

În cauza de față, instanța de control judiciar reține că mijloacele de probă care au constituit suportul probator al soluției primei instanțe au fost obținute în mod legal, au fost administrate în cursul cercetării judecătorești în condițiile specifice de asigurare a garanțiilor procesuale ale părților și au fost evaluate de instanță prin coroborare.

În consecință, solicitarea inculpatului **Voicu Cătălin**, de a se înlătura din ansamblul probator administrat în cauză convorbirile și comunicațiile purtate de aceștia nu poate fi primită, instanța de recurs constatând că sunt probe obținute în mod legal.

1.4. Un alt motiv de recurs a vizat încălcarea principiului procesului echitabil în timpul cercetării judecătorești, cu privire la modul în care a fost administrată proba cu expertiza criminalistică privind autenticitatea și realitatea convorbirilor interceptate, în prezenta cauză.

În argumentarea acestei critici apărarea a arătat că, deși proba a fost încuviințată, cu respectarea dispozițiilor legale, pe parcursul administrării ei instanța nu a avut o poziție fermă în legătură cu respectarea dispozițiilor legale privind punerea la dispoziția, atât a expertului oficial, cât și a expertului consilier a aceluiași material ce urma a fi expertizat, fiind astfel încălcat, dreptul, la un proces echitabil .

Critica este neîntemeiată pentru următoarele considerente:

Astfel instanța de ultim control judiciar reține că prin încheierea de ședință din data de 16 februarie 2011, pronunțată în dosarul nr.4489/1/2010, instanța de fond a dispus efectuarea unei expertize criminalistice care să determine autenticitatea și realitatea convorbirilor telefonice în mediul ambiant interceptate de organele de urmărire penală în cauza sus-menționată.

Prin aceeași încheiere, și ulterior, prin încheierea din data de 4 martie 2011, s-au admis cererile inculpați privind copierea și punerea la dispoziție a tuturor înregistrărilor convorbirilor telefonice purtate de aceștia, în integralitatea lor, (filele 24, 39 vol.3 dosar instanță fond) activitate consemnată în procesele verbale încheiate la data de 3 martie 2011 și respectiv 17 martie 2011 la sediul Înaltei Curți de Casație și Justiție, în prezența apărătorilor aleși ai inculpaților (fila 366, vol. II dosar instanță, filele 58-59, vol. III dosar instanță).

În cauză a fost întocmit Raportul de expertiză criminalistică nr.44 din 13.02.2012(fila 149-153) care a concluzionat:

- înregistrările convorbirilor în litigiu, telefonice și în mediu ambiant, se prezintă sub formă de copie sau transferări ale înregistrărilor originale, neîndeplinind astfel în mod cumulativ cele trei cerințe pentru a fi declarate cert autentice. Aceasta nu înseamnă că evenimentele acustice conținute în înregistrările examinate nu au avut loc în realitate, ci numai că acestea nu i-au fost puse la dispoziția expertului în forma în care s-au materializat pentru prima oară;

- este probabil ca fenomenul de cădere de nivel al semnalului înregistrat, găsit în fișierele din categoria A să se datoreze condițiilor tehnice în care s-au desfășurat convorbirile respective, iar înregistrările menționate să reprezinte copii fidele după înregistrări nealterate;

- în urma examinării cu echipamentele și sistemele din dotarea LIECB, este probabil ca înregistrările examinate să reprezinte copii fidele ale unor înregistrări nealterate;

- echipamentele tehnice cu care au fost realizate înregistrările de pe suporturile L1-L6 fac obiectul Legii nr.182/2002 privind protecția informațiilor clasificate. În absența acestora nu se poate răspunde la problema realizării cu acestea a înregistrărilor contestate (filele 6-14, vol. IV dosar instanță).

Conformându-se dispozițiilor instanței, răspunzând obiectivelor fixate de aceasta, expertul a constatat lipsa simultaneității interceptărilor precizând că din punct de vedere tehnic, în mod evident, CD/DVD-urile se înregistrează ulterior evenimentelor acustice prin descărcarea înregistrărilor interceptate din memoria serverelor .

Pentru acest considerent, s-a concluzionat în sensul că, „condiția de simultaneitate nu poate fi îndeplinită și, ca atare, concluzia pur formală ar fi că aceste înregistrări nu pot fi declarate cu certitudine autentice; însă, tot conform precizărilor expertului, aceasta *„nu înseamnă că evenimentele acustice conținute în înregistrările examinate nu au avut loc în realitate”*, fiind arătat că *„înregistrările trimise de instanță au toate caracteristicile unor copii fidele ale înregistrărilor, nefiind alterate în vreun fel.”*

În acest sens, expertul a reținut că ”o înregistrare audio-video digitală prezentată spre examinare sub formă de copie sau transferare realizată cu acuratețe, deși este evident că nu poate fi originală, are exact același conținut ca și înregistrarea originală, constituindu-se în acest caz într-o dovadă că evenimentele conținute au avut loc în realitate”.

În acest context, instanța de control judiciar reține că, în conformitate cu dispozițiile art.120 alin.3 Cod procedură penală, inculpaților Voicu Cătălin, Cășuneanu Costel și Costiniu Florin le-a fost încuviințat numirea unui expert recomandat de aceștia, instanța de control judiciar apreciind astfel că procedura desfășurată în fața instanței de fond, cu ocazia administrării probei cu expertiza criminalistică a fost echitabilă în ceea ce-i privește.

Totodată, instanța de recurs constată că împrejurarea neexaminării echipamentelor tehnice aparținând SRI, cu care s-a realizat interceptarea convorbirii telefonice și în mediu ambiantal supuse expertizării, este nerelevantă în condițiile în care dispozițiile art. 91⁶ Cod procedură penală, care reglementează verificarea mijloacelor de probă, prevăd posibilitatea expertizării mijlocului de probă(CD/DVD) și nu a mijlocului prin care s-a obținut proba(echipamentele).

Pe de altă parte, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători constată că situația de fapt și vinovăția inculpatului **Voicu Cătălin** au fost analizate și stabilite nu doar pe baza interceptărilor și înregistrărilor convorbirilor telefonice și în mediu ambiantal reținute în actul de sesizare a instanței, al căror conținut nu a

fost, în esență, contestat de inculpații Cășuneanu Costel și Costiniu Florin, ci prin coroborarea tuturor probelor administrate în cauză.

Prin urmare, în baza considerentelor mai sus arătate, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători va respinge cererea inculpatului **Voicu Cătălin** de a se înlătura din ansamblul probator a tuturor interceptărilor convorbirilor telefonice purtate de acesta.

1.5. Un alt motiv de recurs a vizat nelegala compunere a completului de judecată, apărarea arătând că fondul cauzei a fost judecat de doi magistrați aflați în caz de incompatibilitate .

În argumentarea criticii apărarea a arătat că doamnele judecător Angela Dragne și Luminița Livia Zglimbea, membre ale completului de judecată investit cu soluționarea, în fond, a cauzei nu au judecat cu imparțialitatea necesară cauza, în contextul în care au făcut aprecieri legate de vinovăția inculpatului Voicu Cătălin, în cadrul procedurilor privind liberarea provizorie.

În esență, apărătorii recurentului inculpat au făcut trimitere la hotărârea CEDO *Parcola vs. Luxemburg* care, în considerente arată: "*simpla îndoială, oricât de puțin justificată, ar putea fi și este suficientă pentru a altera imparțialitatea tribunalului*" Curtea Europeană considerând, în această cauză, că au fost încălcate dispozițiile art. 6 din Convenție.

Totodată, apărarea a susținut că, în reglementarea europeană și jurisprudența CEDO apare, din ce în ce mai pregnant, *principiul aparenței de imparțialitate*. Aceasta are la bază teoria aparenței de imparțialitate, ca element fundamental al credibilității judecătorului și implicit a activității sale. Toate hotărârile europene, în acest domeniu, recomandă ca judecătorii: "*să acționeze liber de orice influență externă nepotrivită ... să fie percepuți astfel, să adopte un comportament imparțial pentru a evita suspiciuni în conștiința justițiabilului* (vezi și pct. 60 din Recomandarea (2010) 12 a Comitetului de Miniștri a Consiliului Europei).

Conchizând, recurentul intimat inculpat, prin apărătorii aleși, a precizat că aspectele invocate se circumscriu dispozițiilor art.385⁹ pct.3 din Codul de procedură penală – instanța nu a fost compusă potrivit legii - impunându-se admiterea motivului de recurs invocat în baza art. 385¹⁵ pct. 2 lit. c) Cod procedură penală, casarea hotărârii atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare, la prima instanță.

Analizând sentința recurată, atât prin prisma cazului de casare invocat, cât și din perspectiva dispozițiilor art. 385⁶ alin. 3 Cod procedură penală, conform cărora recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel nu este limitat la motivele de casare prevăzute de art. 385⁹, iar instanța este obligată să examineze cauza sub toate aspectele, Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul de 5 Judecători apreciază că **acest motiv de recurs formulat de recurentul inculpat Voicu Cătălin nu este întemeiat**, urmând a fi respins ca atare, pentru considerentele ce urmează a fi expuse în continuare.

Examinând actele și lucrările dosarului instanța de ultim control judiciar reține că prin deciziile: nr. 88 din 11.04.2011 pronunțată în dosarul nr. 3065/1/2011, nr. 152 din 17.06.2011 pronunțată în dosarul nr. 4991/1/2011, nr. 109 din 29.04.2011 pronunțată în dosarul nr. 3607/1/2011, nr. 122 din 24.05.2011 pronunțată în dosarul nr. 4130/1/2011 și nr. 152 din 17.06.2011 pronunțată în dosarul nr. 4991/1/2011, Completul de 9 Judecători - Înalta Curte de Casație și Justiție, din compunerea căruia au făcut parte și doamnele judecător Angela Dragne și Luminița Livia Zglimbea, s-a pronunțat asupra recursurilor împotriva încheierilor prin care s-a dispus cu privire la măsurile preventive.

Faptul că judecătorul investit în condițiile sus-arătate constată existența unor probe sau a unor indicii temeinice la momentul soluționării recursului privitor la măsurile preventive, probe care conturează presupunerea rezonabilă că persoana față de care se efectuează acte premergătoare sau acte de urmărire penală a săvârșit fapta, nu determină o incompatibilitate pe considerentul că aceasta s-a pronunțat în fond, în sensul că a rezolvat chestiunea existenței infracțiunii și a vinovăției.

Judecata penală în primă instanță are ca obiect fapta și persoana la care se referă actul de sesizare, fapta fiind conturată de toate probele administrate în cauză, nu numai de cele de la momentul soluționării recursului privitor la măsurile preventive.

Totodată, instanța de recurs constată că potrivit dispozițiilor art.6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la un proces echitabil, una dintre garanțiile dreptului în acest sens fiind accesul la un tribunal imparțial.

Atât dispozițiile art.6 paragraful 1, cât și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cu privire la un tribunal imparțial, se constituie în blocul de convenționalitate, reprezentând dreptul intern, care trebuie aplicat de către instanțele române, Convenția Europeană fiind ratificată de statul român prin dispozițiile Legii nr.30/1994.

Imparțialitatea presupune lipsa oricărei prejudecăți sau idei preconcepute cu privire la soluția ce trebuie pronunțată în cadrul unui proces, jurisprudența instanței de contencios european analizând imparțialitatea judecătorilor, atât sub aspect subiectiv, cât și sub aspect obiectiv.

Astfel, din perspectiva criteriului subiectiv, se impune a se determina dacă convingerile personale ale unui judecător pot influența soluționarea unei anumite cauze, iar, din acela al criteriului obiectiv, dacă judecătorul oferă garanții suficiente pentru a exclude orice bănuială legitimă în privința sa. În acest din urmă sens, aparențele prezintă o anumită importanță în raport cu încrederea pe care instanțele trebuie să o inspire publicului, într-o societate democratică și, în primul rând, acuzatului, în cadrul unui proces penal.

În sensul criteriilor mai sus menționate, sunt incidente cauzele *Kyprianou împotriva Ciprului*, *Atanasiu împotriva României* și *Hirschhorn împotriva României*, în care s-a statuat că este esențial ca îndoielile privitoare la imparțialitate să poată fi justificate în mod rezonabil, iar dacă există o îndoială justificată, judecătorul trebuie să se abțină de la soluționarea cauzei.

Totodată, instanța de recurs are în vedere și decizia 8 din 6 iunie 2011 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, completul competent să judece recursul în interesul legii, în dosarul nr.7/2011 conform căruia ” judecătorul care a participat la judecarea recursului împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea ori prelungirea măsurii arestării preventive, în cursul urmăririi penale nu devine incompatibil să judece cauza în fond, apel sau recurs.”

S-a reținut astfel că „judecarea cauzei în fond, apel sau recurs de același judecător nu reprezintă o negare a separației între funcția de urmărire și funcția de instrucție, respectiv între funcția de instrucție și cea de judecată, deoarece atunci când va trebui să soluționeze cauza în fond, același judecător va analiza întreg materialul probator administrat pe parcursul procesului penal, atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de cercetare judecătorească”.

În acest fel, prezumția de lipsă de imparțialitate obiectivă întemeiată pe aparența existenței unui interes în cauză, este înfrântă de obligația judecătorului de a judeca cauza pe baza tuturor probelor administrate.

Prin urmare, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că, în contextul concret al cauzei împrejurările factuale învederate de recurentul inculpat **Voicu Cătălin**, nu pot constitui o aparență lipsă de imparțialitate, întrucât nu se poate considera că judecătorii care au judecat recursul împotriva încheierii privitoare la măsura arestării preventive au înfăptuit o judecată a fondului cauzei care să atragă incompatibilitatea acestora la judecarea aceleiași cauze în fond, apel sau recurs.

1.6. O altă critică invocată de recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin** prin apărătorii săi, Cazacu Ion și Vrabie Marcel, a fost cea vizând greșita condamnare a inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență în care sunt coinculpați Costiniu Florin și Cășuneanu Costel.

Astfel, în opinia apărării, instanța de fond, prin stabilirea eronată a adevărului judiciar, a comis o gravă eroare de fapt, având drept consecință pronunțarea unei hotărâri greșite de condamnare, caz de casare circumscris dispozițiilor art. 385⁹ punctul 18 Cod procedură penală, în raport cu care s-a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii atacate și, în rejudecare, achitarea inculpatului, în baza prevederilor art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.b sau d Cod procedură penală.

Examinând materialul probator administrat în cauză, atât în cursul urmăririi penale, cât și al cercetării judecătorești prin raportare la criticile formulate de recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin**, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători constată că, în cauză, sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență prevăzută și pedepsită de art. 257 Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu modificările și completările ulterioare, atât cele ce vizează latura obiectivă, cât și cele care vizează latura subiectivă, iar corespondența acestor elemente în materialul probator administrat fac ca fapta săvârșită de inculpat să se înscrie în tiparul stabilit de norma incriminatoare, în mod corect, prima instanță condamându-l pe inculpat pentru săvârșirea acestei infracțiuni.

Instanța de recurs constată astfel că situația de fapt, așa cum a fost stabilită de prima instanță, are deplină acoperire în probatoriile administrate și

conturează vinovăția inculpatului **Voicu Cătălin** pentru infracțiunea reținută în sarcina acestuia.

Înalta Curte, Completul de 5 Judecători confirmă valabilitatea argumentelor de fapt și de drept reținute de prima instanță cu privire la acuzațiile care formează obiectul analizei, constatând că probatoriul administrat în cauză a demonstrat în mod indubitabil că inculpatul **Voicu Cătălin** în anul 2009, a pretins de la inculpatul Cășuneanu Costel, în mod repetat, la diferite intervale de timp și în baza aceleiași rezoluții infracționale, sume de bani, totalizând 260.000 euro, din care a primit suma de 200.000 euro promițând că în schimbul acestora, va interveni pe lângă magistrații Secției de Contencios Administrativ și Fiscal din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, investiți cu soluționarea dosarului nr.3360/2/2009 având ca obiect litigiul dintre SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău și Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România și-i va determina să pronunțe o soluție favorabilă societății comerciale menționate.

Astfel, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că, în conformitate cu prevederile art. 257 alin. 1 Cod penal, infracțiunea de trafic de influență constă în „primirea ori pretinderea de bani sau alte foloase ori acceptarea de promisiuni, de daruri, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar, pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu”.

Rezultă astfel că, elementul material al infracțiunii de trafic de influență, se poate realiza alternativ fie printr-o acțiune de pretindere sau primire a unei sume de bani sau alt folos material, în scopul de a-și exercita influența asupra unui funcționar.

Practica judiciară a învederat că existența infracțiunii de trafic de influență prevăzută în art. 257 Cod penal nu presupune existența unei influențe reale a făptuitorului asupra unui funcționar pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, însă pentru existența acestei infracțiuni este necesar ca influența, pe care o are sau lasă să se creadă că o are făptuitorul, să privească un funcționar care are atribuții în îndeplinirea actului pentru care făptuitorul a primit sau a pretins bani ori alte foloase, chiar dacă

funcționarul nu a fost individualizat, fiind suficient să se facă referire la funcția pe care acesta o îndeplinește.

Pentru existența infracțiunii de trafic de influență nu interesează dacă intervenția promisă a avut loc și nici dacă prin intervenție s-a urmărit efectuarea de către funcționar a unui act legal sau ilegal, esențial fiind ca făptuitorul „să aibă influență” sau „să lase să se creadă că are influență” asupra unui funcționar și să promită intervenția sa pe lângă un funcționar pentru a-l determina să facă sau să nu facă „un act ce intra în atribuțiile sale de serviciu”.

Făptuitorul lasă să creadă că are influență asupra unui funcționar atunci când, fără a avea trecere pe lângă acel funcționar, creează persoanei falsa credință că s-ar bucura de aceasta trecere. În acest caz, influența nu este reală ci numai afirmată de făptuitor, afirmație care se impune însă, a fi una posibilă și credibilă, nu o pretinsă influență ce pare irealizabilă sau absurdă, imposibil de a exista sau de a produce vreun efect

Dând sens și dispozițiilor art.3 din Cod procedură penală privind aflarea adevărului, normă cu valoare de principiu în procesul penal, instanța de fond a reținut și apreciat numai acele probe care reflectă adevărul, ținând seama de întregul material administrat în cauză.

Coroborând toate probele administrate în ambele faze ale procesului penal, instanța este datoră să examineze cauza acordând întâietate principiului preeminenței dreptului, a respectării tuturor prevederilor legale (a se vedea cazul Sunday Times din 26 mai 1979 de la Curtea Europeană de la Strasbourg).

În speță, se observă că dosarul a fost judicios soluționat de către prima instanță, avându-se în vedere și principiul procesului echitabil din punct de vedere al garanțiilor procesuale.

Urmare analizei coroborate a probatoriului administrat în cauză, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători a constatat că acesta conduce, fără dubii, la concluzia primei instanțe cu privire la situația de fapt și vinovăția inculpatului sub aspectul comiterii infracțiunilor de trafic de influență pentru care a fost condamnat, fiind întrunite elementele constitutive ale acestora, atât sub aspectul laturii obiective, cât și al laturii subiective.

Astfel, sub aspectul laturii obiective, primirea sumelor de bani de către inculpatul **Voicu Cătălin**, se circumscrie acțiunilor alternative prevăzute în textul de învinuire, iar scopul pretinderii banilor și acceptul remiterii acestora, este

fără îndoială dovedit, așa cum s-a conturat în materialul probator administrat respectiv: proces verbal nr. 310/P/2009 din 15.01.2010, în care au fost redată în formă scrisă convorbiri și comunicări telefonice purtate de inculpații Cătălin Voicu și Costel Cășuneanu în ziua de 13.07.2009 și 15.07.2009 (vol. I – filele 31-32); proces verbal nr. 310/P/2009 din 03.02.2010, în care a fost redată în formă scrisă o convorbire telefonică purtată de inculpații Cătălin Voicu și Costel Cășuneanu în ziua de 03.08.2009 (vol. I – filele 33-35); proces verbal nr. 310/P/2009 din 08.12.2009, în care au fost redată în formă scrisă convorbiri și comunicări telefonice și dialoguri purtate în mediul ambiant de inculpații Cătălin Voicu, Costiniu Florin și Costel Cășuneanu (vol. I – filele 36-56); proces verbal nr. 310/P/2009 din 02.02.2010, în care a fost redată în formă scrisă o convorbire telefonică purtată în ziua de 22.12.2009 de inculpatul Cătălin Voicu cu martorul Radu Dan Floarea (vol. I – filele 57-58); proces verbal nr. 310/P/2009 din 02.02.2010, în care a fost redată în formă scrisă o convorbire telefonică purtată în ziua de 12.12.2009 de martorul Radu Dan Floarea cu martorul Ivan Adrian Costel (vol. I – filele 59-60); proces verbal nr. 310/P/2009 din 05.05.2010, în care au fost redată în formă scrisă convorbiri și comunicări telefonice purtate în zilele de 15.10.2009, 30.10.2009, 11.11.2009, de inculpații Cătălin Voicu, Costel Cășuneanu, Florin Costiniu și martorul Horia Bora (vol. I – filele 61-70); proces verbal nr. 310/P/2009 din 31.03.2010, în care a fost redată în formă scrisă o convorbire telefonică purtată în ziua de 29.03.2009 de martorii Radu Dan Floarea și Drăgotescu Laura Antoanela (vol. I – filele 71-76); procese - verbale nr. 310/P/2009 din 25.03.2010, 05.05.2010 și 06.05.2010 ale D.N.A. – Secția de combatere a corupției, adresa nr. 994/II-1/2009 din 29.12.2009, procesul – verbal cu același număr din 28.12.2009 și opis-urile convorbirilor telefonice, toate întocmite de Serviciul Tehnic al D.N.A., (vol. I , filele 82 - 101); declarațiile martorilor Drăgănoiu Marius, Ghiorghiu Anișoara, Floarea Radu Dan, Drăgotescu Laura Antonela, Ungureanu Nicolae, Floarea Manuela, Ungureanu Violeta, Șaptelei Ioana, Huidu Ion, Chiru Ion, Bivolaru Cezar Edwards, Bora Horia Pompei, Bărbulescu Lidia, Preda Joița, Vochiță Elena Ștefania, Marcu Simona Camelia, Frumușelu Magdalena Carmen, Vartires Dana Iarina, precum și declarațiile inculpaților Cătălin Voicu, Costiniu Florin și Costel Cășuneanu.

De asemenea, este evidentă convingerea creată coinculpatului **Cășuneanu Costel** de către inculpatul **Voicu Cătălin** în sensul că acesta își

poate exercita influența către membrii completului de judecată investit cu soluționarea dosarului nr.3360/2/2009 având ca obiect litigiul dintre SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău și Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România.

Relevantă în acest sens este declarația inculpatului **Cășuneanu Costel** din 28 aprilie 2010(vol. 8 dosar urmărire penală, fl.286) în care arată că, ulterior soluționării dosarului nr.3360/2/2009, „nu mai eram convins că inculpatul Voicu Cătălin ar fi intervenit pentru mine la judecători” (ceea ce semnifică implicit că anterior a acceptat implicit posibilitatea existenței unei astfel de intervenții).

Totodată, în declarația inculpatului Cășuneanu Costel din 9 aprilie 2010 (dosar nr. 2970/1/2010 al Înaltei Curți, Secția Penală), acesta arată, în legătură cu întâlnirea din data de 11 noiembrie 2009 de la restaurantul „Select:” (...) la un moment dat eu m-am ridicat de la masă pentru a pleca, s-a ridicat și Cătălin Voicu care l-a chemat și pe Florin Costiniu și am stat împreună de vorbă, la următorul separeu,câteva minute. Cătălin Voicu mi-a spus că a vrut să mă asigure de toată prietenia dumnealui, că a făcut tot ce a putut, referindu-se la litigiul SC PA&CO Internațional” SRL Bacău, că domnul **Florin Costiniu** îmi poate confirma că am avut dreptate dar am pierdut. Judecătorul **Florin Costiniu** mi-a spus că **Voicu Cătălin** a vrut din tot sufletul să mă ajute, întrucât am dreptate. **Cătălin Voicu** mi-a spus că o să vadă ce se poate face, referindu-se la faptul că partidul din care face parte va ajunge la putere.”

În acest context instanța de recurs apreciază ca fiind relevantă și atitudinea inculpatului **Costiniu Florin** după consumarea infracțiunii de trafic de influență.

Astfel, la data de 11.11.2009 începând cu orele 18:37:27, inculpatul **Costiniu Florin** a făcut următoarele afirmații într-o convorbire telefonică cu inculpatul **Cășuneanu Costel**:

*„Domnul ... ă îmi pare rău că trebuie să vă dau o veste proastă. Dar după ce s-a ... în fond, după casare s-a menținut soluția de la Curtea de Apel. Vreau să vă spun că mie îmi tremură nu numai vocea, îmi tremură mâinile de, de nervi și de indignare pentru ce s-a întâmplat. Credeți-mă că **fratele dvs. care e lângă mine și cu mine am făcut tot ce era omenește posibil, mai mult decât atât.** Vorbesc pe un telefon care probabil este ascultat. Mă jur pe nepoții mei!”*

„ (...) Dumnezeu e deasupra, nu ce era omenește posibil, mai mult decât ce ar fi fost omenește posibil. Din păcate una dintre doamnele cu pricina, doamna din Ploiești a făcut pactul cu diavolul, probabil pe bani mulți, iar celelalte două temătoare, mai speriate. Speriate de mediatizare, speriate de așa..., au fost forțate pur și simplu să... .”

„Total, total. Este o mizerie, o bațjocură! Vom vedea ce remedii juridice ă ... mai sunt, ce anume se mai poate face, dar asta aș mai vrea să rețineți și vă spun este un Dumnezeu care le știe pe toate. Nu, nu ceea ce era îndeobște de făcut pentru a ajuta un prieten, un frate. Și să vă povestesc că, repet, ă... dacă nu fac atac cerebral în următoarea oră, nu mai fac niciodată. Nu mai fac niciodată pentru că s-a dat o soluție, nu, eu vă spun acum pe telefoanele astea ascultate, super ascultate ... S-a dat o soluție strâmbă pe cu totul și cu totul și cu totul alte considerente decât dreptatea, decât legea, decât tot.”

„Una dintre doamne, **deși a fost rugată la cel mai înalt nivel cu putință, a preferat arginții** cum se spune. Iar celelalte două, de frică și terorizate de asta care-i mai bătrână, care a fost președintă de tribunal, care nu știu ce, le-a așa amenințate cu D.N.A., cu dracu să-i ia. Deci, vă spun, **am avut inclusiv la 8 jumătate, azi de dimineață, ultima, ultima discuție și am fost încredințat până acum la 6, când s-a terminat, la 6 seara că totul va fi nu bine, că va fi legal, că va fi normal, că va fi în acord cu omenia și cu dreptatea. Vă spun, nu, nu fac pe nebunul.**”

„Nu mai fac niciodată, trăiesc 100 de ani. Ce am pățit astăzi nu, nu, n-am pățit în 31 de ani de muncă.”

„O să găsim o, o să găsim însă pentru că, cum să spun eu, numai moartea este fără ieșire și fără scăpare. O să găsim o soluție juridică, inclusiv pentru asta.”

Rezultă fără dubiu contribuția importantă la comiterea faptelor de corupție, inculpații **Voicu Cătălin** și **Costiniu Florin** făcând, după cum au afirmat „tot ce era omenește posibil, mai mult decât ce ar fi fost omenește posibil” și încercând cu asiduitate să justifice rezultatul nedorit .

În fine, ceea ce este cel mai grav este faptul că inculpații promit că vor continua activitatea infracțională, **Voicu Cătălin** spunând că o să vadă ce se poate face, referindu-se la faptul că partidul din care face parte va ajunge la putere, iar coinculpatul **Costiniu Florin** afirmând „O să găsim o, o să găsim

însă pentru că, cum să spun eu, numai moartea este fără ieșire și fără scăpare. O să găsim o soluție juridică, inclusiv pentru asta.”

Sub aspectul laturii subiective a infracțiunii, vinovăția inculpatului **Voicu Cătălin** îmbracă forma intenției directe, iar susținerile acestuia cu privire la justificarea sumei de 200.000 euro, pretins a fi primită de la coinalpatul **Cășuneanu Costel** sub forma unui împrumut, urmează a fi înlăturate, întrucât nu se coroborează cu celelalte probe administrate.

În acest context instanța de control judiciar are în vedere declarația martorului Floarea Dan Radu, care, audiat fiind pe parcursul urmăririi penale, a confirmat în parte susținerile inculpatului arătând că, *începând cu data de 21 ianuarie 2009 și până în luna august 2009 a fost, într-adevăr, împrumutat de inculpat cu diferite sume de bani totalizând aproximativ 500.000 euro, bani pe care i-a folosit pentru achitarea datoriilor firmei al cărei administrator este, cea mai mare sumă împrumutată, fiind de 110.000 euro, pe care a primit - o în luna iulie 2009 și a depus-o la „Eximbank” Craiova drept garanție pentru obținerea unui credit.*

Martorul Floarea Dan Radu a precizat totodată că, *„din suma de 500.000 euro a restituit inculpatului **Voicu Cătălin** aproximativ 210.000-220.000 euro după care, în urma unui telefon pe care l-a primit de la acesta în luna august 2009, în timp ce se afla la Mamaia unde își serba ziua de naștere împreună cu soția sa și cu martorii Ungureanu Violeta și Ungureanu Nicolae, a convenit cu martorul Ungureanu Nicolae să preia el întreaga datorie pe care o avea la inculpat, cedându-i în acest scop toate lucrările pe care le contractase pe numele firmei sale”* (filele 11-35 vol. VII dosar urmărire penală , filele 314-315 vol.II dosar instanță).

Ulterior audierii înregistrării audio a convorbirii telefonice din data de 3 august 2009 purtată de inculpatul **Voicu Cătălin** cu inculpatul **Cășuneanu Costel** martorul Floarea Dan Radu și-a precizat poziția și a arătat că, într-adevăr, a fost împrumutat de mai multe ori de inculpatul **Voicu Cătălin** cu diferite sume de bani pentru rezolvarea problemelor financiare ale firmei sale, precizând însă *„cu certitudine că, în luna august 2009 nu a apelat la inculpat pentru ajutor financiar, deoarece în perioada respectivă firma sa nu avea CEC-uri ajunse la scadență și că niciodată soția sa, martora Floarea Manuela,*

nu a fost acasă la inculpatul Voicu Cătălin pentru a-i cere acestuia bani cu titlu de împrumut.”

Relevante, în sprijinul susținerilor martorului Floarea Dan Radu sunt și declarațiile martorilor Drăgotescu Laura Antoanela, Floarea Manuela, Ungureanu Violeta, Chiru Ion și Huidu Ion (filele 36-84 vol.VII dosar urmărire penală, filele 309-310 vol.III, filele 315-316 vol.II dosar instanță, filele 9, 11, 12-14 vol.III dosar instanță), precum și precizările pe care martorul le-a făcut în convorbirea telefonică pe care a avut-o cu angajata firmei sale, martora Drăgotescu Laura Antoanela la data de 29 martie 2010, convorbire telefonică menționată anterior în descrierea situației de fapt .

De altfel, instanța de control judiciar reține că susținerile inculpatului Voicu Cătălin sunt irelevante, întrucât chiar dacă sumele de bani pretinse și primite de acesta ar fi reprezentat împrumuturi, răspunderea penală a inculpatului tot nu ar putea fi înlăturată, întrucât folosul infracțiunii de trafic de influență se poate concretiza și într-o sumă de bani primită cu titlu de împrumut, dacă împrumutul s-a dat în scopul prevăzut de art. 257 Cod penal.

În contextul cauzei, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că interceptările convorbirilor telefonice sus-menționate, coroborate cu declarațiile inculpatului **Cășuneanu Costel**, atestă faptul că, inculpatul **Voicu Cătălin**, după ce afla de la inculpatul **Costiniu Florin** termenele de judecată acordate în dosarul nr.3360/2/2009 aflat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție și primea asigurări de la acesta că în cauză se va pronunța o soluție conformă intereselor inculpatului **Cășuneanu Costel**, îl suna pe acesta din urmă folosind un limbaj disimulat, (ex: „*doctor*” sau „*avoca*” în loc de judecători, „*spital*” în loc de instanță, „*registru medical*” în loc de condică de ședință, „*diagnostic*” sau „*rețetă medicală*” în loc de soluție, „Direcția Națională de Sănătate Publică” în loc de Direcția Națională Anticorupție etc.), creându-i impresia inculpatului **Cășuneanu Costel** că personal, sau prin intermediul inculpatului **Costiniu Florin** au un control total asupra membrilor completului de judecată care vor tranșa litigiul în favoarea S.C. PA&CO Internațional S.R.L.

Comparând discuțiile telefonice cu cele purtate în mediul ambiantal se constată faptul că inculpații foloseau un limbaj disimulat doar când comunicau prin telefon, „precauțiile” constituind ele însele o dovadă a înțelegerilor de natură

infracțională și un mod de a ascunde faptele de corupție în ipoteza interceptării și înregistrării.

Acestea, alături de asigurările pe care inculpatul Voicu Cătălin de fiecare dată le dădea inculpatului Cășuneanu Costel că, atât el, cât și inculpatul **Costiniu Florin** se află într-un permanent contact cu membrii completului de judecată, coroborate și cu atitudinea adoptată de inculpatul Voicu Cătălin după ce a aflat de la coinalpatul **Costiniu Florin** că soluția pronunțată în cauză a fost de respingere a recursului declarat de SC"Paco&Internațional" SRL Bacău, (a se vedea din convorbirea din 11 noiembrie 2009, în care inculpații i-au dat numeroase asigurări inculpatului CĂȘUNEANU COSTEL că și-au respectat toate „angajamentele” luate dar, cu toate acestea, judecătorii din complet au pronunțat o „**soluție strâmbă**”, recunoscând astfel implicite rolurile și gradul de implicare în întreaga activitate infracțională) demonstrează faptul că inculpatul **Voicu Cătălin** a avut reprezentarea stării de pericol produsă cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu, urmare pe care dorit-o, deci că a acționat cu intenție directă, formă de vinovăție cerută de art.257 Cod penal pentru existența infracțiunii de trafic de influență.

Apărarea inculpatului **Voicu Cătălin**, în sensul că inculpatul Cășuneanu Costel i-a solicitat doar un sfat și o opinie în calitate de avocat și prieten, deoarece se temea că avocatul din Cluj, pe care îl angajase nu este specializat în materie de achiziții publice, nu poate fi primită, întrucât nu este confirmată de probele administrate în cauză, fiind contrazisă chiar de inculpatul Cășuneanu Costel, care în declarațiile sale arată că, atunci când inculpatul Voicu Cătălin i-a promis că-l va ajuta cu relațiile sale și cu un avocat, i-a spus că "are avocatul său, o persoană pe care o consideră excepțional pregătită profesional."

De altfel, inculpatul Voicu Cătălin nu a oferit nici o explicație credibilă justificării interesului manifestat pentru situația unui dosar în care nu era parte, susținând că a vrut să-l ajute pe prietenul său (inculpatul Cășuneanu Costel), căruia „a simțit” că i s-a făcut o nedreptate prin faptul că nu a fost declarată câștigătoare a licitației firma acestuia, ci o firmă străină care avea un număr mic de angajați.

În concluzie, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători constată că faptele inculpatului Voicu Cătălin, astfel cum au fost pe larg expuse anterior, există în materialitatea lor și au fost comise de acesta cu forma de vinovăție cerută de

lege, întrunind elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, astfel cum sunt prevăzute de art.257 Cod penal, cererea acestuia de a se pronunța în cauză o soluție de achitare, urmând a fi respinsă.

1.7. O altă critică invocată de recurentul intimat inculpat **Voicu Cătălin** prin apărătorii săi, avocații: Cazacu Ion și Vrabie Marcel, a fost cea cu privire la faptele comise în raporturile cu inculpatul **Locic Marius**, solicitând admiterea recursului în baza art. 385¹⁵ pct. 2 lit. b Cod procedură penală combinat cu art. 385⁹ pct. 12 și 18 Cod procedură penală, casarea hotărârii atacate și achitarea inculpatul **Voicu Cătălin**, în baza art. 11 pct. 2 lit.a) și 10 lit. b) și d) Cod procedură penală, pentru infracțiunile de trafic de influență, prevăzută de art. 257 Cod penal, raportat la art. 6 din Legea nr.78/2000 și fals în înscrisuri sub semnătură privată, în legătură cu faptele de corupție, prevăzută de art. 290 Cod penal raportat la art. 17 alin.1 lit. c) din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin.2 Cod penal.

În argumentare apărarea a arătat că probele administrate în cauză nu confirmă situația de fapt reținută în rechizitoriu și în hotărârea instanței de fond, comițându-se, în felul acesta, o gravă eroare de fapt (punctul 18 al art. 385⁹ Cod procedură penală).

În cauză, s-a arătat că este incident și cazul de casare prevăzut de art. 385⁹ punctul 12 Cod procedură penală, nefiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență.

Astfel s-a susținut că trimiterea în judecată a inculpatului **Voicu Cătălin** și condamnarea acestuia pentru infracțiunea de trafic de influență s-au făcut în urma unei interpretări subiective și selective a materialului probator administrat în cauză.

Cu referire la această critică, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, reține că, astfel cum s-a arătat și în cele ce preced, potrivit dispozițiilor art.257 alin.1 din Codul penal, infracțiunea de trafic de influență constă în „pretinderea ori primirea de bani sau alte foloase ori acceptarea de promisiuni, de daruri, direct sau indirect, pentru sine ori pentru altul, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar pentru a-l determina să facă sau să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu”.

Din interpretarea dispozițiilor legale sus-menționate rezultă că sub aspectul laturii obiective, una din condițiile ce trebuie îndeplinite pentru existența infracțiunii de trafic de influență se referă la realizarea uneia dintre modalitățile alternative de săvârșire a faptei, respectiv „pretinderea”, „primirea”, „acceptarea” de bani, daruri sau alte valori.

Urmare analizei coroborate a probatoriului administrat în cauză, (*proces-verbal de constatare a efectuării actelor premergătoare nr. 22/P/2009 din 10.12.2009 (vol. IV – filele 9-11); Proces-verbal nr. 309/P/2009 din 10.12.2009, în care au fost redată în formă scrisă dialoguri ambientale, convorbiri și comunicații telefonice purtate de inculpații Cătălin Voicu și Locic Marius, martorii Isac Adrian, Capotă Liviu și Călinescu Mihai (vol. IV – filele 12 - 41); Proces-verbal nr. 22/P/2010 din 22.01.2010 având ca obiect ridicarea unor documente financiar contabile ale SC Locic Imobiliare SRL de către comisari din cadrul Gărzii Financiare și înscrisurile menționate (vol. IV – filele 42 - 59); declarațiile martorilor Rușitoru Mihăiță Cătălin, Suditu Andrei, Filip Dinu Daniel, Proces verbal de ridicare de înscrisuri nr. 310/P/2009 din 14.12.2009 referitoare la contractul de asistență juridică încheiat între Cătălin Voicu și SC Locic Imobiliare SRL (IV – filele 69-71); Rezoluția nr. 310/P/2009 din 05.01.2010 a D.N.A.- Secția de combatere a corupției prin care s-a dispus efectuarea de către Garda Financiară - Comisariatul General a unei constatări la sediul SC Locic Imobiliare SRL și Cabinetul de avocatură „Cătălin Voicu”, procesul verbal întocmit de către comisarii Gărzii Financiare și documentele anexă la procesul verbal (vol. IV – filele 72 - 343) ; declarațiile martorilor Capotă Liviu, Călinescu Mihai, Bucur Dan, Isac Adrian, El Feki Tarek, Erceanu Cornelia, Guguianu Valentina, Popa Vasilica, Mocanu George-Alin, declarațiile inculpaților Marius Locic și Cătălin Voicu) Înalta Curte, Completul de 5 Judecători a constatat că acestea conduc, fără dubii, la concluzia primei instanțe cu privire la reținerea situația de fapt și a vinovăției inculpatului **Voicu Cătălin**, fiind cert că la data de 21.10.2009, în contul Cabinetului de avocat „Voicu Cătălin” a fost virată de către SC „Locic Imobiliare” suma de 119.000 RON, sumă care a fost pretinsă de inculpatul **Voicu Cătălin** inculpatului **Locic Marius** pentru intervențiile promise acestuia pentru rezolvarea favorabilă a dosarului penal 80571/2009.*

În susținerea vinovăției inculpatului **Voicu Cătălin**, instanța de recurs apreciază ca fiind relevant dialogul purtat la data de 30.08.2009 de inculpatul

Voicu Cătălin cu inculpatul Locic Marius, în prezența martorilor Isac Adrian și Capotă Liviu, *inculpatului **Locic Marius*** fiindu-i creată convingerea că inculpatul Voicu Cătălin are o mare influență asupra persoanelor din conducerea Inspectoratului General al Poliției Române deoarece în perioada 2000-2004, când a ocupat funcția de consilier pentru ordine publică și siguranță națională în cadrul Administrației Prezidențiale – Departamentul Securității Naționale a sprijinit pe mulți polițiști să promoveze în funcții de conducere, despre unii deținând și date compromițătoare, așa încât nu i-ar putea refuza eventualele cereri:

„Eu mâine, o spun cu voce tare, îmi pun fundul în mașină și mă duc direct, personal, pentru dl LOCIC... la Poliția Capitalei... ba nu. O să mă duc la IGP și îi chem la mine, într-un birou la IGP pe cei de la Capitală.(...) Și rezolv această problemă. Și eu vă asigur că nu se va întâmpla nimic. Dar, nici nu vă spun cu cine vorbesc, pentru că ... le spun Domnilor, dacă apreciați în viață ce am făcut și eu pentru voi cât eram la Palatul Cotroceni, dacă veți fi azi în viață... de câte ori v-am tratat cu respectul convenit, cu prietenie, vă rog foarte mult, uitați-vă de 10 ori! Părerea mea, opinia mea.....este că Locic, dacă are probleme are numai de natură comercială, nu este escroc, nu este țepar, nu e bandit..”

De altfel convorbirea sus arătată este în deplină concordanță cu declarațiile martorului Isac Adrian și a martorul Capotă Liviu care au arătat că au luat personal cunoștință de faptul că inculpatul **Voicu Cătălin** s-a angajat că-i va rezolva problema juridică pe care inculpatul **Locic Marius** o avea la poliție, întrucât inculpatul **Voicu Cătălin** avea ascendent asupra persoanelor cu funcții de conducere de la Poliția Capitalei la care urma să apeleze și cărora, potrivit spuselor sale, le făcuse unele servicii în perioada când lucrase la Palatul Cotroceni .

În concret, inculpatul **Voicu Cătălin** l-a asigurat pe inculpatul **Locic Marius** că va comunica reprezentanților conducerii poliției faptul că problema sa juridică a fost generată de administratorul SC „Toyo Motor Leasing IFN” SA, numitul El Feki Tarek și că acesta ar fi remis polițiștilor care instrumentau cauza, sume de bani pentru a-i determina să dispună luarea împotriva sa a măsurii preventive a reținerii („sunt informat că s-au dat bani în toată povestea asta, sunt informat că este amenințat de-un anume Tarek....” „și ar fi prea periculos pentru ei să riște atât de mult, pentru 50.000, să se certe cu unul ca mine, care,

eu știu, poate într-o bună zi îi am în lucru..... ”) și că îi va determina pe polițiști să nu facă, până după alegerile prezidențiale, nici un act de cercetare penală în dosarul respectiv(„...și eu vă spun că nu se va întâmpla nimic până la alegeri, iar dacă le spun chestia asta, îi bag în dificultate totală ...”).

Împrejurarea că, în schimbul intervențiilor pe care le-a promis că le va face în favoarea inculpatului **Locic Marius**, inculpatul **Voicu Cătălin** a urmărit obținerea de bani, rezultă și din faptul că în ziua de 30.08.2009, după plecarea inculpatului **Locic Marius**, inculpatul **Voicu Cătălin** a obținut de la martorul Capotă Liviu promisiunea că, în cazul în care va fi întrebat de cineva dacă a luat bani de la inculpatul **Locic Marius** să-i confirme apărarea că nu a pretins și nu a primit bani de la acesta (filele 27, vol. IV dosar urmărire penală).

În acest context, instanța de ultim control judiciar reține că intervenția inculpatului **Voicu Cătălin** pe lângă martorul Călinescu Mihai este certă, rezultând atât din convorbirile telefonice purtate de cei doi la datele de 4.09.2009 și 8.09.2009, cât și din declarațiile martorului, care a confirmat discuțiile telefonice pe care le-a avut cu inculpatul **Voicu Cătălin** și a arătat că a fixat audiența solicitată de inculpatul **Locic Marius** în funcție de ceea ce i-a cerut inculpatul Voicu Cătălin .

Martorul Călinescu Mihai a dat curs cererilor inculpatului Cătălin Voicu, organizând în biroul său din sediul D.G.P.M.B. o întâlnire cu inculpatul Marius Locic, în cursul căreia au purtat discuții în legătură cu cercetările ce se efectuau în dosarul nr. 80571/2009 (nr. 2166/P/2009 al Parchetului).

În acest sens, instanța de recurs, reține că dialogurile purtate de inculpatul Voicu Cătălin cu numitul Călinescu Mihai pun în evidență faptul că ofițerul, din postura de șef al Poliției Române, îndeplinea întocmai și fără nici o opoziție solicitările inculpatului Cătălin Voicu implicându-se direct, la cererea acestuia în rezolvarea cu maximă promptitudine a unor probleme personale ale inculpatului chiar dacă acestea se situau în afara cadrului legal și reprezentau o imixtiune gravă în activitatea de cercetare penală.

Aspectele rezultate din conținutul notelor de redare a înregistrării discuțiilor ambientale au fost confirmate și de martorul Isac Adrian (declarație vol. VII, filele 127-133), care a arătat „(...) După câteva zile, Locic mi-a spus că a fost în audiență la Călinescu, șeful Poliției Capitalei, iar la câteva zile după aceea a

rezolvat problema cu Tarek, plătindu-i suma de bani pe care acesta i-a cerut-o, superioară celei pe care i-o datora.”

Manifestându-și indignarea cu privire la faptul că inculpatul **Locic Marius** ar fi divulgat unor persoane intervențiile pe care el le-a făcut în interesul său la organele de poliție, inc. Voicu Cătălin i-a relatat martorului Capotă Liviu că l-a amenințat pe inc. Locic Marius, în sensul că va interveni la ofițerii de poliție pe care îi contactase în interesul rezolvării problemei sale judiciare și le va cere să îl rețină „*Cum am aflat i-am zis lui Locic: Dacă cumva, cu ... astea care le-am aflat te duci la pușcărie, ți-o spun încă o dată. Eu ți-am făcut un bine gratis. Ai venit la mine și ai plâns că ești o victimă. Eu am acționat legal. Dacă te dai mare, te spargi cu numele meu... De unde știa că un om mare a intervenit, a făcut, a dres? Uită-te la mine! Te duci dracu' învârtindu-te. Dacă-mi tăvălești numele acuma, să mă prindă BĂSESCU cu chestii d-astea în campanie, să arunce pe piață, că intervin, că fac, că dreg, în ce mă privește reține un singur fenomen - te duci jos.”*

Ulterior datei de 17.09.2009 cei doi inculpați (Voicu și Locic) au convenit asupra modului în care să procedeze pentru a da aparență de legalitate sumei de bani ce urma să fie primită de inculpatul Voicu Cătălin de la inculpatul Locic Marius în schimbul intervențiilor promise acestuia din urmă pentru soluționarea favorabilă a dosarului penal în care era cercetat.

În acest sens inculpații Voicu Cătălin și Locic Marius au convenit ca remiterea banilor să fie disimulată sub forma plății prestațiilor aferente unui contract de consultanță juridică încheiat de Cabinetul de avocat „Voicu Cătălin” cu SC „Locic Imobiliare” SRL.

Această împrejurare rezultă fără echivoc din dialogului purtat de cei doi inculpați în ziua de 16.10.2009 „Locic:...Deci am aranjat cu miliardul, marți sau miercuri putem face contract

Voicu Cătălin „*Eu am vrut să dau acoperire legală relației:... printr-o firmă onorabilă și printr-un avocat bun. ...Întâmplător ștacheta mea e asta, dacă nu-i aveți banii, uitați-i. Eu am zis un miliard plus TVA. TVA-ul se deduce, știți foarte bine. Miliardul îl băgați pe cheltuieli. Eu n-am nevoie de un leu șpagă. Bănescu s-ar putea. ... Un contract între mine și dumneavoastră legal, acoperă (...)Și - atunci eu când vă dau un sfat vă dau un sfat ca la un frate. Eu, ca să acopăr această chestiune, că-i clară că el va încerca cu orice treabă să o arunce pe*

televizor. *Un contract între mine și dumneavoastră legal, acoperă.... intervențiile mele ... cu chestii domnule, la modul că: e clientul meu, se consultă cu mine..*”

La mult timp după această discuție,” arată martorul Isac Adrian (declarație vol. VII, filele 127-133) „Marius Locic mi-a spus că a încheiat un contract de consultanță cu firma de avocatură a domnului Voicu, în baza căruia i-a plătit lui Voicu Cătălin o sumă de bani, fără să precizeze despre ce fel de consultanță este vorba. Nici eu nu l-am întrebat în legătură cu acest aspect. Despre sumă, respectiv 1 miliard + TVA, am aflat pe 12 decembrie 2009, de la Marius Locic, dar nici de această dată Locic nu mi-a spus nimic despre tipul prestației.

Voicu Cătălin nu mi-a spus niciodată că ar fi încheiat un contract de consultanță cu Marius Locic ...”

Cercetările efectuate au stabilit că la data de 19.10.2009 Cabinetul de Avocat „Voicu Cătălin” a încheiat cu S.C. Locic Imobiliare S.R.L. contractul de asistență juridică nr. 380.802, având ca obiect „consultanță juridică în materie civilă și comercială”.

Potrivit mențiunilor din contract părțile au convenit asupra unui onorariu de 100.000 RON și 19.000 RON reprezentând T.V.A.-ul aferent, cheltuielile urmând a fi stabilite „în funcție de decontul prezentat”. La capitolul „Alte clauze” a fost inserată mențiunea „Onorariul se va achita în max. 7 zile de la semnare în B.R.D. Ag. Cotroceni -RON”

În aceeași zi, 19.10.2009, Cabinetul de Avocat „Voicu Cătălin” a emis către S.C. Locic Imobiliare S.R.L. factura seria AVVF nr. 1, în valoare de 119.000 RON (cu T.V.A. inclus) cu mențiunea „Servicii avocațiale conform contract asistență juridică nr. 380.802/19.oct.2009”. La data de 21.10.2009 S.C. LOCIC IMOBILIARE S.R.L. a virat în contul Cabinetului de Avocat „Voicu Cătălin” suma de 119.000 RON.

În realitate, din materialul probator administrat rezultă fără dubiu că suma de 119.000 RON primită de inculpatul Cătălin Voicu cu titlu de plată a prestațiilor aferente contractului de asistență juridică nr. 380.802/19.10.2009 încheiat cu S.C. Locic Imobiliare S.R.L. reprezintă foloase necuvenite, obiect al faptelor de corupție reținute în sarcina celor doi inculpați.

Audiat fiind în legătură cu acest contract, inculpatul **Locic Marius** a arătat:” *În legătură cu suma de bani despre care s-a făcut mențiune (...),*

precizez că i-am achitat-o lui Voicu Cătălin, dar cu titlu de contraprestații la un contract de consultanță.

În temeiul acesta l-am remunerat pe domnul Voicu pentru trecut, prezent și viitor, legat de activitatea firmei Locic. Contractul de consultanță s-a încheiat în luna octombrie sau noiembrie între Cabinetul de avocatură al domnului Voicu și SC LOCIC IMOBILIARE SRL. Consultațiile din partea domnului Voicu au vizat următoarele aspecte:

- cum va evolua legislația în domeniul construcțiilor;
- informațiile legat de acest aspect reprezentau de fapt niște păreri ale domnului Voicu bazate pe cunoștințele sale profesionale de avocat. De exemplu, în materie de TVA, aspect foarte important în construcții, dânsul și-a dat cu părerea că TVA va rămâne stabilă, la 19% și piața construcțiilor se va redresa.

Am considerat că părerile exprimate de domnul Voicu sunt reale, bazându-mă și pe calitatea dânsului de senator.”

Totodată, inculpatul **Voicu Cătălin** în declarația dată la 11 decembrie 2009 arată:” În urmă cu o lună și jumătate – două, la inițiativa domnului Marius Locic, am încheiat cu acesta un contract de consultanță, cu o valoare de 20.000 euro + TVA. Obiectul prestației avea un caracter general, respectiv consultanță în domeniul juridic, mediul de afaceri. Contractul are doar dată și nu are fixată perioada pentru care a fost încheiat.

Am încasat pentru prestații făcute pe acest contract, prin virament bancar, o singură tranșă în valoare de 1 miliard + TVA.

Consultanța care a format obiectul contractului s-a rezumat strict la sfaturi de natură juridică iar nu de redactare de înscrisuri sau de asistență juridică. (...). **Prin urmare, suma de bani pe care am încasat-o de la dl. Marius Locic reprezintă contravaloarea unor sfaturi, ce nu se găsesc materializate în vreun înscris.**

Pentru cei 20.000 euro + TVA pe care i-am încasat de la Marius Locic i-am dat sfaturi juridice în următoarea manieră: Mi-a precizat că unii din oamenii cu care dânsul avea relații imobiliar-financiare, ocazie cu care am aflat de dl. Valeriu Stoica, cumpăraseră în comun anumite terenuri, urmând să edifice mai multe construcții, iar dl. Marius Locic fiind blocat financiar exista riscul să fie acționat în judecată de acești oameni. I-am precizat că, atunci când vor apărea probleme de acest gen, în cazul în care nu voi putea să-l reprezint, datorită limitărilor impuse

de mandatul de senator, eu voi apela, la rândul meu, la alte cabinete de avocatură, de specialitate, în și pentru interesul dânsului.

Până în acest moment, dl. Marius Locic nu a apelat la sprijinul meu în vreun litigiu pe care i l-ar fi declanșat vreun creditor, înțelegerea fiind ca de toate litigiile de această natură, care ar fi putut să apară, să mă ocup eu, „dacă dânsul ar fi plecat din țară, ar fi în spital, sau în imposibilitatea de a se ocupa de afacerile sale judiciare”. Până în prezent nu mi-a semnalat asemenea situații. Prin urmare suma de 20.000 euro + TVA am încasat-o având în vedere eventualitatea apariției unor asemenea situații.

Eu am convenit cu dl. Marius Locic să reprezint pentru dumnealui, în eventualitatea în care creditorii i-ar fi blocat conturile, o garanție că are cine să se ocupe de problemele sale juridice..”

Cu privire la proveniența sumei pretinse de inculpatul Cătălin Voicu în scopul arătat, din probatoriul cauzei (declarațiile martorului Rușitoru Mihăiță Cătălin, Suditu Andrei și Popa Vasilica) a rezultat că inculpatul Marius Locic, neavând disponibilitățile bănești necesare în conturile S.C. Locic Imobiliare S.R.L a împrumutat suma de 119.000 RON de la martorul SUDITU ANDREI.

De asemenea, în acest context instanța de recurs apreciază ca fiind relevantă și declarația martorei **Guguianu Valentina** contabil, colaborator al SC LOCIC IMOBILIARE SRL, care arată ” în concret, am întrebat angajații firmei care este baza legală în care a fost emisă factura fiscală seria AVVF nr. 1/19.10.2009 cu valoare de 119 000 RON emisă de cabinet de avocatură Voicu Cătălin către SC LOCIC IMOBILIARE SRL. Referitor la această factură precizez că atunci când am verificat toate facturile primite am descoperit-o și pe aceasta care era deja înregistrată în contabilitate, dar greșit. Greșeala consta în aceea că valoarea înscrisă în factură a fost înregistrată în contul contabil de cheltuieli deși, conform contractului ar fi trebuit înregistrată în contul contabil cheltuieli anticipate (cheltuieli efectuate în avans).

Citind contractul am constatat că nu prevede o durată în timp a prestației ci doar mențiunea „în funcție de decontul prezentat”. În contract nu există mențiuni referitoare la data când începe prestația și cea la care se finalizează, așa încât factura emisă în temeiul acestui contract nu poate fi înregistrată pur și simplu la cheltuieli efective fără să aibă legătură cu activitatea firmei. Mai precis uitându-mă în contract am observat că orice plată trebuie precedată de un

decont. Ori nu am găsit nici un decont. Din acest motiv am înregistrat factura ca fiind o cheltuială anticipată urmând ca la sosirea unui eventual decont să fie înregistrată pe cheltuieli cu onorariu, în contul 622 – cheltuieli cu onorariu.”

În concluzie, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, pentru considerentele mai sus-arătate, constată că solicitarea inculpatului Voicu Cătălin de a fi achitat pentru cel de a-l doilea act material al infracțiunii de trafic de influență nu poate fi primită deoarece, infracțiunea există în materialitatea ei și a fost săvârșită de acesta cu intenție directă, formă de vinovăție cerută de art.257 Cod penal.

2.Cu privire la inculpatul Cășuneanu Costel :

Criticile formulate de acesta în recurs au vizat deopotrivă aspecte de nelegalitate și netemeinicie.

2.1. Într-o primă apărare s-a invocat cazul de casare prevăzut de art. 385⁹ pct.2 Cod procedură penală, constând în aceea că instanța nu a fost sesizată legal.

În argumentare apărarea a arătat că în mod nelegal, prin încheierea din 13 octombrie 2010, prima instanță a respins cererea de restituire a dosarului la procuror în vederea refacerii urmăririi penale, deși era prezent cazul de restituire prevăzut de art.332 alin.2 Cod procedură penală, constând în nerespectarea dispozițiilor legale privind sesizarea instanței.

Totodată, apărarea a susținut că, în contradicție evidentă cu dispozițiile legale (art.228 alin.1 Cod procedură penală) prima instanță a stabilit că actele premergătoare efectuate de un alt organ de urmărire penală decât cel sesizat, nu sunt de natură a conduce la nelegala sesizare a instanței de judecată.

În aceeași ordine de idei apărarea a arătat că, în mod nelegal, prima instanță a considerat că infirmarea de către procurorul Șef al DNA la 29.01.2010 a ordonanței inițiale de punere în mișcare a acțiunii penale din 21.12.2009 nu atrage sancțiunea nulității actelor de urmărire penală ulterioare emiterii acestei ordonanțe, fără să țină seama de una din trăsăturile specifice nulităților în procesul penal, conform art.197 Cod procedură penală, aceea a lipirii de efect atât a actelor pe care se bazează actul considerat nul, cât și a celor subsecvente, care se afla în legătură de dependență cu acesta.

Astfel, s-a arătat că, așa cum rezultă din cuprinsul rechizitoriului, precum și din întregul material de urmărire penală, procurorii s-au folosit doar de fragmente din înregistrările de convorbiri, respectiv de convorbiri înregistrate care au fost transcrise parțial și rupte din context, fiind interpretate exclusiv în defavoarea inculpatului, profitând de faptul că acesta nu le-a contestat. S-a arătat că prima instanță trebuia să ia în considerare și acest motiv de nulitate a rechizitoriului, fiind vorba de o nulitate absolută prevăzută de art.197 alin.2 Cod procedură penală pe motivul necompetenței materiale, cu consecințe în ceea ce privește legala sesizare a instanței, care se bazează în exclusivitate pe aceste înregistrări de convorbiri și să dispună restituirea dosarului la procuror în vederea refacerii urmăririi penale.

Pentru acest motiv, apreciindu-se că rechizitoriul se bazează exclusiv pe interceptări și înregistrări de convorbiri, s-a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii recurate și, în temeiul art. 385¹⁶ alin.2 raportat la art. 380 și 332 alin.2 Cod procedură penală, restituirea cauzei la procuror, pentru a lua măsuri în vederea refacerii urmăririi penale.

Critica apărării este neîntemeiată, argumentele primei instanțe pe acest aspect găsindu-și pe deplin valabilitatea și în fața instanței de recurs, prin raportare la datele concrete ale cauzei.

Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că analiza acestei critici presupune anumite considerații teoretice:

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 228 alin. 1 din Codul de procedură penală, organul de urmărire penală sesizat în vreunul din modurile prevăzute în art. 221 dispune prin rezoluție începerea urmăririi penale, când din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor premergătoare efectuate nu rezultă vreunul din cazurile de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale prevăzute în art. 10, cu excepția celui de la lit. b¹.

Modurile de sesizare prevăzute în art. 221 din Codul de procedură penală, text de lege la care trimit art. 228 alin. 1 din același cod sunt plângerea, denunțul și sesizarea din oficiu.

Opinia exprimată în doctrină este în sensul că sesizarea organelor judiciare poate fi primară și complementară.

Sesizarea este primară în ipoteza în care încunoștințarea despre săvârșirea unei infracțiuni a ajuns pentru prima oară în fața unui organ de

urmărire penală. Sunt sesizări primare plângerea, denunțul, modurile speciale de sesizare și sesizarea din oficiu.

Sesizarea este complementară în ipoteza în care cauza a trecut anterior prin fața altui organ de urmărire penală.

Sub aspectul valorii informațiilor primite despre comiterea unei infracțiuni, legea nu face nici o deosebire între modurile de sesizare prevăzute în art. 221 din Codul de procedură penală.

În situația în care organul de urmărire penală este sesizat, atât prin mijloace proprii, cât și din afară, trebuie exploatate ambele surse informative.

Examinând actele și lucrările dosarului Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că Direcția Națională Anticorupție s-a sesizat din oficiu, cu faptul că din datele și informațiile primite, de la serviciile și organele specializate în culegerea și prelucrarea informațiilor rezultă că în cauză sunt indicii privind săvârșirea de către inculpatul **Cășuneanu Costel** a infracțiunii prevăzute și pedepsite de art. 6¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal.

În acest sens, procurorii au întocmit procesul-verbal de sesizare din oficiu (filele 1-3, vol. I din dosar urmărire penală), în cauză fiind vorba de o sesizare primară.

Un alt mod de sesizare a procurorilor care au efectuat urmărirea penală în cauza dedusă judecătii l-a constituit rezoluția din data de 27.11.2009, dată în dosarul nr. 268 D/P/2009 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism (fila 204-206, vol. I dosar urmărire penală), fiind vorba de o sesizare complementară.

Prin rezoluția susmenționată s-a reținut că din cuprinsul actelor premergătoare efectuate au rezultat indicii temeinice cu privire la săvârșirea infracțiunii prevăzută și pedepsită de art. 6 din Legea nr. 78/2000, infracțiune pentru care urmărirea penală se efectuează de Direcția Națională Anticorupție în favoarea căreia a fost declinată cauza spre competentă soluționare.

Faptul că prin rezoluția din 17.11.2009 dată în dosarul penal nr. 268/D/P/2009 al DIICOT s-a dispus declinarea competenței în favoarea Direcției Naționale Anticorupție în vederea efectuării de cercetări numai față de **Voicu**

Cătălin și Costiniu Florin, nu poate duce la concluzia că împotriva inculpatului **Cășuneanu Costel** nu există un act de sesizare valabil potrivit legii.

Cu privire la acest inculpat, așa cum s-a arătat în cele ce preced, actul de sesizare este procesul verbal de sesizare din oficiu întocmit de organul de urmărire penală la data de 16.11.2009 și care constituie un mod de sesizare primară (filele 1-3 vol. 1 dosar urmărire penală).

În ce privește conținutul procesului verbal de sesizare din oficiu încheiat de organul de urmărire penală la data de 16.11.2009, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători constată că acesta îndeplinește cerințele prevăzute în art. 91 din Codul de procedură penală, iar împrejurarea că nu cuprinde „ora la care a început și ora la care s-a finalizat întocmirea procesului-verbal” și că nu este semnat de organul care l-a întocmit pe fiecare pagină, ci doar la sfârșit, nu este de natură a afecta valabilitatea acestuia și de a atrage nulitatea absolută în condițiile art. 197 alin. 2 din Codul de procedură penală

Cu referire la susținerea apărării potrivit căreia la baza rezoluției de începere a urmăririi penale din 10.12.2009 stau acte premergătoare efectuate de un alt organ de urmărire penală, contrar dispozițiilor legale, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține următoarele:

Astfel, se reține că în conformitate cu dispozițiile art. 228 alin.1 din Codul de procedură penală, care nu prevăd obligativitatea efectuării actelor premergătoare pentru a se dispune începerea urmăririi penale, cât și cu opiniile exprimate în literatura de specialitate, verificarea unei plângeri, denunț, a altor moduri de sesizare, inclusiv cele din oficiu, se poate face prin investigații proprii ale organelor de urmărire penală sau ale unor organe de informații.

În plus, actele premergătoare, atunci când sunt efectuate, trebuie să conducă doar la concluzia că este necesară sau că nu este justificată începerea urmăririi penale; pentru lămurirea cauzei este necesară efectuarea urmăririi penale prin acte de cercetare, și nu prin acte premergătoare.

În ce privește nerespectarea de către organul de urmărire penală a dispozițiilor art. 228 alin. 1¹ din Codul de procedură penală, prin aceea că rezoluția de începere a urmăririi penale din 10.12.2009 și ordonanța de începere a urmăririi penale din 22.01.2010 nu au fost înregistrate într-un registru special, nu atrage sancțiunea nulității absolute a acestor acte procesuale cu consecința restituirii dosarului la procuror în vederea refacerii urmăririi penale în temeiul art.

332 alin. 2 din Codul de procedură penală, nefiind prevăzută în art. 197 alin. 2 din Codul de procedură penală care reglementează dispozițiile legale a căror încălcare atrage nulitatea absolută.

În acest context instanța de recurs reține că infirmarea de către procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție la data de 29.01.2010 a ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale din 21.12.2009 nu atrage sancțiunea nulității absolute a actelor de urmărire penală anterioare și a celor ulterioare emiterii acestei ordonanțe nefiind prevăzută între cazurile expres reglementate de art.197 alin. 2 din Codul de procedură penală. Motivul admiterii plângerii de către procurorul șef a fost nerespectarea în cauză a dispozițiilor art. 70 și ale art. 237 din Codul de procedură penală, prin aceea că inculpatul nu a fost informat în detaliu cu privire la cauza și natura învinuirilor formulate și nu i s-a dat posibilitatea reală și efectivă de a-și pregăti apărarea.

Din actele și lucrările de la dosar rezultă că, după ce inculpatul **Cășuneanu Costel** a luat cunoștință de conținutul ordonanței din 22.01.2010 prin care împotriva sa a fost pusă în mișcare acțiunea penală, întrebând fiind de organul de urmărire penală dacă dorește să dea declarație a răspuns afirmativ, solicitând în acest scop un termen pentru a-și pregăti apărarea (proces verbal încheiat la 11.02.2010, filele 249-250, vol. 8, dosar urmărire penală).

La data de 12.02.2010, stabilită pentru a fi audiat în cauză, inculpatul **Cășuneanu Costel** a precizat că va da declarație după soluționarea plângerii depuse împotriva ordonanței din 22.01.2010 urmând să aducă la cunoștința organelor de urmărire penală ziua în care se va prezenta pentru a fi audiat (proces-verbal, filele 252-253, vol. 8, dosar urmărire penală).

Ulterior, la datele de 25 martie 2010 și 8 aprilie 2010, inculpatul **Cășuneanu Costel** a precizat că va da declarații în cursul urmăririi penale dacă va primi răspuns la toate cererile și plângerile pe care le-a formulat la procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, în ziua în care procurorii de caz i-au adus la cunoștință prevederile art. 70 alin. 2 din Cod procedură penală (filele 265-260, vol. 8, dosar urmărire penală). Ulterior, inculpatului **Cășuneanu Costel** i s-au adus la cunoștință dispozițiile art. 70 alin. 2 din Codul de procedură penală și în ce privește ordonanța din 7.04.2010 prin care s-a dispus schimbarea încadrării juridice din două infracțiuni de cumpărare de influență într-o singură infracțiune comisă în formă continuată, acesta solicitând un termen pentru a-și pregăti

apărarea, fiind audiat în data de 9.04.2010 (filele 262-267 vol. 8, dosar urmărire penală).

Prin urmare, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători constată că organul de urmărire penală a respectat, atât prevederile art. 70 alin. 2 din Cod procedură penală, cât și pe cele ale art. 237 din același cod, din procesele verbale existente la filele 249-263 vol. 8 din dosarul de urmărire penală rezultând că inculpatului **Cășuneanu Costel**, în prezența apărătorilor, i s-au adus la cunoștință faptele pentru care a fost învinuit și i s-au explicat drepturile și obligațiile pe care le are.

Totodată, instanța de ultim control constată că, în mod corect, a apreciat instanța de fond că împrejurarea că inculpatului **Cășuneanu Costel** nu i s-au pus la dispoziție procesele-verbale de redare a convorbirilor telefonice în integralitatea lor și că nu i s-a dat posibilitatea să asculte toate înregistrările, nu atrage nulitatea procesului-verbal de prezentare a materialului de urmărire penală, inculpatul având posibilitatea să formuleze o astfel de cerere în cursul cercetării judecătorești.

Prin urmare, față de cele învederate Înalta Curte - Completul de 5 Judecători, apreciind ca fiind nefondate criticile invocate, va respinge acest motiv de recurs, constatând că hotărârea recurată este temeinică și legală.

2.2. Într-un alt motiv de recurs, apărarea a invocat cazul de casare prevăzut de **art. 385⁹ pct.9 Cod procedură penală**, constând în aceea că *hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

În argumentare apărarea a arătat că prima instanță a omis să motiveze soluția de condamnare prin prisma tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență prevăzută de art.6 din Legea nr. 78/2000, contrar exigențelor art. 356 lit. c alin.2 Cod procedură penală în care se arată că, în caz de condamnare, expunerea trebuie să cuprindă printre altele fapta reținută de instanță în sarcina inculpatului, precum și forma și gradul de vinovăție.

Critica este neîntemeiată pentru următoarele considerente:

Astfel, potrivit art. 385⁹ pct. 9 Cod procedură penală, hotărârea poate fi supusă casării în cazul în care nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acestea nu se înțeleg.

Analizând structura și conținutul sentinței recurate se constată că aceasta cuprinde considerente proprii în fapt și în drept și nu s-a mărginit a trimite la rechizitoriul parchetului, deși a arătat că își însușește starea de fapt, încadrarea juridică și raționamentele folosite la interpretarea probatoriului.

De asemenea, în cuprinsul hotărârii, prima instanță, prin coroborarea materialului probator administrat a stabilit situația de fapt, după care într-un punct distinct a analizat efectiv probele și mijloacele de probă administrate, care au format convingerea asupra existenței vinovăției inculpaților sub aspectul săvârșirii infracțiunii imputate acestora, cu trimitere la mijloacele de probă administrate direct și nemijlocit, așa încât cele reținute corespund exigențelor unei motivări ample asupra chestiunilor de fapt și de drept, atât în accepțiunea dispozițiilor art. 356 din Codul de procedură penală, cât și a blocului de convenționalitate dat de art. 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și jurisprudența în materie (Artico contra Italiei § 33; Perez contra Franței § 80; Boldea contra României § 28; Tatishvili contra Rusiei § 58; Suominen contra Finlandei § 36).

Înalta Curte - Completul de 5 Judecători reține că în hotărârea CEDO pronunțată în cauza Boldea împotriva României se arată că „art. 6 alin. 1 obligă instanțele să își motiveze hotărârile și nu poate fi înțeles în sensul că impune un răspuns amănunțit pentru fiecare argument (cauza Van de Hurk împotriva Olandei § 61).

Dimensiunea acestei obligații poate să varieze în funcție de natura hotărârii. Mai mult, instanța trebuie să țină cont mai ales de diversitatea mijloacelor pe care un pledant le poate ridica în instanță. De aceea, problema de a ști dacă o instanță și-a încălcat obligația de motivare ce rezultă din art. 6 din Convenție nu se poate analiza decât în lumina circumstanțelor spetei (cauza García Ruiz împotriva Spaniei, § 29).

În plus, noțiunea de proces echitabil presupune ca o instanță internă care nu și-a motivat decât pe scurt hotărârea, prin preluarea motivării instanței inferioare sau altfel, să fi analizat în mod real chestiunile esențiale ce i-au fost supuse judecății și să nu se fi mulțumit cu a aproba pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (cauza Helle contra Finlandei, § 60).”

Astfel, în mod temeinic și motivat instanța de fond a reținut că din înregistrările convorbirilor telefonice, necontestate de inculpatul Cășuneanu

Costel, coroborate cu declarațiile martorilor Drăgănoiu Marius, Ghiorghiu Anişoara, Floarea Radu Dan, Drăgotescu Laura Antonela, Ungureanu Nicolae, Floarea Manuela, Ungureanu Violeta, Şaptelei Ioana, Huidu Ion, Chiru Ion, Bivolaru Cezar Edwards, Bora Horia Pompei, Bărbulescu Lidia, Preda Joiţa, Vochiţă Elena Ştefania, Marcu Simona Camelia, Frumuşelu Magdalena Carmen, Vartires Dana Iarina, precum şi declarațiile inculpaţilor Cătălin Voicu, Costiniu Florin şi Costel Căşuneanu, rezultă că la data de 11 septembrie 2009, inculpatul Căşuneanu Costel a remis inculpatului Voicu Cătălin suma de 200.000 euro, convins fiind că, urmare influenţei pe care acesta din urmă a afirmat că o are asupra magistraţilor de la Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, va obţine o hotărâre favorabilă în cauza având ca obiect litigiul dintre SC „PA&CO Internaţional” SRL Bacău şi Compania Naţională de Autostrăzi şi Drumuri Naţionale din România.

Implicarea inculpatului Costiniu Florin în activitatea infracţională desfăşurată de inculpatul Voicu Cătălin a fost cunoscută de către inculpatul Căşuneanu Costel.

Totodată, s-a reţinut că inculpatul Căşuneanu Costel avea un interes real în a cumpăra influenţa de care se prevala inculpatul Voicu Cătălin, interes determinat de valoarea ridicată a contractului de achiziţie publică ce nu i-a fost atribuit de comisia care a evaluat ofertele depuse de participanţii la licitaţie, printre care s-a numărat şi el, şi care a fost estimată de autoritatea contractantă în limita maximă a sumei de 31.410.500 Euro.

Din probele administrate în cauză, astfel cum au fost evidenţiate în cele ce preced, a rezultat că inculpatul **Căşuneanu Costel** a fost convins că inculpatul Voicu Cătălin are o influenţă reală asupra judecătorilor de la Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie şi că va face demersurile promise, atât personal, cât şi prin intermediul inculpatului Costiniu Florin pentru obţinerea unei soluţii favorabile în cauza în care era interesat.

Prin urmare, din cuprinsul hotărârii atacate rezultă că au fost examinate în mod real problemele esenţiale care au fost supuse judecăţii instanţei, iar în considerentele hotărârii trebuie să se regăsească argumentele care au stat la baza pronunţării acesteia, apreciind astfel că în cauză nu este incident cazul de casare prevăzut de art. 385⁹ pct. 9 Cod procedură penală, reţinând că instanţa de fond a examinat în mod real problemele esenţiale care au fost supuse

analizei instanței, iar în considerentele hotărârii au fost redate pe larg argumentele care au condus la pronunțarea acesteia.

Prin urmare se constată că, în îndeplinirea obligației de motivare, prima instanță, procedând la o examinare proprie a cauzei, a răspuns în mod judicios și temeinic argumentat la fiecare dintre criticile și apărările invocate de părți.

2.3.Un alt motiv de recurs s-a circumscris cazului de casare prevăzut de **art. 385⁹ pct.10 Cod procedură penală**, constând în aceea că instanța de fond nu s-a pronunțat cu privire la unele probe administrate, de natură să influențeze soluția procesului.

În argumentare apărarea a arătat că instanța de fond s-a bazat exclusiv pe înregistrările convorbirilor telefonice, pe interpretările subiective ale Ministerului Public, omițând să se pronunțe cu privire la celelalte probe administrate, respectiv declarațiile martorilor Drăgănoiu Marius, Floarea Dan Radu, Drăgotescu Laura Antonela, Ungureanu Violeta, Șaptelei Ioana, Huidu Ion, Chiru Ion, Bivolaru Cezar Edward, Bora Horia Pompei, Preda Joița, Voichiță Elena Ștefania, Marcu Simona Camelia, Frumuseleu Magdalena Carmen, Bărbulescu Lidia și Vartires Dana Iarina cu toate că aceste probe erau de natură să influențeze soluția procesului, întrucât din conținutul lor rezultau elemente de fapt care ar fi exclus orice implicare a inculpatului Cășuneanu Costel în săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală.

Critica este neîntemeiată.

În ceea ce privește lipsa pronunțării cu privire la unele probe administrate ori asupra unor cereri esențiale pentru părți, cazul de casare prevăzut de art. 385⁹ alin. 1 pct.10 din Codul de procedură penală, invocat de apărătorii aleși ai recurentului inculpat Cășuneanu Costel se constată că prima instanță a reținut corect starea de fapt și vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii pentru care au fost condamnați în baza probelor administrate și respectiv readministrare în cursul cercetării judecătorești (respectiv declarațiile martorilor Drăgănoiu Marius (filele 307-308 Vol.II dosar instanță); Gheorghiu Anișoara (filele 309-310, vol.II dosar instanță); Floarea Dan Radu (filele 311-314, vol.II, dosar instanță); Floarea Manuela (filele 315-316, vol.II dosar instanță); Drăgotescu Laura Antonela (filele 4-5 vol.III dosar instanță); Ungureanu Nicolae (filele 1-3, vol.III dosar instanță); Ungureanu Violeta (fila fil.9 vol.III dosar instanță); Șaptelei Ioana (fila 10 vol.III dosar instanță); Huidu Ion (fila 11 vol.III dosar instanță); Chiru Ion (filele 12-14

vol.III dosar instanță); Bivolaru Cezar Edward (fila 83 vol.III dosar instanță); Bora Horia Pompei (fia 85 vol.III dosar instanță); Preda Joița (fila 214 vol.III dosar instanță); Voichiță Elena Ștefania (fila 81 vol.III dosar instanță); Marcu Simona Camelia (fila 79 vol.III dosar instanță); Frumușelu Magdalena Carmen (fila 80 vol.III dosar instanță); Vartires Dana Iarina (fila 78 vol.III dosar instanță); Bărbulescu Lidia (fila 230, vol.IV dosar instanță); Capotă Liviu (filele 87-88 vol.III dosar instanță); Călinescu Mihai (filele 215-216 vol.III dosar instanță); Isac Adrian (filele 89-91 vol.III dosar instanță); El Feki Tarek (filele 217-218 vol.III dosar instanță); Erceanu Cornelia (fila 219 vol.III dosar instanță); Guguianu Valentina (fila 220 vol.III dosar instanță); Popa Vasilica (fila 106 vol.IV dosar instanță); Mocanu George Alin (fila 107 vol.IV dosar instanță); Rușitoru Mihăiță Cătălin (fila 160 vol.IV dosar instanță); Suditu Andrei (fila 159 vol.IV dosar instanță); audierea martorilor propuși de inculpatul Cășuneanu Costel : Cășuneanu Paulina, Diaconu Florin, Blaj Gabriela, Blaj Mihaela, expertizarea criminalistică a înregistrărilor/ interceptărilor convorbirilor telefonice și în mediu ambiental, întocmindu-se rapoartele de expertiză criminalistică nr.44 din 13.02.2012 și nr .124 din 6.04.2012 (filele 6 – 14 vol. VI, filele 148-156 vol. VII, dosar instanță); audierea în ședință publică a înregistrărilor convorbirilor telefonice solicitate de inculpați; declarațiile inculpaților Voicu Cătălin, Cășuneanu Costel, Costiniu Florin și Locic Marius (filele 153-159, 161-168, 256-260, 261-265 vol. II dosar instanță), în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate, cu respectarea drepturilor procesuale ale inculpaților.

În acest context, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că în virtutea rolului său activ, instanța este obligată să administreze toate probatoriile în vederea aflării adevărului și justei soluționări a cauzei. Astfel, aprecierea fiecărei probe se face de către instanță care are posibilitatea înlăturării acelor probe ce nu exprimă adevărul sau de a renunța la audierea unor martori, deoarece depozitia acestora a devenit inutilă soluționării cauzei, conform dispozițiilor art. 329 alin. 3 Cod procedură penală, după cum, poate constata și imposibilitatea ascultării unei persoane când aceasta nu mai este cu putință, potrivit dispozițiilor art. 327 alin. 3 Cod procedură penală.

Din economia textelor de lege enunțate rezultă că instanța, tocmai în exercitarea rolului activ analizează necesitatea administrării probatoriilor și face

aprecieri asupra concluziei și utilității unor probe, procedând, ulterior, la interpretarea ansamblului probator în vederea soluționării cauzei.

Cu referire la critica formulată de apărarea inculpatului **Cășuneanu Costel**, instanța de control judiciar reține că, instanța de fond a procedat, în mod nemijlocit, la audierea martorilor Drăgănoiu Marius, Floarea Dan Radu, Drăgotescu Laura Antonela, Ungureanu Violeta, Șaptelei Ioana, Huidu Ion, Chiru Ion, Bivolaru Cezar Edward, Bora Horia Pompei, Preda Joița, Voichiță Elena Ștefania, Marcu Simona Camelia, Frumușelu Magdalena Carmen, Bărbulescu Lidia și Vartires Dana Iarina.

Contrar susținerii inculpatului, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, examinând probele a căror administrare s-a făcut în mod nemijlocit în fața instanței de fond reține că, prima instanță a constatat că, din declarațiile martorelor Preda Joița, Vartires Dana Iarina, Marcu Simona Camelia, Frumușelu Magdalena Carmen, Dumitru Magdalena, judecători care au compus completul de judecată pe parcursul desfășurării procesului având ca obiect recursul declarat de SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău și ale martorei Bărbulescu Lidia - președinte interimar al Înaltei Curți de Casație și Justiție, nu reies date utile soluționării acțiunii penale cu privire existența sau inexistența acțiunii de cumpărare de influență exercitată direct din partea inculpatului Costiniu Florin sau indirect prin intermediul său, apreciind declarațiile acestora ca nefiind relevante în contextul cauzei.

Apărarea inculpatului Voicu Cătălin în sensul că la datele de 3 august 2009 și 11 septembrie 2009 a cerut inculpatului **Cășuneanu Costel** sumele de 2.500.000.000 RON sau echivalentul a 60.000 euro, respectiv, de 200.000 euro, cu titlu de împrumut, în primul caz, suma fiindu-i necesară pentru a-l ajuta pe un fin al său, iar în al doilea caz, suma fiindu-i necesară pentru rezolvarea unor probleme personale, aspecte care ar rezulta din declarațiile martorilor Drăgănoiu Marius, Floarea Dan Radu, Drăgotescu Laura Antonela, Ungureanu Violeta, Șaptelei Ioana, Huidu Ion, Chiru Ion, care nu au fost avute în vedere de instanță la pronunțarea hotărârii, este nefondată și în consecință, urmează a fi înlăturată .

Astfel, se constată că instanța de fond, în considerentele sentinței recurate, a făcut ample referiri la susținerile martorilor Floarea Dan Radu, Ungureanu Violeta și Ungureanu Nicolae, Ion Bivolaru și Bora Horia Pompei

reținând că martorul Floarea Dan Radu, începând cu data de 21 ianuarie 2009 și până în luna august 2009 a fost, într-adevăr, împrumutat de inculpatul Voicu Cătălin cu diferite sume de bani totalizând aproximativ 500.000 euro, bani pe care i-a folosit pentru achitarea datoriilor firmei al cărei administrator este, cea mai mare sumă împrumutată, fiind de 110.000 euro , pe care a primit-o în luna iulie 2009 și a depus-o la „Eximbank” Craiova drept garanție pentru obținerea unui credit. A mai arătat martorul că din suma de 500.000 euro a restituit inculpatului Voicu Cătălin aproximativ 210.000-220.000 euro după care , în urma unui telefon pe care l-a primit de la acesta în luna august 2009, în timp ce se afla la Mamaia unde își serba ziua de naștere împreună cu soția sa și cu martorii Ungureanu Violeta și Ungureanu Nicolae, a convenit cu martorul Ungureanu Nicolae să preia el întreaga datorie pe care o avea la inculpat, cedându-i în acest scop toate lucrările pe care le contractase pe numele firmei sale (filele 11-35 vol. VII dosar urmărire penală, filele 314-315 vol. II dosar instanță).

În acest context s-a reținut că susținerile martorului Floarea Dan Radu sunt confirmate de martorul Ungureanu Nicolae care a explicat și împrejurarea în care a luat cunoștință pentru prima dată de datoria de 300.000 euro pe care Floarea Dan Radu o avea la inculpatul Voicu Cătălin și motivul care l-a determinat să preia datoria, respectiv faptul că a rămas șocat de reacția de teamă a lui Floarea Dan Radu față de inculpatul Voicu Cătălin în urma telefonului pe care acesta l-a primit de la inculpat în luna august 2009 și situația financiară a firmei martorului care era una foarte grea.

Ulterior, după ce martorul Ungureanu Nicolae a aflat de la Floarea Dan Radu că și în luna noiembrie 2009 acesta a fost împrumutat de inculpatul Voicu Cătălin cu suma de 25.000 euro cu care a achitat o datorie pentru pensiunea din Delta Dunării al cărui proprietar este „ lucru care l-a pus pe gânduri” nu a mai fost de acord să plătească nicio sumă de bani inculpatului Voicu Cătălin în contul datoriei pe care Floarea Dan Radu o avea la acesta (filele 41-63 vol. VII dosar urmărire penală, filele 1-3 vol. III dosar instanță).

După ce, în cursul urmăririi penale a ascultat înregistrarea audio a convorbirii telefonice din data de 3 august 2009 purtată de inculpatul Voicu Cătălin cu inculpatul Cășuneanu Costel și a recunoscut vocea inculpatului Voicu Cătălin, martorul Floarea Dan Radu a respins categoric și motivat apărarea

acestui în sensul că suma de 60.000 euro sau 2.500.000.000 ROL ar fi fost cerută cu titlu de împrumut pentru el de inculpatul Voicu Cătălin de la inculpatul Cășuneanu Costel.

Declarațiile martorului Floarea Dan Radu sunt confirmate și de martorii Drăgotescu Laura Antoanela, Floarea Manuela, Ungureanu Violeta, Chiru Ion și Huidu Ion (filele 36-84 vol. VII dosar urmărire penală, filele 309-310 vol. III, filele 315-316 vol. II dosar instanță, filele 9, 11, 12-14 vol. III dosar instanță), la care instanța de fond a făcut referire în considerentele hotărârii recurate.

Prin urmare se constată că astfel, așa cum rezultă din examinarea sentinței recurate, aceasta cuprinde într-un mod sistematizat, cercetarea judecătorească de la momentul sesizării instanței, excepțiile invocate și modul în care acestea au fost soluționate, administrarea propriu-zisă a mijloacelor de probă, soluția pronunțată fiind consecința unei aprecieri complete și coroborate a întregului material probator administrat în cauză, critica formulată de apărare sub acest aspect apărând ca fiind total nefondată.

2.4. O altă critică formulată de apărarea recurentului intimat inculpat **Cășuneanu Costel** în cadrul cazului de casare prevăzut de art.385⁹ pct. 12 Cod procedură penală a vizat faptul că în cauză nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență prevăzute de art.6¹ din Legea nr. 78/2000, atât sub aspectul laturii obiective, cât și sub aspectul laturii subiective.

Astfel, s-a arătat că, din cuprinsul textului de incriminare rezultă că elementul material al infracțiunii constă într-una din acțiunile alternative, care este, în cazul de față, darea unei sume de bani. Ea trebuie să se realizeze însă față de o persoană care are influență reală sau presupusă pe lângă un funcționar și care trebuie să fie competent să îndeplinească actul pentru a cărui realizare este interesat cumpărătorul de influență.

Fapta materială de remitere a unei sume de bani unei persoane cu titlu de cumpărare de influență în sensul normei de incriminare, nu poate fi realizată decât sub forma de vinovăție a intenției și, întrucât scopul special face parte din conținutul constitutiv al infracțiunii, înseamnă că intenția trebuie să fie directă, fiind calificată de scopul special .

Plecând de la incriminarea legală, fapta inculpatului Cășuneanu Costel de a remite o sumă de bani la o solicitare de împrumut, fără nicio referire sau măcar

aluzie la un interes pe l-ar fi avut legat de îndeplinirea de către funcționar a unui act ce intră în atribuțiile de serviciu ale acestuia și traficarea influenței în acest scop de către persoana care a solicitat împrumutul, nu poate constitui infracțiunea de cumpărare de influență, ci reprezintă o faptă materială licită, efectuată în temeiul unui contract de împrumut.

În acest sens s-a arătat că reprezentarea, în mintea inculpatului Cășuneanu Costel, a caracterului de împrumut a solicitării făcute de inculpatul Voicu Cătălin este probată de însăși împrejurarea că nu a existat o înțelegere în acest sens cu inculpatul Voicu Cătălin, fapt ce rezultă din chiar conținutul convorbirii din 11 septembrie 2009.

Apărarea a arătat că, în mod evident lipsește orice element de fapt din care să rezulte că inculpatul Cășuneanu Costel ar fi avut vreo înțelegere cu inculpatul Voicu Cătălin sau că ar fi avut cunoștință că reprezentarea acestuia a fost alta decât cea care i-a fost transmisă în mod nemijlocit.

Pentru, acest motiv, s-a solicitat, în temeiul art.385¹⁵ pct.2 lit.b Cod procedură penală, admiterea recursului, ~~casarea~~ hotărârii atacată și, în rejudecare, achitarea inculpatului Cășuneanu Costel în temeiul art.11 pct.2 lit.a și art.10 lit.d Cod procedură penală, pe motiv că faptei îi lipsesc elementele constitutive ale unei infracțiuni.

În raport de argumentația apărării, Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul de 5 Judecători constată că **prezenta critică este, de asemenea, neîntemeiată.**

Cu privire la cazul de casare prevăzut de art. 385⁹ pct. 12 Cod procedură penală se constată că, după cum s-a argumentat și în cele ce preced, conținutul constitutiv al infracțiunii reținute în sarcina inculpatului **Cășuneanu Costel** este realizat, atât prin prisma laturii obiective, cât și prin cea a laturii subiective, astfel încât nu poate fi primită solicitarea de achitare, în temeiul dispozițiilor art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. d Cod procedură penală, starea de fapt anterior expusă, în baza mijloacelor de probă, demonstrând, fără dubiu, modul de comitere de către inculpat a infracțiunilor reținute în sarcina acestuia.

În acest sens instanța de recurs reține că elementul material al laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 6¹ din Legea nr.78/2000 constă în acțiunea de cumpărare a influenței reală sau presupusă pe lângă un funcționar care poate fi săvârșită alternativ prin promisiunea, oferirea sau darea direct sau

indirect de bani, daruri ori alte foloase pentru a-l determina să facă sau să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu.

Acțiunile care alternativ pot constitui element material al laturii obiective a infracțiunii de cumpărare de influență: promisiunea, oferirea sau darea direct sau indirect de bani, daruri ori alte foloase de influență, trebuie să îndeplinească următoarele condiții esențiale:

- cumpărătorul de influență trebuie să creadă că persoana contactată se bucură de trecerea de care se prevalează pe lângă funcționar, fiind fără relevanță dacă influența este reală sau doar pretinsă;

- cumpărătorul de influență trebuie să aibă un interes real, legitim sau nelegitim în legătură cu un act care intră în atribuțiile de serviciu ale funcționarului;

- promisiunea, oferirea sau darea de bani, daruri sau alte foloase trebuie să fie săvârșite mai înainte ca funcționarul să fi îndeplinit actul solicitat, sau cel mai târziu în timpul efectuării acestuia.

Sub aspectul laturii subiective, cumpărarea de influență se comite numai cu intenție directă, calificată de scopul special urmărit de făptuitor.

Scopul este reprezentat de influența pe care cumpărătorul o tranzacționează și care urmează să fie exercitată asupra funcționarului.

Forma de vinovăție a intenției directe rezultă din textul de lege care incriminează infracțiunea de cumpărare de influență și care prevede că promisiunea, oferirea sau darea de bani sau alte foloase trebuie să fie făcute pentru ca vânzătorul de influență să-l determine pe funcționar să îndeplinească sau nu un act care face parte din atribuțiile sale de serviciu.

Astfel, Înalta Curte – Completul de 5 Judecători constată că, în mod corect, prima instanță de judecată, prin coroborarea judicioasă a probelor administrate în cauză, a reținut în sarcina inculpatului **Cășuneanu Costel** săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență prevăzută de art. 6¹ din Legea nr. 78/2000, constând în aceea că, în calitate de asociat la S.C. PA&CO INTERNAȚIONAL S.R.L. Bacău, în anul 2009, a dat inculpatului Voicu Cătălin suma de 200.000 euro, în schimbul asigurărilor primite de la acesta, că va interveni pe lângă magistrații Secției Contencios Administrativ și Fiscal din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, investiți cu soluționarea dosarului nr. 3360/2/2009 având ca obiect litigiul dintre S.C. PA&CO Internațional S.R.L.

Bacău și C.N.A.D.N.R. și-i va determina să adopte o soluție favorabilă societății comerciale menționate.

În contextul concret al cauzei rezultă că prima instanță a făcut un examen amplu asupra fiecărei infracțiuni reținută în sarcina inculpaților, în raport cu împrejurările faptice, pe care le-a prezentat în amănunt, evidențiind actele concrete de executare comise de către fiecare din inculpați, în baza mijloacelor de probă administrate în cursul procesului penal, pe care le-a valorificat coroborat, ceea ce a presupus un proces de analiză și sinteză, finalizat prin stabilirea activității infracționale, în sarcina fiecărui inculpat.

Înalta Curte reține că infracțiunea de cumpărare de influență pentru care inculpatul **Cășuneanu Costel** a fost trimis în judecată, există în materialitatea ei și că sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, atât sub aspectul laturii obiective, cât și sub aspectul laturii subiective.

Astfel, din înregistrările convorbirilor telefonice, necontestate de inculpatul Cășuneanu Costel, coroborate cu declarațiile martorilor Drăgănoiu Marius (filele 307-308 Vol. II dosar instanță); Gheorghită Anișoara (filele 309-310, vol. II dosar instanță); Floarea Dan Radu (filele 311-314, vol. II, dosar instanță); Floarea Manuela (filele 315-316, vol. II dosar instanță); Drăgotescu Laura Antonela (filele 4-5 vol. III dosar instanță); Ungureanu Nicolae (filele 1-3, vol. III dosar instanță); Ungureanu Violeta (fila fil.9 vol. III dosar instanță); Șaptelei Ioana (fila 10 vol. III dosar instanță); Huidu Ion (fila 11 vol. III dosar instanță); Chiru Ion (filele 12-14 vol. III dosar instanță); Bivolaru Cezar Edward (fila 83 vol. III dosar instanță); Bora Horia Pompei (fila 85 vol. III dosar instanță); Preda Joița (fila 214 vol. III dosar instanță); Voichiță Elena Ștefania (fila 81 vol. III dosar instanță); Marcu Simona Camelia (fila 79 vol. III dosar instanță); Frumușelu Magdalena Carmen (fila 80 vol. III dosar instanță); Vartires Dana Iarina (fila 78 vol. III dosar instanță); Bărbulescu Lidia (fila 230, vol. IV dosar instanță); Capotă Liviu (filele 87-88 vol. III dosar instanță); Călinescu Mihai (filele 215-216 vol. III dosar instanță); Isac Adrian (filele 89-91 vol. III dosar instanță); El Feki Tarek (filele 217-218 vol. III dosar instanță); Erceanu Cornelia (fila 219 vol. III dosar instanță); Guguianu Valentina (fila 220 vol. III dosar instanță); Popa Vasilica (fila 106 vol. IV dosar instanță); Mocanu George Alin (fila 107 vol. IV dosar instanță); Rușitoru Mihăiță Cătălin (fila 160 vol. IV dosar instanță); Suditu Andrei (fila 159 vol. IV dosar instanță); Cășuneanu Paulina, Diaconu Florin, Blaj Gabriela, Blaj Mihaela,

expertizarea criminalistică a înregistrărilor/ interceptărilor convorbirilor telefonice și în mediu ambiental, întocmindu-se rapoartele de expertiză criminalistică nr.44 din 13.02.2012 și nr .124 din 6.04.2012 (filele 6 – 14 vol. VI , filele 148-156 vol. VII , dosar instanță); audierea în ședință publică a înregistrărilor convorbirilor telefonice solicitate de inculpați; declarațiile inculpaților Voicu Cătălin, Cășuneanu Costel, Costiniu Florin și Locic Marius (filele 153-159 , 161-168, 256-260 , 261-265 vol. II dosar instanță), probe la care s-a făcut referire cu ocazia expunerii situației de fapt, rezultă că la data de 11 septembrie 2009, inculpatul Cășuneanu Costel a remis inculpatului Voicu Cătălin suma de 200.000 euro convins fiind că, urmare influenței pe care acesta din urmă a afirmat că o are asupra magistraților de la Înalta Curte de Casație și Justiție, va obține o hotărâre favorabilă în cauza având ca obiect litigiul dintre SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău și Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România.

Implicarea inculpatului Costiniu Florin în activitatea infracțională desfășurată de inculpatul Voicu Cătălin a fost cunoscută de către inculpatul Cășuneanu Costel .

Acest aspect rezultă, atât din declarațiile date de inculpatul Voicu Cătălin, în care susține că la prima întâlnire pe care a avut-o cu inculpatul Cășuneanu Costel în luna iulie 2009 - după ce a fost înregistrat recursul la Înalta Curte de Casație și Justiție - i-a spus acestuia că îl va ajuta cu un avocat și că va cere un sfat de la judecătorul Costiniu Florin, cât și din declarațiile inculpatului Cășuneanu Costel în care arată că la sfârșitul lunii august 2009 când s-a întâlnit cu inculpații Voicu Cătălin și Costiniu Florin , acesta din urmă era deja informat despre litigiul pe care SC „PA&CO Internațional” SRL îl avea cu Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale și despre pierderea litigiului la curtea de apel și, nu în ultimul rând, din convorbirile telefonice pe care inculpații Voicu Cătălin și Cășuneanu Costel le-au purtat într-un limbaj disimulat, acceptat de ambii.

Totodată, instanța de recurs reține că inculpatul Cășuneanu Costel a fost convins că inculpatul Voicu Cătălin are o influență reală asupra judecătorilor de la Înalta Curte de Casație și Justiție și că va face demersurile promise, atât personal, cât și prin intermediul inculpatului Costiniu Florin pentru obținerea unei soluții favorabile în cauza în care era interesat

O dovadă în acest sens sunt chiar precizările inculpatului Cășuneanu Costel făcute în declarațiile date în cursul urmăririi penale pe care le-a menținut la instanța de judecată și anume, că „nu a acceptat sprijinul inculpatului Voicu Cătălin, dar nici nu l-a refuzat”, precizând totodată: ”Cu prilejul întâlnirilor pe care le-am avut cu Cătălin Voicu, l-am perceput ca fiind o persoană puternică, în sensul că era înconjurat de oameni foarte puternici. Uneori, din dorința de a lăsa o impresie favorabilă în privința sa, sub aspectul puterii pe care o are în viața publică, vorbea despre relațiile sale cu oameni politici, magistrați, avocați, generali, persoane cu funcții de conducere din Poliția Română, persoane din serviciile secrete. (...) Astfel, în anturajul lui Cătălin Voicu l-am văzut pe domnul general Isac, pe care Cătălin Voicu mi l-a prezentat ca făcând parte din serviciile secrete, fără a-mi preciza care, domnul general Suceavă, de la Academia de Poliție, domnul general Marin de la SRI, domnul Marian Vanghelie, domnul Nica, fost ministru al Administrației și Internelor, domnul Georgescu de la D.G.A., domnul Hrebenciuc.”

În contextul cauzei, instanța de recurs apreciază că inculpatul **Cășuneanu Costel** avea un interes real în a cumpăra influența de care se prevala inculpatul Voicu Cătălin, respectiv acela de a-i determina pe judecătorii investiți cu soluționarea dosarului nr.3360/2/2009 să pronunțe o soluție favorabilă SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău, interes determinat de valoarea ridicată a contractului de achiziție publică ce nu i-a fost atribuit de comisia care a evaluat ofertele depuse de participanții la licitație, printre care s-a numărat și el, și care a fost estimată de autoritatea contractantă în limita maximă a sumei de 31.410.500 Euro.

În acest sens, conduita adoptată de inculpatul **Cășuneanu Costel** pe parcursul judecării cauzei în soluționarea căreia era interesat dovedește că scopul urmărit era acela de a obține, în schimbul sumei de 200.000 euro, dată inculpatului Voicu Cătălin, influența acestuia asupra membrilor completului de judecată.

Astfel, inculpatul **Cășuneanu Costel** a acceptat să comunice cu inculpatul Voicu Cătălin într-un limbaj disimulat, apt să conducă la ascunderea sau împiedicarea descoperirii faptelor de corupție, a participat la întâlniri cu inculpații Voicu Cătălin și Costiniu Florin, și a acționat conform „sfaturilor” acestora (a se vedea concluziile scrise pe care la solicitarea sa, transmisă de inculpații Voicu și

Costiniu, martorul Bora Horia Pompei le-a depus la dosar potrivit îndrumărilor date de inculpatul Costiniu Florin referitoare la conținut și la numărul de pagini).

Pe cale de consecință, în raport de elementele factuale anterior prezentate, Înalta Curte de Casație și Justiție în Complet de 5 Judecători constată că faptele inculpatului **Cășuneanu Costel** astfel cum au fost descrise mai sus, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență prevăzută de art. 6¹ din Legea nr. 78/2000, reținând că fapta de cumpărare de influență constând în actul material din data de 11.09.2009 există în materialitatea ei și a fost comisă de inculpatul Cășuneanu Costel cu forma de vinovăție cerută de lege.

2.5. O altă critică formulată de recurentul intimat inculpat **Cășuneanu Costel** subscrisă cazului de casare prevăzut de art.385⁹ pct.18 Cod procedură penală, constând în aceea că s-a comis o eroare gravă de fapt, având drept consecință pronunțarea unei hotărâri greșite de condamnare

Astfel, în argumentare apărarea a arătat că, prin reținerea unei stări de fapt neconforme cu realitatea, reconstituite prin intermediul mijloacelor de probă, prima instanță a comis o eroare gravă de fapt.

Așa cum rezultă din considerentele sentinței, hotărârea de condamnare nu este întemeiată pe probe, contrar exigențelor art.345 alin.2 Cod procedură penală, ci pe interpretări de convorbiri telefonice, precum și pe răstălmăcirea propriilor declarații, care nu reprezintă probe după definiția arătată în art.63 alin.1 Cod procedură penală.

În consecință, s-a susținut că prezumția de nevinovăție nu poate fi anulată decât prin certitudinea instanței asupra vinovăției inculpatului formată pe bază de probe neîndoielnice.

Critica este neîntemeiată pentru următoarele considerente:

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 385⁹ pct. 18 Cod procedură penală, anterior menționate, hotărârile sunt supuse casării atunci când s-a produs o gravă eroare de fapt cu consecința pronunțării unei soluții greșite de achitare sau respectiv de condamnare.

În literatura de specialitate s-a statuat că grava eroare de fapt poate exista numai dacă se constată că situația reținută de instanța de fond este în contradicție evidentă cu ceea ce rezultă din probele administrate. Pentru a constitui caz de casare eroarea trebuie să prezinte două atribute, în absența

cărora nu poate fi socotită gravă, și anume să fie evidentă, adică starea de fapt reținută să fie vădit și necontroversat contrară probelor existente la dosar și, să fie esențială, adică să aibă o influență bine precizată asupra soluției. Existența erorii de fapt, ca motiv de reformare a unei hotărâri nu poate rezulta dintr-o reapreciere a probelor administrate, ci numai dintr-o discordanță evidentă dintre situația de fapt reținută și conținutul real al probelor.

Înalta Curte, verificând probatoriul cauzei și hotărârea atacată în raport de criticile aduse, constată faptul că instanța de fond a dat eficiență dispozițiilor art. 63 alin. (2) Codul de procedură penală, referitoare la aprecierea probelor, făcând o judicioasă coroborare a mijloacelor de probă administrate în cursul procesului penal, evaluându-le în mod unitar și evidențiind aspectele concordante ce susțin vinovăția inculpaților.

În cauză prezumția de nevinovăție de care beneficiază inculpatul Cășuneanu Costel a fost răsturnată în cursul activității de probațiune, ansamblul material al probelor administrate în cauză fiind cert în sensul stabilirii vinovăției acestuia.

În raport de argumentația prezentată mai sus având în vedere că instanța de fond nu a denaturat probele administrate, în sensul de a reține împrejurări esențiale, fără ca probele să le susțină, sau, dimpotrivă, nereținând asemenea aspecte, deși probele le confirmau, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători constată că infracțiunea de cumpărare de influență pentru care inculpatul Cășuneanu Costel a fost trimis în judecată, există în materialitatea ei și că sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, atât sub aspectul laturii obiective, cât și sub aspectul laturii subiective.

Prin urmare, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători constată că, în mod corect, prima instanță, prin coroborarea judicioasă a probelor administrate în cauză, examinate și detaliate cu ocazia examinării criticilor precedente formulate de inculpatul Cășuneanu Costel, a dispus condamnarea acestuia pentru infracțiunea de cumpărare de influență prevăzute de art.6¹ din Legea nr.78/2000.

3.Cu privire la inculpatul Costiniu Florin :

Criticile formulate de acesta în recurs au vizat deopotrivă aspecte de nelegalitate și netemeinicie, solicitându-se admiterea recursului, casarea sentinței penale nr. 877/1.06.2012 și, pe fond, în temeiul art. 11 pct. 2 lit. a

raportat la art. 10 lit. a Cod procedură penală, achitarea inculpatului Florin Costiniu sub aspectul complicității la infracțiunea de trafic de influență, faptă prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art. 257 Cod penal combinat cu art. 6 din Legea nr. 78/2000.

În argumentare apărarea a arătat că, instanța de fond, analizând complicitatea recurentului **Florin Costiniu** ca o formă de participație penală, pierde din vedere aspecte esențiale ale raportului infracțional specific dintre autorul unei infracțiuni și complicele său.

Concluzionând în legătură cu activitatea infracțională pe care trebuie să o desfășoare un complice, prin raportare la acuzațiile concrete aduse recurentului **Florin Costiniu**, apărarea a arătat că, se poate constata că această formă de participație nu a fost realizată, nici chiar în varianta ajutorului moral dat autorului faptei, în sensul în care acesta, anterior demarării proiectului infracțional sau pe parcursul comiterii faptei, să fi primit susținerea psihologică necesară pentru ca rezoluția infracțională să-i fie confirmată sau consolidată, iar producerea rezultatului socialmente periculos al faptei să devină mai lesnicioasă, astfel cum încearcă instanța de fond să acrediteze în cuprinsul sentinței și în justificarea soluției de condamnare.

Prin urmare s-a arătat că se impune o evaluare a elementelor constitutive a infracțiunii de trafic de influență, faptă în raport de care Înalta Curte de Casație și Justiție reține participarea în calitate de complice a judecătorului Florin Costiniu.

Critica este neîntemeiată, argumentele primei instanțe pe acest aspect găsindu-și pe deplin valabilitatea și în fața instanței de recurs, prin raportare la datele concrete ale cauzei.

3.a Astfel, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că sunt neîntemeiate criticile referitoare la folosirea, în prezenta cauză a convorbirilor telefonice și în mediul ambiental interceptate și înregistrate în dosarul nr.268/D/P/2009 al D.I.I.C.O.T. Structura Centrală, pentru considerentele ce au fost anterior expuse cu ocazia analizării motivelor de recurs formulate de recurentul intimat inculpat Voicu Cătălin.

3.b De asemenea, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători constată că, sunt neîntemeiate, criticile formulate de recurentul intimat inculpat Costiniu Florin vizând încălcarea principiului procesului echitabil în cursul urmăririi penale, întrucât au fost folosite mijloace de probă reprezentând convorbiri interceptate, telefonic ori în mediul ambiental, obținute și administrate ilegal, pentru

considerentele ce au fost anterior expuse la analizarea motivelor de recurs formulate de recurentul intimat inculpat Voicu Cătălin.

În aceeași ordine de idei și în completarea celor deja arătate, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține totodată că, în speța dedusă judecătii, pentru a se asigura compatibilitatea dintre publicitatea procedurilor penale și secretul specific domeniului siguranței naționale, prin încheierea din data de 16.02.2011, instanța de fond a admis cererile formulate de inculpații Costiniu Florin și Cășuneanu Costel prin care au solicitat declasificarea celor 9 mandate emise de Înalta Curte de Casație și Justiție în conformitate cu dispozițiile Legii nr.51/1991 modificată, prin care a fost autorizată interceptarea și înregistrarea convorbirilor/comunicațiilor purtate de sus-numiții inculpați între ei și cu inculpatul Voicu Cătălin în perioada iulie-noiembrie 2009, inclusiv a încheierilor de ședință în baza cărora s-au emis mandatele respective (filele 354-361, vol. II instanță).

Cu adresa nr.16/CDC din 3 martie 2011, Compartimentul Documente Clasificate din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție a înaintat instanței mandatele nr.00126/15 ianuarie 2009, 00126/11 februarie 2009, 001692/16 aprilie 2009, 03282/14 iulie 2009, 003282/2 octombrie 2009, 005244/16 octombrie 2009, 004174/25 august 2009, 004174/10 septembrie 2009 și 001600/9 aprilie 2009, precum și încheierile în baza cărora au fost emise respectivele mandate, cu precizarea că atât încheierile, cât și mandatele au fost declasificate parțial în temeiul art.24 alin.2 și 10 din Legea nr.182/2002 și art.20 alin.1 din HG nr.585/2002 (filele 388-433, vol. II dosar instanță).

Întrucât chiar declasificate, informațiile rezultate din tehnicile de investigare folosite în materia siguranței naționale pot fi utilizate în probațiunea cauzei penale numai sub condiția ca organul judiciar să dovedească legalitatea modului în care au fost obținute, instanța de fond procedând la verificarea legalității procedurii investigativ, a constatat că :

- autorizarea a fost dată cu respectarea regulilor de competență (de către un judecător din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, anume desemnat de președintele acestei instanțe în temeiul art.20 și art.21 din Legea nr.535/2004 raportat la art.3 lit.f din Legea nr.51/1991);
- operațiunea investigativă face parte dintre cele de care conform legii, pot uza autoritățile responsabile în materia siguranței naționale;

- informațiile cu valoare probatorie în cauza penală dedusă judecării au fost obținute prin procedeul investigativ autorizat; perioada în care informațiile au fost obținute este cea înscrisă în actul de autorizare care, fiind emis în baza dispozițiilor din legea specială prevede o altă durată pe care se poate dispune interceptarea convorbirilor telefonice , care este diferită de cea prevăzută în codul de procedură penală.

Prin urmare, verificând legalitatea modului de obținere a informațiilor și din perspectiva compatibilității și conformității legislației interne cu reglementările europene, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători constată, contrar celor susținute de apărarea inculpatului Costiniu Florin, că prin modificările aduse dispozițiilor Legii nr.51/1991 sunt asigurate cetățeanului garanții adecvate și suficiente contra abuzurilor autorităților publice în cazul interceptărilor și înregistrărilor de comunicații în materie de siguranță națională.

Nu în ultimul rând, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători examinând sentința recurată în raport de criticile formulate de apărarea recurentului intimat inculpat Costiniu Florin, în sensul că instanța de fond a conferit valoare probatorie interceptărilor convorbirilor telefonice și din mediul ambiental, față de concluziile raportului de expertiză criminalistică întocmit în cauză, constată că instanța de fond a reținut, contrar celor susținute de inculpat, că, situația de fapt și vinovăția acestuia au fost analizate și stabilite prin coroborarea tuturor probelor administrate în cauză, respectiv declarațiile martorilor Drăgănoiu Marius (filele 307-308 Vol.II dosar instanță); Gheorghiță Anișoara (filele 309-310, vol.II dosar instanță); Floarea Dan Radu (filele 311-314, vol.II, dosar instanță); Floarea Manuela (filele 315-316, vol.II dosar instanță); Drăgotescu Laura Antonela (filele 4-5 vol.III dosar instanță); Ungureanu Nicolae (filele 1-3, vol.III dosar instanță); Ungureanu Violeta (fila fil.9 vol.III dosar instanță); Șaptelei Ioana (fila 10 vol.III dosar instanță); Huidu Ion (fila 11 vol.III dosar instanță); Chiru Ion (filele 12-14 vol.III dosar instanță); Bivolaru Cezar Edward (fila 83 vol.III dosar instanță); Bora Horia Pompei (fia 85 vol.III dosar instanță); Preda Joița (fila 214 vol.III dosar instanță); Voichiță Elena Ștefania (fila 81 vol.III dosar instanță); Marcu Simona Camelia (fila 79 vol.III dosar instanță);Frumușelu Magdalena Carmen (fila 80 vol.III dosar instanță); Vartires Dana Iarina (fila 78 vol.III dosar instanță); Bărbulescu Lidia (fila 230, vol.IV dosar instanță); Capotă Liviu (filele 87-88 vol.III dosar instanță); Călinescu Mihai (filele 215-216 vol.III dosar instanță); Isac

Adrian (filele 89-91 vol.III dosar instanță); El Feki Tarek (filele 217-218 vol.III dosar instanță); Erceanu Cornelia (fila 219 vol.III dosar instanță); Guguianu Valentina (fila 220 vol.III dosar instanță); Popa Vasilica (fila 106 vol.IV dosar instanță); Mocanu George Alin (fila 107 vol.IV dosar instanță); Rușitoru Mihăiță Cătălin (fila 160 vol.IV dosar instanță); Suditu Andrei (fila 159 vol.IV dosar instanță); Cășuneanu Paulina, Diaconu Florin, Blaj Gabriela, Blaj Mihaela, expertizarea criminalistică a înregistrărilor/ interceptărilor convorbirilor telefonice și în mediul ambiental, întocmindu-se rapoartele de expertiză criminalistică nr.44 din 13.02.2012 și nr .124 din 6.04.2012 (filele 6 – 14 vol. VI , filele 148-156 vol. VII , dosar instanță); audierea în ședință publică a înregistrărilor convorbirilor telefonice solicitate de inculpați; declarațiile inculpaților Voicu Cătălin, Cășuneanu Costel, Costiniu Florin și Locic Marius (filele 153-159, 161-168, 256-260, 261-265 vol. II dosar instanță), probe la care s-a făcut referire cu ocazia expunerii situației de fapt, și nu doar pe baza interceptărilor și înregistrărilor convorbirilor telefonice și în mediul

ambiental reținute în actul de sesizare a instanței, necontestate de inculpați.

Față de aceste considerente, Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul de 5 Judecători apreciază că sunt neîntemeiate criticile formulate de apărarea recurentului intimat inculpat **Costiniu Florin**, recursul declarat de acesta urmând a fi respins ca nefondat în temeiul art. 385¹⁵ pct.1 litera b din Codul de procedură penală.

3.c Totodată, potrivit dispozițiilor art.26 Cod penal, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că „este complice persoana care, cu intenție înlesnește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzută de legea penală. Este, de asemenea, complice persoana care promite, înainte sau în timpul săvârșirii faptei că va tăinui bunurile provenite din aceasta sau că va favoriza pe făptuitor, chiar dacă după săvârșirea faptei promisiunea nu este îndeplinită”.

Ceea ce caracterizează complicitatea în raport cu celelalte forme de participare penală este caracterul său de contribuție indirectă la săvârșirea infracțiunii.

Complicele nu determină nici nu realizează în mod nemijlocit fapta prevăzută de legea penală, ci îi înlesnește autorului această realizare, făcând,

prin sprijinul pe care îl dă, ca autorul să săvârșească mai ușor, mai repede sau mai sigur fapta incriminată.

Pentru existența complicității este necesar să fie îndeplinite următoarele condiții:

- comiterea de către autor a unei fapte prevăzute de legea penală;
- săvârșirea de către complice a unei acțiuni menite să înlesnească, să ajute pe autor la săvârșirea infracțiunii;
- complicele să acționeze cu intenție directă sau indirectă, ceea ce înseamnă că acesta fie prevede și urmărește producerea rezultatului socialmente periculos, fie nu-l urmărește dar îl prevede și acceptă posibilitatea producerii lui, stabilindu-se astfel legătura subiectivă cu autorul.

Complicitatea este morală când se contribuie la întărirea sau menținerea hotărârii infracționale a autorului, hotărâre care era deja luată. Această formă a complicității presupune un ajutor sau sprijin care vizează latura psihică a fetei săvârșite de autor și constă în actul de natură să întărească moralul acestuia la comiterea fetei.

Raportând considerațiile teoretice sus-menționate la speța dedusă judecării, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că, în luna iulie 2009, inculpatul **Costiniu Florin** s-a întâlnit cu inculpatul Voicu Cătălin, ocazie cu care, luând cunoștință de la acesta de faptul că inculpatul Cășuneanu Costel pierduse o licitație, a acceptat propunerea inițială a inculpatului Voicu Cătălin de a „se uita pe niște hârtii și în funcție de acestea să facă niște precizări și eventual să-i dea niște sfaturi juridice”(filele 164-168, vol. III dosar instanță).

După această primă întâlnire, în luna august 2009, cei trei inculpați s-au întâlnit, la invitația inculpatului Voicu Cătălin, la restaurantul „Select”, ocazie cu care inculpatul Cășuneanu Costel a înțeles că inculpatul **Costiniu Florin** fusese deja informat de Cătălin Voicu despre litigiul pe care SC PA&CO International SRL” îl avea cu Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România și despre pierderea acestuia la Curtea de Apel.

Potrivit declarațiilor inculpatului Cășuneanu Costel, „la sfârșitul lunii august 2009, inculpatul **Costiniu Florin** s-a întâlnit cu inculpatul Voicu Cătălin, în cursul acestei întâlniri judecătorul Costiniu mi-a spus că a primit de la prietenul și fratele său Cătălin Voicu niște hârtii legate de litigiul SC PA&CO INTERNATIONAL pe care o să le studieze și o să-și spună părerea.”(declarația

inculpatului Cășuneanu Costel dată în ziua de 09.04.2010 în dosarul nr. 2970/1/2010 al. Î.C.C.J. – Secția Penală – (vol. VIII, filele 267- 272)

Același inculpat arată "Fac precizarea că hârtiile la care am făcut referire și care erau probabil documente legate de litigiul SC PA&CO INTERNATIONAL, pe care urma să le studieze **Florin Costiniu** și să-și dea o părere, nu i le-am dat eu lui Cătălin Voicu și din câte știu nici avocatul meu Horia Bora. Nu știu de unde avea Cătălin Voicu documentele la care se referea **Florin Costiniu** că le primise de la acesta și nici nu cunosc la ce documente se referea. Spun acest lucru deoarece eu nu i-am dat lui Cătălin Voicu la prima întâlnire avută cu acesta și nici ulterior, până la întâlnirea cu **Florin Costiniu**, vreun înscris legat de litigiul SC PA&CO INTERNATIONAL." (declarația inc. Cășuneanu Costel dată în ziua de 28.04.2010 în dosarul nr. 310/P/2009 – vol. VIII, filele 274-287), fiind evident că inculpatul **Costiniu Florin** fusese deja informat de Cătălin Voicu despre litigiul pe care SC „PA&CO Internațional” SRL îl avea cu Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România și despre pierderea acestuia la Curtea de Apel.

Contrar susținerilor apărării, instanța de recurs reține că inculpatul **Costiniu Florin** a cunoscut hotărârea infracțională luată de inculpatul Voicu Cătălin de a obține foloase materiale de la inculpatul Cășuneanu Costel, în schimbul promisiunilor făcute acestuia că, prin „relațiile” pe care le are, îl va ajuta în rezolvarea favorabilă a litigiului pe care îl avea pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție .

În acest context, instanța de recurs apreciază ca fiind relevante aspectele ce rezultă din dialogul din 17.09.2009, purtat de inculpatul CĂTĂLIN VOICU cu inculpatul COSTINIU FLORIN „...e un om, e un om serios de tot și nu mai muncim tot anul ! Și tre să am încredere în el ca în fratele meu, înțelegeți ?

E păcat să ratăm o chestie de-asta... plus că noi vedem un happy end. Doi! Aștia-s bani pe care nu-i mai luăm. Luăm o dată și gata! Pe muncă cinstită.

Și eu vă spun un lucru : Dincolo de faptul că vorbim între noi, dom`ne are dreptate cu carul. E păi cum (...neinteligibil...)Ai văzut ce fel de om e !(...)" cei doi inculpați încercând să se convingă totodată că, nu există riscul de a fi denunțați de Cășuneanu Costel, fapt ce se constituie o dovadă înțelegerii infracționale dintre aceștia.

Înalta Curte, Completului de 5 Judecători reține că, se circumscriu noțiunii de complicitate morală, ca formă a participației penale, astfel cum este definită în art. 26 Cod penal, acțiunile inculpatului **Costiniu Florin** care:

- a acceptat să-și spună părerea cu privire la soluția pronunțată de instanța de fond și la motivele de recurs depuse la dosar;

- a acceptat să participe la întâlnirile pe care, inițial, le-a avut doar cu inculpatul Voicu Cătălin, dar și la cele ulterioare, la care a participat și inculpatul Cășuneanu Costel și să aibă convorbiri telefonice cu inculpații Voicu Cătălin și Cășuneanu Costel, referitoare la evoluția dosarului nr.3360/2/ 2009 și la căile de urmat, propuse de inculpatul Voicu Cătălin și la care el a achiesat, pentru a se ajunge la soluționarea favorabilă a acestuia în alte condiții decât cele legale;

- l-a asigurat pe inculpatul Voicu Cătălin, de fiecare dată când era sunat de acesta sau când se întâlneau, că soluția ce se va pronunța va fi favorabilă SC „PA&CO Internațional” SRL, asigurări despre care știa că sunt transmise mai departe de inculpatul Voicu Cătălin, inculpatului Cășuneanu Costel, precum și conduita adoptată pe toată perioada desfășurării procesului.

Discuțiile pe care inculpatul **Costiniu Florin** le-a avut cu inculpatul Voicu Cătălin, pe toată perioada desfășurării procesului au fost de natură a contribui la întărirea și menținerea hotărârii infracționale luată de inculpatul Voicu Cătălin de a obține foloase materiale de la inculpatul Cășuneanu Costel în schimbul promisiunilor făcute acestuia încă de la începutul lunii iulie 2009, când a aflat despre dosar, că va interveni pe lângă membrii completului de judecată și-i va determina să pronunțe o soluție favorabilă SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău.

Prin acțiuni conjugate traficantul de influență și complicele său au urmărit să-l asigure pe inculpatul Costel Cășuneanu că au un control total asupra membrilor completului de judecată care vor tranșa litigiul în favoarea S.C. PA&CO Internațional S.R.L.

Prin urmare, în raport de întregul material probator administrat în cauză instanța de recurs apreciază că nu poate fi primită apărarea inculpatului **Costiniu Florin** în sensul că activitatea acestuia s-a rezumat doar la a-și spune un punct de vedere cu privire la hotărârea pronunțată de instanța de fond prin care s-a respins contestația formulată de SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău și la motivele de recurs depuse la dosar.

Astfel, inculpatul Costiniu Florin a avut reprezentarea faptului că ajutorul promis de inculpatul Voicu Cătălin, inculpatului Cășuneanu Costel nu se rezuma doar la sfaturile pe care el urma să i le dea inculpatului Cășuneanu Costel, în condițiile în care sfaturile respective veneau de la o persoană pentru care, potrivit susținerilor inculpatului Costiniu, achizițiile publice nu reprezentau un domeniu la care să se priceapă foarte bine, aspect cunoscut de inculpatul Cășuneanu, care avea mare încredere în avocatul care reprezenta firma în instanță și pe care l-a descris celor doi inculpați ca fiind "excepțional pregătit profesional".

De asemenea, inculpatul **Costiniu Florin** cunoștea faptul că toate informațiile despre dosar pe care el le comunica inculpatului Voicu Cătălin și asigurările date acestuia că soluția ce se va pronunța va fi favorabilă firmei administrată de inculpatul Cășuneanu Costel erau transmise mai departe de acesta inculpatului Cășuneanu Costel (o dovadă în acest sens fiind, de exemplu, convorbirea telefonică din data de 28.10.2009 în care, inculpatul Voicu Cătălin îi spune inculpatului Costiniu Florin „*la omul acela i-am dat vestea bună, că diagnosticul e cert*” („omul acela”, fiind inculpatul Cășuneanu Costel).

Relevante în sprijinul concluziei potrivit căreia soluția ce se impune a fi pronunțată în cauză este aceea de condamnare a inculpatului **Costiniu Florin** sunt și discuțiile pe care acesta le-a avut cu inculpatul Voicu Cătălin la întâlnirile și în convorbirile telefonice purtate la data de 17.09.2009, când inculpatul **Costiniu Florin** se declară pe deplin de acord și acceptă sugestiile primite de la inculpatul Voicu Cătălin referitoare la modalitatea în care să procedeze în discuțiile cu membrii completului de judecată pentru ca, pe de o parte, să nu le trezească acestora suspiciunea că în schimbul intervențiilor cerute, cei doi primesc bani ("*gologani* " în limbajul folosit de inculpatul Voicu Cătălin) de la inculpatul Cășuneanu Costel, iar pe de altă parte, și pentru a-i convinge să pronunțe soluția urmărită de acesta din urmă („*ați fost rugate de mediul politic, că ar fi o mârșăvie, o.. domnul Cășuneanu a câștigat peste tot dar la Curtea de Apel l-au mânărit*”(...).

Expresia folosită de inculpatul **Costiniu Florin** : „ ... **Una dintre doamne, deși a fost rugată la cel mai înalt nivel cu putință**” dezvăluie înțelegerea pe care a avut-o cu inculpatul Cătălin Voicu și punerea în aplicare a metodelor de influențare a completului de judecată sugerate de acesta din urmă

în ziua de 16.09.2009 cu ocazia întâlnirii de la restaurantul „Select” din București.

De asemenea, relevantă este și convorbirea din **14.10.2009**, al cărei conținut nu a fost contestat de inculpatul **Costiniu Florin** în care, acesta din urmă, îi confirmă inculpatului Voicu Cătălin că a discutat cu magistrații din complet („doamna profesoară”) și îi dă asigurări că decizia de amânare a pronunțării a fost luată în scopul adoptării unei hotărâri favorabile SC „PA&CO Internațional” SRL, „...este foarte bine, credeți-mă”... „Că, dacă era rău, era azi. Dacă nu e, e bine ...”.

În convorbirea purtată la data de **11.11.2009** cu inculpatul Cășuneanu Costel, care la ora la care a fost sunat nu cunoștea încă soluția pronunțată, inculpatul **Costiniu Florin**, pe lângă propriile aprecieri asupra soluției pronunțate, îi dă acestuia detalii cu privire la cariera profesională a judecătorilor din complet, opiniile și stările de spirit ale magistraților înainte și după pronunțarea hotărârii, făcând referiri directe la presiunile politice și fapte de corupție care ar fi determinat pronunțarea acestei soluții „strâmbe” asigurându-l, totodată, că o să găsească o soluție juridică pentru desființarea deciziei și pronunțarea alteia, favorabilă intereselor SC „PA&CO Internațional” SRL Bacău.

Relevantă în contextul cauzei este și declarația martorei Bărbulescu Lidia, președinte interimar al Înaltei Curți de Casație și Justiție, care audiată fiind a declarat că, a aflat din zvonurile care circulau în instituție „că se vor face presiuni asupra completului de judecată prezidat de judecătorul Joița Preda în legătură cu un dosar rămas în pronunțare” iar „presiunile urmează să vină din partea unor parlamentari” (vol. VII, filele 97-99).

În virtutea atribuțiilor conferite de funcția deținută, martora i-a spus judecătoarei Joița Preda să adopte soluția corectă. Totodată, i-a transmis că dosarul este monitorizat, împrejurare despre care ar fi luat cunoștință din aceleași zvonuri.

Susținerile sale au fost parțial confirmate de judecătoarea Preda Joița care a arătat că în dimineața zilei de 14.10.2009, când cauza urma să rămână în pronunțare, martora Vochița Elena Ștefania, magistrat asistent șef la secția condusă de inculpatul Costiniu Florin, a sunat de mai multe ori în biroul său și a cerut să vorbească cu doamna judecător Dumitru Magdalena care făcea parte din completul de judecată investit cu soluționarea dosarului nr.3360/2/ 2009. A

mai arătat martora, că doamna judecător Dumitru Magdalena nu a fost găsită în birou deoarece între timp se pensionase.

Nu lipsită de interes în aprecierea vinovăției inculpatului **Costiniu Florin** este și întâlnirea pe care acesta a avut-o cu ceilalți inculpați în luna noiembrie 2009, ulterior convorbiri purtate la data de 11.11.2009, în cadrul căreia, potrivit declarațiilor inculpatului Cășuneanu Costel :” *Cătălin Voicu mi-a spus ca a vrut să mă asigure de toata prietenia dumnealui, că a făcut tot ce a putut, referindu-se la litigiul SC PA&CO INTERNATIONAL, că domnul Costiniu îmi poate confirma că am avut dreptate, dar am pierdut. Judecătorul Costiniu mi-a spus că Voicu Cătălin a vrut din tot sufletul să mă ajute, întrucât am dreptate, dar cu toate acestea am pierdut procesul.*”

Având în vedere considerentele mai sus-arătate, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, va respinge cererea inculpatul **Costiniu Florin** de a se pronunța o soluție de achitare, apreciind-o ca fiind neîntemeiată, reținând că infracțiunea de complicitate la trafic de influență, pentru care acesta a fost trimis în judecată, există în materialitatea ei și a fost comisă cu forma de vinovăție prevăzută de lege.

4. Cu privire la inculpatul Locic Marius :

Criticile formulate de acesta în recurs au vizat deopotrivă aspecte de nelegalitate și netemeinicie.

4.1. Într-un prim motiv de recurs a fost invocat cazul de casare prevăzut de art. 385⁹ alin. 1 pct. 12 Cod procedură penală, nefiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii reținute în sarcina inculpatului Locic Marius.

În argumentare, cu privire la cel de-al doilea act material reținut în rechizitoriu, constând în remiterea sumei de 119.000 lei, prin încheierea Contractului de asistență juridică nr. 380802 / 19.10.2009 între Cabinetul de Avocat „Voicu Cătălin” și S.C. Locic Imobiliare S.R.L., apărarea a arătat că activitățile inculpatului Voicu Cătălin ce vizau stabilirea unei audiențe pentru dl. Locic nu au fost însoțite de solicitări ori acceptări de bani sau alte bunuri.

Astfel, având în vedere probele existente la dosarul cauzei și, în mod special, dialogurile purtate de dl. Voicu Cătălin cu martorul Capotă Liviu (17.09.2009) și cel cu Locic Marius (16.10.2009), apărarea a concluzionat că nu se poate discuta despre o îndoială cu privire la o posibilă legătură între

încheierea Contractului de asistență juridică nr. 380802 / 19.10.2009 și discuțiile privind stabilirea unei audiențe, ci este evident că situația de fapt este cu totul alta decât cea stabilită de prima instanță de judecată.

În aceste circumstanțe, apărarea a solicitat, în temeiul art.385 pct.2 lit.b și art.10 lit.d Cod procedură penală achitarea inculpatului Locic Marius, pe motiv ca faptei îi lipsesc elementele constitutive ale unei infracțiuni.

În acest context Înalta Curte, Completul de 5 judecători are în vedere și **critica** formulată în **recursul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție** vizând greșita înlăturare din conținutul infracțiunii de cumpărare de influență reținută în sarcina inculpatului **Locic Marius**, în formă continuată, a actului material constând în promisiunea făcută inculpatului Voicu Cătălin de a publica cu titlu gratuit în cotidianul „Interesul Public” a unor articole cu conținut electoral.

În esență, reprezentantul Ministerului Public, susținând oral motivele de recurs detaliate în memoriul depus la dosar și redate pe larg în cuprinsul părții introductive a prezentei hotărâri a invocat drept caz de casare dispozițiile art.385⁹ pct. 18 din Codul de procedură penală, criticând sentința penală nr.877 din 01.06.2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția penală, în dosarul nr. 4489/1/2010 și solicitând, în temeiul art.385¹⁵ alin.2 lit.d Cod procedură penală raportat la art. 385⁹ punctul 18 Cod procedură penală, admiterea recursului, casarea în parte a hotărârii instanței de fond și, rejudecând, reținerea în sarcina inculpatului Locic Marius a actului material comis la data de 30.08.2009 și condamnarea acestuia la pedeapsa de 5 ani închisoare.

Criticile sunt neintemeiate pentru următoarele considerente:

Examinând actele și lucrările dosarului se constată că, prima instanță, în baza probatoriului administrat, a reținut în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului Locic Marius.

În ce privește primul act material reținut în rechizitoriu ca fiind comis prin „promisiune”, ca modalitate normativă alternativă de realizare a elementului material al laturii obiective a infracțiunii de cumpărare de influență, instanța de fond, în mod corect, a reținut că nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei fapte penale sub aspectul laturii obiective.

În consecință, constatând că nu se poate reține în sarcina inculpatului **Locic Marius** vinovăția pentru actul material sus-menționat, pretins comis la data de 30.08.2009, în baza art.334 Cod procedură penală instanța de fond a dispus schimbarea încadrării juridice a faptei din infracțiunea de cumpărare de influență comisă în formă continuată, prevăzută și pedepsită de art.6¹ din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, în infracțiunea de cumpărare de influență prevăzută de art.6¹ din Legea nr.78/2000, în opinia instanței nefiind suficientă doar înlăturarea din încadrarea juridică a faptei a prevederilor art.41 alin.2 Cod penal.

Totodată, instanța de fond a reținut că, deși dispozițiile art.334 Cod procedură penală nu au fost puse în discuția părților, nu s-a adus nicio vătămare acestuia, întrucât dreptul la apărare al inculpatului nu a fost în niciun fel afectat, câtă vreme și apărarea sa, a fost în sensul că pentru primul act material nu se impune condamnarea.

În acest context, instanța de recurs reține că este neîntemeiată critica formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, privind greșita înlăturare din conținutul infracțiunii de cumpărare de influență reținută în sarcina inculpatului **Locic Marius**, în formă continuată, a actului material constând în promisiunea făcută inculpatului Voicu Cătălin de a publica, cu titlu gratuit, în cotidianul „Interesul Public” niște articole cu conținut electoral, este neîntemeiată.

Astfel, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători constată că argumentele primei instanțe vizând acest aspect își găsesc pe deplin valabilitatea și în fața instanței de recurs, prin raportare la datele concrete ale cauzei reținând că, din conținutul convorbiri telefonice înregistrate și interceptate în mediu ambiental la data de 30.08.2009, nu rezultă că inculpatul **Locic Marius** s-a angajat față de inculpatul Voicu Cătălin că în cazul în care acesta din urmă va interveni pe lângă polițiștii care instrumentau cauza în care era cercetat pentru infracțiunea de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave și-i va determina să nu ia împotriva sa măsura reținerii și să propună parchetului o soluție de neurmărire penală, îi va publica cu titlu gratuit în cotidianul „Interesul Public” articole cu conținut electoral.

Discuția dintre cei doi inculpați s-a rezumat la întrebarea adresată de inculpatul Locic Marius inculpatului Voicu Cătălin „*Cu ce putem ajuta , începe campania electorală. La tipografie după ce citeați?*”, întrebare care, în opinia

instanței de recurs, nu are semnificația unui angajament, a unei promisiuni care să atragă incidența în cauză a prevederilor art.6¹ din Legea nr.78/2000 care incriminează infracțiunea de cumpărare de influență.

Pentru aceste considerente Înalta Curte, Completul de 5 Judecători va respinge ca nefondat acest motiv de recurs invocat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție.

Contrar susținerilor apărării inculpatului Locic Marius, Înalta Curte – Completul de 5 Judecători reține că, al doilea act material al infracțiunii de cumpărare de influență reținut în sarcina inculpatului **Locic Marius**, constând în remiterea sumei de 119.000 RON inculpatului Voicu Cătălin în schimbul intervențiilor promise de acesta pe lângă polițiști din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, există în materialitatea lui și a fost comis de inculpat cu forma de vinovăție cerută de lege.

Astfel, instanța de recurs reține că elementul material al infracțiunii prevăzută de art.6¹ din Legea nr.78/2000 constă în acțiunea de cumpărare a influenței reale sau presupuse care poate fi realizată alternativ prin promisiunea, oferirea sau darea direct sau indirect de bani, daruri sau alte foloase. Cumpărătorul tranzacționează sau numai încearcă, influența reală sau presupusă pe care o persoană o are pe lângă un funcționar, acesta acționând numai în considerarea influenței reale sau presupuse.

Totodată, se reține că pentru a fi realizat elementul material, cumpărătorul de influență, trebuie să aibă un interes real, legitim sau nelegitim, iar promisiunea, oferirea sau darea de bani, daruri ori alte foloase să fie săvârșite mai înainte ca funcționarul pe lângă care o persoană are sau lasă să se creadă că are influență, să fi îndeplinit actul care intră în atribuțiile sale de serviciu și care este solicitat, cerut sau, cel mai târziu, în timpul efectuării acestuia.

Raportând considerațiile teoretice sus-menționate la speța dedusă judecării, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători reține următoarele:

Fiind interesat de soluționarea favorabilă a dosarului penal nr.80571/2009, înregistrat la Serviciul de Investigare a Fraudelor din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, în care era cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave prevăzută și pedepsită de art.215 alin.1,3,4,5 Cod penal, urmare plângerii penale formulate împotriva sa de martorul El Feki Tarek, inculpatul **Locic Marius**, prin intermediul martorului Isac

Adrian, a luat legătura cu inculpatul **Voicu Cătălin** în ziua de 30.08.2009, după ce anterior, pe numele său fusese emisă o citație de către organul de poliție și i-a cerut acestuia din urmă să intervină pe lângă polițiștii ce instrumentau dosarul respectiv pentru a nu dispune împotriva sa o măsură preventivă și pentru a se propune parchetului o soluție de neurmărire penală.

Din discuția purtată de cei doi inculpați în prezența martorilor Isac Adrian și Capotă Liviu, interceptată și înregistrată în mediul ambiental la data de 30.09.2009, cât și din declarațiile acestor martori și din discuțiile ulterioare purtate de inculpați, convins fiind că inculpatul **Voicu Cătălin** este persoana care îi poate rezolva problema juridică pe care o avea, inculpatul **Locic Marius** a fost de acord ca, în schimbul intervențiilor promise de inculpatul **Voicu Cătălin** pe lângă polițiștii din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București să-i remită acestuia suma de 119.000 ron.

În acest context se impune a fi reținută convorbirea înregistrată și interceptată în mediu ambiental din data de 30 august 2009 în care inculpatul Voicu Cătălin afirmă: *„Eu mâine, o spun cu voce tare, îmi pun fundul în mașină și mă duc direct, personal, pentru dl Locic... la Poliția Capitalei... ba nu. O să mă duc la IGP și îi chem la mine, într-un birou la IGP pe cei de la Capitală.dvs. puteți scăpa, fără să vă spun un nume. Eu vă spun că mă duc la o persoană autorizată, îi chem pe toți în birou, acolo și pe ăla și pe ăla și pe ăla ... situația: Domnilor, dacă apreciați în viață ce am făcut și eu pentru voi cât eram la Palatul Cotroceni, dacă veți fi azi în viață opinia mea.... ...este că Locic dacă are probleme are numai de natură comercială, nu este escroc, nu este țepar, nu e bandit... „*

Urmare înțelegerii de natură infracțională descrisă, în perioada imediat următoare inculpatul **Cătălin Voicu** a purtat mai multe convorbiri telefonice cu martorul Mihai Călinescu, la acea dată inspector general adjunct al Inspectorului General al Poliției Române, desemnat și la conducerea Poliției Capitalei, funcții în virtutea cărora avea atribuții ce-i permiteau să intervină pentru rezolvarea favorabilă a intereselor cumpărătorului de influență.

În cursul acestor convorbiri inculpatul **Voicu Cătălin** i-a cerut martorul Mihai Călinescu să dea dispoziție polițiștilor din cadrul D.G.P.M.B.- Serviciul de Investigare a Fraudelor care instrumentau cauza să nu-l pună sub învinuire pe

inculpatul Marius Locic și să finalizeze cercetările cu o propunere de netrimitere în judecată.

Martorul Călinescu Mihai a dat curs cererilor inculpatului Cătălin Voicu, organizând în biroul său din sediul D.G.P.M.B. o întâlnire cu inculpatul Marius Locic, în cursul căreia au purtat discuții în legătură cu cercetările ce se efectuau în dosarul nr. 80571/31.07.2009 ofițerul de poliție implicându-se direct, la cererea inculpatului Cătălin Voicu în rezolvarea cu maximă promptitudine a solicitărilor acestuia.

„VOICU CĂTĂLIN: Bine. Dar vreau mult de tot și insist să vă notați pe agendă să fie sub... da ? adică, să aveți dvs. în atenție, ca să stau și eu liniștit. Să nu fie acuze, să nu... da ? Bine.

CĂLINESCU MIHAI: Dacă e, vine întâi la mine și chem eu oamenii, cum doriți! Dacă e așa.

VOICU CĂTĂLIN : Deci, el o să spună la poartă că se numește Marius și că e chemat de dumneavoastră, l-așteaptă...

CĂLINESCU MIHAI: La șapte ș-un sfert

VOICU CĂTĂLIN : La Capitală, nu la biroul de la I.G.P.

CĂLINESCU MIHAI: La Capitală, capitală.”

Astfel, în ziua de 10.09.2009, când inculpatul Marius Locic a mers la Poliția Capitalei, urmare intervențiilor inculpatului Voicu Cătălin, în biroul în care a fost condus, pe lângă martorul Călinescu Mihai se afla și numitul Bucur Dan, șeful Serviciului de Investigare a Fraudelor, serviciu în cadrul căruia își desfășura activitatea martorul Milea Ion, agentul de poliție care instrumenta cauza în a cărei soluționare favorabilă era interesat inculpatul Locic.

În această context, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că pentru existența infracțiunii prevăzute și pedepsite de art.6¹ din Legea nr.78/2000 este necesar ca oricare și fiecare dintre acțiunile care definesc elementul material al laturii obiective al infracțiunii să fie săvârșită mai înainte ca funcționarul pe lângă care s-a pretins că se are influență reală sau presupusă să îndeplinească actul vizat și care intră în atribuțiile sale de serviciu.

În speță, instanța de recurs reține că actul vizat de cumpărătorul de influență era trimiterea la parchet, de către martorul Milea Ion, a dosarului penal nr.80571/2009, în care inculpatul **Locic Marius** era cercetat, cu o propunere de neurmărire penală și neluarea față de el a măsurii preventive a reținerii, acte

care nu au fost îndeplinite până la data când a avut loc discuția dintre cei doi inculpați referitoare la pretinderea, de către inculpatul Voicu Cătălin, și respectiv, remiterea la data de 21.10.2009, de către inculpatul Locic Marius, a sumei de 119.000 Ron. De altfel, dosarul nu a fost soluționat până la data definitivării cercetărilor în prezenta cauză penală.

Martorul El Feki Tarek, audiat în cauză a arătat că „de la data sesizării și până la data ascultării sale în prezenta cauză, nu au fost chemați la poliție nici el, nici vreun alt angajat al firmei SC „Toyo Motor Leasing IFN” SA pentru a fi audiați în dosarul în care a formulat plângere penală împotriva inculpatului Locic Marius pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave (filele 134-136, vol.VII dosar urmărire penală, filele 217-218 vol.III dosar instanță).”

Sub aspectul laturii subiective, se reține că inculpatul Locic Marius a acționat cu forma de vinovăție a intenției directe calificată de scopul urmărit de acesta, constând în obținerea influenței pe care inculpatul Voicu Cătălin a afirmat că o are pe lângă polițiștii din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București pentru a-i determina să soluționeze în favoarea sa cauza penală în care era cercetat.

Din dialogul purtat de inculpații Voicu Cătălin și Locic Marius la data de 30.08.2009 în prezența martorilor Isac Adrian și Capotă Liviu, rezultă că inculpatul Voicu Cătălin i-a creat inculpatului Locic Marius convingerea că are o mare influență asupra persoanelor din conducerea Inspectoratului General al Poliției Române, deoarece în perioada cât a ocupat funcția de consilier pe probleme de ordine publică și siguranță națională în cadrul Administrației Prezidențiale–Departamentul Securității Naționale, i-a sprijinit pe mulți polițiști să promoveze în funcții de conducere, așa încât aceștia nu i-ar putea refuza eventualele cereri, între care și cea vizând soluționarea favorabilă a dosarului în care inculpatul Locic Marius era cercetat penal .

Interpretarea dialogului din data de 30.08.2009 în sensul celor de mai sus rezultă, contrar celor susținute de inculpat în sensul că trimiterea sa în judecată s-a fundamentat exclusiv pe convorbiri telefonice, și din declarațiile martorului Isac Adrian, persoana căreia inculpatul Locic Marius i-a relatat că împotriva lui a formulat plângere penală SC „Toyo Motor Leasing IFN” SA pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave și pe care l-a rugat

să-i intermedieze o întâlnire cu inculpatul Voicu Cătălin, dar și din declarațiile martorului Capotă Liviu.

Astfel, în declarația dată la organul de urmărire penală, martorul Isac Adrian a arătat că inculpatul Voicu Cătălin i-a promis inculpatului Locic Marius că-i va rezolva problema juridică pe care o avea la poliție, întrucât avea ascendent asupra persoanelor cu funcții de conducere de la Poliția Capitalei la care urma să apeleze și cărora, potrivit spuselor sale, le făcuse unele servicii în perioada când lucrase la Palatul Cotroceni (filele 127-133, vol.VII dosar urmărire penală).

Aceleași aspecte le-a relatat martorul și în declarația dată în cursul cercetării judecătorești (filele 89-91, vol.3 dosar instanță).

De asemenea, martorul Capotă Liviu, în declarația dată la procuror a arătat că inculpatul Voicu Cătălin s-a angajat că va vorbi la Poliția Capitalei, poate și mai sus în structurile poliției să rezolve problema inculpatului Locic Marius .

Aceleași aspecte le-a învederat martorul și în declarația dată în fața instanței de judecată în care arată „...în prezența mea domnul Cătălin Voicu a afirmat că personal va merge a doua zi sau în zilele următoare la poliție, în calitatea dumnealui de senator deoarece s-a făcut o nedreptate lui Locic Marius” (filele 87-88 vol. III dosar instanță);

Pentru a fi îndeplinită condiția referitoare la împrejurarea că făptuitorul „să promită intervenția sa pe lângă funcționar spre a-l determina să facă sau să nu facă „un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu”, este indispensabil ca făptuitorul să fi cunoscut toate datele referitoare la ajutorul ce i se solicită, neinteresând dacă intervenția promisă a avut loc sau nu și nici dacă prin intervenție s-a urmărit efectuarea de către funcționar a unui act legal sau ilegal.

În acest context se reține că, în prezența martorilor Isac Adrian și Capotă Liviu, inculpatul Voicu Cătălin, după ce a aflat de la inculpatul Locic Marius că fusese citat în cauza penală înregistrată la Serviciului de Investigare a Fraudelor din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, urmare plângerii formulate împotriva sa de către SC „Toyo Motors Leasing IFN” SA, i-a promis acestuia că nu îl va aresta nimeni, că personal va merge la Inspectoratul General al Poliției, că îi va chema într-un birou pe cei de la Capitală și va rezolva problema, asigurându-l că nu i se va întâmpla nimic.

Intervenția inculpatului Voicu Cătălin pe lângă martorul Călinescu Mihai este certă, rezultă atât din convorbirile telefonice purtate de cei doi la datele de 4.09.2009 și 8.09.2009, cât și din declarațiile martorului, care a confirmat discuțiile telefonice pe care le-a avut cu inculpatul Voicu Cătălin și a arătat că a fixat audiența solicitată de inculpatul Locic Marius în funcție de ceea ce i-a cerut inculpatul Voicu Cătălin respectiv, la ora 7 și 15 minute, pentru ca Marius Locic să nu fie văzut de alte persoane în sediul poliției.

Pe cale de consecință, instanța de control judiciar constată că faptele reținute în sarcina inculpatului Locic Marius, astfel cum au fost pe larg expuse anterior, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență prevăzută și pedepsită de art.6¹ din Legea nr.78/2000 modificată, probatoriul relevând că inculpatul a acționat cu intenție, în vederea obținerii soluționării favorabile a dosarului său, iar față de toate argumentele arătate mai sus, Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul de 5 Judecători apreciază că nu se impune casarea hotărârii și achitarea inculpatului în temeiul art. 11 pct.2 litera a raportat la art.10 lit.d Cod procedură penală.

4.2. Susținând un alt motiv de recurs apărarea a arătat că hotărârea instanței de fond este contrară legii, în ceea ce privește reținerea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată în legătură cu fapte de corupție, în sarcina inculpatului Locic Marius, fiind astfel incident cazul de casare prevăzut de art.385⁹ alin. (1) pct. 17² Cod procedură penală.

În argumentare apărarea a arătat că în latura penală a cauzei, soluția de condamnare a inculpatului trebuie să se întemeieze pe prevederile legii penale cu privire la existența infracțiunii, la încadrarea faptei în textul corespunzător al legii penale, la existența răspunderii penale a inculpatului, la aplicarea pedepsei sau a măsurilor educative, de siguranță, asigurătorii etc. O soluție în care nu se face o aplicare corectă a prevederilor legii penale, în sensul indicat, atrage nelegalitatea hotărârii atacate prin încălcarea legii penale substanțiale.

Prin urmare,s-a concluzionat că a avut loc o interpretare greșită a legii penale, în contradicție cu litera și sensul său corect, instanța de fond apreciind în mod greșit situația de fapt raportată la prevederile art. 290 Cod penal.

În ceea ce privește Contractul de prestări servicii (fără număr) din data de 17.10.2009, încheiat între S.C. Locic Imobiliare S.R.L. și S.C. Agrocereal Import

Export S.R.L., apărarea a arătat că situația este asemănătoare cu cea ce vizează încheierea contractului de asistență juridică.

Astfel, s-a apreciat că nu poate fi reținută infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, câtă vreme persoanele care au întocmit contractul respectiv sunt aceleași persoane care au și semnat, numele lor și al societăților pe care le reprezintă regăsindu-se în conținutul contractului.

Prin urmare, raportat la probele și mijloacele de probă aflate la dosarul cauzei, apărarea a concluzionat că nu au existat activități de contrafacere sau de plăsmuire (totală ori parțială) a Contractului de asistență juridică nr. 380802/19.10.2009 sau a Contractului de prestări servicii din 17.10.2009, aceste înscrisuri reprezentând documentele originale. Totodată, cele două contracte analizate conțin date reale, fiind corespunzătoare adevărului și realității de fapt.

În consecință, apărarea a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței penale recurate și, în rejudecare achitarea inculpatului Locic Marius, **în baza art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 alin. (1) lit. a) Cod procedură penală.**

Critica este neîntemeiată, argumentele primei instanțe sub acest aspect găsindu-și pe deplin valabilitatea și în fața instanței de recurs, prin raportare la datele concrete ale cauzei.

În acest sens, raportat la caracterul doctrinar al argumentelor apărării, constatând necesare anumite repere teoretice cu privire la infracțiunea supusă analizei, instanța de recurs reține următoarele:

Sub denumirea „infracțiuni de fals”, legiuitorul a inclus într-o categorie distinctă de infracțiuni, în Titlul VII al părții speciale a Codului penal, faptele de alterare a adevărului cu privire la anumite entități - înscrisuri - care au menirea, potrivit legii, să facă dovada adevărului pe care îl exprimă sau îl atestă.

Capitolul III este consacrat infracțiunilor constând în falsuri în înscrisuri - art. 288 - art. 294 Cod penal - obiectul juridic comun constând în relațiile sociale referitoare la încrederea de care trebuie să se bucure aceste entități, cărora legea le-a atribuit însușire probatorie, adică adevărul pe care acestea au destinația legală de a-l exprima sau atesta.

Elementul material al laturii obiective al acestor infracțiuni se realizează, de regulă, printr-o acțiune de falsificare, de alterare a adevărului, iar urmarea imediată constă într-o stare de pericol pentru valoarea socială ocrotită. Doar

unele dintre infracțiunile de fals produc și alte urmări, constând într-o pagubă materială.

Astfel, potrivit dispozițiilor art.290 alin.1 Cod penal constituie infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, falsificarea unui înscris sub semnătură privată prin vreunul din modurile arătate în art. 288 Cod penal, respectiv prin contrafacerea scrierii ori a subscrierii sau prin alterarea lui în orice mod, dacă făptuitorul folosește înscrisul falsificat ori îl încredințează altei persoane spre folosire, în vederea producerii unei consecințe juridice.

Obiectul material al infracțiunii prevăzute de art.290 Cod penal îl constituie înscrisul sub semnătură privată, contrafăcut sau alterat. Înscrisul falsificat constituie, în același timp, și produsul activității infracționale.

Pentru ca falsificarea unui înscris sub semnătură privată, urmată de folosirea acestuia, să atragă incidența prevederilor art. 290 Cod penal este necesar ca înscrisul să fie apt a produce consecințe juridice, adică să prezinte, pe de o parte, aparența unui act veritabil, respectiv să pară veridic, iar pe de altă parte, anumite caracteristici.

În primul rând, înscrisul trebuie să aibă putere probatorie, să fie susceptibil a proba faptul în dovedirea căruia este invocat, iar în al doilea rând înscrisul trebuie să aibă semnificație juridică, adică este esențial a se stabili dacă folosirea înscrisului falsificat este susceptibilă să dea naștere unor consecințe juridice.

În ce privește elementul material al laturii obiective a infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, din dispozițiile art. 290 Cod penal, rezultă că acesta constă în acțiunea de falsificare prin vreunul din modurile arătate în art. 288 Cod penal, respectiv prin contrafacerea scrierii ori a subscrierii sau prin alterarea în orice mod a unui înscris.

Așa cum s-a susținut în literatura juridică de specialitate, în cazul alterării prin adăugire, inserare, apare ca necesară o contrafacere a scrierii, fiind vorba despre același înscris, de mână sau dactilografiat, tehnoredactat, existând situații când, pentru a nu deveni suspect, datorită unor ștersături, modificări, adăugiri, falsificatorul preferă să contrafacă înscrisul în întregime.

Totodată, contrafacerea scrierii înseamnă și o imitare prin reproducerea conținutului obișnuit al înscrisului falsificat, fără o astfel de reproducere a conținutului înscrisul fals neputând avea aparența unui înscris adevărat.

Așadar, contrafacerea scrierii înseamnă și plăsmuirea, respectiv confecționarea unui înscris similar cu cel care trebuie să conțină mențiuni adevărate, deoarece o condiție a existenței infracțiunii prevăzute de art. 290 Cod penal este ca înscrisul falsificat să fie susceptibil de a produce consecințe juridice în cazul când ar fi folosit, cerință care este îndeplinită din moment ce înscrisul falsificat are doar aparent însușirile și conținutul unui înscris adevărat, ce ar putea, prin folosire, să producă aceleași efecte ca și acesta din urmă.

De asemenea, în literatura juridică de specialitate s-a arătat că acțiunea de falsificare poate îmbrăca fie forma contrafacerii scrierii ori a subscrierii, fie forma alterării în orice mod.

A contraface înseamnă a reproduce ceva în mod fraudulos, a imita, a plăsmui, a ticlui, a alcătui ceva, atribuindu-i caracter de adevăr, de autenticitate.

Sub aspectul laturii subiective infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată se săvârșește numai cu intenție directă calificată prin scop. Autorul trebuie să comită acțiunea de falsificare, cât și acțiunea consecutivă de folosire sau de încredințare a înscrisului pentru folosire în vederea producerii de consecințe juridice.

Mobilul determinant și scopul final urmărit de autor nu au relevanță în ceea ce privește existența infracțiunii. Intenția privește atât acțiunea de falsificare cât și acțiunea de folosire sau de încredințare a înscrisului falsificat altei persoane spre folosire în vederea producerii unor consecințe juridice.

De aceea, instanța trebuie să se ocupe numai de scopul imediat prevăzut de lege (producerea unei consecințe juridice), iar nu și de scopul final avut în vedere de autor care poate fi, de exemplu, dobândirea unui folos ilicit, producerea unei pagube altei persoane, etc.

Latura subiectivă a acțiunii este realizată și atunci când înscrisul falsificat a fost folosit pentru dovedirea unui fapt adevărat, deoarece un înscris falsificat creează întotdeauna o stare de pericol pentru încrederea publică pe care legiuitorul a urmărit să o apere prin incriminarea falsului în înscrisuri.

Prin urmare, raportând dispozițiile art. 290 Cod penal la speța dedusă judecății, Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul de 5 Judecători, reținând că, contrafacerea scrierii –modalitate normativă de realizare a elementului material al laturii obiective a infracțiunii de fals material în înscrisuri oficiale prevăzută în art.288 Cod penal la care face trimitere art.290 Cod penal, –

înseamnă și plăsmuirea, respectiv, confecționarea unui înscris similar cu cel care trebuia să conțină mențiuni adevărate, și coroborând probele administrate în cauză (declarațiile martorilor Suditu Andrei, Rușitoru Mihăiță, Popa Vasilica, Guguianu Valentina), Înalta Curte, Completul de 5 Judecători concluzionează că fapta inculpatului Locic Marius de a întocmi și semna în calitate de administrator al SC „Locic Imobiliare” SRL, Contractul fără număr din data de 17.10.2009 încheiat cu SC „Agrocereal Import Export „ SRL în cuprinsul căruia a menționat nereal că obiectul acestuia îl reprezintă *„contract de comision pentru intermediere a locațiunii de imobile cu valoare de 23.500 euro fără TVA”* și Contractul de asistență juridică nr.380802 din 19.10.2009 încheiat cu Cabinetul de Avocat „Voicu Cătălin” în cuprinsul căruia a menționat nereal că: obiectul acestuia îl reprezintă *„consultanță juridică în materie civilă și comercială”* ; cheltuielile urmează a fi stabilite *„în funcție de decontul prezentat”*; *„Onorariul se va achita în max.7 zile de la semnare la BRD Ag.Cotroceni IBAN ... RON”* și de a folosi înscrisurile false sus-menționate, la organele gărzii financiare și la organele de urmărire penală în scopul ascunderii infracțiunii de cumpărare de influență, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată în legătură cu fapte de corupție, prevăzută și pedepsită de art.290 Cod penal raportat la art.17 lit.c din Legea nr.78/2000.

Totodată, confirmând valabilitatea constatărilor primei instanțe, instanța de control judiciar reține că, din coroborarea probelor administrate în cauză a rezultat că, întrucât inculpatul Locic Marius nu avea disponibilitățile bănești necesare în conturile SC „Locic Imobiliare” SRL și, fiind interesat să justifice încheierea unui contract de consultanță juridică cu inculpatul Voicu Cătălin prin aceea că firma administrată de el desfășoară activități economice generatoare de profit, a împrumutat de la martorul Suditu Andrei- care avea calitatea de împuternicit la SC „Agrocereal Import Export” SRL Ifov - suma de 119.000 RON, stabilind de comun acord cu acesta ca împrumutul sumei respective să fie disimulat sub forma plății prestațiilor aferente contractului fără număr încheiat la data de 17.10.2009 cu SC „Agrocereal Import Export” SRL Ifov.

Inculpatul Locic Marius, audiat fiind în legătură cu Contractul de asistență juridică nr.380802/19.10.2009 încheiat cu Cabinetul de avocat „Voicu Cătălin a arătat că: *„suma de bani despre care s-a făcut mențiune în rezoluția de învinuire, precizez că i-am achitat-o lui Voicu Cătălin, dar cu titlu de*

contraprestație la un contract de consultanță. În temeiul acesta l-am remunerat pe domnul Voicu **pentru trecut, prezent și viitor**.... consultațiile din partea domnului Voicu au vizat următoarele aspecte: cum va evolua legislația în domeniul construcțiilor; informațiile legate de acest aspect reprezentau de fapt niște păreri ale domnului Voicu bazate pe cunoștințele sale profesionale de avocat. De exemplu, în materie de TVA, aspect foarte important în construcții, dânsul și-a dat cu părerea ca TVA va rămâne stabil, la 19% și piața construcțiilor se va redresa. Am considerat că părerile exprimate de domnul Voicu sunt reale, bazându-mă și pe calitatea dânsului de senator. ..Până în prezent, consultanța ce mi-a fost acordată de dl. Voicu s-a rezumat la sfaturi, acordate verbal. Urma ca la sfârșitul acestui an să-i formulez în scris întrebări legate de activitatea construcțiilor și importurilor, iar dumnealui să-mi răspundă tot în scris, într-un raport. Nu-mi amintesc acum dacă eu și domnul Voicu am prevăzut în contract, în scris, durata prestației. Verbal însă s-a stabilit această durată pe parcursul a doi ani. În contractul de consultanță am trecut o formulare generică a prestațiilor, fără a particulariza tipurile de servicii....” (filele 332-338, vol. VIII dosar urmărire penală).

Ulterior, în declarația dată în fața organului de urmărire penală, în ziua de 12.02.2010 inculpatul **Locic Marius** a arătat ” Revin și arăt că, la sfârșitul fiecărei luni se emitea un document de către Cabinetul de avocatură”Voicu Cătălin” în care se regăseau atât răspunsurile privind consultanța juridică, cât și valoarea prestației, care se scădea întotdeauna din suma plătită anticipat, respectiv 119.000 lei, factură care avea discountul convenit” ” ... contractul de consultanță juridică încheiat cu Cabinetul de avocatură”Voicu Cătălin” este real și urma a se efectua pe parcursul unui an conform celor convenite verbal.”

Totodată, inculpatul **Voicu Cătălin** în declarația dată la 11 decembrie 2009 arată:” În urmă cu o lună și jumătate – două, la inițiativa domnului Marius Locic, am încheiat cu acesta un contract de consultanță, cu o valoare de 20.000 euro + TVA. Obiectul prestației avea un caracter general, respectiv consultanță în domeniul juridic, mediul de afaceri. Contractul are doar dată și nu are fixată perioada pentru care a fost încheiat.

Am încasat pentru prestații făcute pe acest contract, prin virament bancar, o singură tranșă în valoare de 1 miliard + TVA.

(...). **Prin urmare, suma de bani pe care am încasat-o de la dl. Marius Locic reprezintă contravaloarea unor sfaturi, ce nu se găsesc materializate în vreun înscris(...)**

Până în acest moment, dl. Marius Locic nu a apelat la sprijinul meu în vreun litigiu pe care i l-ar fi declanșat vreun creditor, înțelegerea fiind ca de toate litigiile de această natură, care ar fi putut să apară, să mă ocup eu, „dacă dânsul ar fi plecat din țară, ar fi în spital, sau în imposibilitatea de a se ocupa de afacerile sale judiciare”. Până în prezent nu mi-a semnalat asemenea situații. **Prin urmare suma de 20.000 euro + TVA am încasat-o având în vedere eventualitatea apariției unor asemenea situații.**

Eu am convenit cu dl. Marius Locic să reprezint pentru dumnealui, în eventualitatea în care creditorii i-ar fi blocat conturile, o garanție că are cine să se ocupe de problemele sale juridice..”

În acest context, instanța de recurs are în vedere declarațiile martorilor Popa Vasilica (contabil primar la firma administrată de inculpat), Guguianu Valentina, Rușitoru Mihăiță Cătălin și Suditu Andrei, din care rezultă că SC „Locic Imobiliare” SRL avea o situație financiară precară, fiind în imposibilitate de a-și achita datoriile cuantificate la nivelul lunii noiembrie 2009 la suma de 30.000.000 RON, declarații care infirmă afirmațiile inculpatului Locic Marius în sensul că SC ” Locic Imobiliare SRL derula activități economice generatoare de profit care să justifice o consultanță juridică în plus de la inculpatul Voicu Cătălin (potrivit susținerilor inculpatului Locic Marius, acesta mai avea angajați încă doi avocați).

Înalta Curte de Casație și Justiție în Complet de 5 Judecători constată că activitatea infracțională reținută în sarcina inculpatului Locic Marius întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată și că a fost dovedită prin mijloacele probatorii administrate în cauză.

În ce privește infracțiunea de participație improprie la infracțiunea de fals intelectual la Legea contabilității în legătură cu fapte de corupție prevăzută și pedepsită de art.31 alin.2 Cod penal raportat la art.43 din Legea nr.82/1991 cu referire la art.289 Cod penal combinat cu art.17 alin.1 lit.c din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, reținută în sarcina inculpatului Locic Marius prin actul de sesizare a instanței, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători constată că argumentele primei instanțe sub aspect și găsesc pe deplin

valabilitatea și în fața instanței de recurs, prin raportare la datele concrete ale cauzei, reținând, contrar celor susținute de apărare, că sunt întrunite elementele constitutive și ale acestei fapte atât sub aspectul laturii obiective, cât și sub aspectul laturii subiective.

Astfel, instanța de ultim control judiciar constată că, din probele administrate în cauză, rezultă că inculpatul Locic Marius, cu intenție, i-a determinat pe angajații SC „Locic Imobiliare” SRL să comită, fără vinovăție, fapte de fals intelectual la Legea contabilității, ce au avut ca rezultat denaturarea veniturilor, cheltuielilor, rezultatelor financiare, precum și a elementelor de activ și pasiv ce se reflectă în bilanț, scopul fiind acela al disimulării infracțiunii de cumpărare de influență.

Susținerea inculpatului în sensul că toate înregistrările au fost făcute în contabilitatea SC „Locic Imobiliare” SRL din dispoziția sa este confirmată de declarațiile martorei Guguianu Valentina, contabil la firma administrată de inculpat și ale martorilor Popa Vasilica și Mocanu Valentin care au îndeplinit funcțiile de contabil primar, respectiv contabil la firma sus-menționată.

În consecință, cererea inculpatului Locic Marius de a se pronunța o soluție de achitare pentru infracțiunea de fals intelectual la Legea contabilității în legătură cu fapte de corupție comisă în participație improprie ca formă a participației penale este nefondată și nu poate a fi primită.

5. 1. Cu privire la critica formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție vizând greșita individualizare a pedepselor aplicate inculpaților Costiniu Florin, Voicu Cătălin, Cășuneanu Costel și Locic Marius, în raport cu prevederile art. 72 Cod penal, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători constată că aceasta este întemeiată cu următoarea motivare:

Individualizarea pedepsei reprezintă una dintre cele mai importante și sensibile operațiuni juridice de a cărei acuratețe depinde în mod direct reușita procesului de îndreptare și recuperare a condamnatului, întrucât aceasta presupune, prin evaluarea gravității infracțiunii comise și a pericolozității infractorului, determinarea gradului de răspundere penală a inculpatului în raport cu care urmează să se stabilească pedeapsa și modul de executare a acesteia.

Infracțiunea, ca faptă socialmente periculoasă, creează o tulburare socială, aduce o atingere valorilor sociale ocrotite de legea penală și ordinii juridice instaurate prin voința întregului popor. Pentru înlăturarea acestor consecințe negative ale infracțiunii este necesar să se reacționeze din partea societății, este necesar să se aplice anumite măsuri de constrângere juridică celor ce săvârșesc asemenea fapte. Mai mult, pentru înlăturarea neliniștii și tulburării sociale, pentru reintegrarea ordinii juridice trebuie ca cei care au săvârșit infracțiuni să fie de îndată trași la răspundere penală.

Pedeapsa, felul și limitele acesteia constituie criteriul principal prin care legea penală, evaluează, determină și diferențiază gradul de pericol social abstract, generic al fiecărei infracțiuni în parte.

Aplicarea și executarea pedepsei se realizează în vederea atingerii unor scopuri bine definite: pe de o parte, în scopul prevenirii săvârșirii de noi fapte penale din partea infractorilor, prin reeducarea acestora și din partea altor persoane, prin exemplaritatea pedepselor, iar pe de altă parte, în scopul restabilirii liniștii sociale și al reintegrării ordinii juridice.

Aplicarea și executarea pedepselor pot conduce la atingerea scopurilor urmărite, dacă efectuarea lor are loc în timp util. În general, sancționarea infractorilor prin aplicarea pedepsei devine cu atât mai eficace și contribuie cu atât mai intens la realizarea scopurilor de mai sus, cu cât ea intervine într-un interval de timp cât mai scurt și cât mai apropiat de momentul infracțiunii.

De asemenea, exemplaritatea, care decurge din supunerea celui condamnat la executarea pedepsei, devine cu atât mai puternică cu cât punerea în executare se produce imediat după condamnare. În aceste condiții, conștiința socială are încă vie și exactă imaginea pericolului pe care îl prezintă fapta și făptuitorul, a urmărilor dăunătoare sau primejdioase ale faptei săvârșite și va reacționa mai adecvat.

Cu atât mai mult, în condițiile în care, în ultimii ani, societatea românească a asistat la o tendință de creștere a faptelor de corupție, ce au căpătat o amploare deosebită se impune ca justiția să riposteze cu fermitate ori de câte ori se probează asemenea cazuri, ca o dovadă a faptului că statul de drept nu asistă pasiv la amplificarea și propagarea acestora, la toate nivelurile, ci dimpotrivă, funcționează și, mai ales, reacționează prin autoritățile și pârgھیile specifice puse în slujba propriilor cetățeni.

Poziția ierarhică pe care o ocupă în societate autorul unei infracțiuni de corupție, valoarea obiectului faptei de corupție, precum și gradul de impact al acesteia reprezintă criterii de diferențiere a mării corupției de mica corupție.

„Studiile europene efectuate în ultima perioadă vizând acest fenomen social grav au demonstrat că, marea corupție sau așa-numita corupție politică ori de nivel înalt se întâlnește, de regulă, la nivelul organelor de conducere ale statelor (spre exemplu președintele unei țări, parlamentari, prim-miniștri, miniștri, înalți funcționari, inclusiv din serviciile de siguranță și militare, judecători), respectiv la nivelul organelor ce alcătuiesc politicile, strategiile, legile. Corupția politică acoperă o paletă largă de practici, de la finanțarea ilegală a partidelor politice și a campaniilor electorale și influențarea inițiativelor legislative până la cumpărare de voturi sau traficarea influenței de politicieni sau cei aleși în funcții publice „(decizia nr.160 din 20 iunie 2012 a Înaltei Curți, Completul de 5 Judecători – pg.448 alin.3).

În acest context, în mod întemeiat, prima instanță a reținut gradul de pericol social ridicat al faptelor săvârșite, dedus nu doar din circumstanțele în care faptele s-au comis, ci și din calitatea persoanelor implicate în activitatea infracțională .

Instanța de recurs apreciază că modalitatea în care inculpații au desfășurat activitatea infracțională, prejudiciul semnificativ produs, numărul faptelor ce intră în concursul de infracțiuni, gravitatea concretă a fiecăreia dintre acestea, poziția procesuală a inculpaților care nu au recunoscut săvârșirea faptelor, refuzând practic să își asume fiecare răspunderea pentru activitatea sa, perseverând în a considera că modalitatea în care au acționat ar fi fost una legală, justifică modalitatea de executare a pedepselor stabilită de prima instanță, singura aptă a asigura îndeplinirea scopului de exemplaritate și educativ al pedepsei.

Înalta Curte, în Complet de 5 Judecători constată că prima instanță, dând eficiență criteriilor de individualizare a pedepselor anterior menționate, în scopul asigurării deopotrivă, a prevenției speciale, dar și a celei generale, a procedat justificat atunci când a apreciat că, în cauză, se impune aplicarea pentru toți inculpații a unor pedepse exemplare, reținând astfel, că scopul pedepselor aplicate a fost acela de a preîntâmpina săvârșirea în viitor, de către ei sau de

alte persoane, a unor noi infracțiuni sau a altora de același gen cu cele care au format obiectul judecății.

Referitor la inculpatul **Voicu Cătălin**, având în vedere și amploarea activității infracționale desfășurată de acesta, determinată de numărul mare de infracțiuni comise, precum și încercarea inculpatului de a zădărnici aflarea adevărului prin influențarea unui martor, instanța de recurs apreciază că scopul preventiv și educativ al pedepselor, astfel cum este definit în art.52 din Codul penal, nu poate fi atins decât prin executarea acestora în regim de detenție.

În acord cu argumentele primei instanțe, se constată că, prin atitudinea sa de folosire abuzivă și discreționară, în disprețul normelor de drept și a moralei, a autorității cu care a fost investit, inculpatul Voicu Cătălin a creat nu doar prejudicii de imagine autorității din care făcea parte, dar și o stare de neîncredere a societății în autoritățile statului, cu privire la care inculpatul a lăsat să se creadă că sunt aservite intereselor sale personale.

În aceeași ordine de idei, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că numai o pedeapsă justă și proporțională este de natură să asigure atât exemplaritatea, cât și finalitatea acesteia, prevenția specială și generală înscrise și în Codul penal român, în art.52 alin.1, potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.”

Ori, faptele pentru care inculpatul a fost condamnat de instanța de fond sunt neîndoielnic grave, astfel că în operațiunea complexă a individualizării tratamentului penal, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători, având în vedere activitățile ilicite desfășurate, astfel cum au fost descrise anterior, precum și calitatea pe care o avea, importanța și specificul valorilor sociale ocrotite de legea penală, consecințele grave ale acțiunilor sale și, nu în ultimul rând, circumstanțele personale (atitudinea cu privire la faptele comise, antecedenta penală, situația familială și materială, ș.a) apreciază că resocializarea sa viitoare pozitivă nu este posibilă decât prin aplicarea unei pedepse într-un quantum majorat în modalitatea de executare stabilită de instanța de fond.

În acest sens, instanța de recurs consideră că exemplul inculpatului, sancționat prin aplicarea unor pedepse principale într-un quantum moderat, stabilite diferențiat, în raport cu fiecare infracțiune reținută în sarcina sa, dându-se relevanță efectivă valorii sociale atinse, gradului ridicat de pericol social concret, ce a fost agravat prin modalitățile de săvârșire și calitatea persoanei

inculpatului, dar cu executare în regim de detenție - trebuie să reprezinte un puternic semnal de alarmă în primul rând pentru toți reprezentanții clasei politice din România, cu mesajul că ei nu sunt mai presus de lege, că faptele penale și, în particular, cele de corupție, pe care intenționează să le comită, nu vor rămâne nesancționate, chiar dacă, deseori, trece un interval de timp mai îndelungat de la momentul săvârșirii lor și până la aplicarea pedepselor, perioadă de timp de care inculpații nu sunt, întotdeauna, străini.

Considerentele mai sus-arătate sunt în opinia Înaltei Curți, Completul de 5 Judecători de natură a crea convingerea că pedeapsa rezultantă de **7 ani închisoare** aplicată inculpatului **Voicu Cătălin** (în sarcina acestuia reținându-se vinovăție pentru săvârșirea în concurs real a două infracțiuni de trafic de influență – din care una comisă în forma continuată - și a unei infracțiuni de fals în înscrisuri sub semnătură privată în legătură cu fapte de corupție) este proporțională cu gravitatea faptelor pentru care a fost deferit justiției și de natură a contribui la reeducarea acestuia.

În ceea ce-i privește pe inculpații **Cășuneanu Costel** și **Costiniu Florin**, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători apreciază, raportat la poziția procesuală a celui dintâi, respectiv la contribuția efectivă a celui de-al doilea inculpat la săvârșirea infracțiunii de trafic de influență reținută în sarcina inculpatului Voicu Cătălin, că pronunțarea față de aceștia a unei soluții de condamnare în condițiile art.86¹ Cod penal referitoare la suspendarea executării pedepsei sub supraveghere este suficientă pentru atingerea scopului preventiv și educativ.

Astfel, pornind de la aceleași dispoziții legale mai sus menționate –art.72 din Codul penal - care obligă instanța ca la stabilirea și aplicarea pedepsei să aibă în vedere toate criteriile generale de individualizare, instanța de recurs apreciază că, față de inculpații **Cășuneanu Costel** și **Costiniu Florin** se justifică aplicarea prevederilor art.86¹ din Codul penal care reglementează suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

În privința circumstanțelor personale ale inculpaților **Cășuneanu Costel** și **Costiniu Florin**, instanța de control judiciar constată că prima instanță, justificat, a reținut, pe de o parte, că aceștia nu aveau antecedente penale, iar pe de altă parte, că nivelul înalt de instruire pe care inculpații îl au nu i-a împiedicat să comită infracțiunile deduse judecării, dovedind un real dispreț pentru valorile apărute de legea penală.

Însă, tot prin raportare la circumstanțele personale ale acestora, precum și contribuția lor concretă la comiterea faptelor, al căror grad ridicat de pericol social nu poate fi ignorat, raportat însă, și la activitatea infracțională desfășurată de ceilalți coinculpați, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 judecători consideră că aplicarea unor pedepse de câte **4 ani închisoare cu suspendarea sub supraveghere a executării acesteia pe durata unui termen maxim de încercare**, stabilit în conformitate cu dispozițiile art.86² Cod penal **de 9 ani**, este îndestulătoare pentru a-i determina pe inculpați să conștientizeze consecințele conduitei lor ilicite și să adopte, pe viitor, o atitudine de respect față de valorile sociale ocrotite de lege, realizându-se, astfel, scopul pedepsei, așa cum este reglementat de art. 52 Cod penal.

În ceea ce-l privește pe inculpatul **Locic Marius**, instanța de recurs, procedând la o nouă evaluare a criteriilor de individualizare judiciară a pedepsei, prin raportare la cauza dedusă judecătii, constată că prima instanță a aplicat acestui inculpat o pedeapsă corect individualizată în raport de criteriile prevăzute de art.72 Cod penal, ținând seama de dispozițiile părții generale a Codului penal, de limitele de pedeapsă fixate în partea specială, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de persoana infractorului și de împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, dar și de modalitatea concretă de săvârșire a faptei, motiv pentru care, contrar solicitării reprezentantului Ministerului Public (care a apreciat-o ca neîndestulătoare), o va menține, atât în ceea ce privește cuantumul acesteia, cât și ca modalitate de executare, fiind respectate criteriile generale prevăzute de art. 72 Cod penal.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, prin menținerea pedepsei anterior aplicată inculpatului **Locic Marius**, atât sub aspectul cuantumului, cât și sub aspectul modalității de executare, pe de o parte, au fost respectate toate garanțiile procesuale conferite, atât de dispozițiile legale procesuale penale, cât și de cele ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a căror finalitate, prin tragerea la răspundere penală, în condițiile stabilirii vinovăției inculpatului, corespunde și caracterului disuasiv al pedepsei, iar pe de altă parte, se poate asigura, în viitor, reinsertia sa socială, precum și o reacție promptă a opiniei publice adecvată gradului de pericol pe care-l reprezintă săvârșirea unor infracțiuni de corupție la nivelul unor funcții de înaltă demnitate publică, consolidând percepția cetățenilor că organele judiciare sunt în

măsură să realizeze un act de justiție dând o ripostă fermă celor care, de la înălțimea funcțiilor deținute la un moment dat, au considerat că pot fi mai presus de lege, disprețuind-o și încălcând-o.

5.2. Cu privire la criticile comune ale recurenților inculpați **Voicu Cătălin, Cășuneanu Costel și Locic Marius** vizând greșita individualizare a pedepselor, circumscrise cazului de casare prevăzut de art. 385⁹ pct. 14 Cod procedură penală, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători constată că acestea sunt neîntemeiate în raport de argumentația arătată anterior, privitoare la recursul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție.

Prin urmare, pentru considerentele mai sus menționate, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 judecători, în baza dispozițiilor art. 385¹⁵ alin. 1 pct. 2 lit. d Cod procedură penală va admite recursul declarat de MINISTERUL PUBLIC – PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE – DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE împotriva sentinței nr. 877 din 1 iunie 2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală în dosarul nr.4489/1/2010, va casa, în parte, sentința penală recurată, numai cu privire la cuantumul pedepselor aplicate intimaților inculpați COSTINIU FLORIN și VOICU CĂTĂLIN și durata termenelor de încercare stabilite față de inculpații COSTINIU FLORIN și CĂȘUNEANU COSTEL și, în rejudecare:

1. Va desconta pedeapsa rezultantă de 5 ani închisoare aplicată inculpatului VOICU CĂTĂLIN în pedepsele componente, care vor fi repuse în individualitatea lor.

Va majora pedeapsa stabilită inculpatului VOICU CĂTĂLIN pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art.257 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 **de la 5 ani închisoare la 7 ani închisoare.**

Va majora pedeapsa stabilită inculpatului VOICU CĂTĂLIN pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art.257 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal **de la 4 ani închisoare la 6 ani închisoare.**

În baza art.33 lit.a raportat la art.34 alin.1 lit.b Cod penal, vor fi contopite pedepsele stabilite inculpatului VOICU CĂTĂLIN prin prezenta decizie cu pedeapsa de 1 an și 2 luni închisoare, stabilită aceluiași inculpat prin sentința penală recurată, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.290 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.c din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal și dispune ca acesta să execute pedeapsa cea mai grea de **7 ani închisoare**.

2. Va majora pedeapsa aplicată inculpatului COSTINIU FLORIN pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la trafic de influență prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.257 Cod penal cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 de la 3 ani închisoare la 4 ani închisoare.

Va majora termenul de încercare stabilit în conformitate cu dispozițiile art.86² Cod penal față de inculpatul COSTINIU FLORIN de la 6 ani la 9 ani.

3. Va majora termenul de încercare stabilit în conformitate cu dispozițiile art.86² Cod penal față de inculpatul CĂȘUNEANU COSTEL de la 7 ani la 9 ani.

Totodată, vor fi menținute celelalte dispoziții ale sentinței atacate.

De asemenea, instanța de ultim control judiciar, în baza dispozițiilor art. 385¹⁵alin. 1pct.1 lit. b Cod procedură penală, va respinge, ce nefondate, recursurile declarate de inculpații VOICU CĂTĂLIN, COSTINIU FLORIN, CĂȘUNEANU COSTEL și LOCIG MARIUS împotriva aceleiași sentințe penale.

Văzând și dispozițiile art. 192 alin. 2 Cod procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători va obliga recurenții intimați inculpați la plata sumei de câte 1000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, din care suma de câte 250 lei, reprezentând onorariile apărătorilor desemnați din oficiu, se vor avansa din fondul Ministerului Justiției.

În temeiul dispozițiilor art. 192 alin. 3 Cod procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători va stabili că, cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea recursului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Admite recursul declarat de **MINISTERUL PUBLIC – PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE – DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE** împotriva sentinței nr. 877 din 1 iunie 2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală în dosarul nr.4489/1/2010.

Casează, în parte, sentința penală recurată, numai cu privire la cuantumul pedepselor aplicate intimaților inculpați COSTINIU FLORIN și VOICU CĂTĂLIN și durata termenelor de încercare stabilite față de inculpații COSTINIU FLORIN și CĂȘUNEANU COSTEL și, rejudecând:

1. Descontopește pedeapsa rezultantă de 5 ani închisoare aplicată inculpatului VOICU CĂTĂLIN în pedepsele componente, pe care le repune în individualitatea lor.

Majorează pedeapsa stabilită inculpatului VOICU CĂTĂLIN pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art.257 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 **de la 5 ani închisoare la 7 ani închisoare.**

Majorează pedeapsa stabilită inculpatului VOICU CĂTĂLIN pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art.257 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal **de la 4 ani închisoare la 6 ani închisoare.**

În baza art.33 lit.a raportat la art.34 alin.1 lit.b Cod penal, contopește pedepsele stabilite inculpatului VOICU CĂTĂLIN prin prezenta decizie cu pedeapsa de 1 an și 2 luni închisoare, stabilită aceluiași inculpat prin sentința penală recurată, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.290 Cod penal raportat la art.17 alin.1 lit.c din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal și dispune ca acesta să execute pedeapsa cea mai grea de **7 ani închisoare.**

2. Majorează pedeapsa aplicată inculpatului COSTINIU FLORIN pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la trafic de influență prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.257 Cod penal cu aplicarea art.6 din Legea nr.78/2000 **de la 3 ani închisoare la 4 ani închisoare.**

Majorează termenul de încercare stabilit în conformitate cu dispozițiile art.86² Cod penal față de inculpatul COSTINIU FLORIN de la 6 ani la 9 ani.

3. Majorează termenul de încercare stabilit în conformitate cu dispozițiile art.86² Cod penal față de inculpatul CĂȘUNEANU COSTEL de la 7 ani la 9 ani.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței atacate.

4. Respinge, ca nefondate, recursurile declarate de inculpații **VOICU CĂTĂLIN, COSTINIU FLORIN, CĂȘUNEANU COSTEL și LOCIC MARIUS** împotriva aceleiași sentințe penale.

Obligă recurenții intimați inculpați la plata sumei de câte 1000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, din care suma de câte 250 lei, reprezentând onorariile apărătorilor desemnați din oficiu, se vor avansa din fondul Ministerului Justiției.

Cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea recursului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 22 aprilie 2013.

WWW.JURIDIC.RO